

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๕ คน

(เนื่องจาก นายสนธิ วรปัญญา ประธานวุฒิสภา ไปราชการ
ต่างประเทศ นายเฉลิม พรหมเลิศ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่
แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ
มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากขณะนี้ยังมีร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ
หลายฉบับค้างการพิจารณาอยู่ในระเบียบวาระ และการประชุมวุฒิสภาของเรา
ก็เหลือเวลาอีก ๒ ครั้ง ผมจึงขอหารือที่ประชุมขอเลื่อนระเบียบวาระกระทู้ถาม
ไปคราวหน้า จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีผมจะขอดำเนินการ
ต่อไป

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไรครับ ขอบขอบคุณครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการขึ้นประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกวุฒิสภา

ประทีป จะมีอะไรเชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ คิฉิน นางประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา คิฉินมีเรื่องที่จะ

กราบเรียนปรึกษาหารือกับท่านประธานฯ นะคะ ในเรื่องของกาที่ที่จะเลื่อน

ระเบียบวาระการประชุม คือตั้งแต่ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมามีร่างพระราชบัญญัติสถาบัน

พระปกเกล้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนฯ ได้เห็นชอบแล้วอยู่ในระเบียบวาระ

๕.๘ นะคะ เนื่องจากคิฉินเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการแก้ไขเพียง

ไม่กี่ประเด็นเท่านั้น และในอดีตนี้ก็ได้มีการพูดคุยกันหลายครั้งแล้วนะจะว่า

อยากขอให้อเลื่อนร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้านี้ขึ้นมา ดังนั้นหลังจาก

ที่ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสร็จสิ้นลง

คิฉินอยากจะขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้ช่วยกรุณาหยิบยกร่างพระราชบัญญัติ

สถาบันพระปกเกล้าขึ้นมา ขอมติในที่ประชุมรับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณ

มากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับรับรองถูกต้อง

หมายถึงว่าเมื่อเสร็จวาระนี้แล้ว ก็จะขึ้นวาระที่ ๕ แต่เป็นเพียงวาระที่ ๕.๑

ขออนุญาตสภาเห็นชอบแล้วให้หยิบเอาวาระที่ ๕.๘ คือร่างพระราชบัญญัติสถาบัน

พระปกเกล้าขึ้นมาเป็นวาระที่ ๑ เข้าใจนะครับ ผมจะขอดำเนินการต่อจากคราวที่แล้ว

นะครับ ที่ประชุมพิจารณาถึงมาตรา ๑๐ ขอท่านเลขานุฯ เชิญครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน ^{นิเวศ} ครบ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณ

ท่านประธานฯ ครบ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล

สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาตรา ๑๐ ที่มีการแก้ไขนี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๒) ที่เดิมว่า “และแผนอื่นตามมาตรา ๑๐ เบญจ” นี้ เนื่องจากเรา

มีการแก้ไขเดิมมาตรา ๑๐ ตั้งแต่มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๐ ตริ จนถึงมาตรา ๑๐ เบญจ

เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๐ ผมอยากจะให้ชัด เลขอยากจะเรียนปรึกษาที่ประชุม ~~นะครับ~~

ว่า

ประเด็นที่ ๑ ใน (๒) ที่ว่า “ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามมาตรา ๑๐ เบญจ” ~~ซึ่งอันนี้ถ้าเราจะตัดข้อความที่~~ ต่อจาก “รวมทั้งแผนอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้น” ไปจนจบ เพราะว่า มาตรา ๑๐ เบญจ เราได้กำหนดไว้ครอบคลุมข้อความ ~~อันนี้~~ เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้น เพื่อให้มีความสละสลวยกะทัดรัด ผมว่าน่าจะตัดข้อความ ~~อันนี้~~

ประเด็นที่ ๒ ใน (๑) ที่บอกว่า “ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม” เมื่อเรามาดูในมาตรา ๑๐ ตริ ซึ่งกำหนดให้สภาที่ปรึกษาให้ความเห็นข้อเสนอแนะในกรณีที่คณะรัฐมนตรีขอคำเสนอแนะนะครับ ตลอดจนมาตรา ๑๐ จัตวา ที่กำหนดให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมศึกษาแล้วก็เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ถ้าจะให้ชัดเจน (๑) ควรจะเดิม มาตรา ๑๐ ตริ และมาตรา ๑๐ จัตวา เข้าไปด้วย ~~ครับ~~ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีอีกไหมครับ ถ้าไม่มี เรียบเชิญท่านคณะกรรมการครับ ถ้าไม่มีก็ผ่าน คืออย่างนี้ เมื่อคณะกรรมการ มีความเห็นอย่างนี้แล้วมีท่านสมาชิก มีความเห็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าไม่มีผมก็จะขอมติ ~~นะครับ~~ เชิญอาจารย์แก้วसरครับ

นายแก้วसर อติโพธิ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม แก้วसर อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการ อยากจะเรียนขอความเข้าใจต่อเพื่อน

สมาชิกฯ ผู้อภิปรายว่า หน้าที่ของมาตรา ๑๐ (๒) คือการที่จะระบุให้ทราบถึงอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปว่ามีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผน เพราะฉะนั้นแผนแรกก็คือระบุไปเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสร็จแล้วต้องมีความจำเป็นต้องเขียนต่อไปอีกว่า มีแผนอื่นด้วยนะ ก็เลยจำเป็นต้องเขียน แล้วแผนอื่นตามมาตรา ๑๐ เบญจ ^๗
~~แล้วมีแผนอื่นใดที่จะมีกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายนี้กำหนดให้อีก~~ ก็จำเป็นต้องเขียนไว้ ^๗
 เช่นนั้นถึงแม้จะดูซ้ำซ้อน แต่โดยหน้าที่ของ (๒) มีหน้าที่ต้องบอกเล่าให้ทราบ ถึงแม้ว่า ^๗
 จะดูซ้ำ จริง ๆ ก็ไม่น่าจะซ้ำ เพราะในรายละเอียดของการที่แผนต่าง ๆ จะเข้าสู่สภา ^๗
 ที่ปรึกษา ครบนี้มาตรา ๑๐ เบญจ ก็ทำหน้าที่มาระบุว่า ช่วงไหนจะเข้าอะไร ^๗
 อย่างไรบ้าง ก็เป็นเรื่องของเทคนิคในการร่างกฎหมายที่อาจจะดูซ้ำซ้อน แต่ก็ ^๗
 ลำดับขั้นที่ต้องเดินไปเช่นนั้น ส่วนมาตรา ๑๐ (๑) ก็เหมือนกันนะครับ การให้คำปรึกษา ^๗
~~โดย~~ ^๗ ครบนี้ไม่มีความจำเป็นจะต้องปรึกษาเรื่องอะไรก็เลยไม่จำเป็นต้องระบุอ้างไปถึง ^๗
 มานั้นมาตรานี้ จึงเรียนมาเพื่อขอความเข้าใจว่า ได้มองปัญหาที่ท่านเห็นแล้วนะ ^๗
 แต่ก็คิดว่าเพื่อจะให้การเดินทางของกฎหมายสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องกล่าวอ้างอิงถึงไว้ ^๗
 ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อยากเรียนถามท่านสมาชิกฯ ^๗
 ผู้สงวนเมื่อสักครู่ว่าท่านพอใจตามที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงไหมครับ ถ้าไม่พอใจ ^๗
 ผมจะขอลงมติ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานฯ ครับ คือผมดูจากมาตรา ๑๐ เบื้อง ในย่อหน้าที่ ๓ ที่บอกว่า ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกรณี que คณะรัฐมนตรีจะประกาศแผนต่าง ๆ ซึ่งเรากำหนดมีแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนอื่น ๆ และแผนอื่นที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรขอความเห็นจากที่ปรึกษาสภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่น่าจะว่าอันนี้จะรวมอยู่ในแผนอื่นใดที่กฎหมายกำหนดหรือเปล่า ถ้าเกิดนอกเหนือไปจากแผนอื่นใดที่กฎหมายกำหนดผมก็ไม่คิดใจครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการตอบคำถามใหม่ครับ เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ อยากจะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปถึงท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตตรงนั้น จริง ๆ แล้วเป็นเพียงแค่ถ้อยคำ แต่ถ้าหากว่าท่านพิจารณารายงานฉบับหน้าปกสีเหลืองที่ท่านดูนั้นคงไม่ใช่หน้าปกสีเหลืองใช่ใหมครับ ช่วยกรุณาดูจากแฟ้มครับ ในแฟ้มนั้นจะเป็นหน้าปกสีเหลือง ซึ่งแก้ไขแล้วคงจะพอใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิพนธ์เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม นิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอ่างทองครับ วันที่จะมีการปิดประชุมในวันนั้นในเรื่องของมาตรา ๑๐ กระผมอยากจะกราบเรียนครับ กระผมมีถ้อยคำเป็นความสำคัญในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ว่า ที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมไปนั้น กระผมเห็นว่าไม่เป็นภาษากฎหมาย และอีกประการหนึ่งถ้าสมมติข้อความที่เขียนไปรายละเอียดทั้งหมดไม่เป็นไปตามลักษณะนี้จะเกิดปัญหา คืออย่างนี้ครับ ในมาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในกรรมาธิการได้เพิ่มเติมนะครับ เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีชื่อเป็นองค์กรเพื่อตรวจสอบผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ลักษณะอย่างนี้ไม่ใช่ภาษากฎหมาย เพราะว่าถ้าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือบรรยายอยู่ในนั้นอยู่แล้ว อำนาจหน้าที่อะไร และนี่

กรรมการก็ได้เขียนรายละเอียดเพิ่มเติมอีกอยู่หนึ่งเรื่อง เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ อย่างนี้ไม่ใช่
 ภาษากฎหมาย น่าจะเป็นปรัชญาในตำราการสอนมากกว่า เพราะฉะนั้นถ้อยคำอย่างนี้
 ไม่ควรที่จะเขียนในกฎหมาย ถ้าตัดออกได้กระผมคิดว่าจะดี เพราะคำว่า “มีอำนาจหน้าที่”
 คลุมรายละเอียดในนี้แล้ว และก็ยังมิอะไรต่ออะไรอีกที่สามารถที่จะใช้ในกฎหมายอื่นที่
 มีมาเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับสถานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะฉะนั้นอย่าจะฝากไปยัง
 กรรมการผู้รับว่า ข้อความอย่างนี้ถ้าไม่จำเป็นตัดออกได้ไหม ฟุ่มเฟือยด้วย ขอบพระคุณ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมการ ผมต้องเรียนท่านประธานฯ กับที่ประชุมว่า
 ถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๐ แต่เดิมก่อนที่จะเข้าไปสู่กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
 อยู่ในมาตรา ๕ แล้วก็กิจการวุฒิสภาซึ่งท่าน ^{สมศักดิ์} นิพนธ์ เป็นประธาน ได้ตั้งข้อสังเกตว่า
 ไม่น่าจะมีถ้อยคำอยู่ในมาตรา ๕ แต่ควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ในหมวด ๒ เพราะฉะนั้น
 จึงได้มีมติเห็นเรื่องนี้ขึ้นมาก็เพราะเหตุว่า ได้เปลี่ยนมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงจากข้อคิด
 ความเห็นของกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จึงได้มาใส่ในมาตรา ๑๐ แล้วที่บอกว่า
 ไม่ใช่ภาษากฎหมาย ^{คำคุณ} ใด ๆ ก็จะมีมองว่า ผมเป็นประธานกรรมการชุดใหม่ไม่ใช่
 นักกฎหมาย คงไม่ค่อยรู้เรื่องกฎหมาย แต่ผมต้องกราบเรียนว่า ได้มีการปรึกษาหารือกัน
 อย่างรอบคอบไม่ได้เป็นไปตามที่ประธานกรรมการต้องการ แต่ว่าผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน
 เป็นห่วงว่า ถ้าหากว่าไม่เขียนว่าไม่ใช่องค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือ
 กลุ่มคนใด จะกลายเป็นสภาที่มีอำนาจซ้อนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแห่งนี้ -----

แต่ต้องการให้เป็นสภาที่ให้คำปรึกษา โดยไม่เป็นสภาวิชาชีพ เพราะฉะนั้นเราไม่อยาก
ที่จะให้มีการตีความกันอยู่ต่อไป เพราะกฎหมายอย่างที่ท่าน ^{คุณหมอ} นิพนธ์ได้พูดนั้นแหละ
ละครับ เราจึงต้องมีการตีความกันอยู่เรื่อย ๆ ว่าจะเอาอย่างไรแน่ ถ้าจะใส่ไว้สักคำหนึ่ง
เพื่อให้เห็นชัดเจนเป็นนิมิตใหม่ของกฎหมายไทยก็ได้ แต่ถ้าเราอยากจะทำให้แบบเก่า
แบบนักกฎหมายที่คิดว่าต้องทำเหมือนเดิมก็ทำได้ ^{อันนี้}ก็แล้วแต่ที่ประชุม ถ้าที่ประชุม
มองเห็นว่า อยากที่จะให้เห็นมีความชัดเจนในกฎหมาย การใส่ ^{ไว้} ^{คำ} ^{หนึ่ง} ^{สื่อ} ^{อีก} ^{สัก}
บรรทัดหนึ่ง ดังที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๐ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร และท่านประธาน
กฤษฎีกาก็อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ ก็ได้เห็นทุกอย่าง นักกฎหมายอย่างเลขาฯ
คณะกรรมการกฤษฎีกา ขอประธานไทย ก็อยู่ในที่ประชุม อยู่ในกรรมาธิการชุดนี้
ก็คิดว่าน่าจะเหมาะสม แล้วก็มีนักกฎหมายหลายคนก็คิดว่าน่าที่จะเป็นนิมิตหมายที่ดี
ด้วยซ้ำ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์แก้วสรศรีครับ

นายแก้วสร อติโพธิ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม

แก้วสร อติโพธิ์ ในฐานะกรรมาธิการ คงต้องขอเรียนนะครับว่า ในชั้นร่างกฎหมายนี้
ความเข้าใจในเชิงอำนาจนี้เข้ามาบรรจบกันอยู่ตลอดเวลา พอขึ้นชื่อว่าสภาแล้วนั้นะครับ
หนึ่งก็มักจะไปคิดในเรื่อง ¹³⁶²ของการเมือง ¹³⁶²ของการแข่งขันผลประโยชน์กัน กรรมการ
ตัวแทนกรรมกรก็ต้องมายืนยันเพื่อจะพิทักษ์ประโยชน์ตนเอง และก็จะทะเลาะกับฝ่าย
สภาอุตสาหกรรม ซึ่งครั้งนี้ ¹³⁶²ไม่ใช่ว่าเจตนาของรัฐธรรมนูญนะครับ เจตนารัฐธรรมนูญ
นั้นต้องการให้สถาบันดูแลแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ให้มองปัญหาส่วนรวม
และก็คิดเป็นส่วนรวม เพราะฉะนั้นในที่ประชุม ¹³⁶²คงก็จึงพยายามที่จะเห็นความจำเป็นว่า
เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมนะครับ กรรมกรก็ต้องคิดเรื่อง
ของชาวนาด้วย คิดเรื่องบ้านเมืองโดยรวมด้วย ชาวนาก็เหมือนกัน อันนี้เป็นความเข้าใจ
ที่สำคัญยิ่งนะครับ ถ้าคือไม่อยู่ในความเข้าใจในการอ่านกฎหมายนี้ แล้วใช้กฎหมายนี้
มันจะเพี้ยนไป ¹³⁶²แล้วในทางองเดียวกันนะครับ การต่อรองผลประโยชน์ก็ต้องไม่เอาเข้า
มาเกี่ยวข้องในงานนี้ ฉะนั้นที่ประชุมจึงเห็นอย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการได้เรียน
ไปว่ามีความจำเป็นต้องใช้คำนี้ไป ถึงแม้จะดูไม่คุ้นเคยก็ตาม ซึ่ง ¹³⁶²นี้ผมเข้าใจที่

ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ทั้งคงในฐานะที่เป็น
 นักกฎหมายนะครับ ก็อาจรู้สึกจะแปลกไป แต่ในแง่กฎหมายก็คิดว่ามีเหตุผล
 เหมือนกันที่ท่านนิพนธ์ที่ว่า ผมใคร่ขออย่างนี้ได้ไหมครับ เพื่อให้ความมั่นคงไม่
 กระโดดขึ้นมาเลย ๆ จงงกันนี้ เดิมเป็นว่า มาตรา ๑๐ เดิมคำว่า “ให้” ลงไปนะครับ
 “ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจ
 และสังคม โดยมีไว้เป็นองค์กรเพื่อตรวจสอบผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด”
 ให้ นะครับ เสร็จแล้วเดิมนึกว่าหนึ่ง พรรคนิดหนึ่ง “โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้”
 ได้ไหมครับ อันนี้ในกฎหมายก็นับว่าสะดวกขึ้นนะครับ จึงเรียนปรึกษาท่านนิพนธ์
 นะครับว่า ถ้าไม่คุ้นในทางกฎหมาย ผมเดิมนึกว่าไปให้มันดูเป็นเรื่องเป็นราวขึ้น
 ซึ่งตรงนี้จะขัดข้องหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ครับ คือผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในวันที่ทั้งคงนั้นนะครับ มันไม่ใช่อยู่
 ในมาตราอื่น อยู่ในมาตรานี้แหละครับ แล้วผมอยากจะเรียนว่า คือตัวในรัฐธรรมนูญ
 นั้นก็เขียนไว้ชัดแล้วว่าสภาที่ปรึกษานี้ทำอะไร แล้วเราก็มายกกฎหมายประกอบ
 นะครับ ความจริงไม่ต้องเขียนเลยว่าสะท้อนปัญหาสังคม องค์กรตรวจสอบอะไร
 เพราะรายละเอียดอำนาจหน้าที่นั้นกำหนดอยู่ในแต่ละข้ออยู่แล้วในสัดส่วน
 แต่ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกรัฐสภาที่มีหน้าที่
 กลั่นกรองกฎหมาย แก่ใจทั้งถ้อยคำนะครับ ถ้อยคำอะไรที่มันไม่เป็นภาษากฎหมาย
 เราก็ไม่ต้องแก้ไขให้มันเป็นภาษากฎหมายนะครับ แต่ผมอยากจะเรียนว่า ผมเพียงแต่จะ
 ทั้งคงไว้ไว้ ให้เป็นหลักฐานเป็นข้อสังเกตว่าถึงเหล่านี้ ถ้อยคำอย่างนี้ที่เขาไม่ใช้กัน
 ในภาษากฎหมาย แต่เมื่ออยากจะเขียนลงไปมันก็ปรากฏเองละครับ ในกฎหมายฉบับนี้
 ผมเพียงแต่อยากจะท้วง และผมก็ได้ท้วงในที่ประชุมกรรมการวิสามัญไปแล้วว่า
 ไม่จำเป็นต้องเขียนหรอกครับ รายละเอียดและเนื้อหา และรัฐธรรมนูญได้กำหนด
 บทบาทหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้ชัดเจนอยู่แล้ว-----

แต่เรามาเขียนรายละเอียดเพิ่มเพื่อกำหนดองค์กรต่าง ๆ จะมีอะไรบ้าง ถ้าตัดออกตรงนี้¹
มีอำนาจหน้าที่อะไรรายละเอียดมีแล้วเพิ่มอีก² ~~อะไร~~ ผมเห็นว่าคณะกรรมการการชดเชย³
ทำงานได้มีการเพิ่มเติมรายละเอียด ในหมวด~~ของ~~ ^{มาตรา} กรรมการก็เพิ่มให้ความหลากหลายอะไร
ขึ้นมาซึ่งไม่เคยขัดข้องอะไร แต่อะไรที่ไม่เป็นภาษากฎหมายในฐานะอยู่ตรงนี้ผมเรียนว่า
เราก็ต้องพูดกัน และสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะทราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องบังคับใช้ทั่วไป
แล้วออกไปลักษณะนี้ก็แล้วแต่ที่ประชุม⁴ ไม่มีปัญหา เพราะผมยอมรับมติที่ประชุมอยู่แล้ว
ว่าเสียงข้างมากเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น แต่ผมอยากจะให้ปรากฏเป็นหลักฐานตรงนี้
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกฯ เสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ⁵ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๐ ดังกล่าวที่
กรรมการได้เพิ่มข้อความว่าเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีไว้เป็น
องค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ย่อคำดังกล่าวกระผมก็ออกจะ
เห็นด้วยกับท่าน⁶ ^{สมาชิก} ^{ร่วมใจ} ขออนุญาตที่เอนาม เพียงแต่ว่ากระผมเข้าใจว่าทางกรรมการเอง
นั้นประสงค์ที่จะให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁷ มีหน้าที่อะไร ซึ่งจริง ๆ
แล้วถ้าจะไปดูในมาตรา ๓ ได้มีคำนิยามไว้ว่า คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาตินั้นหมายความว่าอะไร ซึ่งในนิยามดังกล่าวนั้นนอกจากจะมีร่างกฎหมายฉบับนี้
แล้ว เขายังมีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกฉบับหนึ่ง⁸ ^{อันนั้น}
ก็จะมีเนื้อหาในรายละเอียดที่ละเอียดถี่ถ้วนโดยเฉพาะมากกว่านี้ การที่เอาข้อความ
องค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอะไรต่าง ๆ มาอยู่ในมาตรา ๑๐ นั้น ในวิธีการ
ร่างกฎหมายนั้นก็จะจะไม่ถูกที่เช่นเดียวกัน ก็เนื่องจากว่าในหมวดที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องของ
อำนาจหน้าที่ ก็คงจะพูดถึงเฉพาะว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเขามี
อำนาจหน้าที่อะไรตามมาตรา ๑๐ นี้เท่านั้น ส่วนจะอธิบายหรือจะขยายความสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้ถ้าจะเพิ่มกันจริง ๆ นั้นก็คงต้องไปอยู่ในมาตรา ๓ ในหมวด
ของคำนิยาม ส่วนจะใช้อธิบายอย่างไรให้เหมาะสมนั้นกระผมว่าก็ต้องว่ากันอีกเรื่องหนึ่ง⁹

แต่ถ้าจะใช้ถ้อยคำว่า องค์การสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม กระผมก็เห็นด้วยว่าไม่ใช่
ภาษากฎหมาย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์พนัสครับ

นายพนัส ทัดนิยานนท์ (ตลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พนัส ทัดนิยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก ~~คือ~~กระผมคิดว่าน่าจะมีความเลือก
ซึ่งกระผมคิดว่าเจตนารมณ์ของ ~~ทั้ง~~กรรมการที่เพิ่มถ้อยคำนี้เข้ามานั้นเป็นเจตนาที่ดี
คือต้องการให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวว่าสภาแห่งนี้มีขึ้นมาเพื่ออะไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเขียน
ตามรูปแบบของกฎหมายอื่นเท่าที่เรา ~~มี~~อยู่ในปัจจุบันนี้อาจจะทำให้เกิดการหลงผิดได้
อย่างที่ท่านประธานกรรมการได้ให้เหตุผลไว้แล้วนั้น เพราะว่าจะพูดถึงอำนาจแล้ว
ในเมืองไทย ~~เรา~~นี้ต้องมองในลักษณะ ~~ของ~~การที่จะต้องมีอำนาจทำอะไรบางอย่าง กฎหมาย
รับรองว่ามีอำนาจอย่างนี้แล้วด้วย ก็จะกลายเป็นเรื่องผลประโยชน์อะไรต่าง ๆ นั้นไป
แต่กระผมคิดว่าทางเลือกที่อาจจะยอมรับกันได้และก็คิดว่าน่าจะเป็นประเพณีปฏิบัติของการ
ตรากฎหมายอยู่ในปัจจุบันนี้ก็คือว่าสิ่งนี้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมาย แทนที่เราจะเขียนไว้
ในเนื้อความของบทบัญญัติเลย มีทางเลือกได้อีกอย่างหนึ่งคือไปเขียนไว้เป็นหมายเหตุท้าย
พระราชบัญญัติ ~~ซึ่ง~~ในอดีตที่ผ่านมา ~~ซึ่ง~~กระผมเองถึงอย่างไรกระผมก็ยังชอบว่า วิธีปฏิบัติ
ในอดีตซึ่งเรายกเลิกไปแล้วนั้นคือกฎหมายขึ้นต้นใหม่จะต้องมีส่วนที่เขาเรียกว่าเป็น
อารัมภบท ในส่วนที่เป็นอารัมภบทนั้นจะบอกเจตนารมณ์ของกฎหมายไว้โดยชัดเจน จะทำ
ให้ช่วยในการตีความได้เป็นอย่างดีด้วย แต่ด้วยเหตุผลกลใดมีทราบ ~~ว่า~~วิวัฒนาการในทาง
นิติบัญญัติของเราต่อมาภายหลังได้เอาสิ่งนี้ไปไว้ตอนท้ายของพระราชบัญญัติเขียนเป็น
หมายเหตุไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้ให้อำนาจหน้าที่อย่างไร แต่เพื่อที่จะให้เข้าใจโดย
ชัดแจ้งว่าไม่มีอะไรเกินเลยไปกว่านั้นนะ บทบาทจะต้องเป็นอย่างไรโดยแท้จริงเอาไปเขียน
ไว้ในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติก็อาจจะทำให้บรรลู่วัตถุประสงค์ได้อย่างเดียวกัน
ขอขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคองเคอร์สมเกียรติ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล จากจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกวุฒิสภาจากอ่างทอง คุณนิพนธ์ วิชัยชูพรศาสตร์ และก็เห็นด้วยกับ คุณเสรี สุวรรณภานนท์ บางส่วนด้วย และก็กลุ่มที่นั่งอยู่ตรงนี้จะเรียกว่า กลุ่มตะวันตกไกล ก็เห็นพ้องต้องกันจะให้ผม ขึ้นมาขอบอกท่านประธานฯ ที่เห็นผมยกมือเร็วมากครับ เพราะเราตั้งกลุ่มนี้ว่า ตะวันตกไกล คือจะขอเสนออย่างนี้ว่า ในมาตรา ๑๐ ที่ขีดเส้นใต้ เพิ่มเข้ามาใหม่เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมโดยมิใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ถ้าจะย้าย ท่านกรรมาธิการครับ ถ้าจะลองย้ายไปไว้มาตรา ๕ ในหมวดที่หนึ่ง นอกเหนือจะลองทำคำนิยามแบบที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ว่าทางฝั่งเราคิดว่าถ้ามาตรา ๕ เขียนใหม่ คือย้ายมาแทรกอย่างนี้ นะครับ ว่าให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมโดยมิใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๔ คน อะไรก็ว่าไป อย่างนี้จะพอได้ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพก่อนครับ
แล้วก็ท่านสราวุธ ท่านยกก่อนครับ ขอบพระคุณครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ตั้งแต่การปิดประชุมในคราวที่แล้ว ผมมองในมาตรา ๑๐ ในมาตรา ๑๐ เป็นหมวดอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ อำนาจหน้าที่ในตรงนี้ท่านประธานฯ ผมเข้าใจกรรมาธิการมีเจตนาดี แต่ที่เจตนาดีของท่านในมาตรา ๑๐ ท่านไปเพิ่มมาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๐ ครี ซึ่งจริง ๆ ในหลักการตรงนี้นั้นก็ด้วยความห่วงกังวลว่า สภาเศรษฐกิจสภาที่ปรึกษาจะไปเอื้อประโยชน์ให้กับคณะหนึ่งคณะใด/บุคคลหนึ่งบุคคลใดองค์กรใด ก็ถามอีกว่าให้เรียบร้อย เพราะฉะนั้นในตรงนี้ผมได้คุยกับท่านนิพนธ์ตั้งแต่วันศุกร์

ที่แล้วว่า ถ้าเพิ่มตรงนี้บทจริงนี้เป็นอำนาจหน้าที่เท่านั้นเอง ถ้าเป็นห่วงคำจำกัดความที่ท่าน
ว่านั้นครับ ท่านจะต้องไม่เอาไปไว้ในหมวดสอง หมวดอำนาจหน้าที่ ซึ่งถ้ามองตรงนี้
ในฐานะที่เราเป็นนักกฎหมาย พอเรามองอ่านแล้วเพื่อน ๆ กลายเป็นคนละเรื่องไม่ยอมให้
ผิฉะนั้นเรียนที่ประชุมด้วยความเจตนาดี ผมเห็นเจตนาดีของท่าน เห็นความตั้งใจของท่าน
แต่สภาแห่งนี้มีหน้าที่ตรวจสอบ เพราะฉะนั้นเมื่อตรวจสอบท่านกรรมาธิการนำเสนอ
เราเห็นว่าไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมอยู่ในสถานะที่ควรจะต้องท้วงติงท่าน เพราะฉะนั้น
ท่านประธานฯ คุณครับว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถ้าตรงนี้มีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓ จบ แต่พอมีอำนาจหน้าที่เป็นองค์กรสะท้อน นั่นคือคำ
ขยายความ ท่านประธานฯ บอกว่าเป็นนิมิตหมายของการใช้กฎหมายอย่างนี้ ผมว่า
นิมิตหมายตรงนี้ไปนิมิตตรงอื่นเถอะครับ ไปอยู่ในหมวด ๓ หมวด ๕ มาตรา ๓ ตรงนั้น
รับได้ แต่ถ้านิมิตหมายที่อัญเชิญมาไว้ตรงนี้ก่อนข้างจะอยู่กันคนละที่ เพราะฉะนั้นผมไม่
คิดใจหอรอครับ ถ้ามาตรา ๑๐ ตรี เมื่อท่านเพิ่มไปมาตรา ๑๐ ตรี มาตรา ๑๐ ทวิ จัดว่า
นั้นครับ ไหน ๆ จะยกไปแล้ว คำจำกัดความในมาตรา ๓ คณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหมายความว่า ท่านเอาตรงนี้ไปยาวแล้วสื่อวิธีการที่คนจะ
มาแสวงหาผลประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ผมเห็นด้วยในหลักการ เพราะท่านเพิ่มมา
ดัง^{อีก}~~เช่น~~ ^{อีก}หลายมาตรา ในทวินะครับ เพราะฉะนั้นอย่ากราบเรียนท่านประธานฯ
ว่า เมื่อหลาย^{คน}ในสภาแห่งนี้มีหน้าที่ตรวจสอบและสะท้อนความคิดเห็นของสภาแห่งนี้
กรรมาธิการเองด้วยความเคารพท่านนะครับท่านต้องนำไปพิจารณา และท่านหาทางออก
ไม่มีใครว่าครับถ้าท่านเพิ่มเติม ท่านประธานฯ ก็เคยคุยกับผมว่าเป็นสภาซึ่งจะให้ประโยชน์
กับ^{ใคร} ^{ใคร}กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเห็นด้วย แต่ในขั้นตอนกับวิธีการของการใช้ถ้อยคำไม่สมควรอยู่
ตรงนี้เท่านั้นเอง ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยก็อยากนำกราบเรียนท่านประธานฯ ท่านประธาน
กรรมาธิการและคณะกรรมาธิการและสภาแห่งนี้ด้วยความเคารพ^{ด้วย} ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^๑ ^๒ ^๓ ^๔ ^๕ ^๖ ^๗ ^๘ ^๙ ^{๑๐} ^{๑๑} ^{๑๒} ^{๑๓} ^{๑๔} ^{๑๕} ^{๑๖} ^{๑๗} ^{๑๘} ^{๑๙} ^{๒๐} ^{๒๑} ^{๒๒} ^{๒๓} ^{๒๔} ^{๒๕} ^{๒๖} ^{๒๗} ^{๒๘} ^{๒๙} ^{๓๐} ^{๓๑} ^{๓๒} ^{๓๓} ^{๓๔} ^{๓๕} ^{๓๖} ^{๓๗} ^{๓๘} ^{๓๙} ^{๔๐} ^{๔๑} ^{๔๒} ^{๔๓} ^{๔๔} ^{๔๕} ^{๔๖} ^{๔๗} ^{๔๘} ^{๔๙} ^{๕๐} ^{๕๑} ^{๕๒} ^{๕๓} ^{๕๔} ^{๕๕} ^{๕๖} ^{๕๗} ^{๕๘} ^{๕๙} ^{๖๐} ^{๖๑} ^{๖๒} ^{๖๓} ^{๖๔} ^{๖๕} ^{๖๖} ^{๖๗} ^{๖๘} ^{๖๙} ^{๗๐} ^{๗๑} ^{๗๒} ^{๗๓} ^{๗๔} ^{๗๕} ^{๗๖} ^{๗๗} ^{๗๘} ^{๗๙} ^{๘๐} ^{๘๑} ^{๘๒} ^{๘๓} ^{๘๔} ^{๘๕} ^{๘๖} ^{๘๗} ^{๘๘} ^{๘๙} ^{๙๐} ^{๙๑} ^{๙๒} ^{๙๓} ^{๙๔} ^{๙๕} ^{๙๖} ^{๙๗} ^{๙๘} ^{๙๙} ^{๑๐๐} ^{๑๐๑} ^{๑๐๒} ^{๑๐๓} ^{๑๐๔} ^{๑๐๕} ^{๑๐๖} ^{๑๐๗} ^{๑๐๘} ^{๑๐๙} ^{๑๑๐} ^{๑๑๑} ^{๑๑๒} ^{๑๑๓} ^{๑๑๔} ^{๑๑๕} ^{๑๑๖} ^{๑๑๗} ^{๑๑๘} ^{๑๑๙} ^{๑๒๐} ^{๑๒๑} ^{๑๒๒} ^{๑๒๓} ^{๑๒๔} ^{๑๒๕} ^{๑๒๖} ^{๑๒๗} ^{๑๒๘} ^{๑๒๙} ^{๑๓๐} ^{๑๓๑} ^{๑๓๒} ^{๑๓๓} ^{๑๓๔} ^{๑๓๕} ^{๑๓๖} ^{๑๓๗} ^{๑๓๘} ^{๑๓๙} ^{๑๔๐} ^{๑๔๑} ^{๑๔๒} ^{๑๔๓} ^{๑๔๔} ^{๑๔๕} ^{๑๔๖} ^{๑๔๗} ^{๑๔๘} ^{๑๔๙} ^{๑๕๐} ^{๑๕๑} ^{๑๕๒} ^{๑๕๓} ^{๑๕๔} ^{๑๕๕} ^{๑๕๖} ^{๑๕๗} ^{๑๕๘} ^{๑๕๙} ^{๑๖๐} ^{๑๖๑} ^{๑๖๒} ^{๑๖๓} ^{๑๖๔} ^{๑๖๕} ^{๑๖๖} ^{๑๖๗} ^{๑๖๘} ^{๑๖๙} ^{๑๗๐} ^{๑๗๑} ^{๑๗๒} ^{๑๗๓} ^{๑๗๔} ^{๑๗๕} ^{๑๗๖} ^{๑๗๗} ^{๑๗๘} ^{๑๗๙} ^{๑๘๐} ^{๑๘๑} ^{๑๘๒} ^{๑๘๓} ^{๑๘๔} ^{๑๘๕} ^{๑๘๖} ^{๑๘๗} ^{๑๘๘} ^{๑๘๙} ^{๑๙๐} ^{๑๙๑} ^{๑๙๒} ^{๑๙๓} ^{๑๙๔} ^{๑๙๕} ^{๑๙๖} ^{๑๙๗} ^{๑๙๘} ^{๑๙๙} ^{๒๐๐} ^{๒๐๑} ^{๒๐๒} ^{๒๐๓} ^{๒๐๔} ^{๒๐๕} ^{๒๐๖} ^{๒๐๗} ^{๒๐๘} ^{๒๐๙} ^{๒๑๐} ^{๒๑๑} ^{๒๑๒} ^{๒๑๓} ^{๒๑๔} ^{๒๑๕} ^{๒๑๖} ^{๒๑๗} ^{๒๑๘} ^{๒๑๙} ^{๒๒๐} ^{๒๒๑} ^{๒๒๒} ^{๒๒๓} ^{๒๒๔} ^{๒๒๕} ^{๒๒๖} ^{๒๒๗} ^{๒๒๘} ^{๒๒๙} ^{๒๓๐} ^{๒๓๑} ^{๒๓๒} ^{๒๓๓} ^{๒๓๔} ^{๒๓๕} ^{๒๓๖} ^{๒๓๗} ^{๒๓๘} ^{๒๓๙} ^{๒๔๐} ^{๒๔๑} ^{๒๔๒} ^{๒๔๓} ^{๒๔๔} ^{๒๔๕} ^{๒๔๖} ^{๒๔๗} ^{๒๔๘} ^{๒๔๙} ^{๒๕๐} ^{๒๕๑} ^{๒๕๒} ^{๒๕๓} ^{๒๕๔} ^{๒๕๕} ^{๒๕๖} ^{๒๕๗} ^{๒๕๘} ^{๒๕๙} ^{๒๖๐} ^{๒๖๑} ^{๒๖๒} ^{๒๖๓} ^{๒๖๔} ^{๒๖๕} ^{๒๖๖} ^{๒๖๗} ^{๒๖๘} ^{๒๖๙} ^{๒๗๐} ^{๒๗๑} ^{๒๗๒} ^{๒๗๓} ^{๒๗๔} ^{๒๗๕} ^{๒๗๖} ^{๒๗๗} ^{๒๗๘} ^{๒๗๙} ^{๒๘๐} ^{๒๘๑} ^{๒๘๒} ^{๒๘๓} ^{๒๘๔} ^{๒๘๕} ^{๒๘๖} ^{๒๘๗} ^{๒๘๘} ^{๒๘๙} ^{๒๙๐} ^{๒๙๑} ^{๒๙๒} ^{๒๙๓} ^{๒๙๔} ^{๒๙๕} ^{๒๙๖} ^{๒๙๗} ^{๒๙๘} ^{๒๙๙} ^{๓๐๐} ^{๓๐๑} ^{๓๐๒} ^{๓๐๓} ^{๓๐๔} ^{๓๐๕} ^{๓๐๖} ^{๓๐๗} ^{๓๐๘} ^{๓๐๙} ^{๓๑๐} ^{๓๑๑} ^{๓๑๒} ^{๓๑๓} ^{๓๑๔} ^{๓๑๕} ^{๓๑๖} ^{๓๑๗} ^{๓๑๘} ^{๓๑๙} ^{๓๒๐} ^{๓๒๑} ^{๓๒๒} ^{๓๒๓} ^{๓๒๔} ^{๓๒๕} ^{๓๒๖} ^{๓๒๗} ^{๓๒๘} ^{๓๒๙} ^{๓๓๐} ^{๓๓๑} ^{๓๓๒} ^{๓๓๓} ^{๓๓๔} ^{๓๓๕} ^{๓๓๖} ^{๓๓๗} ^{๓๓๘} ^{๓๓๙} ^{๓๔๐} ^{๓๔๑} ^{๓๔๒} ^{๓๔๓} ^{๓๔๔} ^{๓๔๕} ^{๓๔๖} ^{๓๔๗} ^{๓๔๘} ^{๓๔๙} ^{๓๕๐} ^{๓๕๑} ^{๓๕๒} ^{๓๕๓} ^{๓๕๔} ^{๓๕๕} ^{๓๕๖} ^{๓๕๗} ^{๓๕๘} ^{๓๕๙} ^{๓๖๐} ^{๓๖๑} ^{๓๖๒} ^{๓๖๓} ^{๓๖๔} ^{๓๖๕} ^{๓๖๖} ^{๓๖๗} ^{๓๖๘} ^{๓๖๙} ^{๓๗๐} ^{๓๗๑} ^{๓๗๒} ^{๓๗๓} ^{๓๗๔} ^{๓๗๕} ^{๓๗๖} ^{๓๗๗} ^{๓๗๘} ^{๓๗๙} ^{๓๘๐} ^{๓๘๑} ^{๓๘๒} ^{๓๘๓} ^{๓๘๔} ^{๓๘๕} ^{๓๘๖} ^{๓๘๗} ^{๓๘๘} ^{๓๘๙} ^{๓๙๐} ^{๓๙๑} ^{๓๙๒} ^{๓๙๓} ^{๓๙๔} ^{๓๙๕} ^{๓๙๖} ^{๓๙๗} ^{๓๙๘} ^{๓๙๙} ^{๔๐๐} ^{๔๐๑} ^{๔๐๒} ^{๔๐๓} ^{๔๐๔} ^{๔๐๕} ^{๔๐๖} ^{๔๐๗} ^{๔๐๘} ^{๔๐๙} ^{๔๑๐} ^{๔๑๑} ^{๔๑๒} ^{๔๑๓} ^{๔๑๔} ^{๔๑๕} ^{๔๑๖} ^{๔๑๗} ^{๔๑๘} ^{๔๑๙} ^{๔๒๐} ^{๔๒๑} ^{๔๒๒} ^{๔๒๓} ^{๔๒๔} ^{๔๒๕} ^{๔๒๖} ^{๔๒๗} ^{๔๒๘} ^{๔๒๙} ^{๔๓๐} ^{๔๓๑} ^{๔๓๒} ^{๔๓๓} ^{๔๓๔} ^{๔๓๕} ^{๔๓๖} ^{๔๓๗} ^{๔๓๘} ^{๔๓๙} ^{๔๔๐} ^{๔๔๑} ^{๔๔๒} ^{๔๔๓} ^{๔๔๔} ^{๔๔๕} ^{๔๔๖} ^{๔๔๗} ^{๔๔๘} ^{๔๔๙} ^{๔๕๐} ^{๔๕๑} ^{๔๕๒} ^{๔๕๓} ^{๔๕๔} ^{๔๕๕} ^{๔๕๖} ^{๔๕๗} ^{๔๕๘} ^{๔๕๙} ^{๔๖๐} ^{๔๖๑} ^{๔๖๒} ^{๔๖๓} ^{๔๖๔} ^{๔๖๕} ^{๔๖๖} ^{๔๖๗} ^{๔๖๘} ^{๔๖๙} ^{๔๗๐} ^{๔๗๑} ^{๔๗๒} ^{๔๗๓} ^{๔๗๔} ^{๔๗๕} ^{๔๗๖} ^{๔๗๗} ^{๔๗๘} ^{๔๗๙} ^{๔๘๐} ^{๔๘๑} ^{๔๘๒} ^{๔๘๓} ^{๔๘๔} ^{๔๘๕} ^{๔๘๖} ^{๔๘๗} ^{๔๘๘} ^{๔๘๙} ^{๔๙๐} ^{๔๙๑} ^{๔๙๒} ^{๔๙๓} ^{๔๙๔} ^{๔๙๕} ^{๔๙๖} ^{๔๙๗} ^{๔๙๘} ^{๔๙๙} ^{๕๐๐} ^{๕๐๑} ^{๕๐๒} ^{๕๐๓} ^{๕๐๔} ^{๕๐๕} ^{๕๐๖} ^{๕๐๗} ^{๕๐๘} ^{๕๐๙} ^{๕๑๐} ^{๕๑๑} ^{๕๑๒} ^{๕๑๓} ^{๕๑๔} ^{๕๑๕} ^{๕๑๖} ^{๕๑๗} ^{๕๑๘} ^{๕๑๙} ^{๕๒๐} ^{๕๒๑} ^{๕๒๒} ^{๕๒๓} ^{๕๒๔} ^{๕๒๕} ^{๕๒๖} ^{๕๒๗} ^{๕๒๘} ^{๕๒๙} ^{๕๓๐} ^{๕๓๑} ^{๕๓๒} ^{๕๓๓} ^{๕๓๔} ^{๕๓๕} ^{๕๓๖} ^{๕๓๗} ^{๕๓๘} ^{๕๓๙} ^{๕๔๐} ^{๕๔๑} ^{๕๔๒} ^{๕๔๓} ^{๕๔๔} ^{๕๔๕} ^{๕๔๖} ^{๕๔๗} ^{๕๔๘} ^{๕๔๙} ^{๕๕๐} ^{๕๕๑} ^{๕๕๒} ^{๕๕๓} ^{๕๕๔} ^{๕๕๕} ^{๕๕๖} ^{๕๕๗} ^{๕๕๘} ^{๕๕๙} ^{๕๖๐} ^{๕๖๑} ^{๕๖๒} ^{๕๖๓} ^{๕๖๔} ^{๕๖๕} ^{๕๖๖} ^{๕๖๗} ^{๕๖๘} ^{๕๖๙} ^{๕๗๐} ^{๕๗๑} ^{๕๗๒} ^{๕๗๓} ^{๕๗๔} ^{๕๗๕} ^{๕๗๖} ^{๕๗๗} ^{๕๗๘} ^{๕๗๙} ^{๕๘๐} ^{๕๘๑} ^{๕๘๒} ^{๕๘๓} ^{๕๘๔} ^{๕๘๕} ^{๕๘๖} ^{๕๘๗} ^{๕๘๘} ^{๕๘๙} ^{๕๙๐} ^{๕๙๑} ^{๕๙๒} ^{๕๙๓} ^{๕๙๔} ^{๕๙๕} ^{๕๙๖} ^{๕๙๗} ^{๕๙๘} ^{๕๙๙} ^{๖๐๐} ^{๖๐๑} ^{๖๐๒} ^{๖๐๓} ^{๖๐๔} ^{๖๐๕} ^{๖๐๖} ^{๖๐๗} ^{๖๐๘} ^{๖๐๙} ^{๖๑๐} ^{๖๑๑} ^{๖๑๒} ^{๖๑๓} ^{๖๑๔} ^{๖๑๕} ^{๖๑๖} ^{๖๑๗} ^{๖๑๘} ^{๖๑๙} ^{๖๒๐} ^{๖๒๑} ^{๖๒๒} ^{๖๒๓} ^{๖๒๔} ^{๖๒๕} ^{๖๒๖} ^{๖๒๗} ^{๖๒๘} ^{๖๒๙} ^{๖๓๐} ^{๖๓๑} ^{๖๓๒} ^{๖๓๓} ^{๖๓๔} ^{๖๓๕} ^{๖๓๖} ^{๖๓๗} ^{๖๓๘} ^{๖๓๙} ^{๖๔๐} ^{๖๔๑} ^{๖๔๒} ^{๖๔๓} ^{๖๔๔} ^{๖๔๕} ^{๖๔๖} ^{๖๔๗} ^{๖๔๘} ^{๖๔๙} ^{๖๕๐} ^{๖๕๑} ^{๖๕๒} ^{๖๕๓} ^{๖๕๔} ^{๖๕๕} ^{๖๕๖} ^{๖๕๗} ^{๖๕๘} ^{๖๕๙} ^{๖๖๐} ^{๖๖๑} ^{๖๖๒} ^{๖๖๓} ^{๖๖๔} ^{๖๖๕} ^{๖๖๖} ^{๖๖๗} ^{๖๖๘} ^{๖๖๙} ^{๖๗๐} ^{๖๗๑} ^{๖๗๒} ^{๖๗๓} ^{๖๗๔} ^{๖๗๕} ^{๖๗๖} ^{๖๗๗} ^{๖๗๘} ^{๖๗๙} ^{๖๘๐} ^{๖๘๑} ^{๖๘๒} ^{๖๘๓} ^{๖๘๔} ^{๖๘๕} ^{๖๘๖} ^{๖๘๗} ^{๖๘๘} ^{๖๘๙} ^{๖๙๐} ^{๖๙๑} ^{๖๙๒} ^{๖๙๓} ^{๖๙๔} ^{๖๙๕} ^{๖๙๖} ^{๖๙๗} ^{๖๙๘} ^{๖๙๙} ^{๗๐๐} ^{๗๐๑} ^{๗๐๒} ^{๗๐๓} ^{๗๐๔} ^{๗๐๕} ^{๗๐๖} ^{๗๐๗} ^{๗๐๘} ^{๗๐๙} ^{๗๑๐} ^{๗๑๑} ^{๗๑๒} ^{๗๑๓} ^{๗๑๔} ^{๗๑๕} ^{๗๑๖} ^{๗๑๗} ^{๗๑๘} ^{๗๑๙} ^{๗๒๐} ^{๗๒๑} ^{๗๒๒} ^{๗๒๓} ^{๗๒๔} ^{๗๒๕} ^{๗๒๖} ^{๗๒๗} ^{๗๒๘} ^{๗๒๙} ^{๗๓๐} ^{๗๓๑} ^{๗๓๒} ^{๗๓๓} ^{๗๓๔} ^{๗๓๕} ^{๗๓๖} ^{๗๓๗} ^{๗๓๘} ^{๗๓๙} ^{๗๔๐} ^{๗๔๑} ^{๗๔๒} ^{๗๔๓} ^{๗๔๔} ^{๗๔๕} ^{๗๔๖} ^{๗๔๗} ^{๗๔๘} ^{๗๔๙} ^{๗๕๐} ^{๗๕๑} ^{๗๕๒} ^{๗๕๓} ^{๗๕๔} ^{๗๕๕} ^{๗๕๖} ^{๗๕๗} ^{๗๕๘} ^{๗๕๙} ^{๗๖๐} ^{๗๖๑} ^{๗๖๒} ^{๗๖๓} ^{๗๖๔} ^{๗๖๕} ^{๗๖๖} ^{๗๖๗} ^{๗๖๘} ^{๗๖๙} ^{๗๗๐} ^{๗๗๑} ^{๗๗๒} ^{๗๗๓} ^{๗๗๔} ^{๗๗๕} ^{๗๗๖} ^{๗๗๗} ^{๗๗๘} ^{๗๗๙} ^{๗๘๐} ^{๗๘๑} ^{๗๘๒} ^{๗๘๓} ^{๗๘๔} ^{๗๘๕} ^{๗๘๖} ^{๗๘๗} ^{๗๘๘} ^{๗๘๙} ^{๗๙๐} ^{๗๙๑} ^{๗๙๒} ^{๗๙๓} ^{๗๙๔} ^{๗๙๕} ^{๗๙๖} ^{๗๙๗} ^{๗๙๘} ^{๗๙๙} ^{๘๐๐} ^{๘๐๑} ^{๘๐๒} ^{๘๐๓} ^{๘๐๔} ^{๘๐๕} ^{๘๐๖} ^{๘๐๗} ^{๘๐๘} ^{๘๐๙} ^{๘๑๐} ^{๘๑๑} ^{๘๑๒} ^{๘๑๓} ^{๘๑๔} ^{๘๑๕} ^{๘๑๖} ^{๘๑๗} ^{๘๑๘} ^{๘๑๙} ^{๘๒๐} ^{๘๒๑} ^{๘๒๒} ^{๘๒๓} ^{๘๒๔} ^{๘๒๕} ^{๘๒๖} ^{๘๒๗} ^{๘๒๘} ^{๘๒๙} ^{๘๓๐} ^{๘๓๑} ^{๘๓๒} ^{๘๓๓} ^{๘๓๔} ^{๘๓๕} ^{๘๓๖} ^{๘๓๗} ^{๘๓๘} ^{๘๓๙} ^{๘๔๐} ^{๘๔๑} ^{๘๔๒} ^{๘๔๓} ^{๘๔๔} ^{๘๔๕} ^{๘๔๖} ^{๘๔๗} ^{๘๔๘} ^{๘๔๙} ^{๘๕๐} ^{๘๕๑} ^{๘๕๒} ^{๘๕๓} ^{๘๕๔} ^{๘๕๕} ^{๘๕๖} ^{๘๕๗} ^{๘๕๘} ^{๘๕๙} ^{๘๖๐} ^{๘๖๑} ^{๘๖๒} ^{๘๖๓} ^{๘๖๔} ^{๘๖๕} ^{๘๖๖} ^{๘๖๗} ^{๘๖๘} ^{๘๖๙} ^{๘๗๐} ^{๘๗๑} ^{๘๗๒} ^{๘๗๓} ^{๘๗๔} ^{๘๗๕} ^{๘๗๖} ^{๘๗๗} ^{๘๗๘} ^{๘๗๙} ^{๘๘๐} ^{๘๘๑} ^{๘๘๒} ^{๘๘๓} ^{๘๘๔} ^{๘๘๕} ^{๘๘๖} ^{๘๘๗} ^{๘๘๘} ^{๘๘๙} ^{๘๙๐} ^{๘๙๑} ^{๘๙๒} ^{๘๙๓} ^{๘๙๔} ^{๘๙๕} ^{๘๙๖} ^{๘๙๗} ^{๘๙๘} ^{๘๙๙} ^{๙๐๐} ^{๙๐๑} ^{๙๐๒} ^{๙๐๓} ^{๙๐๔} ^{๙๐๕} ^{๙๐๖} ^{๙๐๗} ^{๙๐๘} ^{๙๐๙} ^{๙๑๐} ^{๙๑๑} ^{๙๑๒} ^{๙๑๓} ^{๙๑๔} ^{๙๑๕} ^{๙๑๖} ^{๙๑๗} ^{๙๑๘} ^{๙๑๙} ^{๙๒๐} ^{๙๒๑} ^{๙๒๒} ^{๙๒๓} ^{๙๒๔} ^{๙๒๕} ^{๙๒๖} ^{๙๒๗} ^{๙๒๘} ^{๙๒๙} ^{๙๓๐} ^{๙๓๑} ^{๙๓๒} ^{๙๓๓} ^{๙๓๔} ^{๙๓๕} ^{๙๓๖} ^{๙๓๗} ^{๙๓๘} ^{๙๓๙} ^{๙๔๐} ^{๙๔๑} ^{๙๔๒} ^{๙๔๓} ^{๙๔๔} ^{๙๔๕} ^{๙๔๖} ^{๙๔๗} ^{๙๔๘} ^{๙๔๙} ^{๙๕๐} ^{๙๕๑} ^{๙๕๒} ^{๙๕๓} ^{๙๕๔} ^{๙๕๕} ^{๙๕๖} ^{๙๕๗} ^{๙๕๘} ^{๙๕๙} ^{๙๖๐} ^{๙๖๑} ^{๙๖๒} ^{๙๖๓} ^{๙๖๔} ^{๙๖๕} ^{๙๖๖} ^{๙๖๗} ^{๙๖๘} ^{๙๖๙} ^{๙๗๐} ^{๙๗๑} ^{๙๗๒} ^{๙๗๓} ^{๙๗๔} ^{๙๗๕} ^{๙๗๖} ^{๙๗๗} ^{๙๗๘} ^{๙๗๙} ^{๙๘๐} ^{๙๘๑} ^{๙๘๒} ^{๙๘๓} ^{๙๘๔} ^{๙๘๕} ^{๙๘๖} ^{๙๘๗} ^๙

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ท่านประธานฯ ครับ
 ในหมวด ๒ เรื่องอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๐ ที่คณะกรรมการการวิสามัญได้หยิบยกขึ้นมา
 แล้วก็ขยายความตรงนี้ผมกลับมองว่าเป็นเรื่องคำอธิบาย คำอธิบายของสภาที่ปรึกษา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะเป็นเรื่องการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนะครับ
 ตรงนี้น่าจะอยู่ในคำนิยามของมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๓ ธรรมเนียมประเพณีของ
 การร่างกฎหมายจะเป็นหมวดสำหรับกำหนดคำนิยามเอาไว้ ถ้าหากว่านิยามคำว่า
 “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” กำหนดอยู่ในมาตรา ๓ น่าจะชัดกว่า เพราะว่า
 หมวด ๒ เป็นอำนาจหน้าที่ที่ควรจะเป็นมาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ควรจะเป็นอย่างนี้ครับ
 เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิก ที่ได้อภิปรายไปอย่างท่านนิพนธ์ ท่านเสรี
 และอีกหลายท่านที่อภิปรายไป ขอให้โปรดรับฟังไว้ด้วยครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ
 นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ผมต้องเรียนท่าน
 ประธานฯ นะครับว่า เพื่อนสมาชิก ที่เสนอให้กลับมาอยู่ในมาตรา ๕ ผมจะต้องเรียนว่า
 ถ้าดูเล่มสีขาว ท่านได้รับจากบ้านสีขาว อยู่ในมาตรา ๕ ทุกประการ แต่แล้วพอเข้า
 กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาวุฒิสภา ท่านประธานนิพนธ์เป็นประธาน บอกว่าไม่น่าจะอยู่ใน
 มาตรา ๕ น่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ เพราะว่านักกฎหมายเขาไม่ทำกันที่จะเอาไปไว้ใน
 มาตรา ๕ ผมก็เพื่อนักกฎหมาย ก็กลับไปอยู่ในมาตรา ๑๐ แต่แล้วตอนนี้ผมก็บอกกับ
 นักกฎหมายเขาไม่ทำกัน นั่นต้องอยู่ในมาตรา ๕ ผมก็ต้องกราบเรียนนะครับว่า ถ้าอย่างนี้
 ผมเองไม่ว่าอะไรหรอกครับจะวางอยู่ตรงไหนก็ตาม แล้วก็ไปอยู่ตรงไหนก็ได้ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ (อ่างทอง) : ท่านประธานฯ ครับ
 ขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธานฯ ขออนุญาตครับ เพราะว่าอันนี้เค้าจะเกิดความ
 เสียหาย ผมบอกถ้อยคำอย่างนี้ไม่ควรเอามาใส่ ไม่ได้บอกให้เอามาใส่ในมาตรา ๑๐ ด้วย

ไม่ควรใส่ เพราะอย่างนี้ชัดเจนอยู่แล้ว เขียนรายละเอียดอยู่แล้วนะครับว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ มีอำนาจอย่างไร อะไรทำอะไรนะครับ ถ้าอย่างนี้ที่ท่าน^(ในฐานะ)มีพหุชนาภิธานมาปรึกษากับผม ถ้าไปเขียนในคำปรารภยังเขียนง่ายกว่าด้วยซ้ำไป สมมุติจะครับ ยังจะง่ายกว่าคิดอีกด้วย ถ้าเขาไปเขียนในคำปรารภ ท่าน^(ในฐานะ)มีพหุชนากับท่านต้องไปยังมาบอกว่า ไปเขียนตรงนั้นได้ไหม แต่ในส่วนนี้ผมเรียนแล้ว ผมไม่ได้บอกให้มาใส่เลย ถ้อยคำอย่างนี้ควรจะตัดออก ในภาษากฎหมายนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการธิการแก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรรมการธิการ) : กรรมการธิการขอขึ้นยืนโดยลำดับ

ดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ ขอขึ้นยืนว่า ลำพังแต่การเขียนอำนาจหน้าที่ให้มีอำนาจให้คำปรึกษาเรียกโน่นเรียกนี่ นั้นเป็นแต่เพียงกิจกรรมทางกาย ถามว่าในส่วนภายในจิตใจนั้นเข้าใจบทบาทของตนเองถูกไหม ในการให้คำปรึกษา ในการประชุม แล้วก็บทบาทโดยรวมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศ ตรงนี้ถ้าไม่มีบทชี้นำไว้จะครับ ถ้าไม่มีบทชี้นำไว้อย่างที่ผมยืนยัน ความคิดในเชิงอำนาจจะเข้ามาแทรก ความคิดในเชิงการต่อรองผลประโยชน์จะเข้ามาแทรก ผมซึ่งเป็นนักกฎหมายผมคุ้นเคยดีกับความผิดพลาดอันนี้นักกฎหมายกลุ่มหนึ่งจะเห็นว่าอะไรเป็นอำนาจไปเสียหมด แล้วคนทั่วไปด้วยก็ส่วนหนึ่งเหมือนกันที่เห็นอะไรเป็นอำนาจไปเสียหมด แต่สถานะนี้มันขึ้นเพื่อปรึกษา เพราะฉะนั้นปัญหาใหญ่ที่เราต้องรับผิดชอบคือร่างกฎหมายอย่างไรให้ประชาชนก็ดี สมาชิกสภานั้นก็ดี เขารู้ว่าเขาอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นต้องมีครับ คำที่ยืนยันว่า คุณเป็นเพียงองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม คุณไม่ใช่สภาเหมือนสภาผู้แทนฯ ไม่ใช่สภาอำนาจเหมือนสภาผู้แทนฯ หรือวุฒิสภา คุณเป็นเพียงผู้สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ขณะเดียวกันก็ต้องอย่าคิดว่า อย่าไปนึกถึงแต่ละปัญหาว่าเป็นการต่อรองผลประโยชน์กัน ที่เกษตรกรจะเอาอย่างนี้ อุตสาหกรรมจะเอาอย่างนี้ นายจ้างเอาอย่างนี้ ลูกจ้างเอาอย่างนี้ ตรงนี้ถ้าไปตรงนั้นอีกก็แย่อีก เพราะฉะนั้นความตรงนี้จำเป็นครับ ความ^(ในฐานะ)อันนี้จำเป็น กรรมการธิการยังขอยืนยันว่าความนี้ต้องอยู่ ไม่ว่าผู้ใด นักกฎหมายอาจจะไม่คุ้นกับวิธีคิดในเชิงนามธรรมนี้ก็ตาม แต่ในแง่ตำแหน่งอย่างที่เราเรียนมานะครับ กรรมการธิการเดิมที่จะไปใส่ไว้แล้วด้วยซ้ำ

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๑/๓

จากกรรมการใส่ไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งใส่ตรงนั้นก็ได้ว่า มีองค์ประกอบอย่างนี้ ๆ แต่ที่มี
องค์ประกอบอย่างนี้เพื่อสะท้อนปัญหาอย่างนี้ไปใส่ตรงนั้นก็ได้ แล้วเราก็ใส่ไปแล้ว-----

- ๘/๑

แต่เมื่อได้รับการท้วงติงว่าอยู่ตรงอำนาจหน้าที่ไม่ได้ เรียกว่าอยู่ตรงนั้นมันไม่น่าจะอยู่ เราเลย
คิดว่าไปอยู่ตรงอำนาจหน้าที่ เพราะเวลาให้คำปรึกษา^{ผู้}ก็ต้องมีบท^{อัน}นี้อยู่ในสมองเขา
เหมือนกัน ก็เลยนึกว่าใส่ตรงนี้ได้ แต่เมื่อฟังท่านนักกฎหมายแล้วเสียงทั้งซีกตะวันตก
ตะวันออกไกล ก็แล้วแต่ ก็ โอเค. ครับ ก็จะขอยอมเปลี่ยนกลับไปอยู่ที่เดิม ตอนผ่าน
กรรมาธิการ ให้เอาความที่อยู่ในเล่มเหลืองนี้ มาตรา ๑๐ ให้เหมือนเดิมไปเลยอย่างที่ท่าน
กล่าว ให้ถือว่าไม่มีการแก้ไขเลย สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้ เอาให้สั้นไปเลย เสร็จแล้วก็^{ให้}นั้น^{ให้}ความตรงนี้เป็นองค์กรสะท้อนปัญหากลับ
ไปอยู่ที่มาตรา ๕ ที่เดิมตามเล่มขาวว่า ให้มีสภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็น
องค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมี^{ให้}เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของ
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด แล้วก็ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๕๘ คน ^{ให้}นั้น^{ให้}ความก็ว่าไปเลย
ไปอยู่ตรงนั้นมันจะได้^{ให้}ไม่รู้สึกว่ามันคนละเรื่องกับอำนาจหน้าที่ กรรมาธิการก็ขอน้อมรับ
เรื่องตำแหน่งว่าดูแล้วไม่เหมาะสมอย่างที่ท่านว่า ก็ขอกลับไปอยู่ที่เดิม ก็คือมาตรา ๕
ว่าให้มีสภาพ^{ให้}นี้ ๆ เพื่อเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ความมาตรา ๑๐
เล่มเหลือง ความเป็นอย่างนั้นะครับว่า ให้มีสภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็น
องค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมี^{ให้}เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของ
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด แล้วก็วรรค ประกอบด้วยสมาชิก เอากลับไปอยู่ตรงโน้น
มาตรา ๑๐ ก็ถือว่าไม่มีการแก้ไข บอกว่า สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้เลยครับ จึงเรียนชี้แจงมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอให้ผมไปตามที่ยกมือ เชิญ
ท่าน^{ให้}ดู^{ให้}ครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ตาด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
ขอเรียน ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรกก็คือว่า กระผมเห็นด้วยในการที่จะมีล้อยคำนี้ แต่ว่าการที่จะ
บัญญัติไว้ในตอนนี้ไม่ชอบ กระผมอยากจะยกตัวอย่างนะครับ ถ้าหากองค์กรนี้ไม่สะท้อน
ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ถามว่าถูกลงโทษตามกฎหมายไหม แล้วทำเนียมปกติกฎหมาย

๑๓)

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๘/๒

ทุกฉบับเขาจะต้องมีคำนิยาม เพื่อให้พิจารณาว่าผู้ใดทำผิดกฎหมายผู้^{ใด}นั้นต้องถูกลงโทษ
ตามว่าถ้าบัญญัติด้วยคำนี้เป็นองค์กระสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม คำว่า “สะท้อน”
นี้หมายความว่าอย่างไร ~~ที่~~ ~~ที่~~ หรืออธิบายไม่ได้ครับ

- ๘/๑

ประการที่ ๒ กระผมจึงเห็นว่า ถ้ามีความประสงค์จะบัญญัติถ้อยคำนี้ไว้ กระผมขอเสนอเป็น ๒ จุด จุดแรกก็คือ จุดที่หลักการและเหตุผลของการเสนอกฎหมายฉบับนี้ อีกจุดหนึ่งก็คือจุดตอนท้ายที่อาจารย์พนัสศุฑเมื่อสักครู่ กฎหมายทุกฉบับนี้ก่อนที่จะพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ^{ให้} เเขาจะมีบัญญัติไว้ในตอนท้ายว่า ทำไมจึงออกกฎหมายฉบับนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ก็บรรจุไว้ข้างหน้าก็ได้หรือข้างหลังก็ได้ โดยไม่ต้องไปบรรจุไว้ในมาตรา ๕ เพราะอธิบายไม่ได้ ไม่มีคำนิยามคำว่า “สะท้อนเศรษฐกิจและสังคม” อธิบายไม่ได้ แต่จะเป็นลักษณะเป็นอารัมภบทหรือบัญญัติไว้ในหลักการและเหตุผล อย่างที่กระผมกราบเรียนนี้

ประการที่ ๓ อยากจะกราบเรียนเสนอว่า แล้วแต่ที่ประชุมจะพิจารณาเห็นว่า ควรจะใส่ไว้ในหลักการและเหตุผลหรือใส่ไว้ในตอนท้าย แต่ไม่อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ครับ อย่างไรก็ตามไม่ได้ เป็นเพียงแต่ว่าขออยู่ในหลักการและเหตุผลหรือตอนท้าย ตอนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษานี้ เเขาจะมีถ้อยคำที่อธิบายตรงนี้ชัดเจนวัตถุประสงค์ของการออกกฎหมายฉบับนี้

ขอกราบเรียนเป็น ๒ ประเด็นว่า ต้องย้ายอันนี้ออกแน่นอน แต่ว่าจะเอาไปไว้ข้างหน้าหรือไว้ข้างหลังก็สุดแต่แต่ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่จริงท่านกรรมาธิการก็ย้ายแล้ว เเขาไม่เอาแล้ว เชิญท่านสมาชิกฯ นิพัทธาครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา ^{จากปทุมธานี} ^{ขอพยาน} จกปทุมธานี เพื่อเป็นการประนีประนอม แล้วถ้อยคำก็มีความสำคัญ แล้วมาตรา ๕ ก็ได้ผ่านการพิจารณาไปแล้ว ดิฉันขอเสนอว่า ควรจะไว้ที่คำปรารภ ซึ่งในคำปรารภนั้น “โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” แล้วต่อไป “อันเป็นองค์การสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีไว้เป็นองค์กรเพื่อตรวจสอบผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด” อันนี้ขอให้ต่อไปในคำปรารภเลย จะได้บอกตั้งแต่ต้นว่า องค์การสถานนี้ตั้งขึ้นมาแล้วมีเจตนารมณ์อย่างไร แล้วค่อยเป็นเรื่องของกฎหมาย ซึ่งอันนี้ท่านต้องไปทงจะมีความคิดเห็นอย่างเดียวกัน ขออนุญาตท่านทองใบค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านทองใบเลยครับ ^(ลงชื่อ)

นายทองใบ ทองเปาะ (มหาสารคาม) : ขอบขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภา
 นิพัทธานะครับ ที่กรุณาออกชื่อ ผมก็เช่นเดียวกับท่านนิพัทธานะครับ ความจริงแล้วที่
 คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมคำตรึงนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ว่าพอไปอยู่ตรงที่มาตรา ๑๐
 ตรึงนั้นก็เลยเกิดมีปัญหามาทางด้านข้อกฎหมาย อย่างที่ท่านนิพัทธาท่านว่า แต่ถ้าจะ
 ตัดออกเลยผมก็รู้สึกเสียดาย ควรจะมืออยู่ในตรึงนี้ เพราะฉะนั้นก็คงอยากจะขอพูดไม่ใช่
 ในฐานะนักกฎหมาย พูดในฐานะเป็นคนธรรมดา ที่อ่านกฎหมายแบบธรรมดา ๆ ถ้าหาก
 จะเอาใส่ไว้ในคำปรารภเลย ก็จะได้ประโยชน์ทุกฝ่าย กรรมาธิการก็ได้ด้อยคำตรึงนี้ไว้
 แล้วท่านที่ต้องการเห็นกฎหมายเป็นกฎหมายก็จะได้หายข้อข้องใจ และมาอยู่ตรงนี้เสีย
 ก็จะได้ความชัดเจนขึ้น อย่างท่านนิพัทธาท่านเมื่อสักครู่นี้ คือเป็นคำขยายเลยว่า สภาที่ปรึกษา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้เป็นองค์กรประเภทไหน ตรึงนี้จะชัดเจนเลย พอตรึงนี้บอก
 มีกฎหมายว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอันเป็นองค์กร นี่คือขยายตรึงนี้
 เป็นคำคุณศัพท์ไปเลย เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีชื่อเป็นองค์กร
 เพื่อตรวจสอบผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ผมเอามาไว้ตรึงนี้ก็คงจะไม่เสียหายแล้ว
 คงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของทุกคน ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่จริงท่านทองใบยกมือพร้อม ๆ
 กับท่านนิพัทธาท่านนิพัทธาเป็นผู้หญิงใหม่เลยให้ก่อน ไม่ใช่เพราะท่านนิพัทธาขึ้น
 ท่านสุนทร ^(ลงชื่อ) ^(ลงชื่อ)

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมว่าล่องลัดดู
 อีกสักแห่งหนึ่งว่า การที่ท่านกรรมาธิการได้เพิ่มคำว่า “สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม” นี้
 ที่จริงเป็นหน้าที่เหมือนกัน แต่ท่านไม่ควรเอาไปเขียนไว้ตรงนั้น ท่านควรจะเอาไปใส่
 ข้อใดข้อหนึ่ง มีหน้าที่สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม เป็นหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ ถ้าเราไปเพิ่มที่ข้อใดข้อหนึ่ง อย่างที่ท่านเพิ่มไปดังหลายข้อนี้
 ท่านเพิ่มลงไปตรงนั้นผมว่าจะตรง ถ้าท่านไปไว้ตรงนั้นเท่ากับว่า ท่านเขียนหน้าทาคือว่า

สภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคืออะไร แต่ที่จริงแล้วท่านเอาหน้าทีไปใส่ไว้ตรงนั้น
 อันหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งที่บอกว่า มิใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคล
 หรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตรงนี้ผมหาที่ใส่ให้ท่านไม่ได้ ถ้าท่านจะกรุณาเอาตรงนี้
 ส่วนหนึ่ง ที่ผมว่าข้างต้นเอาไปใส่เป็นหน้าที่เสีย ข้อหนึ่งไปเพิ่มเข้า แล้วอีกส่วนหนึ่ง
 เอาไปไว้ในคำปรารภ ผมว่าน่าจะเป็นลักษณะที่ค่อนข้างจะถูกต้อง แล้วก็เป็นการ
 ประณีประนอมที่ดีที่สุด ขอบพระคุณครับ

- ๑๐/๑

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ์ ๑๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิคมครับ

นายนิคม เชวรกิจศิริโสภณ (ลำปาง) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ
 กระผม นิคม เชวรกิจศิริโสภณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง มาตรา ๑๐ ที่สมาชิกฯ
 ผู้ทรงเกียรติกำลังอภิปรายกันในขณะนี้ ความจริงกระผมว่าปรากฏชัดอยู่ในรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๘๕ อยู่แล้วว่า ระบุหน้าที่ให้คณะกรรมการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาตินี้เอาไว้ชัดเจน เป็นภาษากฎหมายในรัฐธรรมนูญที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นถ้ามา
 เขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก กระผมคิดว่าดูแล้วจะเป็นการซ้ำซ้อนกัน
 ในความเห็นกระผมคิดว่า ข้อความที่กำลังอภิปรายถกเถียงกันนี้ความจริงไม่จำเป็นจะต้องมี
 อยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เลย แต่ถ้าการรมการมีเจตนาดีเป็นห่วงว่า ออกไปแล้วจะเอาไป
 ใช้ต่อรองผลประโยชน์อะไรซึ่งกระผมมองแล้วว่า การต่อรองผลประโยชน์ของ
 สภาที่ปรึกษานี้เป็นไปได้หรอก เพราะว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนมีหน้าที่อะไร
 แต่ถ้าจะใส่กระผมก็เห็นว่า น่าจะไปใส่ในหลักการและเหตุผลว่า ด้วยหลักการและเหตุผล
 ที่จะให้มีสภาที่ปรึกษา นี่หลักการว่า จะให้เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจเท่านั้นก็
 น่าจะไปใส่ไว้ในตรงหลักการและเหตุผล ตรงมาตรานี้ไม่ควรจะใส่ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการแล้วครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : ท่านกรรมการคงขอเรียนชี้แจง
 เป็นครั้งสุดท้าย ขอวิงวอนท่านสมาชิกฯ ว่า ๑. เรื่องนี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่สภาชุด
 นี้ที่จะสร้างขึ้นมาก็จะต้องเข้าใจให้ได้และสังคมก็ต้องเข้าใจให้ได้ว่า มีขึ้นมาที่ใช้คำว่า
 เพื่อสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมนี้ คำคำนี้เป็นเรื่องว่า ขอให้คุณช่วยเอาปัญหาที่เป็น
 อยู่จริงในภาคเศรษฐกิจ ภาคกรรมกร ภาคชาวไร่ชาวนาในการประกอบกิจการต่าง ๆ ที่ที่เป็น
 อยู่ที่นี่ขึ้นมาและก็เอาข้อมูล เอาปัญหาต่าง ๆ ที่คุณเห็น คุณมีอยู่เอามาวิเคราะห์วิจารณ์
 แผนการต่าง ๆ ที่ ทร. เสนอมา หรือแม้กระทั่งถ้าเห็นว่าเรื่องใดเป็นปัญหาสำคัญว่า
 ดอกเบี้ยต่ำขนาดนี้ยุ่งกันไม่ได้แล้วก็เสนอเข้ามา สะท้อนเข้ามา เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่า
 ตัวเองเป็นพรรคการเมืองแทนความคิดใด นโยบายใด อย่าไปคิดตรงนั้น คุณมีหน้าที่เพื่อ
 สะท้อนเอาความเป็นจริงนี้ป้อนเข้ามาสู่พรรคการเมือง สู่สภาผู้แทนฯ สู่ ทร. ฉะนั้นคำว่า
 สะท้อนนี้สำคัญมาก ๆ ไม่อย่างนั้นจะเข้าใจผิดกันไปหมด อันเป็นตัวแทนกรรมกร

ฉันต้องไปต่อสู้เพื่อกรรมกร หรือว่าประเทศชาติต้องปลดแอกจากไอเอ็มเอฟ (IMF) โปรด
 เลือกผมเถิด ผมจะไปเป็นสภาที่ปรึกษาฯ จะไม่ใช่ ฉะนั้นคำนี้ต้องสำคัญมาก ทั้งไม่ได้
 ไปอยู่ในคำปรารภก็ไม่หนักพอที่จะให้สำเนียงเข้าไปในสมอง แล้วในเรื่องของ
 การต่อรองผลประโยชน์ก็เหมือนกัน พอเรื่องดอกเบี๋ยดำเข้ามาเนี่ย บอกเรื่องของนายทุน
 เรื่องของอุตสาหกรรม พวกกรรมการและเกษตรไม่เกี่ยว ไม่ได้ ขอให้ช่วยกันมองปัญหา
 ของชาติ ไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ ดอกเบี๋ยดำนี้กระเทือนไปหมด
 ได้อย่างไรบ้างก็ช่วยกันคิดกันบอกมา ราคาข้าวจะสูงจะต่ำไม่ใช่แค่เรื่องเกษตรกร อยู่ที่
 ค่าแรง อยู่ที่ปัญหาของผู้ลงทุนด้วย ทั้งหมดนี้ก็คือการที่เขียนมโนไว้ว่า ไม่ใช่เรื่องผล
 ประโยชน์เฉพาะกลุ่มนะ-----

ตัวนี้ไปใส่ในรัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่ครับ ที่เขียนไว้อย่างนั้น ไปใส่ไว้ในคำปรารภ ตรงนั้นก็
 ลอยไปเลย เพราะฉะนั้นกรรมการจึงขอยืนยันว่าจะต้องอยู่ในความเห็นของกรรมการ
 จะต้องอยู่ในเนื้อกฎหมาย แล้วขอเรียนตามตรงนะครับ ไม่ใช่เรื่องไม่ปฏิบัติหน้าที่แล้วจะ
 ผิดกฎหมายหรืออะไร อันนี้ไม่มีโทษอะไรทั้งสิ้น เรากำลังสร้างองค์กรหนึ่งขึ้นมาเท่านั้นเอง
 ครับหน้าที่กฎหมายนี้ ไม่มีให้อ่านจนหน้าที่แล้วไปสั่งการอะไรทั้งสิ้น แต่ทำอย่างไรให้เขา
 เข้าใจให้องค์ประกอบถูกต้องกับความเข้าใจ ให้การทำงานถูกต้องกับความเข้าใจ เพราะฉะนั้น
 ถ้าไม่มีความเข้าใจอันนี้กำกับไว้ในกฎหมายนี่จะเป็นสิ่งซึ่งขาดหายไปเสียอย่างซึ่ง
 กรรมการเถียงกันตรงนี้นะมาก ท่านอาจารย์เสน่ห์ จามริก บอกว่า ถ้าไม่มีความตรงนี้จะก้
 กฎหมายอ่านแทบจะไม่รู้เลยขึ้นไว้ทำไม แล้วจะปฏิบัติงานปฏิบัติภารกิจกันสืบสน จะเลือก
 ตัวแทนกันก็สืบสน เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนยืนยันความตรงนี้ไว้ ส่วนตำแหน่งนั้นก็ขอยืน
 ว่า ขอกลับไปอยู่ที่มาตรา ๕ ไปอยู่ตรงตอนการเลือกสมาชิกก็ได้ครับ ส่วนการทำงานก็
 เขียนโดยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจะได้ไม่ต้องสะดุดครับ ก็ขอชี้แจงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ วงศ์พันธ์ ก่อนครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ครับ ผม นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดพังงา เกี่ยวกับในหมวด ๒
 มาตรา ๑๐ ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ครับ เมื่อสักครู่นี้ถ้าผมจำไม่ผิด ท่านกรรมการได้ขอ
 แก้ไขโดยการเอาข้อความที่ขีดเส้นใต้กลับไปอยู่ในมาตรา ๕ ท่านประธานฯ ครับ

ณ ขณะนี้เรากำลังพิจารณาถึงมาตรา ๑๐ หนึ่งระยะเวลาที่เราต้องมาแก้ไขมาตรา ๕ แล้ว
 นะครับเพราะพ้นไปแล้ว แล้วเราจะกลับมาตรา ๕ อีกได้อย่างไรครับ ขัดกับข้อบังคับ
 นะครับท่านประธานฯ ประเด็นอยู่ที่ว่า เมื่อทางกรรมการถอนข้อความที่ขีดเส้นใต้ใน
 มาตรา ๑๐ ไปแล้ว ผมเชื่อว่าเจตนาของกรรมการดี ผมเห็นด้วย แต่ไม่ควรที่จะมาใส่ใน
 เนื้อหาของกฎหมายอย่างที่ท่านกรรมการกล่าวเมื่อสักครู่นี้ ถ้าจะใส่ก็ควรจะไปใส่ในช่อง
 หมายเหตุหรือในคำปรารภ เพราะตรงนี้มีอยู่ในรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เป็นเจตนาของ
 รัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าควรจะไปอยู่ในช่องหมายเหตุท้าย
 กฎหมาย ขอบพระคุณมากครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการ ขอยืนยันอีกที
เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ได้พยายามที่ได้รับฟังทุกอย่าง
แล้วนะครับ แล้วก็มีผู้ยกข้อบังคับว่ากระทำมิได้ ผมก็ไม่อยากจะตีความข้อบังคับให้วนวาย
กันต่อไปว่า ในข้อบังคับนั้นให้พิจารณาตามมาตรา แต่ขณะเดียวกันถ้าโดยความจำเป็นของ
ความต้องไปปรากฏตรงนั้น ผมก็อาจจะเถียงได้ว่า~~คุณ~~นี้ไม่ใช่ แต่เพื่อตัดปัญหาไม่ให้ท่าน
ผู้ใดยกเรื่องข้อบังคับมาอีก ผมคิดว่าประเด็นตอนนี้ในที่ประชุมมีชัดเจนแล้วว่า เห็นความ
ข้อนี้เป็นความที่รู้สึกจะแปลก รู้สึกว่าไม่น่าจะเป็นกฎหมาย ไม่อยากให้มีที่อยู่ในกฎหมาย
เลย ใส่ไปหัวไปท้ายไปไหนก็ได้ ประเด็นตรงนี้ต่างหากคือประเด็นแท้จริงซึ่งกรรมาธิการ
เรายังขอยืนยันว่าตรงนี้จะคงจะไม่อาจที่จะเห็นพ้องตามท่านได้เพราะเป็นสปีริต (Spirit) -
เพราะเป็นหลัก เป็นวิธีคิดที่ต้องใส่กำกับไว้ แต่ในเมื่อในข้อบังคับบอกไปไหนไม่ได้
ต้องหยุด ยืนยันไปก็ไม่ได้ ไปหลัง ผมก็ไม่เห็นว่าเป็นอารมณ์บท ไปอยู่ท้ายก็ไม่ได้ เมื่อท่าน
อ้างเช่นนั้นขอยืนยันตามความมาตรา ๑๐ เดิมทุกประการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านพลเอก ศิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่าน
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ศิริ ทิวพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิษณุโลก
กระผมมีความคิดในเรื่องของการที่เรามีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่ของสภา
ที่ปรึกษา เราได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่า น่าที่จะไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ การที่กรรมาธิการได้เพิ่มข้อความเพิ่มเติมนี้ กระผมเห็นว่าก็เป็นเรื่องที่
สำคัญ แต่เมื่อสมาชิกฯ ได้แย้งว่า ไม่สามารถที่จะกลับไปมาตรา ๕ ได้ และกระผมเองก็ยังมี
ความเห็น ว่า ถ้าเราจะมาสใส่ไว้ในมาตรา ๑๐ ก็คงไม่ชอบด้วยเหตุผลเพราะว่ายังมีเรื่องต่าง ๆ
ที่มีไว้เป็นองค์การเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลยังมีมากหน้านั้นอีก
เพราะฉะนั้นกระผมขอต่อรองกับกรรมาธิการว่า ขอให้ยุติข้อท้าทายกฎหมาย
ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการ ประเกียรติกครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะกรรมาธิการ
 ตามที่ได้รับฟังจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอภิปรายกรณีมาตรา ๑๐ นั้นภาพพอสมควร
 กระผมคงไม่มีอะไรที่จะไปเปลี่ยนแปลงความคิดของแต่ละท่านนะ ^{ครับ} แต่โดยที่
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ ในหมวด ~~ของ~~ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รัฐจำเป็นที่จะจัดให้มี
 สภาที่ปรึกษาฯ ขึ้น ถ้าดูในรายละเอียดของสภาที่ปรึกษาฯ นี้แล้วจึงเห็นว่า อำนาจหน้าที่
 จริง ๆ แล้วไม่มีอะไร มีแต่เพียงที่จะต้องพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น
 ในแผนต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อขึ้นตอนอภิปรายรับหลักการ เราก็ได้พูดกันหนักแน่น
 พอสมควรแล้วว่า กลัวจะเป็นสภาอาชีพ กลัวจะนำกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เข้ามาต่อรอง
 ในสภาแห่งนี้ ^{ครับ} อันนั้นเราก็ได้พูดกันไปแล้ว และโดยที่เราได้บันทึกข้อความ ไม่ใช่
 ข้อความที่เป็นปัญหา แต่เป็นข้อความที่เป็นที่จะต้องลงไว้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
 คือข้อความเป็นอย่างที่ระบอบปัญหาจนจบถึงเพื่อไม่เป็นการต่อรองผลประโยชน์ของ
 กลุ่ม ^(กลุ่ม) ~~บุคคลหนึ่งบุคคลใด~~ คณะกรรมาธิการได้พูดกันอย่างกว้างขวางในกรณีนี้ ด้วยเหตุจำเป็น
 ที่เราจำเป็นที่จะต้องนำกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ จากทั่วประเทศเข้ามาเป็นสมาชิกในแห่งนี้
 จึงจำเป็นที่จะต้องมีความนี้ไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งในกฎหมาย ซึ่งเดิมกระบไว้
 มาตรา ๕ ท่านประธานคณะกรรมาธิการเข้าไปประชุมวิปก็ได้เอาออกมาหารือกับที่ประชุม
 กรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งก็ได้ลงมติกันว่า ให้อยู่ในมาตรา ๑๐ ทั้งนี้ข้อความนี้จำเป็นอย่างยิ่ง
 ที่จะต้องมี เพราะว่าจะอำเจตนารมณ์ให้คณะกรรมการของสภา ให้สมาชิกของสภาได้รู้ถึง
 อำนาจหน้าที่ของตัวเองว่า ไม่ใช่เป็นเวทีต่อรองผลประโยชน์ของผู้ใด ปัญหาจากกลุ่มใด
 กลุ่มหนึ่งเข้ามาไม่ใช่คุณจะต้องเน้นหนักปัญหาของกลุ่มของคุณเท่านั้น แต่จะต้องเป็นปัญหา
 เน้นหนักการแก้ปัญหาของส่วนรวม เพราะฉะนั้นแผนพัฒนาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แม้กระทั่งแผนต่าง ๆ ที่
 คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรที่จะเข้ามาปรึกษาในสภาแห่งนี้จะต้องไม่มีผลประโยชน์
 เคลือบแคลง ไม่มีผลประโยชน์ ไม่เทกไซด์ (Take side) คือไม่เห็นแก่ประโยชน์พรรคพวก
 เพื่อนฝูง และในกลุ่มของตัวเอง นี่คือเจตนารมณ์ที่เราจำเป็นที่จะต้องบันทึกไว้ในที่แห่งใด
 แห่งหนึ่ง ในที่ประชุมคณะกรรมาธิการจึงได้ลงความเห็นไว้ว่า ให้เอาข้อความนี้มาไว้ใน

มาตรา ๑๐ ซึ่งสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายก็เห็นด้วยว่า ข้อความนี้ควรจะตั้งมีอยู่ แต่ควรจะไปอยู่ที่คำปรารภบ้าง ด้วยเหตุผลของการตรากฎหมายบ้าง แต่ก็มีสมาชิกฯ บางท่านได้สนับสนุนว่า ควรจะอ้างถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายเสียให้ชัดเจนว่า เอาไว้ในมาตรา ๑๐ นี้แหละ เพื่อที่จะให้อำนาจหน้าที่ไม่ต้องแปลเป็นอย่างอื่น ให้รู้ว่าอำนาจหน้าที่คือเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น ผลจะออกมาอย่างไร สภาแห่งนี้ตัดสินใจไม่ได้ สภาที่ปรึกษาฯ ไม่ได้ตัดสินใจเลยว่า ผลจะออกมาอย่างไรเลือกใช้อย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงกำชับไว้ว่าคุณไม่ควรจะมีอำนาจหน้าที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ เท่านั้นเอาให้ชัดเจนไปอย่างนั้นครับ จึงกราบเรียนชี้แจงให้สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้รับทราบ ขอบคุณครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ ครับ เราคงต้องทำความเข้าใจกันว่า วิธีการร่างกฎหมายนั้น ของเราเป็นวุฒิสภา เราก็คงจะต้องยึดหลักการการถ่วงถ่วงกฎหมาย แล้วกฎหมายที่ออกจากวุฒิสภานั้นก็ต้องเป็นที่ยอมรับได้ว่า เป็นการถ่วงถ่วงอย่างแท้จริง ประเด็นแรก ในกรณีที่เราได้พิจารณาเห็นว่า ถ้อยคำของร่างกฎหมายบางถ้อยคำที่เราเห็นว่า เป็นส่วนที่ไม่ควรจะมีอยู่ในมาตราหนึ่ง แต่เราเห็นว่าถ้อยคำดังกล่าวนั้นอาจจะอยู่อีกมาตราหนึ่งซึ่งได้พิจารณาไปแล้ว ปัญหาในที่ประชุมแห่งนี้ก็คือ จะย้อนกลับไปใส่ในมาตราที่ผ่านมาแล้วได้หรือไม่ ตรงนี้ดูพูดกันไว้ชัดเจน เพราะจะต้องมีกฎหมายอีกหลายฉบับและจะต้องอยู่ในลักษณะเช่นนี้ ถ้าดูตามข้อบังคับจริง ๆ แล้ว กระผมเข้าใจว่า ถ้าหากว่าไม่ได้เปลี่ยนเนื้อหาหรือสาระ ที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ก็สามารถที่จะดำเนินการให้ถ้อยคำดังกล่าวนั้นไปอยู่ส่วนไหนก็ได้ ในส่วนที่ถูกต้อง ในส่วนที่เหมาะสม ไม่ใช่มาพูดถึงมาตรา ๑๐ แล้วเห็นว่าถ้อยคำไม่ควรอยู่มาตรา ๑๐ แล้วกลับไปพูดถึงมาตรา ๕ ไม่ได้ หรือกลับไปพูดถึงในคำนิยามไม่ได้ เป็นเรื่องที่ผิดปกติครับ ถ้าจะร่างกฎหมายให้ดี แต่กลับไปวางถ้อยคำที่ถูกต้อง แล้ววางไม่ได้ จะเห็นได้ว่า ขกตวอยังอยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีที่กรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วก็สามารถดำเนินการในหลาย ๆ อย่างได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการอภิปรายถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่มีส่วนขกเวนอยู่ว่า เว้นแต่ที่ประชุมวุฒิสภาจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่นก็อยู่ที่สภาแห่งนี้ว่า จะให้ถ้อยคำอยู่ตรงไหน แล้วมาตรา ๑๑๓ ก็ยังบอกว่า ถ้อยคำดังกล่าวนี้ ถ้าเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ก็สามารถที่จะดำเนินการแก้ไขได้ อันนี้ก็ข้อบังคับ ซึ่งกระผมอยากจะชี้แจงให้เห็นว่า เราสามารถที่จะปรับถ้อยคำดังกล่าวได้ แต่ส่วนที่ท่านกรรมการกลับไปกลับมา เคี้ยวเอาไปไว้มาตรา ๑๐ บ้าง แล้วย้ายไปมาตรา ๕ พอเห็นพรรคพวกทั้งดึงไปบ้างก็โยนกลับมาตรา ๑๐ อีก กระผมว่าในกรณีดังกล่าวนี้ อยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า วิธีการร่างกฎหมายนั้น ทำไม่ต้องมีกฤษฎีกาครับ ทำไมอะไรก็ต้องปรึกษากฤษฎีกา เพราะว่า

วิธีการร่างกฎหมายนั้นเขามีรูปแบบครับ อย่างมาตรา ๕ เป็นเรื่ององค์ประกอบของ
คณะกรรมการในกฎหมายฉบับอื่นก็เป็นลักษณะอย่างนี้ แต่เราจะอธิบายไปอีก ซึ่ง
กระผมคิดว่าถ้าจะย้ายไปอยู่มาตรา ๕ ก็ผิดอีก อยู่มาตรา ๑๐ ก็ผิดอีก ที่สมาชิกฯ หลายคน
ได้พยายามจะบอกว่า ข้อความดังกล่าวน่าจะฟังได้ว่า เราเห็นด้วยที่จะให้มี แต่วิธีการ
ร่างกฎหมายของวุฒิสภานั้นควรจะมีรูปแบบที่ถูกต้องและเหมาะสม จะไปอยู่ในคำนิยาม
หรือในส่วนของเหตุผล ในส่วนของคำปรารภ ท่านสมาชิกฯ หลายคนพยายามจะชี้ให้
เห็นว่า นั่นคือสิ่งที่ถูกต้องครับ ท่านเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็นั่งอยู่
ข้างบนอยู่แล้ว ลองถามท่านสิครับว่า ระบบวิธีการร่างกฎหมายจะไปอยู่ในองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการบ้าง จะไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ถูกหรือครับ ลองถามท่านสักคนหนึ่ง
ขอพบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : กรรมการเองก็คงอย่างที่คุณ
นะครับ เราเห็นว่าความข้อนี้สำคัญ แล้วกฎหมายนี้เป็นกฎหมายจัดตั้งองค์กร แล้วองค์กร
นี้จะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นกับความเข้าใจในหน้าที่ของตนว่า การให้คำปรึกษาที่ดี การเสนอ
ความเห็นที่ดีต้องถูกกำกับด้วยความคิด¹¹⁵อยู่นี่จึงเป็นประสบการณ์แรกที่ท่านจะพบว่า
มีการนำเรื่องความคิดเห็นไปใส่ไว้ในพระราชบัญญัติเช่นนี้ อาจจะไม่คุ้นเคยกันก็เป็นปัญหา
ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา ผมจึงเรียนเสนอท่านประธานฯ เช่นนี้ได้ไหมครับว่า ๑. ความข้อนี้
ถือเป็นเรื่องฟุ่มเฟือย ถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะปรากฏอยู่ในกฎหมาย กฎหมายควรจะเป็น
เรื่องสละสลวย เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่อะไร หรือคิดว่ามีความจำเป็นที่ต้องบัญญัติเช่นนี้
ในกฎหมายนี้ นี่คงเป็นประเด็นแรกที่คงต้องขอมติ -----

ส่วนถ้าเห็นว่าควรมี จะอยู่ตรงไหน ~~น่ะครับ~~ กรรมการก็ได้เสนอไว้ในมาตรา ๕ แต่เมื่อท่านสมาชิกฯ ยกข้อบังคับว่าผ่านมาเป็นรายมาตราแล้วนะครับ เราก็ไม่อยากที่จะทำให้ผิดข้อบังคับ แต่ในเมื่อท่าน ~~สรี~~ ได้กรุณาชี้แจงว่า แท้ที่จริงเรื่องนี้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ ได้อนุญาตไว้ในระดับว่า เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็คงมีมติในการที่จะตกแต่งได้ว่าจะให้อยู่มาตรา ๕ หรืออยู่มาตรา ๑๐ ~~น่ะครับ~~ แต่เนื่องจาก ๒ เรื่องนี้ สืบสวนกัน ~~ผม~~ จึงขอเรียนท่านประธานฯ ว่า น่าจะลงมติเป็น ๒ ประเด็น ๑. ควรมีความนี้หรือไม่ ๒. จะให้อยู่ในมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๕ ~~น่ะครับ~~ ผมว่าเช่นนี้น่าจะเป็นที่สะท้อนการตัดสินใจของที่ประชุมได้ หรือถ้ายังบอกว่า ตามข้อบังคับหมวดอย่างนี้ไม่ได้นะครับ ทุกอย่างตามข้อบังคับ ทั้ง ๆ ที่ข้อ ๑๑๒ ให้ที่ประชุมนี้มีอำนาจเป็นอย่างอื่นได้ แต่ถ้ายังยืนยันข้อบังคับอยู่อีก ~~น่ะครับ~~ ก็โหวตไปเลยนะครับว่า มาตรา ๑๐ เสนออย่างนี้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ~~เรื่องจะได้ยุติ~~ ~~ครับ~~ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเสรีเกี่ยวพันนะครับ เชิญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ ~~ครับ~~ ต้องกราบเรียนครับว่า คงจะตั้งคำถามอย่างอาจารย์แก้วสรรก็คงยังไม่สมบูรณ์นะครับ วิธีการตั้งคำถามอาจจะฝากครับ พอดีท่านอาจารย์แก้วสรรด้วยความเคารพท่าน ~~น่ะครับ~~ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพยายามชี้ว่าหลายเรื่อง ~~น่ะครับ~~ จะต้องตั้งแบบไหน ประเด็นนี้ควรจะให้ท่านประธานฯ เป็นคนกำหนดประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ครับ ถ้าหากว่าจะกำหนดเพียงอยู่ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ เท่านั้น ย่อคำที่ได้อภิปรายในวันนี้ก็คงจะหายไป เพราะว่าหลายท่านก็บอกว่า ไปไว้ในคำนิยามบ้าง บางท่านก็บอกว่าไปไว้ในคำปรารภบ้าง บางท่านก็บอกว่าไปในส่วนของการหลักการ เหตุผลบ้าง ~~น่ะครับ~~ คงไม่ใช่จะลงมติเฉพาะมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ เท่านั้น ~~น่ะครับ~~ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ครับ

LIRT

นายก้านวม เหมาะะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำนวม เหมาะะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ กระผมก็ได้รับฟังทางกรรมาธิการและผู้เสนอให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ สภากีการศึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาก็พอสมควรแล้ว~~ครับ~~ กระผมเห็นว่า ประเด็นที่พูดกันนี้ก็คงจะเพียงพอแล้ว~~ครับ~~ ก็ขอเสนอให้ปิดการอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง~~ครับ~~ ถือว่า ปิดอภิปรายแล้ว~~ครับ~~ ท่านต้องไปครับ ปิดอภิปรายแล้ว~~ครับ~~ ท่านมีอะไร

นายทองใบ ทองเปาะ (มหาสารคาม) : ขอปรึกษา~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ คือเมื่อสักครู่ที่ท่านกรรมาธิการแล้วสรรท่านกำหนดประเด็นมา ๒ ประเด็นอยู่ มาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ แต่ทางผมเสนอว่าขอให้อยู่ในคำปรารภ~~ครับ~~ ถ้าอย่างนี้ อย่าให้ตก~~ครับ~~ เป็นประเด็นของผมเหมือนกัน~~ครับ~~ ขอบคุณ~~ครับ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่าน~~แล้ว~~สรรในฐานะกรรมาธิการ เชิญ~~ครับ~~

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรรมาธิการ) : ครับ ผมว่าประเด็นแรก ก็โหวต~~ครับ~~ว่า ท่านเห็นควรมีความเหล่านี้อยู่ในกฎหมายไหม~~ครับ~~ แต่ส่วนจะเป็น ตำแหน่งไหนนั้น กรรมาธิการเสนอไว้ที่มาตรา ๑๐ ~~ครับ~~ แต่ที่นี้เมื่อสมาชิกฯ ทั้ง กรรมาธิการก็ขอไปมาตรา ๕ แล้วก็ขออาศัยข้อ ๑๑๒ ว่า การนี้ถ้าที่ประชุมเห็นควรให้เป็น มาตรา ๕ ถึงแม้มาตรานี้จะผ่านไปแล้ว ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยก็ย่อมได้~~ครับ~~ ส่วนการไปใส่ ที่อื่นนั้น ตรงนี้ไม่มีผู้แปรญัตติไว้~~ครับ~~ ประเด็นเหลืออยู่เท่านี้ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรมี หรืออยากให้มี ไปอยู่คำปรารภแล้วไม่มีทางเลือกก็โปรดใช้ดุลพินิจวินิจฉัย~~ครับ~~ ขอพระคุณ~~ครับ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์ปดิอภิปราย
เชิญอาจารย์มีความเห็นอย่างไร จะไม่ให้อภิปรายนะครับ

นายวิมล ตั้งคณาภิรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมไม่อภิปรายครับ
แต่ผมขอต่อรองกรรมาธิการสั้น ๆ นิดเดียวครับ เพื่อไม่ให้ต้องมีการโหวต ผมคิดว่า
มาตรา ๑๐ นี้สำคัญมาก ดังที่ท่านกรรมาธิการได้อภิปรายไปแล้ว แต่ผมคิดว่าการต่อรอง
ก็คือว่า ถ้าเราใช้มาตรา ๑๐ (๑) นี่เป็นหลัก โดยเอาถ้อยคำบางถ้อยคำในวรรคแรกของ
มาตรา ๑๐ ไปใส่ใน (๑) เสีย เช่น ใน (๑) บอกว่า ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ แต่ผม
อยากจะเพิ่มเติมตรงนี้ว่า ให้เป็นองค์กรสะท้อนปัญหา ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อ
เพราะว่าสะท้อนปัญหานี้เป็นบทบาทหน้าที่ชัดเจน แต่ส่วนถ้อยคำที่ว่า องค์กรต่อรองผมว่า
เอาไว้ส่วนอื่นได้ครับ จะเป็นหมายเหตุช่วงท้ายก็ได้ ต่อรองได้ไหมครับ เพื่อไม่ต้องโหวต
ผมอยากต่อรองเท่านั้นเอง เพราะว่าวัตถุประสงค์คือสะท้อนปัญหาเป็นหัวใจหลัก ถ้าใส่ใน
(๑) เสีย เพราะ ๒ ส่วนนี้คนละประเด็นกัน ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตอนนี้อยู่ขั้นที่จะต้องดำเนินการ
ท่านประธานจะสรุปไหมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ผม เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ผมคิดว่าที่ท่านอาจารย์วิมลได้กรุณาแนะนำว่าไปอยู่ใน (๑)
คงจะไม่ได้ เพราะถ้าอยู่ใน (๑) ถ้อยคำทั้งหมดนั้นจะกินความแก่ (๑) แท้จริง ๆ แล้ว
ถ้อยคำนั้นกินความทุกวงเล็บและมาตราอื่นด้วย ตรงที่มาตรา ๑๐ ทวิ ตรี ทั้งหลาย อำนาจ
หน้าที่ทั้งหมดสะท้อนครอบคลุมทั้งหมดอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ผมไม่อยากจะอภิปราย
อะไรตรงนี้ เพราะเราปิดอภิปรายแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แต่ท่านสรุปได้ ไม่เป็นไรครับ
ท่านผู้ทรงไม่อภิปรายแล้วนะครับ เพราะว่าตอนนี้ปิดอภิปรายแล้ว

นายอุดร ดันติสุนทร (ตลก) : ผมไม่ให้อภิปรายครับท่านประธานฯ
ประเด็นอยู่ตรงที่ว่า ท่านประธานฯ คงจะต้องถามว่า ๑. เห็นควรจะคัดออกหรือไม่
ประเด็นที่ ๒ ว่าถ้าคัดออกแล้วมีอีกประเด็นหนึ่งว่า ควรจะ ไปอยู่ตรงไหน ผมคิดว่าถ้าท่าน
ถาม ๒ ประเด็นนี้จะชัดเจนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวงศ์พันธุ์ศรี

นายวงศ์พันธุ์ ฅ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ขอบคุณมากครับ เมื่อสักครู่นี้ทาง
ท่านกรรมาธิการตั้งประเด็นมานะครับว่า ในมาตรา ๑๐ เฉพาะข้อความที่ขีดเส้นใต้ ท่าน
ยื่นยัน ๒ เรื่องครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านยื่นยันข้อแรกว่า ให้คงอยู่ในมาตรา ๑๐
เหมือนเดิม อีกประเด็นหนึ่ง ท่านยื่นยันให้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ ที่เป็นข้อยกเว้นนะครับ
ข้อ ๑๑๒ บอกว่า ให้ไปอยู่ในมาตรา ๕ อย่างที่ท่านได้กราบเรียนไว้ตั้งแต่ที่แรก
เพราะฉะนั้นประเด็นว่าเราจะเอาอย่างไร ประเด็นแรกว่า ข้อความนี้จะคงมีอยู่หรือไม่
ประเด็นที่ ๒ ถ้ามีจะไปมีอยู่ในมาตรา ๑๐ เหมือนเดิม หรือกลับไปอยู่ในมาตรา ๕ ผมอยาก
ให้ท่านประธานฯ ตั้งประเด็นเป็น ๒ ประเด็นอย่างนี้ อีกอีกครั้งหนึ่งว่า ข้อนี้จะต้องโหวต
เพราะว่าข้อ ๑๑๒ เว้นแต่ที่ประมุขสภาจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่นนะครับ ข้อ ๑๑๒
วรรคท้ายที่ท่านยกขึ้นมา ต้องมีการโหวตว่าจะให้คงอยู่ในมาตรา ๑๐ หรือไปอยู่มาตรา ๕
ในข้อที่ ๑ ข้อ ๒ ถ้าหากว่าโหวตแล้วปรากฏว่าไม่มีก็ต้องคัดออกไปเลย ส่วนจะตัดแล้วจะ
ไปอยู่ที่ช่องหมายเหตุหรืออย่างไรก็ค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กระผมขอปรึกษาอย่างนี้นะครับ
ประเด็นแรกผมจะขอมติว่า เราจะยื่นร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ หรือไม่ หรือจะเอาตาม
การแก้ไขของกรรมาธิการ มาตรา ๑๐ วรรคแรกที่กำลังพูดอยู่นี้นะครับ ถ้าเราร่างเดิมของ
สภาผู้แทนฯ ก็ให้ถือว่าเห็นด้วย ถ้าไม่เอาตามร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ ก็ถือว่าเห็นชอบให้
เอาร่างของกรรมาธิการ แล้วก็มาพูดกันเรื่องว่าเอาตรงนี้อีกทีหนึ่ง อย่างนี้ได้ไหมครับ
อาจารย์ถวิลกล่าวอย่างไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมใช้เวลาไม่ถึง ๑ นาทีครับ ผมคิดว่าท่านอาจารย์jemศักดิ์ในฐานะประธานคณะกรรมการเข้าใจผิด มาตรา ๑๐ (๑) ว่าไปแล้วคือความสำคัญที่คลุมทุกมาตรา มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๐ ตริ ต้องขึ้นตามมาตรา ๑๐ ผมพยายามใส่ (๑) เอาคำว่า “สะท้อนปัญหา” ไปใส่ใน (๑) จะคลุมทุกหัวข้อของอาจารย์หมดครับ เพราะมาตรา ๑๐ เป็นหลัก มาตรา ๑๐ อื่นเป็นคำขยายอธิบายไปเรื่อย ๆ ผมคิดว่าถ้าท่านประธานคณะกรรมการอธิบายมันนั้นผมคิดว่าไม่ตรงประเด็น ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอลงมติเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ขอรื้อนิคหนึ่งได้ไหมครับ ผม เสรี ครับ ที่เรียนถามท่านเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า วิธีการร่างกฎหมายเป็นเทคนิค อยากจะถามท่านสักนิคหนึ่ง เพราะถือว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญว่า ถ้อยคำดังกล่าวควรจะอยู่ตรงนี้หรือไม่ ท่านตอบได้ไหมครับ จะได้สะดวกแก่การตัดสินใจขึ้นครับ หรือควรจะอยู่ตรงไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการกับท่านเลขาธิการก็ปรึกษากันมาอยู่ตลอดเวลา ที่ออกมาเป็นความคิดตรงสถานนั้น ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของเลขาธิการกฤษฎีกาซึ่งอยู่ในกรมการชุดนั้นอยู่แล้ว ผมขอคำแนะนำการลงมติมาตรา ๑๐ วรรคแรกว่า จะขึ้นร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้าขึ้นร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็ให้ที่ประชุมได้กดว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมคือเอาร่างของคณะกรรมการการแก้ไขก็กดว่า ไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่ยื่นนอกห้องประชุมกรุณาเข้ามาใช้สิทธิด้วยครับ ที่ประชุมพร้อมให้ลงคะแนนได้ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ช่วยทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ ยังงอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือถ้าที่ประชุมเห็นให้คงร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไขให้กดว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็คือเห็นด้วยกับของคณะกรรมการที่แก้ไขให้กดว่า ไม่เห็นด้วย ถ้าคงร่างเดิมเห็นด้วย ถ้าไม่คงร่างเดิมมีการแก้ไขก็กด ไม่เห็นด้วย แล้วเดี๋ยวเราจะมาลงต่อ เชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ขออ้ออีกครั้งหนึ่ง
 อย่างที่ท่านประธานฯ พูดยุติแล้วครับ ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย เดี่ยวเราจะมีโหวตอีก
 ครั้งหนึ่งใช่ไหมครับว่า จะเอาไปไว้ตรงไหน ถูกต้องไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ใช่มั้ยครับ ถ้าคงร่างเดิมของ
 สภาผู้แทนราษฎรให้แก้ เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็
 ไม่เห็นด้วย เชิญท่านพิเชฐครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม พิเชฐ
 พัฒนโชติ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เกิดการสับสน ผมขอเป็นอย่างนี้
 ได้ไหมครับ ไม่ทราบว่าจะเป็นการขัดหรืออะไรอย่างไรหรือเปล่าในการขอมติ กรณีที่มี
 กรรมการ เราขอกรรมการเป็นหลักได้ไหมครับ จะได้เป็นทุกครั้งเป็นประเพณีปฏิบัติ
 ไปเลยว่าการกรรมการว่าอย่างนี้เราเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่อย่างนั้นแต่ละท่านขึ้นมา
 กรรมการบางท่านไปเอาของผู้แปรญัตติ บางท่านกลับไปเอาของสภาผู้แทนราษฎร
 เเล้งงกันไปหมดเลย ผมเข้าใจว่า จริง ๆ ไม่งงหรอกครับ เพียงแต่ว่าพอเราปฏิบัติไม่เป็น
 มาตรฐาน บางท่านอยู่ข้างนอกเข้ามาเอาอย่างไร ก็ต้องมานั่งทบทวนกันแต่ละครั้ง ทุ
 ผมไม่ทราบว่า การเสนอนี้อย่างนี้เป็นประโยชน์กับสภาไหม ถ้าเป็นประโยชน์ด้วยสภา
 ผมอยากให้เป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ เป็นมาตรฐานครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ แต่ว่าตอนนี้เรากด
 ไปแล้วใช่ไหมครับ ตอนนี้ขอให้นับคะแนน ขอกรรณารวมคะแนนด้วยครับถ้าพร้อมแล้ว

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ที่เห็นด้วยกับการคงร่างเดิมของ
 สภาผู้แทนราษฎร ๕๐ เสียง ผู้ที่ไม่เห็นด้วยคือเห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๔๔ เสียง
 เพราะฉะนั้นที่ประชุมเห็นด้วยให้มีการแก้ไขมาตรา ๑๐ วรรคแรก ขอเชิญท่านตราวุธ
 มีอะไรครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม สราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม กระผมคิดว่าคำถามสับสน
 นะครับ ขอนับใหม่อีกครั้งครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 อาจารย์วัลลภว่าอย่างไรครับ

นายวัลลภ ดังแคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 นับใหม่นี้ผมไม่ขัด แต่ว่าไม่อยากใช้กระดาษ เสียเวลานะครับ จะหาวิธีว่าเรานับใหม่โดยใช้
 เครื่องได้ไหม เพราะว่าคะแนนห่างกันมาก ท่านครับ จะทำได้ไหมครับ ขอท่านประธานฯ
 ว่าใช้ทดเอาละ ผมเห็นแค่การลงคะแนนสับสน แต่ไม่ใช่เพราะคะแนนใกล้เคียง
 เพราะฉะนั้นเพราะคะแนนสับสนเราก็ตกลงใหม่ด้วยเครื่องได้ครับ ผมคิดว่าเป็นอย่างนั้นครับ
 ถ้ามใหม่เอะครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือว่าครั้งที่ ๒ ก็ต้องปฏิบัติตาม
 กติกา ไม่มีทางเลือกนะอาจารย์ครับ นอกจากจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ ค้อมติของสภา
 มีความเห็นเป็นอย่างอื่นที่เท่ากับสภามีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็จะให้ดำเนินการได้
 คุณปรึกษาว่าอย่างไรครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพและ
 สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผมขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ ขอมติของสภา ขอให้
 ลงคะแนนโดยใช้เครื่องครับ ขอผู้รับรองครับ ขอบคุณครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คุณเสรีว่าอย่างไร
 ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ข้อ ๑๑๒ การที่วุฒิสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น ผมว่ามันเป็นเรื่องของการพิจารณาว่า
 กฎหมายนะครับ ถ้าเป็นเรื่องของการลงมติไม่น่าใช้ข้อบังคับข้อนี้ และเมื่อลงไปแล้วสับสน
 หรือไม่ อย่างไรก็ตามนั้นนะครับ ก็ต้องว่าตามข้อบังคับ มิฉะนั้นแล้วต่อไปข้างหน้า

เมื่อลงคะแนนไปแล้วมีคนอ้างว่าเหตุสับสน แล้วถึงวิธีการเดิม ผมว่าอาจจะทำให้วุ่นวาย
ต่อไปในอนาคตครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านบุญฤกษ์ ท่านมีอะไรครับ

พลตรี บุญฤกษ์ รูปจอร์ (สระบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม พลตรี บุญฤกษ์ ขออนุญาตที่จะเสนอว่า วิธีที่ออกเสียงลงคะแนนเปิดเผย ข้อ ๖๔ (๔)
วิธีอื่นใดที่ประชุมวุฒิสภาเห็นสมควรเฉพาะกรณีน่าจะนำมาใช้ได้ครับ ผมขออนุญาตเรียน
เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือตอนนี้อยากจะให้พวกเรา
ข้อ ๗๑ อีกทีนะครับ ถ้าหากมีการลงคะแนนแล้วนับคะแนนใหม่ต้องปฏิบัติ ต้องใช้
ข้อบังคับอย่างเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะปรึกษาที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งครับว่า
จะเอาอย่างไร ท่านสราวุธครับ ท่านสราวุธเจ้าของนิติ ท่านสราวุธครับ ท่านยังยืนยัน
หรือไม่ครับ เพราะว่าต้องแก้ไขข้อบังคับครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากนครปฐมครับ กระผมยืนยันนะครับ ที่จะต้องใช้ตามข้อบังคับครับ สภาของเราต้องเป็นแบบฉบับอาจจะช้านิดหน่อยแต่กระผมเชื่อว่า มาตรานี้จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งครับ และคำถามที่ท่านจะต้องถามต่อไปกระผมว่า ให้กระชับสักระยะหนึ่งนะครับ อย่าให้เกิดความสับสนในหมู่สมาชิกฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปรีชาว่าอย่างไร เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านประธานฯ ยังไม่ได้วินิจฉัยทั้ง ๒ กรณี ทั้งของผมด้วยนะครับ ผมขอเดว่นใช้ข้อบังคับขอใช้เครื่อง ขอยืนยันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือเมื่อไม่ชัดเจนเพราะฉะนั้น ผมขอให้ที่ประชุมดำเนินการไปตามข้อบังคับของที่ประชุมนะครับ ถือนับคะแนนใหม่ ครั้งที่ ๒ คือจะต้องใช้บัตรลงคะแนน ดำเนินการด้วยครับ ท่านพึงเลือกท่านมีอะไรครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ คิฉิน พวงเล็ก บุญเชียง จากพะเยา ท่านประธานฯ ที่เคารพขอให้ท่านประธานฯ และท่านรองประธานฯ ทั้ง ๒ ท่านได้มีวิธีการที่จะใช้คำพูดในการที่จะให้สมาชิกฯ ลงคะแนน คิฉินเห็นด้วยกับคุณพิเชฐว่า ท่านน่าจะถามว่า เห็นด้วยกับกรรมการหรือไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมะคะ ที่เรารับมาซึ่งยังไม่ผ่านกรรมการขอให้เป็นอย่างนี้ไป ท่านประธานฯ คะ อีกประการหนึ่ง ต้องกราบขอกับ คือท่านประธานฯ ท่านเป็นผู้ที่มีความมั่นคงและมั่นใจที่ท่านพูดใกล้ไม่ถีนไปและเสียงสะท้อนครั้งนี้ก็เลิฟงไม่ถ้อยขัดกัน ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ท่านณรงค์

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ครับ เมื่อสักครู่ ท่านสมาชิกวุฒิสภา คุณปรีชาได้เสนอของดใช้ข้อบังคับ ท่านประธานฯ จะต้องวินิจฉัยตรงนี้ก่อนคือ ข้อ ๑๕๒ ไม่ใช่ ข้อ ๑๑๒ ข้อ ๑๕๒ เมื่อสมาชิกของดใช้ข้อบังคับมีครบรองเกิน ๒๐ ท่าน ประธานฯ ต้องขอมติว่า จะดใช้ข้อบังคับหรือไม่ ถ้าเสียงข้างมาก

ในที่ประชุมยกมือว่า ให้งดใช้ก็แปลว่า งดใช้ เมื่องดใช้แล้วคุณปรีชาเสนอว่า ให้ลงมติ โดยวิธีใช้เครื่องท่านต้องตรงนี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอปรีชาอีกทีนะครับว่า ตามที่ท่านสมาชิกฯ ปรีชา ได้ของคใช้ข้อบังคับ มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอมติ อีกทีหนึ่งนะครับว่า ผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติของท่านปรีชาที่จะให้งดใช้ข้อบังคับนี้ครับ ขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ใช่ยกมือได้ไหมครับ ผมขออนุญาตใช้วิทยุยกมือ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย กับงดใช้ข้อบังคับ ขอให้ยกมือได้ครับ ท่านเลขาฯ บอกศิครัฐธรรมนูญต้องกดปุ่ม ต้องขอประทานโทษครับ คือต้องบันทึกคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยไว้ในรายงาน การประชุม เพราะฉะนั้นผมขอโทษท่านปรีชาด้วยนะครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (ฉันทบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ปรีชา ปิตานนท์ จากจังหวัดฉันทบุรี เพื่อไม่ให้มีปัญหาครับ ผมขอลอนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับท่านปรีชา คุณนิพนธ์มีอะไรครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ต้องขอบคุณท่านปรีชานะครับ ถ้าเราใช้มติไปผมก็คิดว่า เป็นปัญหาในข้อกฎหมาย อย่างมากในการที่ลงมติครั้งที่ ๒ นี้เรางดใช้ข้อบังคับ เพราะกำหนดในรัฐธรรมนูญ แล้วข้อบังคับนี้ต้องเขียนให้ชัดไปดไว้ไม่ได้ที่เขาเขียนไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้น ผมก็ต้องขอบคุณจริง ๆ จะเกิดปัญหาขึ้นมา วันหลังที่วุฒิสภาเราใช้ก็จะทำอะไรหลาย ๆ อย่างที่จะชัด แล้วก็ผมคิดว่าเริ่มที่จะต้องบันทึกไว้แล้วก็จะปรากฏต่อไปชั่วกาลนาน ผมขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ขอนับคะแนนโหม่นะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยกรุณาแจกบัตรด้วยนะครับ
(เจ้าหน้าที่ได้นำบัตรออกเสียงลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านคำพันธ์

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป้องปาน ปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นมาเรื่อยและเป็นมาตลอด ก็คือว่าคำถามของท่านประธานฯ ก็ดี รองประธานฯ ก็ดี ในประเด็นที่ตั้งคำถามนั้น ไม่ชัดเจน ปัญหาเดียวนี้คือคำว่า ไม่ชัดเจน กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า เพื่อให้คำถามชัดเจน ในฐานะที่เราใหม่ด้วยกันทั้งท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ควรจะเขียนคำถามลงที่กระดานนะครับ เขียนให้ชัดเจนแล้วค่อยอ่าน อ่าน ๓ ครั้งก็จะอ่านตามนั้น แล้วถามสมาชิกฯ ว่าเข้าใจตรงกันหรือไม่ ถ้าเข้าใจตรงกันแล้วก็ลงมติ ก็จบแค่นั้น นี่ท่านถาม ๓ ครั้ง ท่านก็เปลี่ยนคำถามไปเรื่อย คนตามก็ตามไม่ทัน กระผมอยากจะให้ท่านเขียนโน้ตลงไปแล้วจะถามอย่างไรก็อ่านตามนั้น ถ้าไม่ชัดเจนก็ขอให้บอกว่าเพิ่มเติมตรงไหน ตัดตรงไหน เมื่อชัดเจนทุกคนแล้วค่อยลงมติครับ จะไม่ต้องมีปัญหาข้อบังคับข้อนี้เสียเวลามากมาย ขอให้ท่านเขียนเถอะครับ เป็นเด็กเสียใหม่นะครับ หัดเขียนเสียบ้าง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านถวิลอ้วน (ชัยภูมิ)

นายถวิล จันทร์ประสงค์ (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล จันทร์ประสงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ตามหลักแล้วท่านประธานฯ ที่ถามถูกต้องแล้ว ถ้าใครเห็นด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรก็ลงว่า เห็นด้วย แต่ถ้าเอาตามร่างของกรรมาธิการก็ ไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือผมถามแล้วผมก็พยายามเรียนถามอีกว่า เคลียร์ (Clear) ไม่ชัดเจนไหม ที่ประชุมก็ไม่มีท่านผู้ใดแย้ง จึงได้ยืนยันอย่างนั้น ที่จริงผมก็จะถามอย่างที่ท่านพี่เรฐ ที่ปฏิบัติมาผมก็ปฏิบัติอย่างที่ท่านพี่เรฐ หลักการคือต้องเอาจากข้างล่างขึ้นข้างบนในการตั้งคำถามหรือการขอมติก็ปฏิบัติมาตลอด (ท่านวงศ์พันธ์ครับ) (ชัยภูมิ)

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ขอบพระคุณมากครับ ในระหว่างที่ กำลังแจกบัตรลงคะแนนนี้ครับ ผมก็อยากจะปรึกษาท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับว่า ที่ท่านประธานฯ ถามหรือท่านรองประธานฯ ถาม ไม่มีหลัก คือถามถูกแต่ไม่มีหลัก ณ เวลานี้เราพิจารณาร่างกฎหมายของวุฒิสภา เพราะฉะนั้นเราต้องถือร่างของวุฒิสภาเป็นหลัก เราไม่ควรจะถามโดยเอากฎหมายของสภาผู้แทนฯ เป็นหลัก ควรจะถามว่า ท่านเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ ก็ให้ดคำว่าย เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับร่าง ของคณะกรรมการให้ดคำว่าย ไม่เห็นด้วย ทั้งหมดนี้ทั้งนั้นทางท่านประธานฯ และ ท่านรองประธานฯ ทั้ง ๓ ท่านกรุณาไปปรึกษากันแล้วก็ใช้กำหนดเป็นแนวทางเดียวกัน ทั้งหมด ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือปฏิบัติอย่างนั้นอยู่แล้ว แล้วก็มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็ได้เคยพูดอย่างที่คุณวงศ์พันธ์พูดหลายครั้งเหมือนกัน นะครับ ก็ขอขอบคุณครับ ที่ปฏิบัติมาอย่างนั้น เชิญท่านกฤษฎาครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด ท่านประธานฯ ได้รับความจริงท่านประธานฯ นั้นถูกแล้ว การยึดหลักกฎหมาย ไม่ใช่ยึดกรรมาธิการ กรรมาธิการมาหลังกฎหมาย ท่านยึดหลักถูกต้องแล้ว เอกกฎหมายของสภาส่งมานั้นแหละตามก่อน เพราะกฎหมายนั้นมาก่อนกรรมาธิการ กรรมาธิการมาทีหลังครับ ในสภาที่เหมือนกันผู้แทนฯ เสนอกฎหมาย ผู้แทนฯ เสนอก่อนกรรมาธิการ ท่านต้องถาม อย่างเอาร่างเดิม หรือเอาร่างของกรรมาธิการแค่นั้นแหละครับ แต่ท่านพยายามตั้งหลักนิดหนึ่ง หายใจลึก ๆ แล้วถามซ้ำ ๆ แต่ท่านถามถูก เพราะว่ากฎหมายนั้นมาก่อนคณะกรรมาธิการ ต้องยึดกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาถามว่า กฎหมายนั้นถ้าไม่มีกรรมาธิการตั้งได้ไหมครับ ตั้งไม่ได้ เพราะตั้งกรรมาธิการไปแก้กฎหมาย ไปพิจารณากฎหมาย ตามหลักก่อน ตามของเก่าก่อน แล้วจึงมาว่าของกรรมาธิการ ผมเสนออย่างนี้ แต่ท่านหาคำพูดให้ชัดเจนว่า เห็นด้วยตามร่างเดิมก็เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยเอาตามกรรมาธิการก็ไม่เห็นด้วย ก็จบ เอาอย่างนี้นะครับ แต่ท่านพูดซ้ำ ๆ นิดหนึ่ง ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ ผมขอลงคะแนนดังนี้ เห็นด้วยกับร่างเดิม ใช้บัตรสีน้ำเงิน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ใช้บัตรสีแดง กดออกเสียง ใช้บัตรสีขาว ชันตะกรับ เชิญท่านทวีป

(เจ้าหน้าที่ได้นำซองใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

นายทวีป ขวัญบุรี (ระยอง) : ผม ทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจาก จังหวัดระยอง ขออนุญาตหรือท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับ คือผมตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ เรื่องของการลงมติที่ผ่านมาในการประชุมทุกครั้งจะมีเวลาอวลเวงอยู่ ความอวลเวงผมว่า อาจจะเกิดจากตรงนี้ใหม่ครับ คือเวลาที่ท่านประธานฯ จะเริ่มคำถาม ท่านประธานฯ ก็จะถาม พอถามแล้วสักครู่ ท่านประธานฯ จะกดออกเรียก ในขณะที่สมาชิกฯ ก็จะทยอยเข้ามา พอเริ่มเข้ามา ที่นี้คนที่ฟังบ้างไม่ฟังบ้างอยู่ข้างนอกบ้าง ก็ต้องมีการมาทวนคำถาม กันใหม่ ตรงนั้นแหละท่านประธานฯ ครับ ดังสติไม่ทัน ทวนใหม่ ตอนทวนใหม่ท่านก็คิดเขียนไปบ้าง อะไรว้าง เลยเกิดความสับสน ถ้าเราทำอย่างนี้ได้ใหม่ครับ ขออนุญาต

หาหรือท่านประธานฯ ว่า ในครั้งต่อ ๆ ไป ถ้าจะเกิดมีการถามมติดังนี้ครั้งใด ก็คือขอให้ท่าน
กดออกก่อน พอสมาชิกฯ มาครบหมด นั่งเรียบร้อยแล้ว ไม่มีความขลุกนุ่นวายนวแล้ว ท่าน
เขียนคำถามอย่างที่ท่านสมาชิกฯ อภิปรายไว้ แล้วถามทีเดียว ตรงนั้นผมว่าจะชัดเจน
เพราะความขลุกนุ่นบ้าง เข้ามาแล้วถามซ้ำบ้าง ทำให้ท่านประธานฯ สับสน ผมเห็นใจ
ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นอยากเห็นว่า พอสมาชิกฯ มาหมด ท่านกดออกก่อนนะครับ
มาหมดแล้ว นั่งเรียบร้อยแล้ว ถามทีเดียว ตรงนั้นผมว่าจะชัดเจนกว่านะครับ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ/ทักท่านทวีปครับ

- ๒๑/๑

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ
ระหว่างที่รอเจ้าหน้าที่กำลังตรวจนับคะแนน ผมขออนุญาตหารือท่านประธานฯ สักนิด
เถาะครับ ผมมีความรู้สึกว่าคุณสมบัติของเราขณะนี้กลายเป็นลูกเล่นของสภาผู้แทนราษฎร
ไปหรือเปล่า เพราะในแต่ละวันในแต่ละสัปดาห์มีการนัดประชุมมากเหลือเกินและพิจารณา
กฎหมายกันโดยละทิ้งหน้าที่อย่างอื่นหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตั้งกระทู้ถามของสมาชิก
นั่นเป็นการควบคุมการทำงานของรัฐบาล ปรากฏว่าไม่ได้มีโอกาสหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเลย
และผมมีข้อสังเกตว่า ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรเอง^{นี้}ไม่มีสมาชิกฯ ฝ่ายค้าน ลาออกเกือบ
หมดแล้ว ดังนั้นกฎหมายจึงผ่านสภาผู้แทนราษฎรมากมายเหลือเกินครับท่านประธานฯ
^{แล้ว}คงจะกล่าวได้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีกฎหมายมากที่สุดในโลก ออกกฎหมาย
มามากมายก่ายกอง^{แล้ว}แต่การบังคับใช้กฎหมายมีการปล่อยปละละเลยมาโดยตลอด รัฐบาล
ก็ไม่ได้มีการควบคุม^{ให้}ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่ผ่านจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติไป
หลายเรื่องครับ ที่ออกโดยไม่จำเป็น ผมขออนุญาตฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่า ท่านประธานฯ
ได้กรุณาหารือท่านผู้เป็นประธานฯ และรองประธานฯ อีก ๑ ^{ท่าน}น่าจะเปิดโอกาส
ให้สมาชิกวุฒิสภาของเราได้มีโอกาสซักกระทู้ถามแล้วให้รัฐบาลชี้แจงกรณีการปฏิบัติงาน
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศชาติและประชาชนด้วย ขอขอบคุณครับ

(เจ้าหน้าที่ได้รับบัตรออกเสียงลงคะแนนจากสมาชิกฯ แล้วนำมาใส่ลงใน
หีบบัตรเพื่อทำการตรวจนับ เสร็จแล้วเสนอผลต่อผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปผมจะประกาศ
คะแนนนะครับ คงไว้ตามร่างเดิม ๑๖ เสียง เห็นด้วยตามที่คณะกรรมการธิการแก้ไข
๑๐๔ เสียง เห็นเพิ่มมากกว่าเดิมครับ ต่อไปเชิญท่านเลขานุฯ ครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐ ทวิ
คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ ตริ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐
จัตวา คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ เบญจ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ
พลตำรวจเอก ประทินครับ

LIRT

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
 ท่านประธานฯ กระผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ^{จากกรุงเทพมหานคร} ~~สว.~~ กรุงเทพมหานคร
 มาตรา ๑๐ เบื้องนี้กระผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้ เนื่องจากว่าตามที่บัญญัติ
 ไว้นี้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้วครับ อยากจะขอให้
 ท่านสมาชิกฯ ได้เปิดมาตรา ๘๘ ดูว่า ตามบทบัญญัติเบญจนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
 คณะรัฐมนตรีคือของรัฐบาลจะต้องทำหน้าที่ ~~นี้~~ ^{นี้} ครับ ส่วนอำนาจหน้าที่ของสภาพัฒนา
 การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเพียงแต่ให้ความเห็นอย่างเดียวก่อนประกาศใช้ ~~ครับ~~
 ซึ่งก็เกินไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเราไปเขียนเสียว่า ในวาระสองนะครับ
 กระผมจะอ่านย่อเลย “ให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็นดังกล่าวประกอบการพิจารณาในการ
 จัดทำแผนพัฒนา” ความจริงแล้วแผนพัฒนานี้รัฐบาลต้องจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วครับ
 แต่ว่าก่อนจะประกาศใช้จะต้องเสนอให้สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 ให้ความเห็นเสียก่อนเท่านั้นเอง ~~ครับ~~ ^{ครับ} ความเห็น ~~นี้~~ ^{นี้} นี้เขาจะเอาก็ได้ ไม่เอาก็ได้ครับ และเรื่องนี้เป็น
 เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลประกาศใช้แผนนี้โดยที่ไม่เสนอให้สภาให้ความเห็นก่อน
 ก็ทำไม่ได้ครับ อันนี้เป็นเรื่องในหน้าที่ของรัฐบาลจะต้องดำเนินการไม่จำเป็นต้องเขียนไว้
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดอภิปราย
เพิ่มเติมไหมครับ มาตรา ๑๐ เบื้อง ถ้าไม่มี ท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ที่ต้องเขียนไว้
เพราะว่าเรามีเจตนาว่า ไม่อยากให้เห็นก็คือเมื่อสภาพพัฒนา ร่างแผนเสร็จแล้วจึง
มาให้สภาที่ปรึกษาฯ ดู แต่อยากจะทำให้มีการปรึกษาหารือหรือว่าการฟังเป็นระยะ ๆ
ถ้าไม่เช่นนั้นนะครับ ต่อไปสภาที่ปรึกษาฯ แห่งนี้ก็เพียงแต่ฟังนั่งรอนจนกระทั่ง
เสร็จแล้วก็จะไรก็ได้ สภาที่ปรึกษาฯ แห่งนี้ให้ความเห็นไปจะทำก็ได้ไม่ทำก็ได้
อยู่แล้วเพราะตามอำนาจหน้าที่ไม่มีอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าเป็นไปได้ควรที่จะให้ประชาชน
นั้นมีส่วนร่วมในเรื่องของการร่างกฎหมายด้วย เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๐ เบื้อง
จึงเป็นขั้นเป็นตอนเท่านั้นเอง ก็ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธาน พาดพิงครับ
พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานฯ ครับ ความเห็นว่า เป็นขั้นเป็นตอนนั้น เป็นเรื่องบัญญัติอยู่
รัฐธรรมนูญเรียบร้อยแล้วครับ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลจะต้องทำอย่างนั้น เราจะ
ลืมนักกฎหมายฉบับนี้ได้ร่างขึ้นมา กฎหมายฉบับนี้ต้องการอะไรครับ ผมจะอ่าน
รัฐธรรมนูญให้ฟังครับ “องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ครับ
แต่เวลานี้เราเขียนกฎหมายเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ในมาตรา ๑๐ เบื้องครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมมองไม่เห็น ขอโทษทีครับ
หมอนิรันดร์

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ
ผม หมอนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ในฐานะกรรมาธิการครับ อยากจะเรียนชี้แจงว่า
ความจริงในมาตรา ๑๐ เบื้องนี้ จริง ๆ แล้วเมื่อเราได้ไปตรวจดูแล้ว เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่

ในร่างของ ~~คุณ~~ ก่อนที่จะเสนอต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเมื่อเราได้อ่านดูแล้ว
 คิดว่าตรงนั้นคือรูปธรรมที่ชัดเจนในการที่จะแสดงว่า สภาที่ปรึกษาฯ เป็นสภาที่มีความ
 หมายต่อการที่จะทำให้การทำงานของรัฐบาลสอดคล้องต่อหมวด ๕ แนวนโยบาย
 พื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้เพราะเรามองเห็นว่า ในอดีตที่ผ่านมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติเป็นแผนที่ส่วนใหญ่แล้ว ~~มี~~มักจะเขียนขึ้น กำหนดขึ้นโดย
 ฝ่ายรัฐบาลหรือนักวิชาการ บทเรียนที่ผ่านมาเราพบว่า มีปัญหามากมายในเรื่อง
 ขาดแผนพัฒนาแล้วทำให้ผลกระทบนั้นถึงความขัดแย้งในเชิงโครงสร้าง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องโอกาส ดังนั้นเองถ้าดูตามเจตนารมณ์
 รัฐธรรมนูญแล้วนี้ในการร่างว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาตินั้นจะต้อง
 นำเสนอให้ฝ่ายที่ปรึกษาพิจารณานั้น เราจึงต้องการจะให้เห็นว่า เพื่อให้ผล
 มีทางปฏิบัติว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาตินั้นสามารถที่จะครอบคลุม
 ในเรื่อง ~~ของ~~ความคิดเห็นของประชาชนในส่วนต่าง ๆ ทั้งที่ ~~มี~~ผู้มีโอกาสหรือทั้งที่
 ผู้ผลกระทบต่อแผนพัฒนาที่จะเกิดขึ้นนั้น เพื่อประกอบในการที่จะทำให้แผนพัฒนา
 ที่เสนอโดยภาครัฐหรือนักวิชาการ ~~นั้น~~ สามารถที่จะยึดโยงกับหมวด ๕ แนวนโยบาย
 พื้นฐานแห่งรัฐ ได้อย่างชัดเจน เพราะเรามีความเชื่อว่า รัฐบาลใดก็ตาม ถ้าจะกำหนด
 แผนก็ตามต้องยึดเอาหมวด ๕ เป็นสำคัญ ดังนั้นในมาตรา ๑๐ เบื้อง จึงต้องการ
 ที่จะทำให้เห็นชัดเจนขึ้นว่า ก่อนที่จะประกาศใช้ควรที่จะได้มีโอกาสที่จะนำข้อพิจารณา
 ของสภาที่ปรึกษาฯ นั้นมาประกอบในการที่จะแก้ไขในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมของเรา เพราะฉะนั้นเราจึงมีความเห็นว่า
 ครั้งนี้มีความจำเป็นที่จะทำให้เกิดกฎหมายประกอบที่ออกมานั้น นำไปสู่ในทางปฏิบัติ
 ให้ได้มากที่สุด ไม่อย่างนั้นแล้วถ้าไม่สามารถที่จะทำให้เกิดความชัดเจนครั้งนี้แล้ว
 ผลในทางปฏิบัติที่จะทำให้สภาที่ปรึกษาฯ นั้นเป็นสภาที่มีความหมาย เป็นสภา
 ที่จะไปตรวจสอบ หรือเป็นสภาในการที่จะเข้าไปนำเสนอ หรือเป็นสภาที่จะ
 ที่จะทำให้รัฐบาลได้ฟังความคิดเห็นตรงนั้น ไม่อย่างนั้นการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง
 จะไม่เกิดขึ้นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประทีปถูกพาดพิงอยู่

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมเสนอนี้เราเป็นวุฒิสภามีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย
เพราะฉะนั้นกฎหมายใดที่ออกไปนี้ไม่ควรจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ
ครับท่านประธานฯ ที่ผมเรียนนี้ก็ถือว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ
นี้รัฐเป็นคนทำ เมื่อรัฐทำเสร็จแล้วจะต้องเสนอให้สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้ เขียนไว้ชัดเจนครับ ไม่ใช่ว่าสภา
กับรัฐมาร่วมกันทำแผนครับ เสร็จแล้วเราจะไปเขียนเพิ่มเติมต่ออีกว่า ก่อนจะประกาศใช้
ให้เอาความเห็นของสภามาร่วมพิจารณาก่อนประกาศใช้ด้วยครับท่านประธานฯ ผม
ท้วงติงขึ้นมาเพราะเห็นว่า ๑. เรื่องนี้เป็นอำนาจของรัฐบาลโดยตรง แต่ก่อนรัฐบาลจะ
ประกาศใช้นั้นต้องเสนอให้สภาให้ความเห็นเสียก่อน เมื่อสภาให้ความเห็นแล้วจึงเป็น
เรื่องของรัฐบาลว่าจะเอามาพิจารณาหรือไม่พิจารณา แต่มีไว้ว่าเราไปบังคับให้รัฐบาล
ต้องเอาความเห็นของสภานี้ประกอบการพิจารณาด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านทองใบครับ

นายทองใบ ทองเป่าดี (มหาสารคาม) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ผมขอย้อนหลังนิดหนึ่งนะครับ ผมจะความจำ ส้อมหรือเปล่าไม่รู้เนะ เมื่อสักครู่นี้
เราพูดกันในเรื่องมาตรา ๑๐ ที่จะให้ตัดตรงนั้น หรือเห็นด้วยนะครับ ข้อความที่ว่า
“เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม” ซึ่งผมก็โหวตเข้าข้างคณะกรรมการ
ผมเห็นด้วยแล้วว่ตอนที่ก่อนเราจะมาโหวตได้พูดกันอยู่ตอนหนึ่งว่า จะคงไว้ คงไว้
ที่ไหน บางคนเห็นว่าเอามาใส่มาตรา ๕ บางคนก็บอกว่า เอามาใส่ไว้ในคำปรารภ
บางท่านก็บอกว่าเอาไปตรงหมายเหตุ ที่นี้พอเราโหวตตรงนี้แล้วก็เลยมาเลย ตรงนั้นเรา
จะพูดกันอีกหรือเปล่า เพราะตอนนั้นเราพูดกันนานเสียเวลาดัง ๒ - ๓ ชั่วโมง แต่พอ
ผ่านมาแล้วก็เลยไปเลย ไม่รู้จะอยู่ตรงไหน ผมก็เลยขอหารือตรงนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือกรรมาธิการยืนยันใส่อยู่
ในมาตรา ๑๐ อยู่แล้วครับ ท่านแก้วสรรก็ยืนยันก่อนนั้นก็ผ่านแล้ว มีท่านผู้ใดจะ
อภิปราย เชิญท่าน พลเอก สิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พินูโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด พินูโลก กระผมเห็นว่า ในการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น เราได้ดำเนินการมาตามลำดับขั้น โดยเราได้ทำประชาพิจารณ์และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติเป็นแผนที่ ๕ ในอนาคตนั้นจะต้องเป็นแผนของประชาชน โดย ประชาชน เพื่อประชาชน ในแผนนั้นสภาพพัฒนาฯ จะต้องมารวบรวมแผนต่าง ๆ ของ ประชาชนเป็นแผน แต่ก่อนที่รัฐบาลจะประกาศใช้เป็นแผนของประเทศมีความจำเป็น ที่จะต้องผ่านสภาที่ปรึกษาฯ สภาที่ปรึกษาฯ นี้เรามีความตั้งใจที่จะให้ผู้ที่จะดูแลใน เรื่องแผนว่าแผนที่เสนอมานั้นมีอะไรที่บกพร่องบ้างหรือเปล่า เพราะฉะนั้นในการที่เรา ได้กำหนดให้สภาได้มีบทบาทสำคัญ กระผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะถ้าเดิมทีเดียวทางร่างเดิมนั้นทางสภาที่ปรึกษาฯ ไม่มีบทบาทเท่าที่ควร แล้วกำหนดไว้ในตอนท้ายด้วย ว่ารัฐบาลจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ได้ แต่ที่ได้แก้ไขไว้นี้กระผมเห็นว่ามีความสอดคล้อง กับเจตนารมณ์ของการตั้งสภาที่ปรึกษาฯ ของคณะกรรมการคณะนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ กระผมคิดว่า สิ่งที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ เบื้องต้นถือว่าเป็นสิ่งที่สมควรที่จะได้รับการ พิจารณา ด้วยความเคารพของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กล่าว กระผมคิดว่าก็เป็น แนวความคิดอีกทางด้านหนึ่ง กระผมขอแสดงเป็นมุมมองอีกด้านหนึ่ง ขอขอบคุณมาก ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ กรรมาธิการ ~~ครู~~ ยากจะเรียนตอนประเด็นที่อ้างว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ครับ ในมาตรา ๘๕ เขียนถึงอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้ก็จริงว่าให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดครับ แต่ขณะเดียวกันนั้นเมื่อออกเป็นพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติย่อมกำหนดสิ่งต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมในเมื่อสิ่งนั้นไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เสร็จแล้วสภาที่ปรึกษาฯ นี่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้รัฐบาลฟัง เพราะฉะนั้นการเขียนวรรคสองไว้บอกว่า รัฐบาลต้องฟังไปพิจารณา ส่วนจะเอาด้วยหรือไม่เป็นดุลพินิจ ผมเข้าใจว่า เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประทีนครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ท่านเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านโปรดอ่านสัณนิษฐานครับ ในวรรคสองของมาตรา ๑๐ เบื้อง เมื่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดส่งความเห็นมาให้คณะรัฐมนตรีแล้ว ให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็นดังกล่าวประกอบการพิจารณาในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านอ่านดูให้ดีครับ แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าอย่างไร บอกว่าแผนเมื่อทำเสร็จแล้วก่อนประกาศใช้จะต้องนำเสนอให้สภาให้ความเห็นชอบก่อน จึงจะประกาศใช้ได้ครับ ขัดกันหรือเปล่าครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาฯ กฤษฎีกาครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผมขอเรียนอีกก็จริงว่า ไม่ขัดกันครับ ในวรรคสองเขียนไว้อย่างที่อ้างก็จริงว่าองค์กรประกอบที่มา อำนาจ หน้าที่และการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ในการบัญญัติกฎหมายนี้ไม่ได้หมายความว่า จะต้องออกตามวรรคสองของมาตรา ๘๕ เพียงมาตราเดียว ในเมื่อกฎหมายนี้ผ่านโดยสภาตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปก็ย่อมเขียนบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องลงไปได้ด้วย เสร็จแล้ว

สถานี่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้คำปรึกษารัฐบาล การที่เขียนให้รัฐบาลว่าต้องฟังและนำความคิดเห็นไปพิจารณาเป็นการสอดคล้องอย่างยิ่งกับเจตนาเรื่องนี้ครับ ขอยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านพลตำรวจเอก ประทิน

สันติประภพ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ นะครับ ผมขอเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า การที่ไปบัญญัติว่า แผนที่รัฐบาลทำเสร็จแล้วตามรัฐธรรมนูญต้องเสนอให้สภาให้ความเห็นชอบก่อนประกาศใช้ ท่านลองใช้สามัญสำนึกว่า เรามาเขียนว่า ให้รัฐบาลเอาความเห็นของสภามาประกอบการพิจารณาทำแผนอีกครั้งหนึ่ง ท่านอย่าลืมว่า รัฐบาลเมื่อทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติเสร็จแล้วรัฐบาลประกาศใช้ไปแล้วไม่เป็นไปตามที่เหมาะสมทันต่อเหตุการณ์ หรือว่าไม่ตรงกับสภาแล้ว สภาสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างเผยแพร่ได้ รัฐบาลถ้าผิดพลาดรัฐบาลจะอยู่ได้อย่างไร คือที่ผมเรียนว่าไม่น่าจะเขียนไว้ ก่อนมาตรา ๑๐ เบญจนั้น ทุกอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ดีหมด แต่ว่ามาตรา ๑๐ เบญจนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งก่อนประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เขาจะต้องเสนอให้สภาให้ความเห็นชอบก่อน แล้วเขาจะทำอะไรต่อไปหรือไม่ทำอะไรต่อไปก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ไม่ใช่ที่เราไปเขียนกฎหมายบังคับรัฐบาลทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ กฎหมายฉบับนี้ท่านดูวรรคสุดท้ายของมาตรา ๘๘ เป็นเรื่องที่ว่า องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะต้องมีอย่างไรบ้างครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ สุดท้ายแต่เนะ ผมเพียงแต่ให้ความเห็นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับท่านประธาน

ท่านอาจารย์ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ

ท่านประธานฯ ผม เจิมศักดิ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ผมคิดว่าที่พลตำรวจเอก ประทิน เสนอนี้่น่าคิด แต่อยากจะขอให้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ นะครับ สภาที่ปรึกษาฯ ไม่ใช่ให้ความเห็นชอบ แต่บอกว่าต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อน ไม่ได้ให้ความเห็นชอบนะครับ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้ เพราะฉะนั้นเมื่อให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้เราก็เลยเขียนมาตรา ๑๐ เบญจ ถึงขั้นตอนในการให้ความเห็นก่อนที่จะประกาศใช้ ถ้าความเห็นชอบไม่มีปัญหาครับ ถ้ารัฐธรรมนูญเขียนว่าให้ความเห็นชอบก็ร่างมาให้เสร็จ ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบก็จะได้บอกว่าไม่ให้ความเห็นชอบ แต่บอกให้ความเห็น เมื่อให้ความเห็นจึงมีอยู่วรรคหนึ่งกับวรรคสองในมาตรา ๑๐ เบญจ บอกขั้นตอนในการให้ความเห็นควรให้ทำดังต่อไปนี้ นั่นคือวรรคหนึ่งและวรรคสองครับ มิได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญเลยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอนันตชัยจะพูดอีกไหมครับ

นายอนันตชัย คุณานันทกุล (กรรมาธิการ) : ในฐานะกรรมาธิการครับ

กราบเรียนท่านประธานฯ ผม อนันตชัย คุณานันทกุล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปนั้น พวกเราเองก็ได้พูดคุยกันอย่างมากทีเดียวถึงปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมการเองก็ได้พูดถึงว่า ในรัฐธรรมนูญนั้นเราไม่ได้กำหนดรายละเอียดมากนักนะครับ สำหรับการออกกฎหมายก็จำเป็นที่เราจะต้องใส่ถ้อยคำต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ครอบคลุมนะครับ เนื่องจากว่าไม่ใช่ให้สภาที่ปรึกษาฯ เห็นชอบ แต่สภาที่ปรึกษาฯ นั้นจะให้ความเห็น ฉะนั้นส่วนหนึ่งความเห็นต่าง ๆ นั้นจึงเป็นส่วนสำคัญมากทีเดียวที่เราจะได้บัญญัติเข้าไปว่า รัฐต้องนำเข้าไปประกอบการพิจารณาด้วย จึงจะนำไปพิจารณาอย่างนั้น

LIRT

คงจะเป็นดุลพินิจของรัฐนะครับ ^{๐.๖} นั่นก็เป็นจุดหนึ่งที่เรารู้ว่าหลายครั้งในรัฐธรรมนูญ
บัญญัติไว้ แต่รัฐไม่ค่อยใส่ใจจนะครับ หรือเราได้พูดกันเสมอว่า ^{๐.๖} ถ้าหากว่า เมื่อรัฐบาลต้องการ
ที่จะประกาศใช้แผน แล้วส่งให้สภาที่ปรึกษา ก็คงไม่มีความหมายแล้วในขณะนั้น
เพราะว่าถ้าส่งมาก็แค่ผ่านเฉย ๆ ก็คือเป็นตรายาง จะมันน่าจะให้มีการสะท้อนกลับไป
เพื่อให้รัฐ ^{๐.๖} ใจไปเพื่อประกอบการพิจารณา ก่อน ไม่ใช่มามาก่อนประกาศใช้ครับ นั่นก็เป็น
จุดหนึ่งที่พวกเราได้พูดกันมาก ที่นี้ถามว่าชั่วคราวหรือไม่นั่น ผมว่ารัฐธรรมนูญนั้น
กำหนดในหลักการเบื้องต้นเท่านั้นเอง แต่กฎหมายนั้นควรจะบัญญัติให้ชัดเจน เพื่อจะนำ
ไปสู่การปฏิบัติของรัฐบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการที่จะเป็นสภาที่จะสะท้อนปัญหา
อย่างแท้จริงครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอท่านประทีนยังพาดพิง

เรื่องเดิมอยู่

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ครับ ขอความกรุณาการช่วยอ่านวรรคสองครับ
ให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็นมาประกอบการพิจารณาร่างแผนครับ เห็นหรือยังครับ
ว่าบัญญัติไว้เกินกว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างเดียวเพียงแต่ว่า
ก่อนประกาศใช้แผนนี้ให้เสนอ ^{๐.๖} รัฐสภาให้ความเห็นก่อนประกาศใช้ครับ ผมต้องการ
ให้รู้ว่าสภานี้มีหน้าที่อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประเกียรติศรี (เขียนด้วยลายมือ) ๖๖๔

นายประเกียรติ นาสีมา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะกรรมาธิการ คือตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายตรงนี้ กระผมขอกราบเรียนขั้นตอนข้อซึ่งแจ้งอย่างนี้ะครับ คือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะร่างขึ้นมาเป็นแผนเสียก่อน ตรงร่างนั้นจะเสนอไปที่สภา เมื่อสภาเห็นควรเป็นอย่างไรแล้วทางสภาจะทำความเข้าใจเข้ามาในวาระที่สอง เมื่อทำความเข้าใจแล้วก็จะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาประกอบเสียก่อน ก่อนจัดทำแผนที่สมบูรณ์เพื่อประกาศใช้ ความในวาระนี้จึงค่อนข้างจะสับสนนิดหน่อย ถ้าหากว่าเราไม่ได้ดูในวาระแรกมาก่อน คือวาระแรกจะส่งร่างของแผนมาให้สภาพิจารณา คือแม้จะพิจารณาอย่างไรก็ตาม ทำความเข้าใจอย่างไรก็ตาม ร่างนั้นประกอบกับความเห็นของสภาจะไปถึงคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีได้รับร่างและความเห็นของสภาแล้วก็จะนำไปพิจารณาร่วมกันแล้วจึงจะจัดทำเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาติออกมา ขั้นตอนมันอยู่ตรงนั้น อาจจะสับสนตรงที่ว่าในวาระสองตอนกลาง ๆ ตรงที่ว่า “ให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็นดังกล่าวประกอบการพิจารณาในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ตรงนี้อาจจะสับสน แต่ความจริงถ้าดูลึก ๆ แล้วจะไม่สับสน เพราะว่ามันคงเป็นร่างอยู่และความเห็นของสภาก็คือความเห็นอยู่ก่อนที่จะถึงคณะรัฐมนตรี ไม่ใช่ทุกอย่างสมบูรณ์หมด เพราะสุดท้ายจริง ๆ แล้วคณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเองในการประกาศใช้ ขอชี้แจงอย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการ คุณหมอน
นิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตชี้แจงอย่างนี้ครับ คือถ้าท่านสมาชิกฯ จำได้ในร่างของ ส.ส. ที่ส่งมาแล้วนั้น ในหมวดอำนาจหน้าที่ที่กรรมาธิการได้พิจารณาแล้วในมาตรา ๑๐ จะมีอยู่แค่ข้อ ๑ ข้อ ๒ และก็ในมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ เมื่อกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเราจึงมองเห็นว่า ในกระบวนการการที่จะทำให้อำนาจหน้าที่นั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและให้เห็นด้วย เราจึงมองเห็นว่า ในมาตรา ๑๐ เบื้อง มาตราจริง ๆ แล้วนั้นขอยกให้ท่านกรรมาธิการที่นำเสนอ

ข้อคิดเห็นตรงนั้นซึ่งผมให้ความเคารพถือท่านประทีน คือว่าจุดประสงค์ในมาตรา ๑๐
 เบญจ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๑ ตริ นั้นเพื่อที่จะต้องไปขยายในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๘๕ เพราะว่าตรงนั้นชัดเจนว่า ในมาตรา ๘๕
 วรคสองนั้นต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณา
 ประกาศใช้ ถ้าเรายอมรับในหลักการว่าการที่ต้องการให้คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลนั้น
 เสนอแผนให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณานั้นก็เพื่อที่จะรับฟังและนำมาปรับปรุงให้มีผล
 ไม่อย่างนั้นแล้วที่ตั้งสภาที่ปรึกษาฯ ไม่มีประโยชน์อะไร ดังนั้นเองมาตรา ๑๐ เบญจ
 วรคแรกจึงเน้นคำว่า ร่าง วรคสองนั้นจึงบอกว่า ให้นำมาพิจารณาประกอบเพื่อที่จะให้
 การจัดทำแผนนั้นเหมาะสม นอกจากนั้นเรายังถืออีกว่ามาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ตริ
 นั้นยังต้องประกาศให้สาธารณะได้รับรู้ในเรื่องของความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วย ตรงนี้คือเรา
 ต้องการที่จะให้เห็นจริง ๆ ว่าเป็นการขยายในกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๘๕
 เพราะฉะนั้นขอยืนยันว่าสิ่งที่ทำหรือกำหนดให้เพิ่มเติมนั้นเป็นการขยายมากกว่าที่จะไปขัด
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอตานสมพรก่อนนะครับ
เพราะท่านยกมือมาแล้ว

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ได้พิจารณากันมาสัปดาห์ที่ ๑๖
สัปดาห์ที่ ๒ แล้ว โดยเฉพาะในมาตรา ๑๐ เบื้องนี้ ผมก็เห็นว่ากรรมวิธีการเป็นตัวแทน
ของเรา คือเราเลือกเขาไปในสภาก็ไปเป็นกรรมวิธีการได้ทำงานแล้ว แล้วในมาตรานี้
ก็ได้มีการชี้แจงโดยเฉพาะกรรมวิธีการที่ ๔ - ๕ ^{ด้วย} ท่านผู้ที่ได้เสนอความเห็นได้แย้ง
ในแง่ที่มีการแก้ไขก็ได้แสดงเหตุแสดงผลหลายครั้งหลายหน ๔ - ๕ ครั้ง ~~ผม~~ด้วยความ
เคารพทั้งกรรมวิธีการ ท่านประธานฯ และผู้แสดงความคิดเห็น ผมก็ได้รับฟังมานาน
พอสมควร อยากจะให้มีการมาตรฐานในการพิจารณาของสภาแห่งนี้ว่า ในการพิจารณา
พระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ อย่างที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานฯ ของผมก็ได้
ดำเนินการโดยชอบแล้ว เพราะในมาตราที่มีการแก้ไขในชั้นกรรมวิธีการที่จะต้อง
ถามเสียก่อนว่า จะเห็นด้วยกับร่างเดิมคือของสภาผู้แทนราษฎร หรือจะเห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการที่มีการแก้ไข เมื่อเห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่มีการแก้ไข ก็มาพิจารณา
เรียงมาตราว่าจะเห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่มีการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับที่ผู้สว่น
คำแปรญัตติหรือกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย หรือผู้ที่เป็นสมาชิก ที่เห็นว่าสมควรจะ
เสนอความคิดเห็นในกรณีที่มีการแก้ไข อย่างนี้ชอบแล้ว แต่ในตรงนี้มาตรา ๑๐ เบื้อง
นี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าให้ดำเนินการพิจารณาลงมติว่าจะเห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการหรือผู้เสนอต่อไป เพื่อประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประทีปอีกสักครั้งหนึ่ง
ครับ ขอเชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : จะก็ครั้ง
ก็ได้ครับถ้าพาดพิงถึงผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมอยาก
จะถามเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า คำว่า “ให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็นมา
ประกอบการพิจารณา” นี่เป็นการบังคับไหม เป็นการบังคับหรือเปล่า แต่กฎหมาย
รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เพียงแต่ว่า ก่อนประกาศใช้ให้เสนอสภาให้ความเห็นเสียก่อน
แล้วมาเขียนกฎหมายบัญญัติไว้ว่าเมื่อสภาให้ความเห็นแล้วให้คณะรัฐมนตรีนำความเห็น
ที่สภาให้ความเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณา จบหรือไม่จบขอความกรุณามี
มารยาทสักนิดหนึ่งครับ ผมได้อินครับ ขอให้ผมพูดก่อนเราจะพิจารณากันมีความเห็น
ต่าง ๆ ต้องกระอักครับ ต้องสิ้นกระแสความครับ ไม่ใช่ว่าพูดกันไปยังไม่สิ้น
กระแสความก็จะเสนอให้ลงมติ บางเรื่องก็ปล่อยให้พูดกันไป ผมคิดว่าขอความกรุณา
ให้มีมารยาทสักนิดหนึ่งครับ ที่ผมเรียนถามท่านเลขาฯ ขอความกรุณาตอบให้ชัดเจน
ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ กฤษฎีกาครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ข้อความในมาตรา ๑๐ เบื้อง วรรคสอง บอกว่าให้
คณะรัฐมนตรีนำความเห็นดังกล่าวประกอบการพิจารณา เพราะฉะนั้นต้องนำมาใช้
ในการพิจารณา ส่วนรัฐมนตรีจะเชื่อตามหรือไม่เชื่อตามนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ ท่านมี
สิทธิจะเชื่อหรือไม่เชื่อตามก็ได้ในการจัดทำแผนท้ายที่สุดครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต
พาดพิงครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเรียน
ถามว่า จะนำมาก็ได้ จะนำมาเชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็ได้ แล้วจะเขียนไว้ทำไม ไม่มีผลบังคับใช้
เขียนไว้ทำไมครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมพร ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมพร คำชื่น
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ขอรบกวนเรียนท่านประธานฯ ขออนุญาตถูกพาดพิง

นิคกรับ คือในเรื่องของครรลองในการพิจารณากฎหมายก็เป็นแบบนี้รับท่านประธานฯ ก็มีการได้เหตุได้ผลเป็นพอประมาณอย่างนี้แหละครับ แต่ผมก็เสียใจนิดหนึ่งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้บอกว่าไม่มีมารยาท จริง ๆ แล้วผมก็ได้เสนอความคิดเห็นเป็นความคิดซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ผมก็ได้ปรึกษากับสมาชิกฯ ก็พูดกัน ๒ คน เป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ได้พูดหมายถึงที่ว่าท่านสมาชิกฯ ได้ถูกอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีกนั้น ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นสักนิดหนึ่ง ก็หมายถึงว่าผมได้ปรึกษากัน ๒ คนแค่นั้นเอง แต่ว่าอาจจะได้อินไปถึงหูของท่าน ก็ต้องกราบขออภัยด้วย แต่นี่ก็ขอเรียนจากใจจริงว่าเป็นครรลองของการพิจารณากฎหมายในระบอบประชาธิปไตย ที่ว่ามีการรับฟังเหตุฟังผลพอสมควรแล้วสมาชิกฯ ก็มีเอกสิทธิ์ที่จะได้พิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในเวลาที่ท่านเป็นพอประมาณหรือสมควรครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน แท้จริงผมนั่งฟังกรรมาธิการชี้แจงท่านประทีป ท่านประทีปเองก็ไม่เข้าใจ เพราะเหตุผลท่านมีความรู้สึกเหมือนผม ในขณะที่ด้วยกันถ้าสภาแห่งนี้จะรวบรัด ท่านประธานฯ เองบอกว่า ท่านประธานกรรมาธิการพิจารณาท่านพูดเองว่าเป็นกฎหมายสำคัญ เมื่อเป็นนัยของกฎหมายสำคัญความตรงนี้จะต้องเสร็จสิ้นกระบวนการความ นั่นคือเป็นความเข้าใจของสมาชิกวุฒิสภา ท่านยกมือกันไปยกมือกันมา ผมอยากจะถามท่านประธานฯ ด้วยซ้ำ แต่ครั้งนี้ผมมองแนวคิดอย่างนี้ว่า ถ้าตราใบเพื่อสมาชิกฯ ยังหาข้อยุติและยังมีข้อสงสัยในประเด็นที่กรรมาธิการชี้แจง กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านกรรมาธิการที่เคารพว่า ท่านต้องฟังอย่ารีบด่วนสรุปบอกว่า ท่านประธานฯ เสนอเปิดอะครับ ให้รับลง ผมให้แนวคิดตรงนี้ว่าผมก็ยังมีความข้องใจ ท่านสมาชิกวุฒิสภาก็ยังคิดจะต้องถามในรายละเอียดนี้ นะครับ เดี่ยวผมถามไม่เสร็จมาตรา ๑๐ เบญจ ก่อน แล้วไปเริ่มต้นที่ท่านต้องไปถามรับหลักการแล้วจะเอาไปไว้ตรงไหน ท่านก็มูบมิบไปเลยเดินเรื่อย ไม่มีใครท้วงติง

๕๗

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ร. จิรา ๒๓/๔

เพราะสภาแห่งนี้บอกว่าจะให้รับก่อนแล้วจะไปไว้ตรงไหนคิดกัน แต่นี่ก็ไปยาวเลยครับ
ท่านทองใบทั้งตั้งท่านประธานฯ จะต้องวินิจฉัย และเดี๋ยวผมถามต่อเลย -----

๔

- ๒๘/๑

ท่านกรรมาธิการที่เคารพครับ ถ้าถามว่าตอนนี้ท่านประทินถาม ผมนั่งอ่านใน
 มาตรา ๑๐ เบื้อง ถ้าบอกว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้เริ่มต้นก็คือ
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ท่านดูรัฐธรรมนูญฉบับนี้บอกว่า แผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
 ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้
 นั้นหมายถึงว่าถ้าท่านส่งไปป็นท่านพิจารณา แล้วปรากฏว่ายังใช้ไม่ได้ มีเหตุผลตามที่
 ท่านร่างกฎหมายนี้ไปบังคับสื่อไว้ตามวรรคสองที่ว่านี้ ท่านดูว่าวรรคแรกนะครับ
 ผมว่าถ้าท่านอ่านวรรคแรกกับตรงนี้กับในวรรคสองรัฐธรรมนูญบอกว่า ให้ความเห็นก่อน
 พิจารณาประกาศใช้ แต่ท่านไปสื่อ^{กัน}วรรคท้ายเอาไว้เองว่า มาตรา ๑๐ เบื้องจะครับ
 ผมอ่านให้ท่านฟังว่า ให้ความเห็นก่อนการประกาศใช้ ข้อความตรงนี้กับ พิจารณา กับ
 ก่อนการประกาศใช้ ซึ่งท่านประทินเองไปห่วงในตรงนี้^{ไม่}เห็นด้วยว่า ถ้าตรงนี้
 การออกกฎหมายในมาตรา ๑๐ เบื้องไปเหมือนกับบังคับแล้วจะต้องผูกมัดในสิ่งซึ่ง
 รัฐบาลเองซึ่งเข้ามาบริหารราชการแผ่นดินจะต้องแถลงนโยบายต่อสภา พอสภาป็น
 พอแผนตรงนี้ออกไปป็น ~~แล้ว~~ มันรับไม่ได้ ~~แล้ว~~ มันขัดอยู่ตรงนี้ ผมถามว่าจะเดินได้
 อย่างไร ในเมื่อตัวกฎหมายที่^{เป็น}ประกอบรัฐธรรมนูญ^{นั้น}ไปเป็นที่เบ้ใหญ่กว่ากฎหมาย
 บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ท่านอาจารย์เจงได้ครับ แต่ก็คือ
 การตั้งข้อสังเกตด้วยเหตุด้วยผลของท่าน^{ประทิน} เรื่องเล็กน้อยท่านอย่ามองข้าม เพราะ
 ท่านประธานฯ บอกเสมอว่ามันเป็นหัวใจ มันเป็นเรื่องที่รัฐบาลจะทำอะไรก็แล้ว คนที่
 บริหารราชการแผ่นดินต้องคำนึง เพราะฉะนั้นไม่จบในคราวที่แล้ว มาต่อตรงนี้นั้นนี้เป็น
 เรื่องละเอียดอ่อน เพราะฉะนั้นโดยนัยตรงนี้ที่ท่าน^{ประทิน}ถามถามต้องตอบ และยังมีหลายท่าน
 ผมอยากกราบเรียนท่านกรรมาธิการว่า ท่านอธิบายผมได้ไหมว่า ข้อความที่ท่าน^{สื่อ}
 ในวรรคท้ายว่า ให้ความเห็นก่อนการประกาศใช้ นั่นคือให้ความเห็นก่อนเหมือนกับบังคับ
 ว่า เห็นเสร็จประกาศ แต่ในรัฐธรรมนูญบอก ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้
 เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้อยความคำนี้ะครับมัน^{สื่อ}สื่ออย่างโรแมนไม่ทราบ แต่ใน
 ข้อเท็จจริงเมื่อมีข้อเท็จจริงตรงนี้ กฎหมายถูกไปบังคับกฎหมายแม่บท กฎหมายแม่บท
 บอกว่า คุณต้องพิจารณาและก่อนประกาศ ^{อันนี้}บอกว่า ต้องประกาศ เห็นแล้วจึงประกาศ

ผมไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างนี้หรือไม่ ช่วยอธิบายความให้ผมเข้าใจหน่อยได้ไหม ถ้าไม่เข้าใจ
ก็จะได้ตามต่อ กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ท่านกรรมาธิการ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาฯ กฤษฎีกาก่อน
เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตอธิบาย
อย่างนั้นนะครับว่า ตรงคำว่า “พิจารณา” นั้นนะครับ ใช้คำว่า “ก่อนประกาศใช้” น่าจะดีกว่า
เพราะว่าพิจารณานี้บางท่านอาจจะนึกว่าไปขอความเห็นจากสภาที่ปรึกษาฯ ตั้งแต่
ตอนต้นยังไม่ทำงานเลย ที่จริงแล้วทางสภานั้นฯ ซึ่งจัดทำแผนคงต้องจัดทำแผนไปแล้ว
มีร่างแผนออกมาแล้วนะครับ แต่เอาร่างแผนนั้นมาให้สภาที่ปรึกษาฯ ดูจะได้มีข้อเสนอ
ที่ชัดเจนว่าจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นการใช้คำว่า “ก่อนประกาศใช้” จะดีกว่านะครับ

คนที่ ๒ นะครับ ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้ครับว่า ที่ถามว่าเขียนไว้ทำไมนั้น เพราะว่า
ถ้าเขียนไว้แล้วเท่ากับว่าคณะรัฐมนตรีต้องนำความเห็นนั้นมาพิจารณา ไม่ใช่เอาไป
โยนทิ้งเสีย พูดตรง ๆ จะเป็นอย่างนั้น ที่เขียนอย่างนี้ขึ้นมาจะมีประโยชน์อะไร ถ้าท่านกรรมา
ดูล่วงหน้าไปสักนิดนะครับ ในมาตรา ๑๑ ทวิ หมายความว่าพอคณะรัฐมนตรีนำมา
พิจารณาแล้วเชื่อว่า การให้ความเห็นหลายฝ่ายน่าจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นใน
มาตรา ๑๑ ทวิก็จะบอกว่า สภาที่ปรึกษาฯ ให้ให้ความเห็นในกรณีนี้แสดงความเห็นกัน
ทุกฝ่ายและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย เท่ากับประชาชนทั่วไปจะได้รู้ว่าทางรัฐบาลนั้น
ยกร่างแผนไว้อย่างไร แล้วสภาที่ปรึกษาฯ มาพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องนั้นควรจะเป็นอย่างไร
ประชาชนจะได้รับทราบ เสร็จแล้วพอรัฐมนตรีนำไปพิจารณา ที่ว่าเชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็ได้
ก็จะปรากฏตามมาตรา ๑๑ ครับว่า ในกรณีนั้นทางคณะรัฐมนตรีพอพิจารณาเสร็จแล้ว
ต้องทำรายงานและต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย ซึ่งรายงานนั้นจะมีการแสดงว่า
ได้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสภาที่ปรึกษาฯ ในส่วนใด ซึ่งผมเข้าใจว่าถึงเหล่านี้จะ
ประกอบด้วยเหตุด้วยผลและจะเป็นประโยชน์อันประชาชนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่าน ^(ว่ากัน) ครับ

นายอุตร ดันดิสุนทร (ตถก) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผม
มีความเห็นประเด็นเดียวก็คือว่า การที่บัญญัติไว้เช่นนี้ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีเห็นแย้ง

หรือว่าการที่จะกำหนดเป็นนโยบายตัวเองของสภาที่ปรึกษาฯ มาพิจารณาด้วย ถ้าหากว่า
 มีการเห็นแย้ง ^{ขึ้น}เมื่อก็ทำนเลขธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้อธิบายแล้วนะครับ
 กระผม^{ขึ้น}เพียงอยากจะเรียนถามว่า อำนาจในการบริหารบ้านเมือง ซึ่งกฎหมายคือ
 เครื่องมือในการบริหารประเทศอย่างหนึ่งนะครับ ที่นี้การบริหารบ้านเมืองขณะนี้
 อำนาจของสภาที่ปรึกษาฯ กับอำนาจของรัฐบาล จริงอยู่ตรงนี้รัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า
 ให้มีสภาที่ปรึกษาฯ แต่ว่าถ้าหากว่ามีการขัดแย้งกันจริง ๆ แล้ว อยากจะเรียนถาม
 คณะกรรมาธิการว่า มีบัญญัติเอาไว้ตรงไหนหรือไม่ที่จะให้เป็นเรื่องของการที่รัฐบาล
 ตัดสินใจได้เลย หรือว่าจะต้องมาให้สภาที่ปรึกษาฯ ได้อนุมัติอีกครั้งหนึ่ง ขอบคุณครับ

- ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรวรับ

นายแก้วสรว อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ เหตุผลตรงนี้
คืออำนาจของสภาที่ปรึกษา ^{ไม่มี}ไม่มีในทางกฎหมาย แต่ถ้าความเห็นของสภาที่ปรึกษา ^{มี}มี
น้ำหนัก มีเหตุผล มาตรา ๑๑ ที่ตามมานี้ก็ให้สภาพเห็นของตนเองไป ถ้ามีเหตุผล
ประชาชนก็จะสนใจ ขณะเดียวกันคณะรัฐมนตรีเมื่อรับความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ มาแล้ว
จะไปหยิบใส่ลิ้นชักก็ไม่ได้ ขณะเดียวกันจะไปปฏิเสธเขาง่าย ๆ โดยไม่มีเหตุผลก็ไม่ได้
เพราะมันลืกรู้สึกว่า เห็นเป็นอย่างไรก็ให้ชี้แจงให้ทราบด้วย เพราะฉะนั้นกลไกทั้งหมดนี้
มันไม่ใช่กลไกแห่งอำนาจ มันเป็นกลไกที่เราพยายามสร้างให้เกิดการใช้เหตุผล แต่ในที่สุด
แล้วต้องเรียนท่าน ^{อติโพธิ}อติว่าในที่สุดแล้วคณะรัฐมนตรีก็ยังมีอำนาจเต็มบริบูรณ์เหมือนเดิมใน
การที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ แต่ความที่เป็นอิสระไม่ต้องอธิบายต่อใคร ไม่ต้องฟังใครมัน
หายไปในโดยกฎหมายนี้ เป็นแต่เพียงพยายามยกระดับการให้เหตุผลขึ้นมาเท่านั้นเอง แต่
อำนาจนี้ขอยืนยันว่ามีอำนาจเต็มเหมือนเดิม แล้วประชาชนเองจะเป็นคนตัดสินใจว่าโครงการ
พัฒนาชายฝั่งภาคใต้ควรมีหรือไม่อย่างไร จะเอาแก้สมาเลย มันก็จะเกิดเป็นปัญหาตรงนั้น
ให้ความเห็นกันมาต่าง ๆ แล้วประชาชนก็ฟังกันเอง ตัดสินกันเอง ครม. ก็จะมีควม
รับผิดชอบสูงขึ้นในการใช้เหตุผลครับ เพราะฉะนั้นคำว่า “อำนาจ” ในทางกฎหมายไม่มี
ครับผม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเฉลิม พรหมเลิศ รองประธานวุฒิสภา
คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายบุญตัน ดอกโรตง รองประธานวุฒิสภา
คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : /ท่านพลตำรวจเอก ประทีน คุ้ม
เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการ ^{แล้ว}ได้รับ กระผมอยากจะ
ขอความกรุณาว่า ท่านข้ามไปดูมาตรา ๑๑ ร่างของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ มันครบถ้วน
มันคลุมไปหมดทุกอย่างครับ เพียงแต่ว่ารัฐบาลนี้เมื่อเสนอแผนต่อสภาแล้ว สภาไม่ให้
ความเห็นก็ยังประกาศใช้ไม่ได้ จนกว่าจะกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนว่าถ้า ๓๐ วันแล้วไม่มี

ความเห็นมาถึงจะประกาศใช้ได้ ท่านอ่านดูครับ ทุกอย่างมันคลุมกันหมดครับ

ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~(ท่านสันติภาพครับ)~~ ^(ส. ๖๖) ~~ครับ~~

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ จากจังหวัดน่าน ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ครับ กระผมดูใน
 เหตุผลของมาตรา ๑๐ เบื้อง เขาไปประกอบกับมาตรา ๑๑ กระผมตั้งข้อสังเกตตรงนี้
 นะครับ ท่านจะไปไว้ตรงไหนกระผมไม่ได้คิดใจ แต่กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า
 กฎหมายฉบับนี้เท่าที่มองและที่อ่านประกอบแล้ว ๆ ด้วยเหตุผลว่า กฎหมายฉบับนี้มัน
 ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่บริหารราชการแผ่นดินต่อไปในอนาคต กระผมมองว่าค่อนข้างจะเหนือชั้น
 ท่านประธานฯ เพราะแต่ที่คณะรัฐมนตรีจะทำอะไรก็ตาม อำนาจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
 รัฐบาล คณะรัฐมนตรีต้องไปขอคำแนะนำ พอขอคำแนะนำเสร็จ พอจะลงมติไป กระผม
 มองว่าจะซ่อนเงื่อนไขหรืออย่างไรก็แล้วแต่ แต่ในบางเหตุผลกับถ้อยคำที่ปรากฏ ยังไม่ถึง
 มาตรา ๑๑ ไม่อย่างจะพูด แต่ถ้ามองถึงความเกี่ยวโยง ตามที่กระผมตั้งข้อสังเกตนะครับ
 ท่านประธานฯ ว่า เมื่อเราพิจารณามาตรา ๑๑ แต่ถ้าพอไปโยง ~~ที่~~ ^{กับ} มาตรา ๑๐ เบื้อง
 ไปมาตรา ๑๐ ตรี ลองดูในมาตรา ๑๑ นิดเดียวท่านประธานฯ ที่ท่านขีดเส้นได้
 ให้คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษาจากสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 มาตรา ๑๐ ตรี-----

- ๓๐/๑

เพราะฉะนั้นถ้าในขณะเดียวกันนี้ของคันร่างเขาบอกว่า คณะรัฐมนตรีเสนอไปทางนี้ให้
ความเห็นชอบ แต่หมายถึงว่าสภาพนี้ยิ่งใหญ่ในอนาคต ต้องขอ ถ้าไม่ขอก็เลิกกัน กฎหมาย
นี้ไม่ได้ หรือเลิกเช่นนั้นหรือครับ ท่านประธานฯ อย่าเพิ่งสะบัดหัวครับ รับฟังตรงนี้
คำถามกระผมให้จบก่อนว่า เหตุผลใดละครับ ถ้าคณะรัฐมนตรีเมื่อไปโยงมาตรา ๑๐ เปรียบ
กับมาตรา ๑๑ นี่ถ้าไปโยงตรงนั้นหมายถึงว่า ท่านตั้งเรื่องว่าคณะรัฐมนตรีต้องขอคำปรึกษา
กระผมไม่รู้ใหญ่ว่ารัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่นี่คือแนวคิดที่ว่าความเห็นแล้วท่านต้องพิจารณา
แล้วอธิบายความว่าเป็นเลิกเช่นนี้ ๑, ๒, ๓, ๔ ถ้าไม่อ่านโยง อ่านแต่ละมาตราไม่คิดใจ
ครับท่านประธานฯ แต่พอไปโยงมาตรา ๑๑ ประเด็นก็ต้องว่ากันอีกทีหนึ่งที่ท่านเพิ่มเติม
ข้อความ แต่อยากจะทำเรียนว่า ถ้าการจะออกกฎหมายนี้กระผมรู้ในมาตรา ๘๘ นี่เป็น
ภาระของรัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายก่อนเข้าไปบริหารราชการแผ่นดิน ก่อนเข้าไปบริหาร
รอรบตรงนั้นรู้ เป็นเรื่องที่ท่านต้องปรึกษาก่อนประกาศใช้ได้ แต่พอมาโยงเรื่องนี่ต้องไป
ขอคำปรึกษากับสภาแห่งนี้ หรือว่าสภาเศรษฐกิจฯ ที่ท่านว่านี่ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ
จะใหญ่กว่าหรือไม่ แนวคิดท่านดูเอง แต่นี่คือการตั้งข้อสังเกตว่า ท่านต้องใช้ดุลพินิจ
พิจารณาว่า เพิ่มตรงนี้จะมียกอะไรไหม จะใหญ่กว่าในสิ่งที่รัฐบาลหรือรัฐมนตรีจะเสนอมา
ไหม กระผมไม่ถ่วงถ่วงตรงนั้นความคัดค้าน แต่อยากจะทำว่าทำไมเป็นเช่นนี้เท่านั้นเอง
ขอบพระคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ประธานฯ ไม่ได้
สะบัดหัวนะครับ เพียงมองดูฝ่ายกรรมาธิการ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ขอรบกวนขอบพระคุณท่านประธานฯ
ไม่ได้หมายความว่า ประธานฯ ประธานคณะกรรมการพิจารณาครับ ผมไม่ได้หมายความว่า
เพราะท่านประธานฯ นี่ผมไม่ได้บ่งอาจที่จะว่าท่าน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ผม
สะบัดหัวจริงครับ เพราะว่าจะอยากจะสะบัดหัวจริง ๆ ด้วย ผมคิดว่ามาตรา ๑๐ เปรียบ
พูดถึงในกรณีที่คณะรัฐมนตรีจะดำเนินการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนมาตรา ๑๑

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา ไม่ได้บอกว่า ให้คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา ในกรณีที่
ที่ขอคำปรึกษาหรือเสนอแผน แล้วคณะรัฐมนตรีไปมีเงื่อนไขให้เสร็จภายในเมื่อนั้นเมื่อนี้
มาตรา ๑๑ ต้องอ่านทั้งหมดครับ อ่านเฉพาะบรรทัดแรกบรรทัดเดียวไม่ได้ กรณีที่
คณะรัฐมนตรีไปสร้างเงื่อนไขให้ว่าต้องเสร็จเมื่อไร ก็ไม่ได้ว่ากัน มาตรา ๑๑ นั้นให้
อำนาจรัฐมนตรีสร้างเงื่อนไขได้อีกว่า ให้เสร็จภายในกี่วัน เพียงแต่บอกว่าทั้งนี้ไม่ต่ำกว่า
๓๐ วันเท่านั้นเอง มาตรา ๑๑ ไม่ใช่เป็นเรื่องอื่น เป็นเพียงแค่ให้สร้างเงื่อนไขเพื่อที่จะให้
ตอบ แล้วที่แก้ไขก็มีแต่เพียงแค่ว่า ที่รัฐมนตรีถือว่าสภาปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ให้ความเห็นชอบแล้ว คณะกรรมาธิการเห็นว่าไม่ได้ผูกมัด แล้วก็บอกว่าให้ดำเนินการ
ต่อไปได้เลย ตามที่เห็นสมควรด้วย ถ้าไม่ตอบมา แต่ก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นอย่าไปอ้างเลยว่า
เขาเห็นชอบเท่านั้นเอง ส่วนมาตรา ๑๐ เบนญอนันต์พูดถึงเรื่องแผน ไม่ได้พูดถึงเรื่องกรณี
ขอคำปรึกษา ถ้าไม่ขอคำปรึกษาก็ไม่ได้ว่าอะไรในนี้ ในนี้ดูให้ดู ดูทั้งหมดแล้วไม่ได้
มีอำนาจอะไรมากมายอย่างที่คิดเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ จากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธาน
คณะกรรมาธิการชี้แจงอย่างนั้น ในกรณีที่รัฐมนตรีมีเสนอแผนพัฒนา ผมคัดจากของเดิม
ขอคำปรึกษา ไม่มีเหตุผลใด ท่านไม่ได้ได้ไหมละครับ ผมตั้งไม่ถึง เมื่อไม่ถึงมาตรานี้
ผมไม่อยากจะพูด แต่ท่านยกตัวอย่างแค่นั้นกลายเป็นว่า ผมอ่านไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง
จับปะติดปะต่อไม่ได้เลยเช่นนั้นหรือ เพราะฉะนั้นถ้าถามว่า ท่านบอกให้คณะรัฐมนตรี
ขอคำปรึกษา แล้วไปขีดเส้นได้้อย่างไร เพราะฉะนั้นต่อไปคณะรัฐมนตรีจะทำอะไร
ต้องขอคำปรึกษา อย่างนั้นตัดออกก็ได้นี้ ไม่จำเป็นต้องไปขอ ถ้าท่านให้อ่านจบบอกว่า
ในกรณีที่รัฐมนตรีเสนอแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขวไปเลยก็ได้ครับ
ถ้าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่านมองตรงนั้นแล้วว่า ผมว่าในกรณีที่รัฐมนตรีขอคำปรึกษา
รัฐมนตรีถ้าไม่ขอก็ให้ท่านตรง ๆ เสียเลย ไม่มีเหตุผลอะไรต้องไปห้อยตังไว้จนครบ
เท่านั้นเอง ขอบพระคุณท่านประธานฯ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวิบูลย์ศรี

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
วิบูลย์ แซ่มชื่น ในฐานะกรรมาธิการ กระผมจะกราบเรียนท่านสมาชิก ที่เคารพทุกท่าน
ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ แล้วมีความสำคัญ
อย่างที่ท่านเห็น สาระความสำคัญอยู่ที่มาตรานี้ นี่คือหัวใจของตัวกฎหมายว่า คำปรึกษา
นั้นถ้าหากคณะรัฐมนตรีไม่เอาไปใช้ หากประเทศไทยไม่เอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์
กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มี ความหมายเลย คณะที่ปรึกษาสภาเศรษฐกิจ นี่ก็จะไม่มี
ความหมายเลยเท่านั้นเอง -----

- ๓๑/๑

แต่กราบเรียนว่า คณะที่ปรึกษาชุดนี้ไม่ได้มีเพาเวอร์ (Power) ไม่ได้มีอำนาจที่จะไปบังคับ
รัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าอ่านตามข้อความที่คณะกรรมการ
พิจารณามานี้กระผมเห็นว่าข้อความค่อนข้างจะชัดเจน จึงอยากกราบเรียนท่านประธานฯ
ท่านที่เคารพว่า หัวใจอยู่ที่ตรงนี้เองครับ ถ้าพิจารณากันดี ๆ แล้วความหมาย หัวใจของ
กฎหมายอยู่ที่ตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พิน พูลเอก ศิริ ครบ เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พิษณุโลก กระผมว่าเรากำลังมาอภิปรายที่มีความรู้ถึงการพัฒนาประเทศแบบเก่า ๆ
ในสมัยใหม่นี้เราต้องการให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่ประชาชนจนกระทั่งถึงสภาพพัฒนา
และถึงสภาที่ปรึกษา ในการที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้มีหน้าที่ใน
การให้คำปรึกษานี้เป็นแนวใหม่ เป็นปรัชญาใหม่ที่รัฐควรให้รัฐบาลนี้ไม่ต้องการให้
รัฐบาลทำอะไรตามใจชอบ จะต้องมียกข้อของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้
ได้มองเห็นว่า การกระทำของรัฐบาลนั้นมีนโยบายในการที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์
อย่างนั้นจริงหรือไม่ สิ่งเหล่านี้คือความต้องการที่แท้จริงของสภาที่ปรึกษาฯ ในการที่เราได้
กำหนดในมาตรา ๑๐ เบื้อง ไว้นี้เราเห็นว่า เราได้ให้หน้าที่ที่พอสมควร แต่ไม่ใช่ได้มี
อำนาจหน้าที่ในการที่จะไปบังคับคณะรัฐมนตรีได้ทั้งสิ้น หลายท่านก็อภิปรายไปแล้ว
กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า เราควรจะมองไปอีกศตวรรษหนึ่ง มองไปอีกทศวรรษหนึ่ง
ว่า ในการที่เราจะพัฒนาประเทศนั้นเราจะไปวนเวียนอยู่อย่างเก่าไม่ได้แล้ว รัฐมนตรีที่เรา
กระจายอำนาจไปสู่เบื้องล่าง รัฐมนตรีไม่ได้มีอำนาจอะไรมากมายในอนาคต เพราะฉะนั้น
เราต้องมองถึงจุดนี้ ไม่อย่างนั้น/เดินไม่ได้ประเทศของเรา/ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ

พิน (พลตำรวจเอก ประทีน ครบ) เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน

ท่านประธานฯ ที่ผมได้อ้างมาตรา ๑๑ ไว้ นั้น ผมได้เรียนให้ทราบว่า มาตรา ๑๑ นั้นได้
ควบคุมแล้วในเรื่องของการให้คำปรึกษา ที่อ้างประกอบกับมาตรา ๑๐ เบื้อง ในการร่าง

กฎหมายนั้นวุฒิสภามีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายให้ถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
อย่าเอาความรู้สึกของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วยความรู้ที่เก่าหรือใหม่
อย่ามาปะปนกัน ท่านอ่านดูให้ชัดว่า รัฐธรรมนูญบัญญัติว่า ก่อนรัฐบาลประกาศใช้แผน
พัฒนาฯ ให้เสนอสภาให้ความเห็นชอบก่อน ท่านดูวรรคสอง ผมพูดซ้ำอีกครั้งหนึ่งเราไป
เขียนกฎหมายบังคับว่า คณะรัฐมนตรีให้นำความเห็นของสภาประกอบการพิจารณาร่าง
แผนพัฒนาฯ ซึ่งแผนพัฒนาฯ นี้ร่างเสร็จแล้วก่อนจะประกาศใช้แล้วจึงเสนอให้
คณะกรรมการ ให้เสนอให้สภาให้ความเห็นก่อน และมาดูวรรคสามอีก ท่านจะเห็นไหม
ว่าเป็นอย่างไร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ผมอยากจะเรียนปรึกษาสภา
นะครับว่า จะมีการโหวตลงมติหรือจะอย่างไรครับ เชิญคุณปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่
ท่านจะลงมติอะไร ถ้าท่านพอใจมาตรา ๑๐ ทวิ จนกระทั่งถึง เบญจ แล้วนี้ผมต้องขอทวง
สัญญาของผมนะครับ เดี๋ยวผมไปอยู่ข้างนอก อย่างไรก็ตามยังอยู่ในมาตรา ๑๐ อยู่ ตอน
ลงมติมาตรา ๑๐ ว่า ท่านจะรับร่างของสภาผู้แทนราษฎรหรือร่างของกรรมาธิการ ผมได้
ท้วงไว้ว่า ถ้ารับร่างของกรรมาธิการจะมีการโหวตอีกทีใหม่ มีการโหวตอีกทีจะเอาไปไว้
ตรงไหน ก็ปรากฏว่าข้ามกันไปเลย รู้สึกว่าท่านทองใบจะเป็นคนทักท้วง แต่ตอนนี้เป็นที่
ผมพูดไว้แล้วว่าผมออกไปอยู่ข้างนอก ขณะนี้ผมกลับมาแล้ว ผมจะมาทวงสัญญาของผมว่า
ท่านประธานฯ บอกว่าจะให้โหวตอีกทีหนึ่งจะเอาไปไว้ตรงไหน จะไว้ตรงนี้ตรงที่
คณะกรรมการเอาไปไว้หรือจะเอาไปไว้ข้างหน้าหรือเอาไปไว้เป็นข้อสังเกตต่อท้าย ก็ต้อง
มาทวงตรงนี้นะครับ ผมเป็นคนตั้งประเด็นไว้ แล้วก็มาผ่านไปจนกระทั่ง แต่ว่าขณะนี้ยัง
ไม่ผ่านมาตรา ๑๐ นะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าผมยังมีสิทธิที่จะทักท้วงได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณ ท่านแก้วสรรศรี

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ในข้อบังคับ
เมื่อเราเสร็จวาระ ๒ จะมีจังหวะที่จะเปิดให้การแก้ไขถ้อยคำตำแหน่งแห่งที่ โดยมีกรอบ
แต่เพียงว่าไม่เป็นการเพิ่มเติมข้อความ ถึงตรงนั้นนะครับ ถึงแม้ท่านประธานฯ จะไม่ยก
กรรมาธิการก็จะยกปัญหานี้ให้ที่ประชุมตัดสิน ตรงนี้ก็ให้เดินไปตามรายมาตราก่อน แล้วเรา
ตลบทีกี่หนึ่ง จะข้ามตรงนั้นตัด กับ แก่ แต่ ต่อ ถ้อยคำนี้ Yok หรือตรงนี้จะสมบูรณ์กว่าก็ไป
ว่ากันในรอบนั้น อันนี้คือความเข้าใจของผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านครับ

พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกริจ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ปรีชา ปฏิบัติสกริจ ขอเพิ่มเติมในคำอภิปรายว่า ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๘ วรรคสาม ระบุไว้ว่า องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เรากำลังบัญญัติ
กฎหมายของอำนาจหน้าที่และการดำเนินการของสภาที่ปรึกษา นะครับ เรายังไม่ไป
ออกกฎหมายเพื่อจะ ไปบังคับบัญชาคณะรัฐมนตรี มีวรรคแรกเพียงวรรคเดียวเท่านั้นเอง
ที่บอกว่า คณะรัฐมนตรีจะต้องนำแผนมาให้สภาให้ความเห็นก่อน มียุทธศาสตร์ การที่จะเขียน
อย่างอื่นว่าคณะรัฐมนตรีจะต้องนำความเห็นไปประกอบการพิจารณาอะไรต่าง ๆ ไม่ได้
เขียนไว้ การที่จะบัญญัติไว้เป็นการล้าเส้นล้ำแดนของรัฐธรรมนูญ กระผมจึงอยากจะเรียน
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ได้ทราบไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอุดรครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่า
ในมาตรานี้กรรมาธิการได้มีการแก้ไข ที่มีข้อกระทัดรัด ก็มีท่านสมาชิกฯ ได้มีความเห็น
แตกต่างกันอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ประทิน สันติประภพ เรื่องนี้ผมคิดว่าผู้ขอแก้
ท่านประธานฯ จะเสนอว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับเรื่องไหนในประเด็นใด ขอตัดออก หรือขอ
เพิ่มเติมในข้อความอย่างไร แล้วท่านประธานฯ จึงจะสรุปว่า ใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ที่แก้ไขหรือเห็นด้วยกับท่านประทินที่จะขอแก้ไขขอแปรญัตติ ในช่วงนี้ครับ ผมก็มี

๒ ประเด็นเท่านั้นเอง ก็อยากจะเรียนเสนอท่านประธานฯ ว่า อภิปรายกันมาถึงตอนนี้ก็มีความเข้าใจกันอย่างถ่องแท้แล้วนะครับ ผมอยากจะให้ท่านประธานฯ ได้กรุณามติขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : คือตอนนี้ข้ออภิปรายก็คือ ร่างของกรรมาธิการนั้นดูน่าจะเป็นการร่างเกินกรอบในรัฐธรรมนูญ ผมก็คงต้องขอเรียนชี้แจงว่า มาตรา ๘๘ นี้เขียนไว้ว่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ หมวดนี้เป็นเรื่องหมวดที่ว่าด้วยแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่าทำอย่างไรรัฐบาล รัฐสภาจะต้องเคารพในแผนนโยบายที่วางไว้ -----

ปรากฏว่าในมาตรา ๑๖ ได้กล่าวไว้ชัดเจนว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ปัญหาว่าเขียนไว้ลอย ๆ อย่างนี้เป็นจริงได้อย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คำตอบผมเองก็เป็นส่วนหนึ่งในชั้นสมาชิกสภาว่าง ผมมีความคิดเหมือนกับท่าน ประทิน เหมือนกับท่านสมาชิกฯ หลายท่าน เราก็ถามกรรมการกรรมาธิการว่า จะสร้างซูเปอร์-เพาเวอร์ (Super power) หรือ สร้างเทวดาขึ้นมาหรือ คำตอบก็คือมาตรา ๑๖ ว่าทำอะไรจะให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน ไม่ใช่แต่เพียงให้ประชาชนเป็นคน ๆ มาร่วมให้ความเห็น จำเป็นต้องจำลองประชาชนเข้ามาไว้เป็นสภาที่ปรึกษา และที่ได้รับคำอธิบายก็คือว่า นี่เป็นการให้ความเห็น แต่ที่นี่ปัญหาประเด็นวันนี้โดยตรงที่ว่า การที่เราสร้างกลไกให้มีการต้องรับฟัง ต้องนำไปประกอบการพิจารณา ส่วนจะไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร แต่ต้องอธิบายให้เหตุผล ถามว่า ตรงนี้เป็นการละเมิดอำนาจอธิปไตยหรือเปล่า ต้องขอยืนยันว่า คำว่า มีส่วนร่วมใช้กันเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด ความหมายก็คือ ๑. ถ้ากฎหมายจะรับเอาข้อความคิดนี้มาใช้ ๑. ก็ต้องมีหน้าที่ที่จะรับฟัง ยกตัวอย่างประชาธิปไตย ก่อนจะทำอะไรก็ต้องจัดประชาพิจารณ์ แต่ ครม. ก็ยังตัดสินใจได้ แต่มีหน้าที่ต้องไปรับฟัง

ประการที่ ๒ รับฟังแล้วอย่างไรจึงจะมีความหมาย ส่งความเห็นมาก็เอาใส่ลิ้นชัก ตรงนี้ใช้กลไกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในทั่วไปว่า การมีส่วนร่วมรัฐจะต้องมีหน้าที่อย่างน้อยคือการให้เหตุผลว่า ทำไมเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และจะต้องพิจารณาจริง ๆ ไม่ใช่เอาไปใส่ลิ้นชัก ฉะนั้นกรอบตรงนี้ก็เดินตามความคิดเรื่องการมีส่วนร่วมในกรอบกฎหมายปัจจุบันก็มีเทคนิคอยู่อย่างนี้ ๑. มีหน้าที่ต้องรับฟัง ๒. ต้องชี้แจงเหตุผล ส่วนอำนาจเต็มในทางกฎหมายอื่นท่านจะตัดสินใจเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ท่านยังมีอำนาจเต็มบริบูรณ์ แต่อย่าเอาความเห็นมาใส่ลิ้นชักไม่ได้ ประเด็นนี้เท่านั้นที่เราสร้างกลไกมาเพื่อให้การมีส่วนร่วมตามมาตรา ๑๖ ใช้เหตุผลได้อย่างจริงจัง ซึ่งไม่ได้ปรากฏอยู่แก่มาตรา ๔๘ ยังอยู่ในเรื่องสิทธิพื้นฐาน เรื่องประชาพิจารณ์ เรื่องสิทธิทราบข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ชุกมาก ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะเรียนปรึกษาท่าน
พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ นะครับว่า ท่านจะให้ตัดมาตรา ๑๐ เบื้อง ออกทั้งหมด
หรือจะให้มีการแก้ไขเป็นอย่างไร เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ผมเสนอว่า ให้ตัดออกทั้งหมด ที่เสนอมีเหตุผลดังนี้ วรคหนึ่งนั้นเป็นหน้าที่
ของรัฐบาลจะต้องทำอยู่แล้วครับ ถ้ารัฐบาลไม่เสนอสภาให้ความเห็นก็ประกาศใช้ไม่ได้ครับ
วรคสองนั้นเราไปเขียนว่า ให้คณะรัฐมนตรีนำมาพิจารณา ผมถามว่า เขาไม่เอาความเห็น
นั้นได้หรือไม่ เขาก็ได้ไม่เขาก็ได้ ใส่ลิ้นชักใส่กระเป๋าก็ได้ แล้วเขียนไว้ทำไม เพื่อประโยชน์
อะไรครับ วรคสามก็เช่นเดียวกัน จึงเสนอว่า ให้ตัดออกทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ
ที่อยู่ข้างนอกเข้ามาลงมติด้วยนะครับ เชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาขอเวลาท่านสักนิดหน่อย
ท่านสมาชิกฯ ครับ ~~ท่าน~~พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ท่านเสนอให้ตัด
มาตรา ๑๐ เบื้อง ออกทั้งหมด ผมจึงขอมติดังนี้หวังว่าคงเข้าใจคำถามนี้นะครับ เห็นด้วย
กับกรรมาธิการกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยคือให้ตัดออกทั้งหมดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
คงชัดเจนครับ รวมคะแนนได้ครับ ผมคิดว่าคำถามถูกต้องชัดเจนที่สุด

นายอุดร ต้นดิสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตครับ
คือผมคิดว่าจะต้องถามให้ชัดเจนนะครับ พอตีเพื่อนสมาชิกฯ ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อน
ก็คือ ท่านผู้ใดเห็นด้วยที่กรรมการแก้ไขนะครับ ตรงนี้ใช้คำว่า เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่าผมถามถูกต้องแล้วนะครับ
ผมขอทบทวนอีกครั้งหนึ่งดังนี้ครับ เชิญท่านนั่งลง~~นะ~~ครับ ถ้าไม่ขัดค่อยขึ้นประท้วง
อีกทีนะครับ การที่~~ท่าน~~ พลดารวงเอก ประทิน สันติประภพ ท่านเสนอให้ตัด
มาตรา ๑๐ เบื้อง ออกทั้งหมด แล้วผมจึงถามมติดังนี้ว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ก็คงไว้ คือคงไว้ตามกรรมาธิการก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
คือเห็นด้วยกับการตัดออกทั้งหมด ตัดทั้งมาตรา ๑๐ เบื้อง ออกทั้งหมดนี้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ผมถามแบบเดิม เจ้าหน้าที่โปรดรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย
๔๕ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ คะแนน เป็นอันว่าเห็นด้วย
กับกรรมาธิการ เชิญครับ ท่านเลขาฯ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๑ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๓ การดำเนินงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเนวินศรียะ ธิญะกรับ

นายเนวินศรียะ ธิญะกรับ (กรรมาธิการ) : ตามมาตรา ๒๐ ผมขอเรียนถามนิตติบัญญัติว่า ที่กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ นี่เป็นกรรมนะกรับ ซึ่งไม่สังกัดสำนักงานกรรมาธิการนี้ ไม่แน่ใจว่าข้อความนี้หมายความว่า เป็นนิตติบุคคลเลยใช่ไหมกรับ อาจจะเรียนถามท่านเลขาฯ กฤษณ์กัา ขอบพระคุณกรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ธิญะกรับท่านเลขาฯ กรับ

นายธวัชวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ กรับ อันนี้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกรับ คงจะไปไหนไปในตัวทโดยอัตโนมัติกรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภกรับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กรับ บังเอิญว่าท่านเลขาฯ อ่านเร็วไปมาก ผมตามไม่ทัน ผมขออนุญาตย้อนนิตติบัญญัติท่านประธานฯ อนุญาตนะกรับ ผมขอย้อนไปมาตรา ๑๗ กรับ อนุญาตไหมกรับ ท่านประธานฯ อนุญาตไหมกรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อนุญาตกรับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณมากกรับ มาตรา ๑๗ ผมคิดว่าเป็นมาตราที่สำคัญมาก ความเดิมในมาตรานี้ระบุว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ นั้นจะกรับเฉพาะสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๕๕ คนได้รับเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน แต่ขณะนี้มาตรา ๑๗ ท่านเพิ่มว่า “คณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง” ด้วยแล้วตัดเบี้ยเลี้ยง เป็น ให้คำตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่น ๕๕ คนบวกคณะทำงานอีกเท่าไรผมไม่รู้ คณะทำงานอาจจะป็นร้อยก็ได้ คำถามก็คือว่า คำตอบแทน ในที่นี้ความหมายท่านหมายถึงเงินเดือนด้วยหรือเปล่ากรับ และสิทธิประโยชน์อื่นนี่คืออะไร ผมขอถามเพื่อความเข้าใจ เพราะว่าจะหมายถึงงบประมาณมหาศาลก็ได้ ขอบคุณมากกรับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตามเฉย ๆ ใช่ไหมกรับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ตามแล้วต้องตอบกรับ

แล้วก็ขออนุญาตอภิปราย ท่านประธานฯ อนุญาตผมแล้วนะครับเมื่อสักครู่นี้ ผมต้องใช้สิทธิครับ เพราะท่านอนุญาตผมแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบคุณครับ เชิญท่าน
กรรมาธิการครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง คือเรื่องนั้นะครับ ให้เป็นไปตามในพระราชกฤษฎีกาที่พูดถึงเรื่องค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ คำว่า “คณะทำงาน” นี่จริง ๆ แล้วก็คล้าย ๆ กับกรรมาธิการของเรา ซึ่งคงไม่มีเงินเดือนอะไรเพิ่มเติมอะไรทั้งสิ้นนะครับ เพียงแต่ว่าถ้าหากที่ใช้มีการถกเถียงกันระหว่างสมาชิกฯ ที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรที่เข้ามาอยู่ในกรรมาธิการ ไม่อยากจะให้ใช้คำว่า กรรมาธิการ เพราะเกรงว่าจะไปสื่อและไปสะท้อนถึงอำนาจ เพราะฉะนั้นอยากจะให้เรียกว่าเป็น คณะทำงาน ซึ่งก็เลยตกลงกันให้ใช้ชื่อว่า คณะทำงาน แทนที่จะเป็น กรรมาธิการ เพราะไม่อยากจะให้ล้อกับสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แต่ว่าในความหมายก็คือเป็นส่วนที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ แต่งตั้งเข้าไปเพื่อที่จะให้ไปศึกษาเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้นเอง ดังนั้นในความหมายอย่างนั้นนะครับ ส่วนค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์นี้ก็ให้อยู่ในพระราชกฤษฎีกาที่ฝ่ายบริหารจะไปพิจารณาจัดตั้ง อันนี้ก็กลับไปสื่อถ้อยคำของร่างที่มาจากคณะรัฐมนตรีที่เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าถ้าเห็นว่าจะทำให้แต่ละฝ่ายประชุมเลย ๆ นี่คิดว่าไม่น่าจะเพียงพอ ดังนั้นก็เป็นความคิดเห็นซึ่งคิดว่าน่าจะกลับไปใช้คล้าย ๆ กับร่างของคณะรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านผู้สังเกตครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าเริ่มมีปัญหาแล้วละครับในความเห็นของผม ประการที่ ๑ ก็คือว่า มาตรา ๑๑ นั้นะครับ อาจจะขออนุญาตท่านประธานฯ อภิปรายไปถึงสมาชิกฯ ทั้งห้องเลยนะครับว่า ขณะนี้มาตรา ๑๑ ได้เปลี่ยนนัยสำคัญค่อนข้างมาก ก็คือเพิ่มเติมองค์บุคคลขึ้นมาจากเดิมซึ่งเป็นจำนวนเท่าไรเราไม่รู้ นี่เป็นประเด็นที่ ๑ เลขะครับ แม้ว่าจะเรียกว่า กรรมาธิการก็ดี คณะทำงานก็ดีนี่ เพราะเขียนว่า รวมทั้งคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง ถ้าถามใหญ่ก็คือว่า แต่งตั้งเท่าไรเราไม่รู้ ๕๕ แต่งตั้งอีกสัก ๒๐๐ คน หรือ ๑๐๐ คน หรือ ๕๐ คนก็ตาม

ถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลใหม่ซึ่งเกิดขึ้นแม้ว่าจะอ้างว่าค่าตอบแทนนั้นเป็นรางวัลเดิมมาจาก
ผู้แทนราษฎร แต่ผู้แทนราษฎรไม่พูดถึงรวมทั้งขณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง นับสำคัญของ
มาตรา ๑๗ ชัดเจนแล้วครับว่า องค์บุคคลเพิ่มขึ้นจากเดิมมากมาย ซึ่งเป็นเท่าไรผมไม่รู้
และไม่แน่ใจว่าจะตอบได้หรือเปล่า

- ๓๖/๑

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าได้รับคำตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้ครับ ท่านยังตอบไม่ชัดเจนว่าหมายถึงอะไร เพราะนี่คลุมไปทั้งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานซึ่งได้รับเหมือนกัน ได้รับคำตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่น ต้องตอบครับ โดยเฉพาะท่านที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า หมายความว่าในที่นี้คำตอบแทนหมายถึงเงินเดือนหรือเปล่า เพราะว่าเคยถกเถียงกันเรื่องนี้ครับ ในกฎหมายฉบับอื่น ถ้าหมายถึงเงินเดือนผมว่าเป็นอันตราย ผมอยากให้ท่านตอบชัดเจนว่านี่ครับ ที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขานุการกฤษฎีกาครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ สำหรับความในมาตรา ๑๑ คำว่า “คำตอบแทน” อันนี้ก็หมายถึงเงินที่ได้ทุกชนิดครับ ไม่ว่าจะเป็นเบี้ยประชุม ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เบี้ยเลี้ยง เงินเดือนอะไรก็เป็นทั้งหมด ส่วนการจะให้หรือไม่เพียงใดอยู่ที่การกำหนดในพระราชกฤษฎีกาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ชัดแล้วใช่ไหมครับ ท่านวิมลกลขอท่านวิมลกลก่อนครับ เพราะว่าท่านเป็นผู้ถาม ไม่ใช่ข้ออภิปรายนะครับ

นายวิมลกล ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ความจริงท่านเลขานุการกฤษฎีกาตอบชัดเจนว่า หมายความว่ารวมถึงเงินเดือนก็ได้ อยากได้อีกคำถามหนึ่งเพื่อให้สมาชิกฯทั้งหลายใช้ดุลพินิจตามผมไปนะครับ เมื่อรวมถึงเงินเดือนได้แสดงว่า ๘๘ บาทเท่าไรอีกไม่รู้ ซึ่งเป็นคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง มีโจทย์ใหญ่อีกข้อแล้วนะครับว่า บุคคลที่สภาแต่งตั้งมีจำนวนเท่าไรผมไม่รู้ และคำตอบแทนนี้หมายถึงรวมถึงเงินเดือนด้วยก็ได้นะ ผมคิดว่าต้องชัดเจนครับท่านกรรมาธิการ ท่านต้องตอบให้ได้ครับ ถ้าสังคมถามขึ้นมาว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะทำงานได้รับเงินเดือน ต้องตอบชัดเจนกว่านี้ ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ผมคิดใจค่อนข้างมาก และผมคิดว่าเป็นประเด็นปัญหาใหญ่แล้วครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมบุรณ์ ทองบุราณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่อภิปรายนะครับ ประเด็นท่าน
ประเด็นไหนครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ เรียกผมใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ใช่ครับ แต่ถามว่าไม่ใช่อภิปราย
ประเด็นอะไรขอประเด็นด้วยนะครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ (ยโสธร) : กระผมยังไม่ได้พูดเลยท่าน
ประธานฯ กระผมเพิ่งเคารพท่านประธานฯ ยังไม่เสร็จเลยครับ คือคิดว่าเป็นอย่างนั้น
ท่านประธานฯ ก่อนอื่นต้องกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพก่อนนะครับ ตามมารยาท
เป็นอย่างนั้น เพื่อเป็นการบันทึกต่อทางเจ้าหน้าที่ชวเลขเขา กระผมก็ต้องเรียนว่า กระผมคือ
~~อ. จ. หักยัด~~ ^{อ. จ. หักยัด} ~~ยโสธรท่านประธานฯ~~ ^{ยโสธร} ครับ ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้กระผมเห็นด้วยกับ
อาจารย์วัลลภ กระผมว่าทางท่านเลขฯ ก็ตอบมาชัดเจนว่า เงินค่าตอบแทนตรงนั้นครับ
ท่านประธานฯ รวมทั้งเงินเดือนด้วย ~~ครับ~~ ^{ครับ} แต่ตอนนั้นวาระแรกพวกเราเถียงกัน
กราบเรียนว่าครั้งก่อนวันนะครับ ปรากฏว่าเงินเดือนเพิ่มให้ไม่ได้ ถ้าจะประชุมกันปีละ
๒ ครั้ง ๓ ครั้ง เบี้ยประชุมมีนะครับ แต่มาตรฐานอยู่ ๆ ท่านก็เพิ่มขึ้นมา คือ ๘๘ คนเราก็
ไม่เห็นค่าเงิน ~~ครับ~~ ^{ครับ} เราเห็นด้วย เราอนุโลมแล้ว ๘๘ คน คงจะลือมาจาก ~~๘๘~~ ^{๘๘} มาแล้ว
๘๘ คน เราก็ก็นึกว่า แต่เราอยู่ ๆ ท่านก็บอกว่า ๘๘ คนไม่พอหรอกครับ จะไปตั้ง
กรรมการขึ้นมาอีกคณะหนึ่ง จะที่ร้อยคนก็ไม่ทราบ นำเข้าให้ค่าเดินทางด้วย มีเงินเดือน
ให้ด้วย ตรงนี้กระผมว่าคงผ่านไปได้หรอกครับ เสนอให้คงเดิมครับท่านประธานฯ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ท่านพลโท โกวิท~~ ^{ท่านพลโท โกวิท} ~~เชิญครับ~~ ^{เชิญครับ}

พลโท โกวิท พัทธพัฒน์ (สระแก้ว) : กราบเรียนท่านประธานฯ และ
เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกต ก็อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา
ผู้ทรงเกียรติ ๒ ท่านที่ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ในขณะที่รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจน กำลังจะ
ลดค่าใช้จ่ายเรื่องเงินเดือนหรือค่าตอบแทนบุคลากรของรัฐ เริ่มมาตั้งแต่การเออร์ลี่ไทร์
(Early retire) เกษียณก่อนกำหนด หรือให้ออกซึ่งมีค่าตอบแทนอะไรมากมาย แต่ว่าขณะนี้
ผมตั้งข้อสังเกตว่า อาจจะมองการณ์ระยะยาวเกินไปตั้งแต่เมื่อมีสำนักงานประกันสังคม

๓๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๓๖/๓

ที่ได้บัญญัติถึงการมีคณะกรรมการต่าง ๆ มากมาย มาจบลงในมาตรา ๑๘ พ.ร.บ. ประกันสังคม พอมาถึงมาตรา ๒๔ บอกว่า คณะกรรมการมีสิทธิอนุมัติให้ใช้เงินไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินที่สมทบได้มาในแต่ละปีเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการบริหาร และให้คำตอบแทนกรรมการตั้งระบุไว้ในมาตราที่ผ่านมา โดยเฉพาะมาตรา ๑๘ จากนั้นต่อมามีคนจัดตั้งองค์กรอิสระที่มีสิทธิใช้เงินอย่างนี้ เงินซึ่งเป็นภาษีของราษฎร เขียนมาชัดเจนว่า ไม่ถือเป็นรายได้ของแผ่นดิน กฎหมายกำลังจะตามมาอีก เรื่องของกองทุนส่งเสริมสุขภาพเข้ามาแล้วนะ เป็น พ.ร.บ. การเงิน คิดอยากจะตั้งกองทุนส่งเสริมสุขภาพ

- ๓๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนายพลครับ ประเด็นเดิมครับ พลโท โกวิท พัทฒณาชน (สระแก้ว) : ขอเป็นอิสระประเด็นเดิม แต่อยากขอชี้ ท่านมาตรา ๒๐ ว่า ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือ กระทรวง หรือทบวง กรมอะไรทั้งสิ้น อาจจะเป็นอิสระทำอะไรก็ได้ มีกำลังพล บุคลากร เพิ่มมาเป็นร้อย ๆ แล้วรัฐบาลบอกว่า มีนโยบายประหยัด ผมเห็นว่า มันเป็นเรื่องที่กำลังจะเอา เหล่าเก่าทิ้ง แล้วก็เอาเหล่าใหม่ใส่ขวดเก่ามันแหละครับ ผมขอฝากไว้ด้วยครับ นี่เป็นเครื่อง ถ่วงความเจริญของชาติ เงินทุกบาททุกสตางค์ควรเป็นรายได้แผ่นดิน แล้วมีการใช้อย่าง สมเหตุสมผล อันนี้เดี๋ยวกฎหมายใหม่เข้ามา ผมอ่านมาจบแล้ว ต้องเตรียมที่จะสกัด ไม่อยาก ให้เกิดสิ่งเหล่านี้อีก วันก่อนผมยังต้องอ้างชื่อท่านเจ้าคุณคึกคักที่ท่านค้านเรื่องรายได้ที่บอกว่า ไม่อยากจะเป็นรายได้ของแผ่นดิน ใครจะเอาไปทำอะไรก็ได้ นี่ก็ทำนองเดียวกันครับ ถ้าตั้งมาเพื่อวัตถุประสงค์อันนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและผมไม่เห็นด้วยเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๗ เป็นกรณีที่มีการมีการแก้ไข เพราะฉะนั้นสิ่งที่พูดก็คือไม่พ้นเรื่องของการอภิปราย อันนี้คือ ตามข้อบังคับ อาจจะกราบเรียนดูครับว่า ถ้าดูตามเจตนารมณ์ที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ก็คือให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็คือเป็นที่ปรึกษา ที่ปรึกษาก็จะต้อง ทำงานชั่วคราวซึ่งจะสอดคล้องกับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ บอกว่า การประชุม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง คือไม่เป็นเรื่องบังคับว่าท่านจะต้องทำงานแบบวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร มีสมัยประชุม มีระยะเวลาสมัยหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๒๐ วัน นั่นคือทำงานกันทั้งปี แล้วก็ได้เงินค่าตอบแทน เงินค่าตอบแทนดังกล่าวในนี้ก็คือเงินเดือนนั่นเอง แต่พอมาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติทำงานชั่วคราว ปีหนึ่งบังคับให้ประชุมปีละ ๒ ครั้งก็ยังได้ แต่กลับให้ เงินเดือน ให้สิทธิประโยชน์อื่น ไม่รวมค่าเครื่องบินด้วยหรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าหากว่าจะให้มีคณะทำงานขึ้นมาอีกคณะหนึ่งก็เหมือนกับกรณีการก็คือมาทำงาน

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยรี ๓๗/๒

ชั่วคราวชั่วคราวอีก กลับให้ต้องมีเงินเดือนอีก มีค่าตอบแทนอีก มีสิทธิประโยชน์ มีค่าใช้จ่าย
 อีก ผมว่าเราจะไปกันใหญ่แล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าเอาพอเหมาะพอควร
 ในร่างเดิมเขาเห็นความสำคัญตรงนี้ แม้กระทั่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติ เขายังให้เบี้ยประชุมเท่านั้น -----

- ๓๘/๑

พร้อมกับค่าใช้จ่ายซึ่งให้ฝ่ายบริหารนั้นไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ^{อัน}นี้เหมาะสมที่สุด
ครับ อย่างไรก็ตามถึงจะต้องให้คำตอบแทนเป็นเงินเดือนหรือสิทธิประโยชน์อื่นอีกเลยครับ
เพราะว่าผมเชื่อว่าคนที่จะมาเป็นที่ปรึกษาตรงนี้^{ที่}เป็นเกียรติกับเขา เขาทำงานเพื่อชาติ และ
เขาก็มีอาชีพหลักประจำ แล้วก็ไม่ไ้ทำระยะเวลาที่ต่อเนื่อง ทำชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น

นะครับ ผมขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ขอให้คงร่างเดิมไว้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่าน^{ส.ว.}ธรรมบุญครับ เชิญครับ

นายธรรมบุญ มงคล (ระนอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม

ธรรมบุญ มงคล ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากระนอง ถ้าดูตามร่างของกรรมาธิการแล้ว
นี่นะครับ เรากำลังปล่อยแบล็งก์เช็ค (Blank check) ^{อันไหน}อีกแล้วนะครับ คือเราปล่อยแบล็งก์เช็ค
ทั้งจำนวนบุคลากรที่จะมาทำงานนะครับ เพราะเราบอกว่า คณะทำงานตามที่สภาแต่งตั้ง
นี้ประการแรกเลขนะครับ เราเปิดกว้างนะครับ

อีกประการหนึ่งก็คือ เรา^{ไว้}จะให้เงินเดือนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
ซึ่งผมว่าอันนี้ขัดกับเจตนารมณ์ที่ตอนร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ก็คิดว่าบุคลากรที่มาทำงาน
ตรงนี้เป็นบุคลากรที่ทำงานเป็นครั้งคราวนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าน่าจะคงไว้อย่างเดิม
นะครับ จำเฉพาะเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ นะครับ ขออนุญาต
ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการในเรื่องนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่าน^{ส.ว.}สันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีที่
กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมนี้นะครับ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้สั้น ๆ ของเดิมเป็น
เบี้ยประชุม ผมว่าน่าจะชอบแล้ว แต่พอเป็นคำตอบแทนกับสิทธิประโยชน์ พอไปโยงกับ
มาตรา ๒๓ นั่นคือองค์กรอิสระแล้วครับ ท่านประธานฯ ผมไม่ทราบว่าจะนโยบายตรงนี้
ถ้าเป็นคำตอบแทน ท่านประธานฯ คิดดู กับสิทธิประโยชน์ ผมว่าในกรณีของการประชุม
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ ชัด ๆ ก็คือ มาทำงานกันที่ปีหนึ่ง ๒ ครั้ง ก็มีเบี้ยประชุม

LIRT

ก็จบ แต่พอท่านเพิ่มเติมถ้อยคำคำว่า “คำตอบแทน” นั้นหมายถึงว่า เป็นรายเดือน เป็นรายปี หรือราย ๒ ปีก็แล้วแต่ แต่ไม่ทราบ แต่พอกำหนดสิทธิประโยชน์ ต่อไปก็คือ มีรถประจำตำแหน่ง เดินทางทั่วราชอาณาจักร โดยที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ เป็นผู้ชำระ ทำให้ไม่เปิดกว้างขนาดนั้น ถ้าถามว่าไม่ถึง แต่ถ้าให้แปลเจตนาของการตีความอย่างนี้ ผมว่าเบี้ยประชุม ท่านประธานฯ สั้น กว้าง ได้ใจความ แล้วไม่ต้องไปโยง มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ เดี่ยวค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง แต่ถ้ามองตรงนี้ครับท่านประธานฯ โดยสรุปก็คือ การที่มีทีมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับเบี้ยประชุมของการเข้าร่วมประชุมแต่ละครั้ง คนที่มาทำหน้าที่ในทีมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ ถือว่ามาทำคุณประโยชน์กับแผ่นดิน มีเบี้ยประชุมที่สมเหตุสมผล แต่ถ้าพอกำหนดเป็นคำตอบแทนนั้นะครับ เดี่ยวก็กลายเป็นรถประจำตำแหน่ง เดี่ยวก็มีค่าเครื่องบิน สิทธิประโยชน์ทั่วราชอาณาจักร ซึ่งหมายความว่าตรงนี้ เพราะท่านอธิบายนิดนึง ถ้าท่านอธิบายนิดนึง ในขณะเดียวกันสภาแห่งนี้คนที่เข้าร่วมประชุมได้เบี้ยประชุมครั้งละเท่านี้ ตรงนี้พอรับได้ แต่ถ้าเปิดเงื่อนไขตรงนี้ แปลเจตนาได้อย่างเดียว ก็คือว่า เพื่ออนาคตข้างหน้า เมื่อมีทีมงาน มีที่ปรึกษา มีองค์กรอิสระตาม มาตรา ๒๓ ที่ท่านยกกว้างขึ้นมาเพื่อสนองตอบต่อมาตรา ๑๗ นั่นคือก้าวไปสู่ข้างหน้าที่จะให้มีองค์กรดังที่หลายท่านได้เรียนแล้ว ก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ว่า คัดออกครับ เอาเบี้ยประชุมอย่างเดียวก็น่าจะสมเหตุสมผลแล้วครับ สั้นๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านยรรยงไมโทย์ใช้ไหมครับ

เชิญครับ

นายปราโมทย์ ไชยธรรม (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมได้มาอ่านมาตรา ๑๗ นี้ มีความกังวลว่า ถ้าปล่อยมาตรานี้ออกไปแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่งบประมาณแผ่นดินและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง เพราะเหตุว่าองค์กรนี้จากการศึกษา จากการอ่านของคณะกรรมการนั้นเป็นองค์กรที่ค่อนข้างใหญ่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาที่ปรึกษาฯ นั้นกระผมเห็นว่าเป็นสภาที่มีเกียรติและเป็นที่สำคัญแห่งองค์กรของเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้ ถ้าหากบัญญัติไว้ว่าจะได้รับคำตอบแทน คำว่า “คำตอบแทน” เป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากเงินเป็นรายเดือน จะบัญญัติไว้ว่า

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรสา ๓๘/๓

ได้ค่าตอบแทน ๑๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท หรืออะไรก็ตามนั่นคือค่าตอบแทน ไม่ใช่
สิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทนคือเงินเดือน แต่เงินนี้เป็นการแน่ชัดนะครับ-----

- ๓๕/๑

เพราะฉะนั้นถ้ารวมหมายถึงคณะทำงานที่สภาแต่งตั้งขึ้นด้วยกระผมคิดว่าน่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง เป็นการไม่ประหยัคงบประมาณแผ่นดิน กระผมใคร่เห็นและมีความเห็นว่าควรจะได้รับเฉพาะเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น เห็นควรต้องตัดคำว่า “ค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ” เพราะไม่สามารถที่จะกำหนดวงเงินไว้ได้ ขอกราบเรียนแก่ที่ครับ ขอคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการตรี (เขียนครับ)

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ผมอยากจะให้สมาชิกฯ ช่วยกันพิจารณาประเด็นนี้ครับ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มาจากประชาชน แล้วก็เป็นผู้द्यอยโอกาสสักหน่อยคงไม่สูงศักดิ์เท่ากับบรรดาท่านสมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่ามาจากต่างจังหวัดและจะต้องเข้ามาทำงานคล้าย ๆ กัน เพียงแต่ว่าเราไม่ได้ให้อำนาจมากมายและในมาตรา ๑๑ ผู้ที่กำหนดค่าตอบแทนให้ ซึ่งคำว่า “ค่าตอบแทน” นั้นกินความรวมถึงเบี้ยประชุม หรือว่าจะเป็นเงินเดือนก็ได้ แต่ผู้ที่กำหนดให้คือฝ่ายบริหาร คือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ออกพระราชกฤษฎีกา สภาแห่งนี้ไม่ได้เป็นผู้กำหนดเอง ออกเองไม่ได้และเมื่อออกแล้วจะต้องผ่านสภา ผ่านรัฐสภาเพื่อที่จะเห็นชอบอีก เพราะเหตุว่าในที่สุดแล้วงบประมาณจะต้องผ่านรัฐสภา รัฐสภานี้จะต้องอนุมัติงบประมาณรวมทั้งหมด สภาแห่งนี้เหมือนกับหน่วยงานหน่วยงานหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดค่าตอบแทนให้ อย่าเข้าใจว่า สภาที่ปรึกษาฯ เป็นผู้กำหนดเองนะครับ จะได้บอกต่อไปนี้จะรู้ไหล จะมีรถประจำตำแหน่ง อะไรต่อมิอะไรออกในพระราชกฤษฎีกา ผมอยากให้ที่ประชุมช่วยคณิดหนึ่งนะครับว่า ชาวบ้านนี้เขาไม่ควรมีค่าตอบแทนอะไรเลยอย่างนั้นใช่ไหมครับ พอเราเห็นว่าชาวบ้านจะมาทำงานนี้ไม่เป็นไรหรอก ให้แค่เบี้ยประชุมก็พอแล้ว ผมเองไม่ขัดข้องหรอกครับถ้าสมมุติว่า เราจะคิดกันอย่างนั้น แต่ที่วางไว้เนี่ยคือว่าคณะรัฐมนตรีจะเห็นว่าถ้าเขาทำงานหนักแล้วจำเป็นที่จะต้องให้เงินเดือนจะให้มากให้น้อยหรือไม่ให้ จะให้แค่เฉพาะเบี้ยประชุม คณะรัฐมนตรีสามารถที่จะออก

ในพระราชกฤษฎีกาได้ ผมคิดว่าถ้ามองกันอย่าเพิ่งมองด้วยอคติต่อสภาชุดนี้เพราะว่าเป็นสภาของชาวบ้าน ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเหมือนพวกเรา แต่ผมคิดว่าถ้าจะเปิดกว้างไว้อย่างนั้น ผมคิดว่าก็อาจจะสมเหตุสมผล แต่ว่าถ้าคณะทำงาน ถ้าคิดว่าคณะทำงานกลัวว่าจะมากไป ผมคิดว่าเราอาจจะย้ายคณะทำงานออกไปมีถ้อยคำให้ได้แค่เพียงแค่เบี้ยประชุม ~~อันนั้น~~ ^{อันนั้น}พอจะเห็นประโยชน์ แต่ผมยังคิดว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษา ผมคิดว่า เขาก็มีศักดิ์ศรีพอสมควรและเราก็ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา มิได้ให้เขาพิจารณาตัวเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านทวี ท่านสุดท้าย

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประท้วงหรือครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผมประท้วงนิดเดียว ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ถ้อยคำของท่านที่พูดออกมานั้นผมจำเป็นต้องประท้วง เพราะว่าผมจะไม่อยากใช้ถ้อยคำประท้วง ที่บอกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคือสภาชาวบ้าน และท่านก็พูดต่อไปว่า ไม่เหมือนกับสมาชิกวุฒิสภาที่สูงศักดิ์ ตรงนี้ถ้าหากว่าท่านพี่น้องประชาชนได้ฟังก็อาจจะมีความคิดเห็นได้ ๒ ทาง -----

- ๕๐/๑

ทางหนึ่งก็เหมือนกับว่าที่ประชุมแห่งนี้ไม่เห็นความสำคัญของชาวบ้าน ที่ประชุมแห่งนี้มีศักดิ์มากกว่าชาวบ้านประชาชนทั่ว ๆ ไป ผมว่าด้อยค่าคำนับองได้ ๒ ทาง แล้วก็สภาแห่งนี้ก็ไม่ได้มองครับว่า ประชาชนนั้นไม่มีศักดิ์ศรี เราต้องพูดกันโดยเหตุผลครับ เหตุผลของการที่จะเป็นสมาชิกสภานี้ควรจะได้รับการ ท่านประธานคณะกรรมการกำลังเบี่ยงประเด็นไปครับว่า จะให้เฉพาะค่าเบี่ยงเท่านั้นหรือเบี้ยประชุมเท่านั้น ประธานโทษนะครับ ความจริงแล้วในร่างนี้ก็ไม่ใช่นะครับ มีในเรื่องของค่าใช้จ่ายอยู่ด้วย ได้รับทั้งเบี้ยประชุม ได้รับทั้งค่าใช้จ่ายครับ คนที่จะเป็นสมาชิกสภาหรือทำหน้าที่ปรึกษาในสภาแห่งนี้เพียงแต่ว่ามีปัญหาที่ว่า ควรจะให้ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อย่างอื่นหรือไม่ ถ้าหากว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นว่า เบี่ยงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายซึ่งจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งไม่รู้ว่าเท่าไรแล้วแต่ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้กำหนด เหมาะสมแล้วก็ว่ากันตามนั้น อยากจะให้พูดกันโดยเหตุผลมากกว่าจะใช้ด้อยค่าประชดประชันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญครับคุณหมอนิรันดร์

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ครับ ผม หมอนิรันดร์

พิทักษ์วัชระ กรรมาธิการ ครับ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ที่ได้กรุณาทักท้วงความจริงแล้วที่ในที่ประชุมกรรมาธิการเราได้มีการพูดคุยถึงประเด็นนี้แล้วก็ได้มีการหยิบยกกฎหมาย ผมขออนุญาตที่จะแจ้งถึงข้อกฎหมายในเรื่องของขायความ ที่เราพูดถึงเรื่องค่าตอบแทน ครับ เรื่องของสิทธิประโยชน์ ในเรื่อง ของ ค่าตอบแทนอยู่ในหมวด เขาเรียกว่าหมวดค่าตอบแทน หมวดค่าตอบแทนนี้จะประกอบด้วย ๔ ส่วน ครับ ก็คือ ค่าส่วนเวลา เบี้ยประชุม ค่าตอบแทนให้ผู้ปฏิบัติงาน แล้วก็ค่าเช่าบ้าน คนละหมวดกับหมวดเรื่อง ของ เงินเดือน ครับ เพราะหมวดเงินเดือนนั้นอยู่อีกหมวดหนึ่ง เขาเรียกว่าหมวดเงินเดือน ครับ อันที่ ๒ เรื่อง ของ สิทธิประโยชน์ สิทธิประโยชน์ประกอบด้วย ค่ารักษา ค่าเล่าเรียน บำเหน็จบำนาญ และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ นอกนั้นก็จะมีเรื่อง ของ หมวดค่าใช้สอย ก็ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แล้วก็หมวดค่าจ้างชั่วคราว ครับ อันนี้เป็นต่างหาก เพราะฉะนั้นประเด็น ที่ ในเรื่อง ของ ค่าตอบแทน แล้ว นี้ ถ้าจากกฎหมายที่เปิดดูนั้น ไม่ได้รวมเรื่อง ของ เงินเดือน ครับ แต่หมายถึงประกอบด้วยค่าส่วนเวลา

เบี้ยประชุม ค่าเช่าบ้าน และค่าตอบแทนให้ผู้ปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ที่อยากจะ
 ขอร้องกับท่านสมาชิก คือว่า ตรงประเด็นนี้เรามองเห็นว่า สภาที่ปรึกษาฯ นี้
 ประกอบด้วยคนที่มาจากหลากหลาย ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคนซึ่งไม่ได้อยู่ในส่วนกลาง
 แล้วก็ไม่ได้มีเงินเดือนอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นการที่เราต้องการให้เขาเข้ามาช่วยเหลือในเรื่อง
 ของความคิดเห็นต่าง ๆ นั้นก็ไม่ควรจะให้เขาเดือดร้อน จึงได้มุ่งประเด็นที่ต้องการที่จะให้
 ค่าตอบแทนในลักษณะของเงินซึ่งทำให้เขามีความสะดวกในการที่จะเดินทางมา หรือว่า
 มีความเหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกว่า สภานี้เป็นสภาที่แม้กระทั่งการตอบแทน
 ก็ยังยากจนไปด้วยนะครับ ตรงนี้ไม่ได้หมายความว่าต้องการตีความที่ทำให้เกิดความ
 กระทบกระเทือนกัน แต่เราไม่ต้องการให้คนที่มาร่วมในสภาที่ปรึกษาฯ นี้เดือดร้อนครับ
 ผมคิดว่าตรงนั้นน่าจะเป็นหลักที่สำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพิจารณากันในรายละเอียดว่า
 ตรงนี้จะเน้นเฉพาะตรงจุดไหน ผมคิดว่าน่าจะเป็นไปได้ แต่ถ้าถือว่าเป็นไปตามที่กฎหมาย
 ที่เปิดก็มีอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอยู่สุดท้ายนะครับ ท่านกวี

เชิญเลยครับ

นายกวี สุกธีระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผม นายกวี สุกธีระ จากจังหวัดขอนแก่น กระผมค่อนข้าง
 จะเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก ที่อภิปรายหักท้วงเกี่ยวกับมาตรา ๑๑ นั้นครับ ถึงแม้ว่าท่าน
 จะอธิบายอย่างไร ๆ ก็ไม่พ้น ถ้าเขียนอย่างนี้ก็หมายถึงเงินเดือน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าทุกอย่าง
 ละครับ สิทธิประโยชน์เหลือ ๆ เป็นค่าเช่าบ้านอีกก็ได้ เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าเลี้ยงดูบุตร
 ก็ได้ นี่สิทธิประโยชน์ทั้งสิ้น ท่านไปเขียนเปิดช่องให้ออกกฤษฎีกาที่ กฤษฎีกาที่
 คณะรัฐมนตรีออกนะครับ ไม่เกี่ยวกับสภาผู้แทนฯ ครับ ไม่เกี่ยวกับสภาแห่งนี้ เป็นอำนาจ
 ของฝ่ายบริหาร เพราะถ้าไปเปิดช่องอย่างนั้นครับ แน่นอนครับ ตอนสมัยแรก ๆ นี้
 อาจจะไม่เรียกเรื่องอะไรเลยก็ได้ แต่ถ้าไปเขียนอันนี้แน่นอนครับ ต่อไปแล้วสภาแห่งนี้ก็จะ
 เรียกเรื่อง ทำไมผู้แทนฯ ทำไม สว. ได้อย่างนั้นอย่างนี้อะไร เขาก็เป็นสภาเหมือนกัน

LIRT

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวนา ๔๐/๓

ทำไมไม่ได้ แต่พูดถึงว่าภารกิจของเขานั้นปีหนึ่งจะครบให้คำปรึกษา ไม่ได้มาประชุมทุกวี่
 ทุกวันทุกเดือนทุกสัปดาห์อย่างนั้นจะครบ ~~แล้ว~~ โดยเฉพาะจะได้ทำหน้าที่อย่างจริง ๆ จัง ๆ
 ก็คือตอนที่ร่างแผนพัฒนาฯ เท่านั้นเองจะครบ-----

- ๔๑/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพราะฉะนั้นขอยืนยันว่า ร่างเดิมนี้นี้ถูกต้องแล้ว อย่าไปห่อตามแฟชั่น ออกกฎหมายฉบับใด ๆ ก็มาเขียนแต่เรื่องจะเอาภาษีอากรของประชาชนไปเที่ยวขู่ขู่เอาทั้งหมด แล้วผมที่อธิบาย มาตรา ๒๐ ก็เหมือนกัน นี่เท่ากับตั้งกรม ^{ขึ้น}หนึ่งขึ้นมาจะมี ซี. ๑๐ ซี. ๘ ซี. ๕ จะต้องใช้เงินเป็นร้อย ๆ ล้านบาท สร้างสำนักงาน ^{ที่}ขึ้นมา ผมถามว่าชาติบ้านเมืองทุกวันนี้มีเงินมากมายถึงขนาดนั้นแล้วหรือ ทำไมสภาเศรษฐกิจแห่งชาติห้องว่างยังมีผู้ถือมาก เขามีหน้าที่โดยตรง ทำไมไม่ใช้สำนักงานของเขานั้น ทำไมต้องไปตั้งกรมขึ้นมาอีก แล้วพวกนั้นแหละครับ ซี. ๑๑ ซี. ๘ ที่อยู่เต็ม จะไปทำงานหน้าที่อะไร ใช้กลไกของรัฐ คนที่กินเงินเดือนอยู่ทุกวันนี้รับงานนี้ไปเถอะครับ สภาประชุมกันนิดเดียวเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องตั้งหน่วยงานขึ้นมา บ้านเมืองกำลังจะล่มจมก็เพราะออกกฎหมายตั้งหน่วยงานขึ้นมามากมาย ผมจะบอกให้ก็ได้เนะครับ สมัยก่อนนี้ผมมาเป็นผู้แทนฯ ครั้งแรก ราชจ่ายประจำปี ๓๗ - ๓๘ เปอร์เซนต์เท่านั้นของงบประมาณราชจ่ายประจำปี แต่ ณ วันนี้ ขณะนี้เข้าไปแล้ว ๗๘ - ๗๙ เปอร์เซนต์เข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นภาษี ๑๐๐ บาทนั้น มาสร้างความเจริญ มาพัฒนาอะไรต่าง ๆ ลงทุนต่าง ๆ ไม่ถึง ๒๐ บาท แล้วประเทศชาติบ้านเมืองจะอยู่ได้อย่างไร ขอให้คิดถึงประเด็นนี้เนะครับ กลไกของรัฐ อาคารของรัฐเดิมใช้ได้ไม่มีปัญหา แล้วผมจะพูดในบทเฉพาะกาลอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วย มาตรา ๑๗ ควรจะเอาไปตามร่างเดิม มาตรา ๒๐ ก็ไม่จำเป็นเลยครับ ทำไมต้องไปตั้งกรมขึ้นมา ในเมื่อกลไกของรัฐหน่วยงานเดิมเขาทำหน้าที่เขา ฟังก์ชัน (Function) ได้อยู่แล้ว ไม่ต้องไปจ้างใครมาใหม่ ไม่ต้องตั้งหน่วยงานขึ้นมาอีกให้สิ้นเปลืองภาษีอากรของประชาชน ขอร้องเถอะครับ อย่าไปสร้างแต่พวกกินภาษีหรือพวกแท็กซีอีเตอร์ (Tax eater) ขึ้นมาเลยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีกรรมวิธีการขอไว้ก่อนเชิญครับ

นายอนันตชัย คุณานันทกุล (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ผมจะขออนุญาตพูดถึง ^{ใน}ที่นี้ ผม อนันตชัย คุณานันทกุล ในฐานะกรรมวิธีการ

➤ ความเป็นมาของคำตอบแทนหรือเบี้ยเลี้ยง จุดหนึ่งที่เราร่วมกันว่า เราเพิ่มบทบาทให้กับคณะกรรมการชุดนี้ เพื่อให้คณะกรรมการชุดนี้สามารถที่จะทำงานได้ ถ้าเราไปให้เฉพาะเบี้ยเลี้ยงสภาชุดนี้คงไม่มีความหมายเช่นเดียวกัน เพราะว่าเราต้องไปดูท้ายบท

อีกครั้งหนึ่งว่า กลุ่มคนที่จะมาเป็นสมาชิกสภา เรามาจากกลุ่มสังคมต่าง ๆ ซึ่งจะอยู่ในภาคต่าง ๆ ทั้ง ๔ ภาค เราเน้นว่ามีภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคกลางทั้งหมด ๔ ภาคด้วยกัน เราแบ่งคนเหล่านั้นที่จะเดินทางมา ถ้าเราบอกว่า ค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทางก็อาจจะไม่มี ฉะนั้นความเป็นไปได้ของการทำหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ก็อาจจะไม่สมบูรณ์ จุดนี้เองที่คณะกรรมการก็เป็นกังวลอยู่ว่า เราจะให้บทบาทของสมาชิกสภาที่ปรึกษา แห่งนี้มีบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน แล้วสามารถที่จะให้คำปรึกษากับรัฐบาลได้อย่างชัดเจน ก็เป็นจุดหนึ่งที่เราได้พูดถึงอยู่ตลอด เราเป็นห่วงเหมือนกันว่าการที่จะใช้เงินภาษีอากรของประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่เราระมัดระวังเป็นอย่างมากทีเดียว โดยเฉพาะเราต้องไปมองรัฐธรรมนูญประกอบในมาตรานี้ว่า รัฐธรรมนูญให้ความสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับสภาที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำไมเราต้องมีสภานี้ขึ้นมาทำไมเราไม่ใช่สภาพัฒนา เพราะสภาพัฒนา เป็นหน่วยราชการตรง สภาที่ปรึกษา เป็นสภาทางอ้อม เป็นสภาที่มาจากประชาชนไม่ใช่ข้าราชการ แต่สมควรที่จะได้รับคำตอบแทนระดับหนึ่ง ไม่ใช่เฉพาะเบี้ยเลี้ยง ถ้าให้เฉพาะเบี้ยเลี้ยงนั้นก็ไม่ได้ไม่มากก็ได้ ฉะนั้นสภานี้คงไม่มีความหมาย-----

ฉะนั้นเราจึงมองว่าน่าจะให้ความสำคัญกับสภานี้ให้มากขึ้น โดยให้คำตอบแทนที่เหมาะสม ไม่ใช่เงินเดือน ถ้าการให้เงินเดือนก็คงจะมากเกินไป แต่การให้คำตอบแทนที่เหมาะสม กับการทำหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ นั้นน่าจะเป็นบทบาทหนึ่งที่เราให้ คิดว่าก็เป็นจุดหนึ่ง ที่ท่านสมาชิกฯ คงได้ใช้ดุลพินิจในการที่จะพิจารณาถึงความเหมาะสมว่า เรากำลังลด บทบาทของส่วนราชการลง โดยเพิ่มบทบาทขององค์กรประชาชนขึ้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ ก็เป็นมาตราหนึ่งที่จะเสริมบทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติแห่งนี้ขึ้นมาที่จะเป็นที่ปรึกษาให้กับรัฐอย่างจริงจัง ไม่ใช่ตั้งขึ้นมาอย่างอุปโลกน์ ขอบให้สมาชิกที่ปรึกษาฯ เพียงให้รัฐบาลผ่านกฎหมายเข้ามาเท่านั้นเอง แต่เป็นสภาที่จะ สะท้อนปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริงของทุกกลุ่ม นั่นก็เป็นจุดหนึ่งที่เราเห็นว่าสมควร ที่จะให้คำตอบแทนมากกว่าเบี่ยงเบี่ยงอย่างเดียวนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิมลก่อนครับ เชิญครับ

นายวิมล ดังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ดิฉันท่านประธานฯ ให้สิทธิผมก่อนท่านประธานฯ ครับ ผมเอง เป็นคนที่ได้ยกประเด็นนี้ขึ้นมาหารือและซักถามในที่ประชุม ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจเล็กน้อยว่าผมพูดจาเชือดเฉือนประชดประชันไม่เป็น แต่ผมคิดว่าสิ่งที่ถามก็ถาม ด้วยความบริสุทธิ์ใจและห่วงใยมาก และจำได้ไหมครับที่ผมได้ถาม ผมจึงถามกฤษฎีกา โดยตรงว่า คำตอบแทนนั้นหมายความว่าอะไร ท่านเลขฯ กฤษฎีกาก็ตอบว่า หมายถึงถึง เงินเดือนด้วย ถัดมาไม่นานกรรมาธิการอีกท่านหนึ่งคือท่านอาจารย์หมอนิรันดร์ก็ตอบว่า ไม่ได้หมายถึงเงินเดือน ให้ผมเชื่อใคร จะให้เชื่อใคร กรรมาธิการนั่งอยู่ด้วยกันหรือว่าท่าน ประชุมไม่พร้อมกัน ผมไม่รู้ นี่เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ ก็คือเห็นความไม่เหมือนกันของ กรรมาธิการที่ตอบไม่เหมือนกัน

ประการที่ ๒ ในมาตรา ๑๑ พูดถึงมูลค่าที่จะมอบให้แก่บุคคลทั้งหลาย ทั้งปวง ๘๘ บวกเท่าไรไม่รู้ ๑ ส่วนด้วยกันนะครับที่ท่านเพิ่มเติมมา คือคำว่า “คำตอบแทน” คำว่า “สิทธิประโยชน์อื่น” และคำว่า “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน” ถ้าหากอาจารย์ หมอนิรันดร์ตอบไม่เหมือนเลขธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา นั้นย่อมแสดงว่า ๓ ถ้าถาม คำว่า คำตอบแทน สิทธิประโยชน์อย่างอื่นและค่าใช้จ่ายนั้นมีค่านิยมที่ไม่เหมือนกันแล้วใน

๕๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปฏิทิน ๔๒/๒

กรรมการข้างบน ผมไม่เข้าใจว่าท่านเห็นตรงกันหรือเปล่าว่า ท่าน**จับคดี**เห็นว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหมายถึงอะไรตอบผมให้กระจ่างซักครับ ท่าน**ประเกียรติ**ตอบผมหน่อยละสิ สิทธิประโยชน์อื่นหมายถึงอะไร ท่าน**เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา**ตอบหน่อยละสิ คำตอบแทนหมายถึงอะไร ท่านเห็นเหมือนกันหรือเปล่าว่า คำนี้เหมือนกันไหม มันต่างกันอย่างไร เพราะท่านเริ่มตอบแล้วตอบไม่เหมือนกันมาแต่ต้นแล้วว่า คำตอบแทนคนหนึ่งบอกว่า ไม่ใช่หมายถึงเงินเดือน ท่านหนึ่งบอกว่าหมายถึงเงินเดือน นี่คือปัญหา คำนี้นามะครับ ที่ท่านใส่เข้ามาโดยท่านเห็นไม่เหมือนกัน เป็นปัญหาจริง ๆ ครับ ท่านประธานฯ นี่ประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมเองไม่สบายใจที่พยายามเปรียบเทียบว่า รักชาวบ้าน ไม่รักชาวบ้าน เห็นคุณค่าไหม ใครทำงานกับคนยากคนจนประวัติศาสตร์มันบอกเองครับ ไม่ได้พูดด้วยคำพูด ใครทำงานเพื่อคนด้อยโอกาสบอกเองครับ ไม่ใช่พูดด้วยคำพูด สิ่งที่เรารู้สึกกันก็คือเรื่องหลักการสาระ ผมยืนยันครับว่ากลุ่มคนที่เพิ่มเป็น ๒ กลุ่มไม่ใช่เฉพาะสภาที่ปรึกษา เท่านั้น ยังมีคณะทำงานอีกมากมาย ผมอยากให้ตอบตรงประเด็น ไม่เชื่องฉื่อนกัน เพราะเป็นผู้ใหญ่ครับ ท่านเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยแล้วไม่ใช่เด็ก ๆ ผมขอพูดอย่างนี้เถอะ และถามว่าต้องการคำกระจ่างแล้วท่านก็ตอบไม่กระจ่างเอง ตอบไม่เหมือนกันเองแล้วจะให้เราทำอะไรละครับ ผมอยากให้ท่านยืนยันประชุมกันสัก ๕ นาทีก็ได้ ตอบให้ชัดเถอะคำตอบแทนคืออะไรและจะให้กลุ่มไหน กลุ่มไหนไม่ให้เอาให้แน่จริงเถอะ ให้ตรงไปตรงมาทั้งกลุ่มอย่าให้เห็นต่างกันเลย เพราะถ้าตอบขัดแย้งกันเองเป็นปัญหาในการลงมติจริง ๆ จะต้องรองอย่างไรว่ามาครับให้มันชัดเจน แต่ตกลงกันให้เรียบร้อยก่อนข้างบน)ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมอยากจะให้สภาของพวกเราพูดให้ตรงประเด็นที่สุดนะครับ ถามแล้วก็ตอบ เชิญท่าน**ศิลปชัย**ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายศิลปชัย เชนฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ขอบคุณท่านประธานฯ รับ
 กระผม นายศิลปชัย เชนฐศิลป์ จากอุทัยธานี ผมฟังเขาเกี่ยวกับไปเกี่ยวกับมานาน
 พอสมควร ฉะนั้นกระผมขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ครับ เชิญคุณปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ขอเสนอเปิดอภิปรายต่อครับ เพราะยังไม่หมด
ประเด็นครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะณัฐีกพอ ๆ กัน
ผมจึงต้องให้คิดว่า จะให้เปิดหรือปิดจะใช้วิธียกมือได้ไหมครับ กคนะครับ
โอเค. ครับ เมื่อคืนที่ผ่านมาก็มีประเด็นเห็นควรเปิดกับเห็นควรปิดนะครับ ผมจะ
ขอมติจากที่ประชุม ปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายกดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ชัดนะครับ กรุณาลงคะแนนครับ
ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะเห็นด้วย ๕๒
ไม่เห็นด้วย ๔๕ เป็นอันว่าปิดการอภิปรายครับ ต่อไปนี้กระผมจะขอมติจากที่ประชุม
ว่า จะเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข หรือจะเห็นควรให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม คำถามนะครับ เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย
เห็นชอบให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย อีกครั้งหนึ่งนะครับ เห็นชอบด้วยกับที่
คณะกรรมการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ครับ โปรดลงคะแนนครับรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๓๑ ไม่เห็นด้วย
๑๑๖ งดออกเสียง ๑ คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช มาตรา ๒๐ กรรมการแก้ไข โดยเพิ่มเติมข้อความว่าอย่างนี้ครับ “เป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน” แล้วก็มีส่วนไหนที่อะไร อันนี้ ก็คือจะตั้งส่วนราชการขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมการท่านหนึ่ง ได้พูดเองนะครับว่า สภานี้เป็นสภาประชาชนไม่ใช่ราชการ แล้วจะตั้งส่วนราชการ ขึ้นมาใหม่ พอท่านตั้งเป็นส่วนราชการขึ้นมาใหม่ก็มันยุ่งละครับ สภาที่ปรึกษาฯ นี่กับ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีอยู่แล้วใครจะทำหน้าที่อะไร กัน แล้วโดยอำนาจหน้าที่ อย่าง (๑) ถ้าท่านสมาชิกฯ ได้อ่านท่านจะเห็นว่า ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์เรื่องที่จะเสนอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ คณะทำงานที่สภาแต่งตั้งพิจารณา ไป ๆ มา ๆ ค่อยไปสภานี้ก็ตกอยู่ใต้อิทธิพลของ ข้าราชการ ข้าราชการเสนออะไรสภาก็ผ่าน ๆ ไป แล้วจะไม่ได้เป็นสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจฯ ซึ่งให้คำชี้แนะชี้แนะในการพัฒนาชาติบ้านเมืองด้วยรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือว่าตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ กระผมขอเสนอให้คงไว้ตาม ร่างเดิมครับ ไม่เห็นด้วยที่ท่านกรรมการฯ ไปแก้ไขเพิ่มเติมขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการก่อนนะครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณ ครับท่านประธานฯ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมการ ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ ของเราคงจะตรงกันก็คืออยากจะเห็นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นสภา ที่ไม่ถูกราชการครอบงำ แต่ว่าผมอยากจะขอตั้งข้อสังเกตตรงนี้นะครับว่า ในมาตรา ๒๐ นี่กำลังจะหา เซกเรตารีเอต (Secretariate) ไม่ใช่ตัวสภาที่ปรึกษาฯ แต่เป็นสำนักงาน

ของสภาที่ปรึกษาฯ สำนักงาน เป็นตัวเชกเครตหาเรียก ซึ่งถ้าไม่ใช้^{อันนี้} ถ้าใช้แบบเดิม
 นั้นก็คือว่าให้สภาพพัฒนาฯ ทำหน้าที่เลย ซึ่งเราก็มีความเป็นห่วงเช่นเดียวกันว่า อาจจะ
 ให้เป็นอิสระไม่อยากจะถูกข้าราชการครอบงำถ้าพูดกันตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นอยาก
 ที่เห็นเชกเครตหาเรียก หรือเป็นฝ่ายธุรการที่จะต้องทำงานให้ จะเป็นอะไรละครับ
 ถ้าไม่ใช่สภาพพัฒนาฯ โดยตรงก็คงจะต้องเป็นหน่วยงานอื่นออกมา ก็ไปเทียบเคียงกันดู
 อย่างเช่น ราชบัณฑิตก็คิดเป็นรูปแบบคล้าย ๆ กัน จะเป็นศาลรัฐธรรมนูญก็ดี กกต. ก็ดี
 ก็เป็นหน่วยงานราชการอิสระ แต่อันนั้นขึ้นตรง รัฐธรรมนูญบอกว่า ให้เป็นหน่วยงาน
 ราชการอิสระตามรัฐธรรมนูญก็เป็นหน่วยงานราชการอีกเหมือนกัน ขณะเดียวกันถ้ามาดู
 รัฐสภาที่มีสำนักงานของเลขาธิการรัฐสภา จะเป็นเลขาธิการวุฒิสภาก็ดี เลขาธิการ
 สภาผู้แทนราษฎรก็ดีก็เป็นข้าราชการ แต่เป็นข้าราชการประเภทที่ไม่สังกัดสำนัก
 นายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็เลยคิดว่า ไม่อยากจะให้เป็นราชการเหมือนกับที่เราพูดกันว่า
 ไม่อยากที่จะถูกครอบงำให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระ แต่รัฐธรรมนูญไม่ได้
 กำหนดไว้ว่า ให้เป็นองค์กรอิสระเหมือน กกต. เหมือน ๘ หน่วยงานองค์กรอิสระ
 เพราะฉะนั้นเราก็พยายามเทียบเคียงโดยดูว่ากระทรวง ทบวง กรม อะไรที่มีลักษณะ
 คล้าย ๆ กัน เช่น รัฐสภาอย่างนี้เป็นต้น เช่น ราชบัณฑิตก็ไปค้นต่อว่าราชบัณฑิตก็
 เขียนอย่างไร ก็ปรากฏว่าเขียนอย่างนี้เลยครับ แล้วก็ปรากฏว่าเราไปอ้างอิงมาก็คือ
 ว่าเป็นส่วนราชการที่มีฐานะที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง
 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน -----

- ๔๕/๑

LIRT

เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็เลยคิดว่า ไปเทียบกับหน่วยงานที่เราคิดว่ามีอยู่แล้วและอยากจะให้เป็น แต่ก็จะให้เชกเรศทาเรียตหลุดออกมาจากระบบราชการด้วยตัวมันนั้นจะอย่างไรก็ยังนึกไม่ออกนะครับ ถ้าทำได้ก็คงจะเห็นดีด้วยที่จะให้หลุดออกมาเลย แม้กระทั่งเป็นข้าราชการที่สังกัดก็ไม่สังกัดไม่เป็นข้าราชการด้วย แต่ว่าหน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีเชกเรศทาเรียตอย่างพวกเราที่ประชุมกันได้นี้ก็จะมีทีมเจ้าหน้าที่ช่วยงานเตรียมการประชุม เตรียมหาข้อมูลอย่างนั้นะครับ เป็นเจ้าหน้าที่อย่างนี้แหละครับ แต่เป็นเจ้าหน้าที่ที่เป็นราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกฯ และไม่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มียกมือหลายท่านนะครับ ผมขอฟังผู้เชี่ยวชาญจาก ก.พ. ก่อนนะครับ ท่านบุญเลิศ เชิญครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดฉะเชิงเทรา ขอกราบเรียนก่อนจะถึงจุดที่เราจะพิจารณามาตรา ๒๐ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ขณะนี้มีเสียงบ่นจากข้างนอกว่า ประชาธิปไตยราคาแพงมากเกินไปเสียแล้ว เพราะว่าม็อบคัดค้านอะไรมา ท่านจะเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินปี พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น งบประจักษ์นั้นมากมายมหาศาล อันเนื่องมาจากส่วนหนึ่งมาจากองค์กรอิสระที่กินเงินเดือนคนละแสน ๒ แสน ไม่ถึง ๒ แสนหรือ พุดมากไปนิดหนึ่ง ขอประทานโทษ คนละแสน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอีก ๑๑ แสน กกต. ๕ แสน อะไรก็แสน ๆ ทั้งนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเรากำลังเพิ่มภาระให้แก่แผ่นดิน ผมเองในฐานะที่มีหน้าที่ในการวิเคราะห์ ศึกษาวิเคราะห์และปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมมาตั้งแต่เข้าสำนักงาน ก.พ. ไปนั่งในสภาปฏิวัติสมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร ปฏิวัติ จัดตั้งทบวงขึ้นมาในช่วงนั้นผมก็ค่อนข้างจะเด็ก ผมก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมก็ว่าดี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เข้าสู่ประเด็นเลยครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : ประเด็นก็คือจะโยงมาครับว่า สั้นเปลือกครับ ขณะนี้การจัดการศึกษาของประเทศระดับประถม มัธยม กับมหาวิทยาลัยต่อกันไม่ติด เพราะว่าอยู่คนละกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการกับทบวงทำงานไม่สอดคล้องต้องกันเพราะอยู่คนละหน่วยงาน มาตรฐานต่างกัน ขณะนี้ผมมีความรู้สึก ว่าเรากำลังจะดึง

สร้างหน่วยงานขึ้นมาให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมอะไรต่าง ๆ หมายความว่า
 อย่างนี้ครับ หมายความว่าให้รายงานตรงต่อนายกรัฐมนตรี ที่นี้อยากจะทราบด้วยเหตุผล
 ก็คือว่า ไม่เห็นด้วยก็เพราะว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้เป็นสภาที่ปรึกษาฯ
 ครับ ไม่ใช่สภาดำเนินการอย่าง กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. มีหน้าที่ให้คำปรึกษาเท่านั้น
 ถ้ารัฐบาลไม่เห็นด้วยก็ไม่ใช้ประโยชน์อะไรเลยจากการให้คำปรึกษาเหล่านั้น และก็ไม่ได้
 ดำเนินการอะไรเลย เพราะฉะนั้นเพื่อประหยัดงบประมาณแผ่นดินสำนักงานสภานี้ควรจะ
 อยู่ที่สภาพัฒนาฯ ด้วยเหตุผลทางหลักวิชาการด้วยก็คือว่า คนที่จะให้คำปรึกษา แนะนำ
 กับคนที่จะนำคำปรึกษาข้อเสนอแนะจากสภาที่ปรึกษาฯ ไปดำเนินการจัดจกร่างแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คนเหล่านี้จะต้องสัมพันธ์ประสานกันอย่างใกล้ชิด ซึ่งแตกต่าง
 กับที่ท่านประธานฯ ที่เคารพของผมเมื่อสักครู่นี้ที่ได้มาชี้แจงประธานคณะกรรมการว่า
 กลัวจะถูกครอบงำ ถ้าครอบงำทางวิชาการ ครอบงำทางข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่ติดต่อสื่อสาร
 กันอย่างใกล้ชิดและเข้าใจตัวเลขเดียวกัน ข้อวิเคราะห์เดียวกัน ผลการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์
 วิจัยสิ่งเดียวกัน น่าจะต้องยอมให้ครอบงำ -----

- ๔๖/๑

และก็นอกจากนั้นก็คือว่าเราจะประหยัดด้วย ครอบงำเพื่อจะได้ประสานประโยชน์
ในเรื่องของการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
โดยที่สภาที่ปรึกษาฯ กับหน่วยที่เป็นฝ่ายเชกครตทาเรียตหรือฝ่ายเลขาฯ ประสานกันมา
แต่แรก ข้อมูลจะสอดคล้องสัมพันธ์และเป็นประโยชน์แก่การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ และจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีในโอกาส
ต่อไปด้วย ขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่าน พลโท โกวิท
ครับ เชิญครับ

พลโท โกวิท พัทฒนายอน (สระแก้ว) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ
ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ผม พลโท โกวิท พัทฒนายอน ~~สว.~~ สระแก้ว เรื่องของสภานี้
มันกำลังฮอต เมื่อสักครู่นี้ผมว่าจะอภิปรายต่อพอดีเขาปิดเสียก่อนนะครับ มีตั้งหลาย ๆ สภา
และ คัมมิงซูน (Coming soon) ก็คือสภาสุขภาพแห่งชาติ ท่านคอยฟังให้ฉะฉานครับ ผมดู ๆ
อ่านไปอ่านมา คำว่า “สภา” นี่มันเหมือนกลยุทธ ยุทธศาสตร์ ของการล่อลือออกจากถ้ำ
นะครับ ที่ท่านดูในมาตรา ๑๕ นี่สิครับ การประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติกระทำอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และในกรณีดังนี้ นี่เขาออกไว้ชัดเจนนะครับว่า
ภารกิจนี้

อันที่ ๑ คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาฯ มาประชุมปรึกษา ขอให้ปรึกษา

อันที่ ๒ สภาเสนอรัฐมนตรี รัฐบาล เพื่อเสนอแนะ

มีอยู่ ๒ อันเท่านั้น (๑) กับ (๒) นะครับ แล้ว (๓) (๔) (๕) นี่นะครับ
ก็ขยายความระบุมาระหน้าที่เอาไว้ ซึ่งเรียกว่ามีเพียงปีละ ๒ ครั้งหรืออะไรอย่างนี้ไม่มากนัก
แต่พอต่อมาถึงมาตรา ๒๐ นะครับ มันจะกลายเป็นหน่วยงานที่เทียบเท่ากับกรมนะครับ
นี่ก็คือว่าที่มาของการหมกเม็ด เริ่มต้นเล็กปลายโต เหมือนรดติดอยู่ตามสี่แยกนะครับ
พออยู่ ๆ มาทางกระจายออกมาทำให้รดที่อื่นไปไม่ได้ อันนี้มีความหมายมากครับ
ผมก็แปลกใจเหมือนกันว่า วันนี้อยู่ ๆ ดินะครับ ท่านเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่าน
ท่านผู้ทรงเกียรติครับ ก็เมื่อจะอภิปรายมีประโยชน์อยู่ ต้องขอย้อนกลับไปได้ไหมครับให้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผ่านไปแล้วครับ

พลโท โกวิท พัทฒนายอน (สระแก้ว) : ผ่านไปแล้ว ขอภัย แต่ว่า
 เราเป็นสมาชิกวุฒิสภาตงนี่นะครับ เห็นสิ่งใดที่ไม่ชอบมาพากลน่าจะช่วยกันสกัดเอาไว้
 ท่านผู้มีการติดจากแปดริ้วพูดเมื่อสักครู่เนี่ยมันหมายถึงความล่มจมนะครับ เพราะฉะนั้นนี่
 สภาต่าง ๆ ในวันข้างหน้าถ้าออกมา ขอความกรุณาช่วยศึกษาให้ละเอียดรอบคอบนะครับ
 อย่างในมาตรา ๒๐ ตัดทิ้งได้ เพราะมาตรา ๑๕ มันขัดอยู่แล้วออกมาทำอะไรครับ
 มาตรา ๑๖ ให้มีเบี้ยเลี้ยงสัปดาห์น้อย หรือเบี้ยประชุม ปัญหามันก็ไม่เกิดนะครับ
 แต่นี่ลากไปลากมาพื้นฐานที่เป็นกรรมที่มีอิสระ ประเด็นก็ไม่รู้สักกี่กรรมนะครับ ผมก็เป็นห่วง
 ชาติบ้านเมือง ในฐานะผมเป็นพลเมืองคนหนึ่งนะครับ ผมก็ขอฝากเอาไว้ด้วยว่า มาตรา ๒๐
 ท่านตัดทิ้งไปได้ มันเข้ากับมาตรา ๑๕ ท่านอ่านดูสิครับ แล้วถ้าอยู่ตรงมาตรา ๑๕ นั้นจะเป็น
 องค์การที่เหมาะสม บางทีรัฐมนตรี คณะรัฐบาลต้องการความช่วยเหลือก็เชิญมาประชุม
 ปีหนึ่ง ๒ ครั้ง หรืออันที่ ๒ ตัวสภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บอกว่าอยากจะเสนออะไร
 บางอย่างก็มาเสนอรัฐบาลนะครับ อันนี้ก็คือว่า ผมชักเป็นห่วงครับ ผมคิดว่าตัดทิ้งไปก็ยังได้
 มาตรา ๒๐ นี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณคุณหมอบครับ เชิญท่านผู้
 ดันติสุนทร ครับ

นายอุร ตันติสุนทร (ตาค) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
ขอเรียน ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก กระผมเข้าใจว่าจะมีความเข้าใจผิดบางอย่างเรื่องอำนาจ
ของประชาชน บ้านเมืองที่ปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นแน่นอนอำนาจของประชาชน
ผู้บริหารสูงสุดของประเทศคือรัฐบาลต้องมาจากประชาชน เราต้องทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน
เป็นเบื้องต้น ถ้ามีฉะนั้นแล้วสภาอะไรต่ออะไรจะมาย้ำว่าประชาชน ๆ นั้นเราจะต้อง
ทำความเข้าใจในประเด็นนี้เป็นประเด็นแรก เพราะฉะนั้นรัฐบาลเท่านั้นมีหน้าที่ในการ
บริหารประเทศ รัฐบาลที่บริหารประเทศไม่ได้นั้นไปคัดค้านย่อมล้มได้ วุฒิสภาก็ย่อมล้มได้
เรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าเราทราบถึงภาระหน้าที่ของเราแล้วการร่างกฎหมายก็จะเข้าใจง่ายขึ้น

ประการที่ ๒ กฎหมายคือเครื่องมือในการบริหารประเทศ ตามรัฐธรรมนูญ
บอกให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ เราก็ไปเข้าใจว่าเป็นเรื่องสภาของประชาชน ความจริง
ไม่ใช่ เป็นองค์กรหนึ่งซึ่งรัฐธรรมนูญนั้นมีความประสงค์อยากจะขอเชิญผู้มีอาชีพทั้งหลาย
ได้เข้ามาให้ความคิดเห็นแก่รัฐบาลว่าตรงนี้น่าแก้ไขไปไม่คืนะ ต้องวางแผนกันใหม่
ท่านองนี้ โดยมีสภาพพัฒนา เป็นเครื่องมือเป็นองค์กรอยู่แล้ว

ประการที่ ๓ กระผมคิดว่าตรงนี้เมื่อสักครู่นี้เราได้ลงมติกันไปแล้ว และก็มี
ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ส.ว. วิมล ซึ่งเป็นคนเสนอเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วก็บอกว่าไม่ใช่
ระบบราชการกับใช้ระบบราชการ กระผมคิดว่าตรงนี้มีมาตรา ๒๐ เป็นตัวชี้บังคับมากเลยว่า
เป็นระบบราชการ ถึงแม้ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์จะได้บอกเมื่อสักครู่นี้ว่าเป็นองค์กรอีกองค์กร
หนึ่ง แต่ไม่ใช่ครับ มันเป็นระบบราชการอีกอันหนึ่งซึ่งขณะนี้ผู้บริหารบ้านเมืองคือ
รัฐบาลในขณะนี้กำลังจะตัดปัญหาเรื่องราชการซ้ำซ้อน ซึ่งค่าใช้จ่ายของงบประมาณของรัฐ
เป็นเงินเดือนเป็นอะไรต่ออะไรเสียมากมาย กระผมคิดว่าตรงนี้น่าจะอนุมัติขึ้นเพิ่มเติม
ไปอีกจะเป็นองค์กรเป็นราชการอีกส่วนหนึ่งซึ่งกระผมคิดว่าตรงนี้ที่ปรึกษานั้นกระผม
เห็นด้วยที่จะมี แต่การที่จะมีคณะทำงานกระผมคิดว่าน่าจะใช้เจ้าหน้าที่ของสภาพัฒนา
เป็นผู้รวบรวมข้อมูล กระผมคิดว่าน่าจะถูกต้องกว่า กระผมเห็นด้วยในการที่จะตัดตรงนี้ออก
แต่ก็เสนอเป็นประเด็นว่าควรจะตัดตรงนี้ออกไม่ว่าจะมี รวมทั้งมาตราอื่นด้วย
ขอขอบคุณครับ

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๔๙/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสตรี ขอให้กรรมการก่อน

น.กรับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม

แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ อาจจะขอใช้ส่วนของท่านประธานฯ บอกให้
 สดุดมหายใจลึก ๆ ว่า ต้องเข้าใจประเด็นแรกว่า ภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกิจ
 อันเกิดจากการประชุมของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ครงนี้มีความเป็นอิสระและเขาก็
 ประกอบกันเข้ามาเอง แต่ประเด็นที่ ๒ ว่าใครจะทำงานสำนักงานเลขาธิการที่จะสนับสนุน
 สภาเหล่านี้ จริงอยู่ที่ท่านเห็นเขาประชุมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง แต่ผมถามว่าคน ๕๕ คนกว่าจะ
 มาประชุมแต่ละเรื่อง กว่าจะศึกษาแผนในแต่ละแผน ทั้งแผนอุตสาหกรรม แผนเกษตร
 แผนภูมิภาค เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ ๕๕ คนจะมานั่งกันนัดพร้อมกันทีเดียวแล้วก็คุยกันรู้เรื่อง
 เพราะฉะนั้นงานเลขฯ ต้องมี งานค้นคว้าต้องมี อันนี้ปฏิเสธไม่ได้ แล้วถามว่ามันเข้าช้อน
 กับสภาพพัฒนาเศรษฐกิจฯ หรือเปล่า ครงนี้ทั้งในชั้นร่างรัฐธรรมนูญหรือในชั้นรับหลักการ
 ก็ขึ้นคิดว่าคนละเรื่อง สภาพพัฒนาฯ นั้นเป็นสภาทางด้านเทคนิค ทางด้านเทคโนโลยี
 (Technocrat) การตัดสินใจเป็นของคณะรัฐมนตรี แต่ถามว่าทำอะไรคณะรัฐมนตรี
 จะเข้าใจความเป็นจริงถึงปัญหาจริง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาคเกษตร ในภาคส่งออก เกิดขึ้นกับ
 อุตสาหกรรมจักรยานเฉพาะเรื่อง กับกรรมกรอะไรต่าง ๆ ครงนี้พรรคการเมืองเราไม่ได้รับ
 หน้าที่สะท้อนความเป็นจริงเหล่านี้มา เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องสะท้อนเอา
 ประชาชนเข้ามาเพื่อที่จะเอาปัญหาไปนอนเข้าไปในกระบวนการพัฒนาแผนจึงเกิดขึ้น ตอนผม
 เป็น ส.ส.ร. ที่แรกผมก็คิดอย่างท่านบอกมันจะพุ่มเฟิยไปแล้ว

แต่เมื่อเห็นถึงช่องทางที่ว่างอยู่ตรงนี้เป็นช่องว่างในบ้านเมือง เศรษฐกิจพุ่มมากี่ปี ปัญหาบ้านเมืองไปถึงไหนใครรู้ใครเห็นบ้าง ผู้ประกอบการจะแยกกันหมดครับ เราจะมิช่องทางสะท้อนเข้าสู่การตัดสินใจได้อย่างไร พรรคการเมืองทำอะไร หรือแม้กระทั่งพวกเราสะท้อนปัญหาของจริง ๆ เหล่านี้ได้ไหม ทั้ง ๆ ในชั้นร่างรัฐธรรมนูญก็ดี หรือในชั้นรับหลักการนี้ก็ดี ผมรับหลักการทั้งสิ้น แล้วเมื่อรับแล้วจะเห็นว่าประชุมปีละ ๒ ครั้งไหมครับ นั่นเป็นการปรากฏตัวของการตัดสินใจ แต่การทำงานก่อนหน้านั้นต้องมี เพราะฉะนั้นสำนักงานเลขาฯ ต้องมีครับ แล้วถามว่ากรรมาธิการคิดขึ้นมาเองหรือ ท่านโปรดสดุดมหายใจลึก ๆ นะครับ แล้วดูให้คิดว่าไหนถูกขีดเส้น มาตรา ๒๐ ผ่านมาจากสภาผู้แทนฯ ว่างานเลขาฯ ต้องมี ให้มีสำนักงานเลขาฯ เขาบอกต้องมีนะครับ แต่สิ่งที่เขาไม่ตอบก็คือมีแล้วไปอยู่ตรงไหน เป็นอะไร สิ่งนี้บางท่านก็บอกว่าสำนักงานเลขาฯ นี่เป็นส่วนราชการใช่ไหม คำตอบก็คือว่า ใช่ ใช่ครับ แต่หน้าที่ก็เหมือนสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ก็คือเซิร์ฟ (Serve) สภา สนับสนุนสภา รัฐสภาเป็นหน่วยงานราชการหรือครับ ไม่ใช่ โดยนัยเดียวกันสภาที่ปรึกษา เขาก็ยังคงความเป็นที่ปรึกษา แต่เขาต้องมีหน่วยงานประจำมารองรับแก่นั่นเองครับ ที่นี้ประเด็นอยู่ตรงที่ว่าเราจะทิ้งไว้ไหมครับ จะปล่อยโล่งไว้อย่างนี้ได้ไหมว่าสำนักงานเลขาฯ จะเป็นอะไร ไม่ต้องไปพูดถึงเหมือนที่สภาผู้แทนฯ เขาทิ้งไว้แบบนี้ กรรมาธิการเห็นว่าไม่น่าจะทิ้งไว้ต้องมาสู้กับปัญหานี้ ทางเลือกก็เป็นอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไป ทางเลือกที่ ๑ ก็คือให้เป็นส่วนราชการในสังกัดของสำนักงานเลขาฯ สภาพัฒนา ถ้าเห็นเช่นนั้นก็ตัดสินใจไปครับ ก็คงไปได้แค่ระดับกองอะไรเท่านั้นเอง จะได้ประหยัด นั่นก็ทางหนึ่ง แต่ในแง่กรรมาธิการนั้นคิดว่าไม่ควรจะไปปะปนกับงานธุรการของสภาพัฒนาฯ จึงคิดให้แยกออกมาเป็นอีกส่วนหนึ่ง แล้วถามว่าจะให้ใหญ่ให้โตแค่ไหน คำตอบก็คือว่าควรจะเป็นกรมเพื่อจะมีความคล่องตัว มีความสามารถทางกฎหมาย ถามว่า จะให้ใหญ่แค่ไหนคนเป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นในกระทรวงการต่างประเทศกรมหนึ่งอยู่ ๓๐ คน ก็ออกแบบได้ครับ การเป็นกรมจะมีอัตราอะไรเท่าไรอย่างไรนั้นมีเสรีมีใหญ่ต่างกัน ได้ แต่ถามว่าความเป็นกรมคือความสามารถในการที่จะกระทำการทางกฎหมาย ดูที่คุณภาพของงานปริมาณของงานกรรมาธิการเห็นโดยสุจริตว่าน่าจะเป็นมีความสำคัญเพียงพอที่จะให้เป็นกรม แต่จะใหญ่หรือเล็กอย่างไรก็แล้วแต่ทางฝ่ายบริหารจะกำหนด ถามว่ากรมนี้อิสระ

ใหม่ คำตอบคือ ไม่อิสระหรือครับ ก็ต้องหารัฐมนตรีมาบังคับบัญชาสักคนหนึ่งตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน จะไปให้นายกรัฐมนตรีก็ได้แล้วแต่กรณี เพราะฉะนั้นประเด็นตอนนี้ไม่ใช่เรื่องตัดออกหรือไม่ตัดออก ประเด็นอยู่ตรงที่ว่าจะปล่อยลอย ๆ ไว้ให้เป็นปริศนาใช่ไหม ถ้าใช่ก็ยื่นถามร่างเดิมไป หรือคิดว่าปล่อยไว้ไม่ได้ก็ไปใส่ในตอนบทเฉพาะกาลว่าสำนักงานนี้ให้เป็นส่วนหนึ่งของงานสภาพัฒนาฯ ของสำนักเลขาธิการสภาพัฒนาฯ ใส่ตรงนั้นก็ได้อีก ขอบพระคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ตอนนี้เรากำลังพิจารณาในมาตรา ๒๐ ผมคิดว่าเรากำลังที่จะตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาจริง ๆ แล้วไม่ใช่องค์กรอิสระ แต่คณะกรรมการในองค์กรนี้อาจจะมีความคิดที่อิสระได้ เพราะว่าเป็นสภาที่ปรึกษา ถ้าหากว่าท่านประธานฯ จะได้อยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญเป็นที่มาของกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๘๘ เป็นเรื่องหมวดเกี่ยวกับนโยบายแห่งรัฐในตอนเราร่างรัฐธรรมนูญในชั้น ~~ตุลาการ~~ นั้นเราเป็นห่วงเป็นใยในการทำหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี เท่าที่ผ่านมานั้นต้องขอภัยที่ต้องบอกว่า รัฐมนตรีบางท่านไม่มีคุณภาพ เราที่เป็นห่วงครับ ถ้าหากว่าเกิดลักษณะอย่างนั้นขึ้นมาแล้วก็จะกระทบกับการบริหารราชการแผ่นดิน เราก็น่าจะมีคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษา เราได้พูดกันในสภาร่างรัฐธรรมนูญนะครับ เกี่ยวกับกฎหมายมาตรานี้ในรัฐธรรมนูญมาตรานี้ เกือบจะไม่มีด้วยซ้ำไป เพราะว่าเป็นการตั้งสภาที่ไปซ้ำซ้อนกับสภาพัฒนาฯ

แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามเสียส่วนใหญ่ก็บอกว่าให้มี เมื่อให้ก็มีบัญญัติไว้ว่า เพื่อประโยชน์
ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ก็คือหมวดในเรื่องของแนวนโยบายแห่งรัฐ ก็โดยให้รัฐนั้น
จัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านสังเกตดูครับ ท่านประธานฯ ครับ
ในมาตรา ๘๘ รัฐธรรมนูญบอกไว้ ให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อ
คณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม นี่ครับ แค่นี้ท่านนั่นเองครับ
เพื่อที่จะมาเป็นคนให้คำปรึกษาคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวนโยบายแห่งรัฐเท่านั้นว่า
ในเรื่องของเศรษฐกิจและสังคมนี้ที่ควรจะต้องมีผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีความรู้ความเข้าใจ
มาให้คำปรึกษา เพราะฉะนั้นแนวคิดในเบื้องต้นก็คงเป็นสภาพที่มีคณะบุคคลมารวมกัน
ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นคณะเล็ก ๆ เท่านั้น เฉพาะให้คำปรึกษาแล้วก็พูดกันในที่ประชุม
ว่ารัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีนั้นไม่จำเป็นต้องเห็นตาม ไม่ใช่ว่าเป็นความขัดแย้งระหว่าง
สภากับคณะรัฐมนตรี เพียงแต่ให้รัฐมนตรีนั้นมีอิสระ ให้มีคณะบุคคลขึ้นมาชี้ช่องทาง
แต่ปรากฏว่ามาตรา ๒๐ ครับ กลับกลายเป็นว่าเรากำลังจะสร้างหน่วยงานขึ้นมาอีก
องค์กรหนึ่ง ถ้าบอกว่าเป็นกรมแล้วครับ บอกได้เลขครับว่า ไม่มีทางเล็กลงไปได้
หรือครับ อย่างน้อย ๆ ท่านคิดดูนะครับ แค่อะกกรมการอย่างเดียวก็ ๘๘ คนแล้ว
ส่วนคณะทำงานอื่นไม่รู้เท่าไร จะเอาเจ้าหน้าที่ที่ไหนมารองรับอะครับ นี่คือความแตกต่าง
ที่เราพยายามจะสร้างกลไกขึ้นมา และในส่วนที่ระบบราชการปัจจุบันนี้เราพยายาม
ที่จะลดครับ เราพยายามที่จะปฏิรูประบบราชการ ขณะที่เรายังปฏิรูประบบราชการไม่เสร็จ
เรากลับกลายเป็นมาสร้างกรมขึ้นมา ถึงแม้จะบอกว่าไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แม้ว่าจะระบุ
เอาไว้อย่างนี้ก็ตามครับ แต่ตอนต้นบอกเป็นส่วนราชการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ความเป็นจริงแล้วคณะที่ปรึกษาคณะนี้น่าจะขึ้นอยู่กับคณะรัฐมนตรีที่เขาจะปรึกษาหรือไม่
แต่ก็กลับกลายเป็นว่า ในมาตรา ๑๕ ยังไปบังคับอีกครับว่า ต้องอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
จริง ๆ เขาไม่มีเรื่องจะประชุมด้วยซ้ำไป เรากลับกลายเป็นบังคับว่าต้องประชุมนะ
แต่ก็ผ่านไปแล้วนะครับ เพียงแต่จะหอบอกให้เห็นครับ ถ้าพูดถึงมาตรานี้ก็จะบอกว่า
แล้วคณะกรรมการคณะนี้จะอยู่ที่ไหนได้บ้าง ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๒ ขออนุญาต
ต้องพูดถึงเพราะเกี่ยวข้องกัน ในมาตราดังกล่าวนี้เขาให้เลขาธิการคณะกรรมการ

๑. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาพณ์ ๔๕/๒๐

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการต่าง ๆ
สรรหา และก็ให้ดูแลในส่วนของการงานธุรการ ก็คือสภาพพัฒนาฯ ก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ หลังจาก
นั้นแล้วสภานี้ก็ตั้งขึ้นมา แต่การตั้งขึ้นมาของสภานี้อย่างที่ทราบเรียนครับว่า ไม่ต้องใหญ่โต
เอาพอไปได้ เอาให้เป็นแนวทางที่จะแนะนำคณะรัฐมนตรีเพื่อจะทำงานให้สะดวกขึ้น
เท่านั้น อย่าไปทำถึงกรมเลขาครับ มันใหญ่โตเกินไป ขอให้ยึดตามร่างเดิมของเขาเอาไว้ครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกัญญาอ่อนศรี (เขียนด้วย)

- ๕๐/๑

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด ท่านประธานฯ ครับ กระผมมองเห็นว่าที่
 คณะกรรมการทำนั้นกระผมสนับสนุนนะครับ เรื่องนี้กระผมขออภิปรายสนับสนุน
 ตรงนี้ว่า ที่ผ่านมาระวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่า สภาพนั้น ก็เหมือนคนเขียนแปลน
 สำหรับก่อสร้างให้ประเทศชาติ เขียนแปลนทางสังคมและพัฒนา หลายแผนที่ผ่านมาก็มี
 การพูดว่าผิดพลาด วางแผนผิดแนวทาง พัฒนาอีกอย่างไปบูม (Boom) อีกอย่าง อีกอย่าง
 ก็ไม่ได้ทำ จนกระทั่งบัดนี้สนับสนุนพอสมควร ฉะนั้นถ้าคณะที่ปรึกษาเราตั้งเพียงพิมพ์
 นามบัตร แล้วเป็นที่ปรึกษาประเภทว่าเขาเรียกเมื่อไรก็มา ^{มา}ไม่ได้ประโยชน์หรอกครับ
 มันเพียงมานั่งครบองค์ประชุมหรือ มันก็ไม่ใช่ ตรงนี้หมายถึงเน้นหนักให้ภาระหน้าที่
 ต้องรับ ก่อนนั้นเราเชื่อแต่สภาพนั้น ^{นั้น}มันจึงมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ฉะนั้นจะต้องมี
 องค์การอีกองค์หนึ่งมาถ่วงดุลว่า เาละละ มีท่านที่ปรึกษาอย่างนี้ มีความรอบรู้ มาช่วยกัน
 แสดงความคิดเห็นร่วมปัญญาร่วมสมอง เอาความจริงมาพูดเพื่อการพัฒนาประเทศ
 สภาพนั้นๆ เองก็จะได้ว่า เออ เราหลงทางหรือไม่ เราเดินถูกทางหรือไม่ แต่ถ้าเรา
 ตั้งแบบว่า ปรึกษา ๆ เราเห็นมาเยอะแล้วครับที่ปรึกษานี้ ตั้งมาเพื่อลอบ ๆ ไม่ได้หวังผล
 อะไรเลยอย่างนั้นหรือ กระผมเห็นว่ามาตรานี้กระผมจะเห็นด้วย ถ้าเรายอมรับ
 ความจริงว่า การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจนั้นเป็นหัวใจของชาติหรือไม่ ถ้าคิดว่าเป็น
 หัวใจของการพัฒนาประเทศชาติ เป็นการเริ่มต้นที่ถูกต้องเพื่อนำพาประเทศไปสู่ความ
 เจริญรุ่งเรือง ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไม่ใช่มากเกินไป ไม่ได้มากเกินไปที่เขาเหล่านี้จะมานั่งเอา
 สมองความคิดมา จะช่วยกันคิดช่วยกันหา ช่วยกันเสนอสิ่งที่แนวทางถูกต้อง ดีกว่าเรา
 ไม่มีอะไรเป็นจุดหมายปลายทาง ลอบ ๆ อย่างนั้นไม่ได้ครับ เราต้องเริ่มต้นใหม่ครับ
 เอาจริงเอาจัง มันจะได้มีการถ่วงดุล มาคิดกัน ไม่อย่างนั้นก็โทษสภาพนั้นๆ เหมือนเดิม
 เห็นไหมครับดีก็มี ผิดก็เยอะ แต่ว่าถ้าเรามีองค์การอย่างนี้ขึ้นมา เน้นอนครับ จะปฏิเสธ
 ไม่ได้ว่าฉันไม่ได้ฟังใคร ผมทำโดยลำพังไม่ได้เพราะกฎหมายบังคับ อย่างน้อยก็มี
 องค์การนี้ขึ้นมาเขาต้องมองข้ามไม่ได้ แล้วช่วยกันคิด บางครั้งสิ่งที่มองไม่เห็นนะครับ
 อาจจะมีมองทะลุไปบ้าง ฉะนั้นกระผมสนับสนุนตรงนี้ว่า เมื่อเราคิดจะพัฒนาประเทศ
 เป็นแนวทางเขาเหล่านี้คือผู้เขียนแบบ เป็นคนเขียนแปลนนะครับ เหมือนสถาปนิก

สภาพพัฒนา ถ้าเขาเหล่านี้เป็นสถาปนิกที่ดีที่ปรึกษาที่ดี ช่วยกันแก้ตรงโน้นนิดตรงนี้หน่อย รูปร่างอาจจะดีขึ้น ฉะนั้นคุ้มต่อค่าใช้จ่าย ดีกว่าทำมาเฉย ๆ แล้วก็ทิ้ง ไม่มีประโยชน์ครับ เสียเวลา สำนับสนุนตรงนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านอุดร ดันติสุนทร ใช้ไหมครับ ยกมือไว้ก่อนนะครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ครับ กระผมขออ้ออีก ประเด็นเดียวครับก็คือว่า ที่ท่านวิทยุพูดเมื่อสักครู่นี้กระผมก็มีความเข้าใจอยู่ส่วนหนึ่งนะครับ แต่ว่าแท้ที่จริงนั้นการบริหารบ้านเมืองคือคณะมนตรีนั่นเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงหรือเปล่า ตรงนี้เป็นสิ่งที่เราพึงประสงค์นะครับ เป็นสิ่งที่เราต้องการ การที่มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ กระผมคิดว่าเป็นส่วนประกอบครับ หลักจริง ๆ ก็คือคณะรัฐมนตรีครับ คณะรัฐมนตรีที่ฉลาดย่อมใช้สภาพพัฒนา ไปเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าทางด้านเกษตร ทางด้านอุตสาหกรรม ทุกอย่างที่มีอยู่ในประเทศไทย คณะรัฐมนตรีที่ฉลาดย่อมเอาข้อมูลแบบนี้มาได้ แล้วมาวางแผนกัน กระผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แทนที่เราจะไปสร้างองค์กรขึ้นมาอีกองค์กรหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามแต่ เมื่อรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ว่า ให้มีสภาที่ปรึกษา นี่เกิดขึ้น ด้านรัฐบาลก็ต้องปฏิบัติตามนั้นถูกไหมครับ กระผมมิได้หมายความว่ากระผมจะเห็นด้วยกับรัฐบาล หลักของมันก็คือว่า การที่มีสภาที่ปรึกษา นี่ก็ทำตามรัฐธรรมนูญนี้ถูกต้อง แต่ว่าการที่จะมีเจ้าหน้าที่เป็นระดับกรม กระผมเกรงว่าจะเป็นการซ้ำซ้อนงานต่าง ๆ ถามว่าคณะทำงานนี้ทำอะไร ถ้าเราย้อนมาพิจารณาครับ คณะทำงานคือการไปรวบรวมข้อมูลมา ถูกไหมครับ ข้อมูลนี้มีหลากหลายมากมาย ซึ่งสภาพพัฒนา ก็ทำอยู่แล้ว กระผมมิได้หมายความว่าจะต้องไปอยู่ภายใต้อาณัติใคร ข้อสำคัญก็คือว่า การที่จะตั้งกรมขึ้นมาอีกกรมหนึ่งนั้นเพื่อที่ดำเนินการหาข้อมูลมาให้คณะกรรมการสภาที่ปรึกษา นั้น กระผมคิดว่ามันจะเป็นงานซ้ำซ้อน กระผมคิดว่าตรงนี้เราน่าจะพิจารณากันโดยต้องเห็นด้วยครับว่า ตรงนี้ไม่ควรจะจัดตั้งขึ้นนะครับ อาจจะเป็นอย่างเล็ก ๆ หรืออะไรก็ตามแต่/อันนี้เป็นเจ้าหน้าที่สำหรับประสานงานเท่านั้นเอง กระผมยังมีความเห็นว่าควรจะต้องออกครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการรับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าที่เมื่อสักครู่นี้ท่าน ~~อ. เสรี~~ ได้บอกว่า ไม่อยากจะทำให้ใหญ่
 อยากจะทำให้เล็กนั้น จริง ๆ แล้วใหญ่หรือเล็กก็คงไม่ได้ขึ้นอยู่กับสำนักงานเลขฯ
 แต่ขึ้นอยู่กับจำนวนของสภาที่ปรึกษาฯ แล้วถ้าอำนาจหน้าที่ แต่ถ้าจำได้ที่เราประชุมกัน
 เมื่อวันศุกร์ มีผู้ขอแปรญัตติอยากที่จะเพิ่มจาก ๓๐ คนเป็น ๕๕ คน เป็น ๒๐๐ คนบ้าง
 ๓๐๐ คนบ้าง แต่ว่าเราพยายามจะให้ลดให้เหลือแค่นี้ พยายามต่อสู้ในสภานี้ว่าอย่าใหญ่เลย
 ที่นี้สำนักงานเลขฯ นี่มีไว้เพื่อที่จะทำงานธุรการให้กับ ๕๕ คน เมื่อ ๕๕ คนมีอยู่แล้ว
 ก็ต้องมีสำนักงานเลขฯ ที่ทำงานเอื้ออำนวยให้เขาทำงานได้ ไม่ใช่ให้ ๕๕ คนมาแล้ว
 ก็ทำงานไม่ได้ แต่เมื่อ ๕๕ คนมาแล้วทำงานได้นี้ หลายคนพูดงกบอกตัดเถิดครับ
 แต่ตัดได้อย่างไร ไม่มีใครขอแปรญัตติเลย แล้วขณะเดียวกันร่างของสภาผู้แทนราษฎร
 และร่างของรัฐบาลคล้าย ๆ กันคือ ให้จัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ หกคณะ วุฒิสภา
 และกรรมาธิการชุดนี้ไม่ได้ไปริเริ่มจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ถ้าท่านถูกกฎหมายที่เรา
 รับมาจากสภาผู้แทนราษฎรมาตรา ๒๐ บอกให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ เขาบอกแล้วว่าให้มี เพียงแต่เขาไม่ได้บอกว่า มีนี้แล้วเป็นอิสระอย่างไร
 หรือเปล่าเท่านั้นเอง เขาบอกว่าให้มีขึ้นมาใหม่ แล้วถ้าไปดูมาตรา ๒๓ ประกอบไปด้วย
 ของเดิมก็บอกว่าให้มี แล้วก็ให้จัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 เพื่อเป็นหน่วยงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการปฏิบัติหน้าที่ตาม
 พระราชบัญญัติฯ นั่นคือสิ่งที่เรารับหลักการมาจากสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานฯ ครับ
 ทางกรรมาธิการได้เปิดดูทั้งหมดแล้วไม่มีผู้ใดขอแปรญัตติในเรื่องนี้เลย ให้ตัดมาตรานี้ทั้ง
 คณะกรรมาธิการก็มีหน้าที่ว่า เมื่อทางเราก็ก็นั่นสอดคล้องว่าจำเป็นที่จะต้องมีสำนักงาน
 สภาที่ปรึกษาฯ เราขยายความเท่านั้นเองว่า ทำอย่างไรที่จะให้เป็นอิสระมากที่สุดเท่าที่จะ
 ทำได้ แล้วในทางปฏิบัติก็คือว่า สภาพัฒนาฯ ก็คงจะจัดสรรเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่ง แต่ว่าเมื่อ
 จัดสรรแล้วก็แบ่งกันเด็ดขาดว่า ส่วนนี้เป็นส่วนของสภาที่ปรึกษาฯ แล้วถ้าดูมาตรา ๒๓
 ประกอบไปด้วย ใน ๒ ปีจะมีสภาที่ปรึกษาฯ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ออกมา ท่านบอก
 ให้ตัดนี้ เราไม่มีสิทธิคิดนะครับ มีแต่เพียงแค่ว่าจะรับตามสภาผู้แทนราษฎรที่ปล่อยไว้

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๕๑/๒

ล่อย ๆ ซึ่งไม่รู้ว่าจะตั้งสภาที่ปรึกษาฯ แล้วเป็นอย่างไร หรือว่าเราจะเขียนเสียให้ชัดเจน
กรรมวิธีการชุดนี้เพียงแต่เติมให้ชัดเจนแค่นั้นเอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกวี สุภธีระ เชิญครับ

นายกวี สุภธีระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม กวี สุภธีระ จากขอนแก่น ความจริงเรานั่งข้างล่างนี้ไม่มีใครพูดสักคนหนึ่งว่า
คัดค้านเรื่องสภาที่ปรึกษาฯ ๕๕ คน ไม่มีใครคัดค้านเลย ให้ความสำคัญ เห็นความจำเป็น
ถามว่า สภาที่ปรึกษาฯ นี้สมควรจะมีสำนักงานไหม มี ที่ทำนอกใจว่า สำนัก
เซกเรตทาเรียตนะมีครับ แต่ประเด็นไม่ได้โดยตรงนี้อยู่ที่ว่ามีจำเป็นต้องตั้งกรม
ขึ้นมาไหมไหม -----

- ๕๒/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นี่คือความสำคัญ นี่คือความยิ่งใหญ่ของสภาแห่งนี้ ต้องแยกประเด็นกันให้ออก
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมมีอยู่ ๓ หน่วยงานครับ หน่วยงาน
คือ พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ และที่ท่านนิพนธ์ พันธุ์ และท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
ขอให้ท่านพลเอก ศิริ ก่อน เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ และ
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก
จากการอภิปรายตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ได้มีความเห็นขัดแย้งกันในการที่จะจัดตั้ง
หน่วยระดับกรมหรือไม่ แต่แนวความคิดในการที่จะให้มีองค์กรที่จะดูแลในงานด้านธุรการ
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเห็นตรงกัน ในส่วนตัวของกระผมนั้น
กระผมเห็นว่า การที่เราจะไปฝากงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ นี้ไว้กับทางสภาพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น เราเคยได้มีการประชาพิจารณาถึงกันมาหลายครั้งแล้วหลายคน
ก็ไม่มีความเห็นสอดคล้อง เพราะว่าเราต้องการให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาตินี้เป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้คิดและได้มี
การประชาพิจารณาว่า ให้มีองค์กรที่จะมาทำงานสำหรับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ โดยภาระหน้าที่ขององค์กรนี้กระผมเห็นว่า จะต้องทำหน้าที่สำคัญเพราะว่า
เจ้าหน้าที่ที่ประกอบเป็นองค์กรของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ นั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้และ
มาจากหลากหลายอาชีพ จำเป็นต้องมาจัดกระบวนการให้ครบวงจร ให้มีความเห็น
สอดคล้องกัน ความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ นี้มีมาก เพราะฉะนั้นการที่เราจะมี
จำนวนมากน้อยแค่ไหนนั้น ถ้าเรามีความปรารถนาที่จะให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกระผมมีความเชื่อมั่นว่าในการคัดเลือก
สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้เขาจะต้องคัดเลือกคนที่มีความ
และแน่นอนที่สุดการประชุมนั้นก็คงจะไม่ใช่เป็นการประชุมปีละ ๓ ครั้ง แต่ละส่วนนั้นคง
จะได้มีการประชุมย่อยและก็ต้องมีการหาข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นก็คงไม่สามารถ
จะให้คำปรึกษาแก่สภาพัฒนาฯ และคณะรัฐมนตรีได้ กระผมก็ขอให้ได้พิจารณาโดยองค์
ที่จะใช้องค์กรระดับใด ขอบพระคุณมากครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ไม่รู้จะไปเอาตัวเลขใคร ณ วันนี้เรารู้แล้วสับสนพอสมควร เพราะเป็นหน่วยงานทำงานประจำแล้ว ผมว่าสภาที่ปรึกษาฯ เลยกลายเป็นเจ้าหน้าที่ประจำไม่ได้อะไรเลย ข้อมูลเราไปค้นมาเอง เราบอกว่าไม่ถูกต้อง เราก็ไปแจ้งสภาพัฒนาฯ ว่าไม่ถูกต้อง ก็ไปเคลียร์กับสภาพัฒนาฯ ตัวเลขจะได้ออกมาตัวเดียว ผมเป็นห่วงเหลือเกินนะครับว่า ทิศทางการบริหารของเราจะไม่มีทิศทาง กลายเป็น ๒ ทาง ๓ ทาง เพราะเป็นองค์กรอิสระหมด แล้วต่อไปประเทศไทยจะหมุนไปทางไหนครับ ผมคิดว่า ณ วันนี้ต้องหันทางเสียไปในทิศทางเดียวกัน อะไรที่รวมกันได้น่าจะรวมกัน ถ้าตั้งกันอยู่อย่างนี้ผมว่าพิศอกเท่าไรก็เดินไม่รอด ผมเห็นเกี่ยวกับการที่มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยที่จะไปใช้หน่วยงานอื่นหรือตั้งขึ้นมาเป็นอิสระ ผมไม่ได้ห่วงเงินเดือนนะครับ ผมห่วงว่าข้าราชการเวลานี้หลายอย่างซ้ำซ้อน ผมอยากจะให้พวกเราคิดกันให้ดี ๆ ตรงนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์

เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอ่างทอง ผมอยากจะทำความเข้าใจมาดราณี ถึงแม้จะไม่มีผู้แปรญัตติหรือสงวนอะไรไว้ก็ตาม แต่เมื่อกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมก็สามารถที่จะแปรฯ และก็มีกรรมาธิการที่จะตัดได้ที่กรรมาธิการเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมอยากจะทำความเข้าใจนิดหนึ่งครับว่า สภาที่ปรึกษาฯ นั้นเห็นด้วยครับว่า ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ที่จะทำงานด้านธุรการให้กับสภาที่ปรึกษาฯ -----

ร่างเดิม ถ้าเป็นไปตามร่างเดิมก็แปลว่าในเวลา ๒ ปีคณะรัฐมนตรีจะเป็นคนไปออกแบบมาว่า
 สภานี้จะหน้าตาเป็นอย่างไร ก็ถือว่ากันอีกทีหนึ่งถ้าเรารับได้หรือรับไม่ได้ ~~อันนี้ก็เป็นเรื่อง~~
 ที่จะต้องพิจารณากันไป อันที่จริงถ้ากรรมการไม่ไปตั้งเป็นกรรมา ออกแบบเป็นหน่วยงาน
 อีกระดล่าย ๆ สถาบันพระปกเกล้าที่กระผมกราบเรียนแล้วสมาชิก อาจจะรับได้ก็ได้
 แต่อันนี้ที่รับไม่ได้เพราะว่าท่านจะไปตั้งกรม ก็ขอเรียนเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการ

นายประเกียรติ นาสิมมา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ผม ประเกียรติ คือประเด็นที่กำลังอภิปรายกันอยู่นี้ก็มีอยู่คนเดียวก็คือว่า สภาแห่งนี้จะมี
 สำนักงานเลขานุการ หรือไม่ หรือจะปล่อยลอย ๆ ไว้ตามร่างเดิม คือสำนักงานเลขานุการ
 จะมีระดับเป็นกรม หรือตอนนี้ยังไม่มีรูปร่างที่สภาผู้แทนราษฎรส่งเข้ามายังไม่มีรูปร่างว่า
 จะรูปร่างเป็นแบบไหน เป็นเรื่องลอย ๆ อยู่ ซึ่งตรงนั้นท่านผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายแล้วว่า ก็คงจะ
 ให้คณะรัฐมนตรีเป็นคนออกแบบสำนักงานเลขานุการ นั้นขึ้นมา คือตรงนี้เป็นกรรมา
 ในการที่จะดำเนินการให้เร็วขึ้น คือสำนักงานเดิมบอก ๕ ปี แต่ตอนหลังเราขอแก้เป็น
 ๒ ปี ก็เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของ
 บ้านเรา-----

- ๕๕/๑

มีท่านสมาชิกได้อภิปรายไว้ที่หน้าห้องว่า สถานที่ไม่ค่อยจะมีงานทำเท่าไรหรอก สำนักงานเลขฯ ไม่ควรจะเป็นระดับกรม แต่ผมอยากจะให้ท่านกลับไปดูที่แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมีมากมายครับ แผนต่าง ๆ ที่จะออกมาเนี่ย ไม่ว่าจะเป็นแผนการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท แผนการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติของแผ่นดิน ทุกอย่างเป็นแผนทั้งนั้น นอกจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว สถานแห่งนี้ยังจะต้องพิจารณาแผนตามกฎหมายที่มีขึ้นตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ แผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ แม้กระทั่งแผนการศึกษาแห่งชาติก็จำเป็นต้องมาผ่านสถานที่เหมือนกัน เมื่อเรามองเห็นว่าสถานี่จะต้องมีการพิจารณาให้คำปรึกษาแผนต่าง ๆ เนี่ยมากมายเหลือเกิน การประชุม ๒ ครั้งต่อปี ไม่ใช่ว่าหกรครับ คงจะมากกว่านั้น อาจจะเป็นเดือนละครั้งก็ได้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า แต่เรากำหนดว่าให้ไม่น้อยกว่าปีละ ๒ ครั้ง ซึ่งเรายังไม่รู้ปริมาณงานของงาน แต่ถ้าเราดูตามรัฐธรรมนูญแล้ว งานของสถานี่จะมาก นอกจากแผนที่สภาพัฒนาฯ กำหนดขึ้น แล้วยังมีแผนอื่นตามกฎหมายกำหนดอีก จากกระทรวงศึกษาธิการก็ต้องเข้ามาที่นี่ แล้วนอกจากนี้ยังมีแผนที่คณะรัฐมนตรีต้องการให้สถานี่เป็นที่ปรึกษา เพราะฉะนั้นองค์กรที่จะรองรับในฐานะเลขฯ ของสถานี่ จึงมองเห็นว่าน่าจะมีมีความสำคัญ น่าจะมีระดับในการที่จะรองรับในทางด้านกฎหมายได้พอสมควร คณะกรรมการจึงได้กำหนดไปเสียเลยว่า น่าจะมีฐานะเท่าเทียมระดับกรม เพราะนั่นคือวิชาการต่าง ๆ ที่จะผ่านเข้ามาสถานี่นี้มีมากมายเหลือเกินครับ เพราะสถานี่นี้เป็นสถานี่แห่งการพัฒนาการเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นการพัฒนาที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศของเราจึงได้กำหนดอย่างนั้น และงบประมาณที่จะใช้ในกรมนี่ก็จะจะไม่มาก เราก็เป็นห่วงคณะกรรมการก็เป็นห่วงว่า งบประมาณที่จะออกมาใช้ในกรมนี่จะมีมาน้อยเท่าใดเรายังกำหนดไม่ได้ เมื่อกำหนดไม่ได้ อย่างนั้นเราจึงกลับย้อนไปที่คณะรัฐมนตรีให้กำหนดมาอีกทีหนึ่งว่า งบประมาณที่จะใช้ในกรมนี่จะเท่าไรก็อยู่ที่กฎฎีกาที่จะออกมาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ นะครับ นอกจากนี้ผมยังอยากจะขอชี้แจงอีกอย่างหนึ่งว่า ทำไม่ถึงไม่ให้สำนักงานเลขฯ ไปอยู่กับสำนักงานสภาพัฒนาฯ ก้อย่าลืมนะครับ เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้เราได้เชิญเลขฯ สภาพัฒนาฯ เข้ามาเป็นกรรมการร่วมด้วย ซึ่งท่านก็เห็นว่าไม่ควรจะไปอยู่ตรงนั้น เพราะว่าหน่วยงานอีก

หน่วยงานหนึ่ง ซึ่งจะมีกลั่นกรองแผนพัฒนาต่าง ๆ หรือแผนต่าง ๆ ที่สภาพัฒนาฯ ทำขึ้น ถ้าหากว่าสภาพัฒนาฯ ไปครอบงำตัวเองเสียแล้ว สภาที่ปรึกษาฯ ก็เลยไม่มีข้อมูล เพราะฉะนั้นท่านจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะจำแนกออกมาเป็นอีกสำนักหนึ่ง เพื่อให้ทำให้เป็นเลขานุ โดยตรงกับสภาแห่งนี้ นั่นคืออีกส่วนหนึ่งนะครับ แล้วอีกอย่างหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พอกระมังครับท่าน

นายประเกียรติ นาสิมมา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ก็คงจะเป็นห่วงเรื่องเวลา กระผมคงจะมีเวลาชี้แจงเพียงเท่านี้ แต่ขอให้ความสำคัญว่า สภาที่ปรึกษาฯ เป็นสภาของประชาชนจริง ๆ หน่วยงานที่ตั้งขึ้นใ้ประมาณคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดอยู่แล้ว แล้วก็เป็นหน่วยงานที่สำคัญที่จะรองรับวิชาการมากมายเหลือเกินของประเทศ แล้วอีกอย่างหนึ่งเห็นท่านสริยกมือ ผมขอพาดพิงไปเลย ท่านอาจจะพูดในเรื่องมากหรือไม่มาก ผมเห็นว่างานที่จะเข้าสภาแห่งนี้มีมากระดับที่จะต้องกลั่นกรองมหาศาลก็แล้วกัน ผมขอกราบเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสมควร จิตแสง ครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอ
เสนอปิดอภิปราย เพราะเราพูดกันเรื่องนี้นานแล้วว่าจะมีหน่วยงานหรือไม่มีหน่วยงาน
นี้จะได้ข้อยุติครับ ขอบคุณมากครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีกระผมจะขอมติครับ
ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกิจการแก้ไข
หรือจะเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ คำถามมีดังนี้ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับที่
คณะกรรมการกิจการแก้ไขกฉบับ เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบให้คงไว้ตามร่างเดิมกฉบับ
ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับ สมาชิกฯ โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๒๐ ไม่เห็นด้วย ๑๒๘
งดออกเสียง ๑ ครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๐ ผ่านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการกิจการ) : ท่านประธานฯ ครับ
แล้ว (๑) กับ (๒) ที่มีการเพิ่มเติมตรงนั้นจะพิจารณาอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วย
กับร่างเดิมใช่ไหมครับ ก็เป็นไปตามนั้นครับ มีกรรมาธิการถามเรื่องมาตรามาหน้าครับ
เลขาธิการครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : ชุดนี้ที่ประชุมจะพิจารณานะครับ ถ้าจะพิจารณาว่า ที่เราลงมติ

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สริญญา ๕๖/๒

เมื่อสักครู่นี้เฉพาะวรรคแรกโดยยังไม่เข้าไปใน (๑) (๒) หรือจะถือว่าหมดไปแล้วก็สุดแต่ที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดอกเตอร์นิรันดร์ คุณหมอนิรันดร์
 ครับ เชิญครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตที่จะแยกให้ชัดเจนครับ เพราะว่าความในวรรคแรกของมาตรา ๒๐ นั้นเป็นเรื่องของการขยายเรื่องสำนักงานสภาที่ปรึกษา แต่ว่าที่ท่านประธานกรรมาธิการได้เรียนถามก็คือว่า ใน (๑) (๒) แล้วก็ใน (๔) นั้นมีคำว่า “และคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง” ตรงนี้ต้องการพิจารณาในแง่ของการที่เราเดิมเข้ามาเพื่อให้คล้องจองกับอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๐ ทวิ ที่เราให้สภาที่ปรึกษามีอำนาจในการแต่งตั้งคณะทำงานที่ปรึกษาด้วย เพื่อให้สอดคล้องคลึงกันครับ เพราะฉะนั้นจึงต้องเรียนถามว่า ที่เมื่อสักครู่นี้ที่ลงมติว่าให้คงร่างเดิมนี้หมายถึงใน (๑) (๒) และ (๔) ที่เราเดิม คณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง ด้วยหรือเปล่าครับ ขอถามเท่านั้นครับ

- ๕๗/๑

๑๒๒

ว. ๒๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๕๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภกรับ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผมคิดว่าความจริงคณะกรรมการน่าจะถามตั้งแต่มาตรา ๑๗ เพราะมาตรา ๑๗ นั้น
ได้ขึ้นคงตามร่างเดิม นั่นก็หมายความว่า ไม่มีข้อคำว่า รวมทั้งคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง
คำนี้หายไปตั้งแต่มาตรา ๑๗ แต่อาจจะอยู่มาตรา ๑๐ ทวิ อย่างที่ท่านว่า แต่กรีนพอมมาถึง
มาตรา ๒๐ นี้ ถ้ายึดตามมาตรา ๑๗ นั้นหมายความว่า คำว่า “คณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง”
น่าจะหายไปด้วย ผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น เพราะว่าถ้าท่านท้วงท่านต้องท้วงตั้งแต่
มาตรา ๑๗ นี่เป็นปัญหาตรงที่จะท้วงตอนไหนเท่านั้นเอง ไม่อย่างนั้นต้องกลับไปพูด
มาตรา ๑๗ กันใหม่ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านทองใบ เชิญครับ เมื่อสักครู่นี้
ท่านยกมือ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ
ผมสงสัยคือว่าเมื่อสักครู่ที่เราเอาตามร่างเดิม ซึ่งถ้าร่างเดิมไม่มีตรงที่คลุมหม่อท่านถาม
เมื่อสักครู่นี้ก็ต้องเป็นไปตามนั้น เพราะที่แก้ก็คือการแก้คำใหม่ ซึ่งเราไม่เห็นด้วย ก็น่าจะ
รวมทั้งหมด เพราะท่านถามทั้งมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ได้ถามว่า
ที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับร่างเดิมหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาในมาตรา ๒๐ เราพิจารณา
รายมาตรา ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่น ใน (๑) (๒) (๓) (๔)
(๕) (๖) หรือวรรคท้ายอะไรต่าง ๆ ที่ประชุมต้องอภิปรายพูดในเวลาพิจารณามาตรา ๒๐
นั้น แต่ที่ประชุมไม่ได้คิดใจครับ ในวรรคอื่น ในอนุมาตราอื่น คงคิดใจพูดเฉพาะส่วนที่เดิม
ในวรรคแรกเท่านั้น กรณีดังกล่าวนี้เท่าที่บอก เมื่อลงมติไปว่าเห็นด้วยตามร่างในมาตรา ๒๐
นี้ ก็คือเห็นด้วยทั้งมาตรา ส่วนที่เดิมเข้ามานั้นก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ลงมติคัดออกไปด้วย
เพราะยึดถือตามร่างเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการธิการ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ผมอยากจะขอความ
กรุณาท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ช่วยดูมาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๕๐ ทวิ นี่ให้สภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือนุคคลใด
นั่นคือมาตรา ๑๐ ทวิ แต่พอมาถึงมาตรา ๑๗ เราได้เขียนให้ล้อยกับมาตรา ๑๐ ทวิ ว่าให้
คณะทำงานนั้นมีสิทธิได้รับคำตอบแทนหรือเข้าเฝ้าประชุมก็ตาม แต่ในที่ประชุมให้ไปลง
ร่างเดิมก็ไม่ได้จิตใจอะไร ก็บอกเราไม่ให้คณะทำงานทำอะไรเลยก็ไม่ได้ว่าจะไร ก็ไม่ได้
ติดใจเรื่องคำตอบแทน แต่พอมาถึงมาตรา ๒๐ ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ผู้ที่คิดเส้นได้ไม่เอา ก็บอกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ สํารวจ ศึกษา วิเคราะห์เรื่อง
ที่จะต้องเสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะทำงาน ตลอดจน
หมายความว่าคณะทำงานก็จะได้ข้อมูลจากสำนักงานด้วย คนละเรื่องกันกับที่เราอภิปราย
กันมาทั้งหมด เพราะว่าเราอภิปรายกันมาเป็นห่วงเรื่องกรม และตอนนี้จะให้แหล่งที่เชิ
กับคณะรัฐมนตรีไปตั้งเอาว่าจะตั้งแบบไหนก็ได้ แต่ว่าตรงนี้คณะทำงานไม่เกี่ยวข้องครับ
คณะทำงานนี้เป็นแต่เพียงแคใน (๑) ไม่ได้ตรงกับที่เราอภิปรายกันเลย คือสํารวจ ศึกษา
ให้เขาคิดหรือที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สํารวจ ศึกษาวิเคราะห์และเสนอต่อสภา
ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐ ทวิ
ที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเป็นคนละเรื่องกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรรมการธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
คณะกรรมการธิการคือคณะทำงานของวุฒิสภา เมื่อพยายามรับเอาร่างนี้ไปทำงานกันโดยเต็ม
สติกำลัง บนปัญหาที่ว่าสภานี้ไม่ควรจะเป็นสภาที่มีอำนาจ แต่ควรจะเป็นสภาสะท้อนปัญหา
ทำอย่างไรที่จะให้เขามีความหมายก็พยายามประดิษฐ์ขึ้นมา สภานี้ถ้าปีหนึ่งประชุม ๒ หน
ไม่ได้เตรียม ไม่ได้คิด ไม่ได้มีการประสาน ไม่มีคณะทำงานอะไรเลย ตั้งขึ้นมาก็ไร้
ความหมาย ก็พยายามคิดคณะทำงานขึ้นมา ก็ใส่ไว้ในจุดต่าง ๆ ก็หวังว่าที่ประชุมนี้จะ
พิจารณาโดยถี่ถ้วน ในกฎหมายเลือกตั้งซึ่งที่เพิ่งผ่านสภาเราไป มาตราหนึ่งบางที่เถียงกัน

๑๒๔

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๕๗/๓

๔ ประเด็น เราก็โหวตกันทีละประเด็น ๆ พอมาคราวนี้ ๒ มาตราที่ผ่านไปเมื่อสักครู่นี้
มาตรา ๑๖ เราก็เถียงกันแต่เพียงว่า เราไม่อยากให้เขาได้เงินเดือน เพราะฉะนั้นได้แต่เบี้ย
ประชุมกับค่าดำเนินการ ท่านก็โหวตไปดั่งนั้น-----

- ๕๘/๑

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๕๘/๑

มาคราวนี้ไม่ว่าจะเป็นกรณีไหนก็ตามนั้นก็ไม่ว่า แต่คณะทำงานถามว่ายังมีปัญหาอยู่หรือไม่ ท่านรองเลขาธิการก็บอกแล้วแต่มติที่ประชุม เพราะฉะนั้นผมว่าที่ประชุมมีหน้าที่ที่จะสำรวจมติของท่านโดยชัดเจนว่า ท่านค้านคณะทำงานด้วยหรือไม่ ไม่ใช่ดูที่ปากท่านรองประธานฯ ว่าท่านถามเป็นมาตรา ถามแล้วถามเลยไม่ต้องมาถามกันอีก ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ได้ ต่อไปกรรมาธิการทุกชุดจะโหวตอะไรถามชัด ๆ อย่างเพิ่งรีบ จะโหวตอะไร โหวตพรรคแรกใช้ไหมครับ จะได้พูดกันให้ชัด ผมก็ยินดีถ้าที่ประชุมจะแนะ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา คือความจริงในมาตรานี้คงไม่ได้ถามประเด็นที่จะลงมติชัดเจนไป ถ้าหากว่าจะถาม อย่างกรณีพิจารณากฎหมายเลือกตั้ง เราจะบอกเลยว่า มติที่จะลงอยู่ในพรรคไหน เพราะการพิจารณาในวาระ ๒ เป็นการพิจารณาเรียงมาตรา ถ้าไม่พูดไว้ก็ต้องยกมาตราทั้งมาตราไป เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่ว่าสภาจะปฏิบัติอย่างไร ก็แล้วแต่จะเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ ต่อไปถ้าหากว่าไม่มีการพูดถึงก็จะลงอีก ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง จะเป็นอย่างนั้นก็ไม่เป็นไร ก็ทำไปได้ ก็แล้วแต่ที่ประชุม เพราะที่ประชุมสามารถมีมติได้ ถ้าที่ประชุมบอกว่า สำหรับเมื่อสักครู่นี้ลงมติไปเพียงแต่พรรคหนึ่ง พรรคสอง พรรคสาม พรรคสี่ไม่ได้ลง มติที่ประชุมจะให้ลงต่อก็น่าจะทำได้ ท่านประธานฯ ครับ แต่มีข้อสังเกตอันหนึ่งครับ การลงคะแนนผู้ไม่อยู่ในที่ประชุมจะมีคะแนนออกมาอยู่ตลอด กระผมฝากเป็นข้อสังเกตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จากการที่ได้ลงมติไปแล้ว จริง ๆ มาตรา ๒๐ น่าจะจบครับ แต่เนื่องจากต้องขออนุญาตเอ่ยถาม ท่านกรรมาธิการแก้วสรรได้นอกที่ประชุมแห่งนี้มาพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อน ผมเข้าใจครับว่า ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาถี่ถ้วนแล้ว เนื่องจากจะเห็นได้ว่า มาตรา ๒๐ นั้น ได้กำหนดให้มีสำนักงานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถ้าตัดข้อความที่เติมมาออกเสียก็จะเป็นว่า ให้มีสำนักงานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑๒๖

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มธุรี ๕๘/๒

มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือหน้าที่ของสำนักงานครับ ส่วนที่เดิมมาว่า คณะทำงานที่ตั้งขึ้นมา
ในแต่ละอนุมาตรา ถ้าต่อไปตรงนี้ไม่ได้ทำให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานนั้นผิดแผก
แตกต่างอะไรออกไปเลย ถ้าจะตั้งให้มีคณะทำงานก็ตั้งได้ เพราะมาตรา ๑๐ ทวิที่
กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมานั้นก็ระบุไว้ชัดเจนอยู่ในนั้นอยู่แล้ว เท่ากับว่าที่ประชุมแห่งนี้พิจารณา
มาตรา ๒๐ แล้วที่ตัดถ้อยคำดังกล่าวที่คณะกรรมาธิการเพิ่มเข้ามาทั้งมาตรา ถือว่าถูกต้อง
และเป็นการพิจารณาที่ดีถ้วนครับ ไม่ใช่ว่าไม่พิจารณากันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณณรงค์ครับ

- ๕๕/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช อันที่จริงเรื่องนี้ก็มีทางออกอยู่ ถ้าเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐ ทวิ ซึ่งกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้น แต่ใช้ที่ประชุมได้เห็นชอบไปแล้ว คือให้มีคณะกรรมการขึ้นด้วย กรรมการควรจะหักหัวตั้งแต่มาตรา ๑๗ ว่าถึงไม่ให้คำตอบแทน ไม่ให้สิทธิประโยชน์ แต่ว่าเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอะไรต่าง ๆ ขอให้รวมถึงคณะกรรมการด้วยจะได้ไหม เมื่อไม่หักหัวก็แปลว่า ตรงนั้นตกไป ผมไม่ได้ยกย่องเพียงแต่ยกตัวอย่าง ท่านประธานฯ ครับ แต่มาตรา ๒๐ ยังไม่จบ พอเขาลงมติว่าให้เห็นชอบตามร่างเดิมกรรมการก็ต้องลุกขึ้นทันที บอกว่า ขออนุญาตใน (๑) (๒) และ (๔) ซึ่งกรรมการได้เพิ่มคำว่า “คณะกรรมการ” ขึ้นมานั้นขอคงไว้ได้ไหม ก็ถ้าที่ประชุมบอกว่าให้คงไว้ได้ตามที่กรรมการขอเรื่องก็จบ ก็ไม่มีใครขอ ท่านประธานฯ ถามทั้งมาตราเขาก็โหวดให้ก็เพิ่มตกไปทั้งมาตรา ถ้ากรรมการของเราก็จะให้ ซึ่งผมเองถ้าพูดกันจริง ๆ ผมก็ไม่คิดใจ ผมเรียนแล้วว่าผมคิดใจเฉพาะไม่ให้ตั้งกรมเท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณหมอบริเวณ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร (กรรมการ) : ขออนุญาตพูดเพื่อให้สมบูรณ์คือเรียนตรง ๆ ว่าท่านสมาชิก คือผู้สมัครรับ ครั้นจริง ๆ ก็ต้องเรียนว่า หัวไม่ทันครับ เพราะว่าได้อีกกับทางท่านเลขาฯ ด้วยความสัตย์จริงนะครั้นก่อนที่จะโหวด แต่ว่าผมเองมองว่าตรงนี้มันเรื่องของเทคนิค ผมเองก็ไม่เคยจะเป็น ส.ว. ไม่เคยมาประชุมตรงนี้ รู้สึกว่า หัวไม่ทันแล้ว พอโหวดไปแล้วผมถึงถาม ประเด็นที่ท่าน ส.ว. วัลลภ ที่พูดขึ้น เรื่องมาตรา ๑๗ ก็ต้องยอม เรียนตรง ๆ ครับ เมื่อหักก็หักไปหักไปหรือกับทางเจ้าหน้าที่ของสภาพมณฯ เรื่องคำว่า “คณะกรรมการ” ที่แต่งตั้งนี้เหมือนกัน แล้วก็ไปเปิดดูว่าตรงนี้ก็หัวไม่ทันเหมือนกันครับ ก็เลขจะอ้างในระเบียบข้อบังคับ ข้อ ๑๑๒ นะครับ ก็จะต้องหลังจากที่ทำเสร็จแล้วจะเสนอว่า ตรงนั้นนี้จะขออนุญาตเดิมคณะกรรมการที่สภาแต่งตั้งได้ไหมในมาตรา ๑๗ ด้วยครับ อันนี้เป็นความสัตย์จริง เพราะฉะนั้นผมมองว่าจริง ๆ แล้วนี้ผมไม่อยากจะไปหาความถึงหลักการที่เราอภิปรายกัน แต่จริง ๆ ผมมองดูแล้วประเด็นตรงนั้นจะขาดในเรื่องของไม่คล้องกับมาตรา ๑๐ ทวิ ก็เลยคิดจะมาเสนอทีหลัง อันนั้นด้วยความสัตย์จริงครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นางสาวพรรณราย ชันชกิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านกรรมาธิการที่เคารพ ดิฉัน กรรมาธิการ พรรณราย ชันชกิจ นะคะ อยากจะขออนุญาตเรียนในฐานะผู้ปฏิบัติงานถึงวิธีการทำงานของการที่จะดูแลสภาที่ปรึกษาฯ ตามปกติถ้าสมมุติว่าสภาที่ปรึกษานั้นขึ้นตรงกับทางสภาพัฒนาฯ โดยมีสำนักงานเลขานุการนั้นอยู่ในสำนักงานสภาพัฒนาฯ การที่ไม่ตั้งคณะทำงานและอาศัยบุคลากร แล้วก็รวมทั้งอื่น ๆ ของสภาพัฒนาฯ ก็จะทำให้สภาที่ปรึกษาฯ สามารถจะทำงานได้ แต่ในกรณีที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดอยู่ในรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่า ให้รัฐบาลจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งก็หมายความว่า ตามพระราชบัญญัตินี้ภายใน ๒ ปี ซึ่งเมื่อออกจากทางสภาพัฒนาฯ แล้ว ถ้ามาตราต่าง ๆ ไม่ระบุไว้ถึงการจัดตั้งคณะทำงาน การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ นั้นจะสรุปได้เลยว่า การหาข้อมูล การสร้างเครือข่ายและอื่น ๆ นั้นจะไม่มีประโยชน์ และเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช่เหตุในการจะจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทรก่อนนะครับ เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกัมแพงเพชร ความจริงผมเห็นด้วย การที่จะตั้งคณะทำงานตามมาตรา ๑๐ ทวินะครับ แต่ว่าตามมาตรา ๒๐ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น ถ้าหากว่าเราตั้งคณะทำงาน ไม่มีคำว่า “คณะทำงาน” นะครับ ตัดออกไปหมดนี้ ก็เพียงแต่ว่าสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำอะไรก็ได้แล้วแต่ก็ทำเพื่อคณะกรรมการเท่านั้น ไม่ใช่ไปทำเพื่อคณะทำงานด้วย คณะทำงานก็ยอมทำงานตามที่คุณตั้งให้อยู่แล้วนะครับ ตั้งคณะทำงานขึ้นมาก็มีหน้าที่ที่จะทำงานตามที่ผู้ที่ตั้งขึ้นมาใช้ให้ทำงาน เพราะฉะนั้นตรงนี้นะครับ ถ้าสมมุติว่าไม่มีตามมาตรา ๒๐ นะครับ ตัดคำว่า “คณะทำงาน” ออกทุกแห่ง ก็ไม่ได้เสียอะไรนะครับ แต่ว่าทั้งนี้ไม่ใช่ว่าผมไม่เห็นด้วย แต่ผมเห็นด้วยว่าควรจะมีอยู่ แต่ว่าอย่างที่ท่านกรรมาธิการเมื่อสักครู่นี้เรียนนะครับว่า จะไม่มีประโยชน์คงไม่ใช่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านแก้วสรครับ

LIBRT
- ๖๐/๑

๑๒๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธีรวรรณ ๖๐/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : คือเรียนโดยสัจจริงเหมือนกันครับ เรื่องเงินค่าตอบแทนตัดออกไปแล้ว ผมก็ยังนึกว่าคง คณะทำงาน ไว้ พอมาตอนนี้ผมก็ยังนึกว่าคง คณะทำงาน ไว้อีก แต่เมื่อที่ประชุม^{๖๐}นี้บอกว่าเป็นหน้าที่ของกรรมาธิการจะต้องท้าวให้ทันนะครับ ทั้งที่ท้องเรื่องในการอภิปรายนี้มุ่งไปสู่คนเดียวเท่านั้น ผมไม่นึกเลยว่า ผมมีหน้าที่ขึ้นนี่ผู้ที่จะเรียนรู้ไว้เป็นบทเรียนครับ ฉะนั้นคณะกรรมาธิการอื่นโปรดระวังไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการก่อนครับ เชิญครับ

นางสาวพรรณราย ชันชกิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉันอยากจะขออนุญาตสักนิดหนึ่งอาจจะคิดข้อยกเว้น แต่ว่าเนื่องจากดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาก็อยากยังนึกถึงว่า ดิฉันคิดว่า การพิจารณาของทุกเรื่องนั้นท่านคงจะต้องให้ความกรุณาที่จะดูว่า เราจะมาพูดถึงการทำงานกัน มาดูถึงเรื่องประเทศชาติมากกว่า แล้วถ้าสมมุติว่าเรื่องนี้ไม่ได้มีการที่จะจัดตั้งคณะทำงาน และในมาตรา ๑๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการคุณหมอนูรีนทร์นั้นทุกทั้งไม่ทัน เพราะมันจะไปหาหรือกับดิฉันข้างนอกนั้นจะมีผลกระทบกับการทำงานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ในกรณีที่ไม่สามารถจะมีเจ้าหน้าที่ไม่สามารถที่จะไปสู่ศูนย์ข้อมูล ดิฉันคิดว่าอยากจะขอความกราบเรียนท่านช่วยกรุณาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งละค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสันติภาพครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่อยากจะเลือกปฏิบัติ ถ้าบรรทัดฐานอย่างไรแล้วผมได้รับบทเรียนอันเข้มข้นและเจ็บปวดมาตอนที่ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมให้อภัยคำแก่นี้แต่เวลาท่านประธานฯ ถามว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรทั้งมาตราผมหล่นหมด ผมทั้งไม่ทัน แต่ผมยอมรับหมด แต่ถ้าเป็นเช่นนี้ซึ่งประธานฯ เอามาตรฐานตรงนี้มาตามคำพูดของอาจารย์แก้วสรร ขออภัยข้ออ้างอย่างนั้นกรรมาธิการได้ถ้าเป็นเช่นนั้นก็พึงระวังเช่นเดียวกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านไม่ได้รู้หรือครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ไม่ครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ
ผมเคยโดนมาแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่ท่านประธานฯ ถามชัด ถ้าเป็นเช่นนั้นเป็นความ
รับผิดชอบของกรมการ ถ้ายังเลือกปฏิบัติอย่างนี้ผมเห็นด้วยแค่ต้องไปว่ากันข้างหน้า
และฟังละเอียดและฟังระวัง เพราะท่านประธานฯ ถามเมื่อสักครู่ว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมของ
สภาผู้แทนราษฎรมาตรานี้ ท่านถามท่านไม่ได้วันรรคว่า ถามหนึ่ง สอง สาม เมื่อเป็น
อย่างนั้นแล้วต้องตอบเพราะว่า ถ้าอย่างนี้ผมเคยมาในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส.
ผมโดนมาแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมก็ย้อนเกล็ดกลับได้ไหมครับ เอาขึ้นมา เพราะฉะนั้น
อยากให้สภาแห่งนี้ถือเป็นบรรทัดฐานและเป็นเรื่องที่ต้องฟังระวังกัน เพราะได้รับคำชี้แจงไว้
เรียบร้อยก็จะระวังต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านดอกเตอร์สมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจากสุพรรณบุรี ผมว่าอย่างนั้นครับ ถ้าจะให้
เข้าใจสภาที่ปรึกษา เขาไม่ต้องการคณะทำงานหรอกครับ เขาไม่ต้องการจริง ๆ และ
จำเป็นจะต้องมีที่ไหน ต้องการสำนักงานเลขานุการ เล็ก ๆ ช่วยชี้รักรู้ ช่วยจัดการประชุม
ช่วยนัดหมาย ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญทุกท่านก็ทราบดี ผมย้ำอีกทีว่า คนเหล่านี้เขา
เชื่อว่าเขาตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ เขาู้เขามีความเชี่ยวชาญ เขามีทีมงาน ชีวิตเขาอยู่
กับงาน เดือนสองเดือนเชิญเขามาประชุมทีหนึ่ง เขาู้เรื่องหมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นไม่ต้อง
มีคณะทำงานเข้าหาข้อมูลใด ๆ ทั้งสิ้น เขาเป็นชาวประมง เขาเป็นเกษตรกร เขาเป็นช่าง
เทคนิค เทคโนโลยีสารพัดอย่าง เพราะฉะนั้นคณะทำงานนี้ไม่ต้องมีเลย ๒ - ๓ เดือน
เชิญเขามาทีหนึ่ง ๕๕ คน ก็คนที่แล้วแต่มีสำนักงานเลขานุการ เล็ก ๆ จะอยู่กับสภาพัฒนาฯ ก็ได้
ตั้งใหม่ก็ได้เอาไว้ทำหนังสือนัดหมาย ระเบียบ/ซึ่งกาแฟ แล่นั้นแหละครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : (ท่านปรีชาอ่อนครับ)เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม ปรีชา ปิตานนท์ จากจังหวัดจันทบุรี กฎหมายฉบับนี้ผมอภิปรายไว้ตั้งแต่แรก
แล้วผมก็ถูกพาดพิงแต่ก็ไม่ได้ตอบได้ถึงหน่วยงานต่าง ๆ ถึงบุคคลต่าง ๆ อาชีพต่าง ๆ ที่

๑๓๑

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธีรารธรรม ๖๐/๓

เข้ามาอยู่ในกฎหมายนี้ ผมถูกคัดค้านว่านี่จะเป็นการรวมกลุ่มอาชีพเข้ามา ผมก็ได้บอกแล้วว่า นี่คือการรวมเอาข้อมูลวัตถุดิบเข้ามาซึ่งผมขอพาดพิงอาจารย์สมเกียรติตินหนึ่ง ซึ่งสนับสนุนความคิดของผมว่า บุคคลเหล่านี้เขารู้ดีอยู่แล้ว เรารวบรวมข้อมูลดิบแล้วก็สภาพพัฒนาฯ หรือคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่แปลงผล แปลงข้อมูลดิบไปสู่แผนปฏิบัติการแห่งชาติ -----

- ๖๑/๑

เพราะฉะนั้นเขาไม่จำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการอะไรมาดำเนินการให้เขาอีกหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เขาอีกนะครับ เขารู้ที่อยู่แล้ว จัดประชุมให้เขาให้ได้แต่ละครั้ง มีเบี้ยประชุมให้เขา แล้วก็ดำเนินการประชุม ค่ากาแฟ ค่าน้ำชาหรือค่าอาหารกลางวัน ค่าที่พัก พอแล้วครับ ปีหนึ่งจะประชุมกี่ครั้ง ผมบอกแล้วอย่างไรครับว่า ข้อมูลดิบมาจากบุคคลเหล่านี้ไม่จำเป็นจะต้องไปแสวงหาอะไรอีก หลังจากท่านได้ข้อมูลดิบมาแล้ว สภาพพัฒน์ฯ นั้นแหละจะต้องไปดำเนินการวิเคราะห์หรือไปดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็นแผนแห่งชาตินี้ ผมพูดไว้แล้วพูดตั้งนานแล้วนะครับ แล้วก็คณะกรรมการอาจจะละเลย¹¹²²ไปก็คิดว่าจะต้องตั้งกรมตั้งกองตั้งอะไรขึ้นมาอีกใหญ่โต ในที่สุดแล้ว¹¹²³คำตอบแทนของคณะเจ้าหน้าที่ที่ไม่จำเป็นต้องมีหรือก ใช้คนของสภาพพัฒน์ฯ ไม่ก็คนที่ทำงานได้ เราพูดในประเด็นนี้มาตั้งแต่แรกแล้วนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านวุฒิสกครับ

เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ นะครับ ผมเป็นคนมีเหตุมีผลนะครับ แล้วผมก็เห็นประเด็นที่กรรมการได้พยายามจะชี้แจงแล้วก็ร้องให้เราพิจารณาใหม่ ผมพยายามที่จะหันไปดูมาตรา ๑๐ ทวิ ที่อาจารย์หมอนิรันดร์ได้ทักท้วงว่า เมื่อมาตรา ๑๐ ทวิ ให้สภาที่ปรึกษาฯ สามารถจะทำอะไรได้มากมาย โดยเฉพาะตั้งคณะทำงานขึ้นมาได้แล้ว แต่พอเราพูดถึงมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๐ ที่กำลังพูดว่า จะตัดคำว่า “คณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง” ออกไปหรือไม่ ทั้ง ๆ ที่มาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา ๑๖ ทวิ ได้พูดถึงคณะทำงานนี้เอาไว้ ผมฟังด้วยความเคารพนะครับ ผมคิดว่ามีคำตอบหนึ่งครับ ถ้าทางผู้แทนที่มาจากสภาพพัฒน์ฯ สามารถตอบได้นี้ ซึ่งท่านตอบได้ละฉะฉานมาก ก็จะคลี่คลายปัญหาหลายอย่างลง ท่านอย่าเพิ่งไปไหนนะครับ มาตรา ๑๐ ทวิ เขียนว่าอย่างนั้น¹¹²⁴ครับ ดูซิจะครอบคลุมประเด็นหรือเปล่า เขาเขียนว่า ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือบุคคลใดเพื่อทำหน้าที่หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง นี่ก็ถ้อยคำที่ปรากฏในมาตรา ๑๐ ทวิ หมายความว่า คณะกรรมการนี้ คณะกรรมการสภาที่ปรึกษาฯ นี่ตั้งคณะ

ทำงานเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งนะครับ คำว่า “ดำเนินกิจการ” นี่นะครับ ถ้ามาดูในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ เขียนอย่างนี้ครับ เมื่อเราเห็นตามร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรจะเหลือดังนี้ครับ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา คำว่า “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน” ในมาตรา ๑๗ ที่กึ่งตามร่างเดิมนั้น เทียบเคียงกับคำนี้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาฯ ได้หรือไม่ ถ้าเทียบเคียงได้นั้นแสดงว่าไม่มีปัญหาคณะทำงานได้ทั้งเบี้ยเลี้ยง ในมาตรา ๒๐ คณะทำงานก็จะมีบุคคลต่าง ๆ คอยช่วยเหลืออยู่แล้ว ถามว่าเทียบเคียงกันได้ไหม ด้อยค่า ๒ ด้อยค่านี้นะครับ โดยสรุปก็คือว่า ในมาตรา ๑๐ ทวิ คำว่า “ดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาฯ” กับคำว่า “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน” เทียบเคียงกันได้ไหม ถ้าเทียบเคียงกันได้ไม่มีปัญหาครับ คณะทำงานได้ทั้งเบี้ยเลี้ยงตามมาตรา ๑๗ และแม้ไม่มีอยู่ใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) นี้ ตามมาตรา ๒๐ ก็ไม่มีปัญหา ขอให้ท่านวินิจฉัยหน่อยครับว่าด้อยค่าเป็นเหมือนกันหรือเปล่า ถ้าเป็นดังนั้นผมคิดว่าปัญหาตกครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ
เชิญคุณหมอลครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตต่อหน้าครับ ไม่ทราบว่าจะอนุญาตหรือเปล่าครับ เพราะว่าท่านถามเป็นหน้าที่สภาฯ แต่ว่าเราได้หารือกันนะครับ แล้วผมก็เป็นเลขานุการกรรมาธิการนะครับ คือผมคิดว่าเท่าที่เราได้หารือกันแล้วผมคิดว่าค่าใช้จ่ายที่ท่าน ^{วิ.ว.} วัลลภได้พูดถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานครอบคลุมถึงอยู่ แต่ตรงนี้เป็นวรรคหนึ่งถ้าเราเอาตามร่างเดิมนี้ใช้คำว่า “ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” แล้วไม่ได้เติมคำว่า “รวมทั้งคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง” ตรงนี้เราเกรงว่า เวลาตีความแล้วไม่สามารถที่จะครอบคลุมในการที่จะให้เขาได้ครับเท่าที่ตนเอง แต่ถ้าสภาแห่งนี้คิดว่าครอบคลุมได้ ผมก็ไม่ขัดข้องอะไรครับ ที่เราเติมนี้เพราะว่าต้องการให้สมบูรณ์เท่านั้นเองครับ แต่ถ้าหลักการตรงนี้อ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

LIRT

๑๓๔

ว. ๒๐ (ส. นิธิบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๖๑/๓

หรือเปล่าครับ ลองอ่านแล้วว่าเข้าใจไม่ตรงกันอย่างไรครับ เข้าใจแล้วว่า ให้เฉพาะสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ แต่ไม่ได้ให้คณะทำงานครับ เราจึงได้เข้าไปตรงนั้นละครับ ส่วนการดำเนินการตรงนั้นครอบคลุมอยู่แล้วครับในส่วน of สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ครับ

- ๖๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอต้อนรับ โทงเปาดี ก่อน
น่ะครับ แล้วท่านก็สวัสดี

นายโทงใบ โทงเปาดี (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ
กระผมมีความเห็นอย่างนั้นะครับ กระผมคิดว่าตามร่างนี้ในมาตรา ๑๐ นี้ พวกเราบอกว่า
ให้สภามีอำนาจแต่งตั้งอยู่ในมาตรา ๑๐ ทวิ ให้สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงาน คณะทำงาน
ตัวนี้ผมว่าคงจะครอบคลุมไปหมดแล้วกระมังครับ ก็มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานได้ ก็น่าจะ
ไปครอบคลุมตรงนั้นด้วย เพราะว่าเมื่อสภามีอำนาจแต่งตั้งขึ้นมาแล้ว เขาก็เป็นคณะทำงาน
ตามที่กฎหมายให้อำนาจอยู่แล้วอันหนึ่ง ที่อีกข้อหนึ่งก็คือว่า มาตรา ๑๕ ให้สภามีอำนาจ
ตราข้อบังคับ ตรงนั้นมีอีกจุดหนึ่งที่สภาอาจจะไปตราข้อบังคับ ตราระเบียบอะไรขึ้นมา
พิจารณาได้อีกส่วนหนึ่ง กระผมอยากตั้งข้อสังเกตสั้น ๆ แล้วที่ตามมาตรา ๒๐ ก็ว่า ให้สภามี
สำนักงานสภาที่ปรึกษา ก็ในช่วง ๆ ไปอยู่ กระผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาหากไปกว่านี้ คือ
เขาให้มีอยู่เราก็ตีความให้ละเอียดต่อไปตรงนั้น น่าจะเป็นไปได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านชัชชัย ครับ

นายวิชัญ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัญ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย สำหรับในมาตรา ๒๐ ที่มี
ท่านกรรมการได้ทั้งดิ่งคิดหนึ่งว่า การที่สภาแห่งนี้ได้ลงมติไปนั้น ความเข้าใจ
กรรมการท่านเข้าใจว่า เป็นการลงมติเฉพาะพรรคแรกไม่รวมถึง (๑) (๒) (๓) (๔) ที่ว่าไป
ทีนี้ก็เกิดความเข้าใจสับสน ผมว่าคิดว่าทางออกนะครับ ท่านประธานฯ เพื่อที่ฉันจะขอยก
หาหรือท่านประธานฯ ว่า ใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๖๘ ที่ระบุว่า ประธานของที่ประชุมมี
อำนาจสั่งให้รวม หรือแยกประเด็นพิจารณา หรือลงมติ เว้นแต่ที่ประชุมสภาจะมีมติเป็น
อย่างอื่น ผมอยากให้ท่านประธานฯ หรือว่าใช้ตรงวรรคสุดท้ายนี้ ตามมติที่ประชุมแห่งนี้ว่า
ที่ลงมติเมื่อสักครู่ หมายความว่าเฉพาะในพรรคแรก หรือว่ารวมไปด้วย ถ้าที่ประชุมแห่งนี้มี
มติเห็นว่า รวมทั้งมาตราที่จบไป แต่ถ้ามติที่ประชุมแห่งนี้มีความเห็นว่า น่าจะเฉพาะ
พรรคแรกได้ ก็ถามว่า (๑) (๒) (๓) ต่อไป จะได้ว่าข้อยุติครั้งนี้ได้ครับท่านประธานฯ
ขอหาหรือตรงนี้ครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรี ศรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ด้วยความเคารพนับถือท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๖๘ ดังกล่าวนี้นี่ท่านวิสิษฐ ได้แนะนำหรือเสนอแนะ ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ต้องเป็นกรณีก่อนจะลงมติ แล้วท่านประธานฯ ก็จะเลือกเอาว่าจะเอาตรงไหน ผมเข้าใจที่ท่านวิสิษฐพยายามจะหาทางออกให้ แท้จริง ๆ แล้วทางออกง่ายครับ ผมเข้าใจว่าที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาโดยรอบคอบที่ท่านกรรมาธิการ ซึ่งเป็นตัวแทนสภาพัฒน์ฯ บอกว่าเราจะต้องพิจารณาเพื่อประเทศชาตินี้ ผมเชื่อว่าในที่ประชุมแห่งนี้ก็ถึงประเทศชาติทุกคน และเป็นการพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว มาตรานี้ผ่านไปแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ เราพยายามจะให้ทุกคนอยู่ตรงนี้ ขออนุญาตให้ผ่านในที่ประชุมพิจารณาโดยรอบคอบที่สุดแล้ว แล้วก็คิดว่าถูกต้องด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมพร ศรี

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ผมคิดว่าการพิจารณาของสภาเราก็ได้ทำอย่างถูกต้องรอบคอบแล้ว ท่านประธานฯ ก็ได้สอบถามก่อนที่จะลงมติเป็นที่เข้าใจกันทุกคนแล้ว ผมว่าในการพิจารณากฎหมายเราก็ต้องทำไปตามข้อบังคับ โดยเฉพาะการลงมติในวาระที่ ๒ นี้ ผมอยากจะกราบเรียนฝากไปยังกรรมาธิการผ่านท่านประธานฯ ไปว่าในการพิจารณากฎหมายในชั้นวุฒิสภาของเรา ในการที่กรรมาธิการ หรือวุฒิสภามีมติไปอย่างนั้น ก็ไม่ใช่ว่ากฎหมายนั้นเป็นกฎหมายที่ใช้ได้เสีย-----

๑๓๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปริณิพจน์ ๖๓/๑

เนื่องจากว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน สภาล่างหรือสภาผู้แทนฯ ก็สามารถที่จะวีโต (Veto) หรือโต้แย้งกฎหมายได้ ฉะนั้นผมคิดว่าในขั้นของเราก็ไม่ใช่ว่าถึงขั้นสูงสุดสุดขอหรือว่าเป็นสิ่งที่เด็ดขาดเลย ฉะนั้นผมว่ามันที่ลงไปแล้วเราก็ต้องรักษายาข้อบังคับรักษาระเบียบของสภาเพื่อประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ ผมคาดว่าท่านประธานฯ น่าจะใช้ดุลพินิจหรือพิจารณาไปตามวาระและมาตราต่อไปเพื่อจะได้ประหยัดเวลา เนื่องจากว่าสภานี้ยังมีกฎหมายที่ค้างอยู่เป็นจำนวนมาก ผมได้ดูแล้วว่ามียาจำนวนมากจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ท่านกฤษณ์ครับ

นายวิสิทธิ์ เดชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิทธิ์ เดชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผมนำข้อบังคับ ข้อ ๖๘ ขึ้นมาผมคิดว่าใช้ได้ครับ เพราะว่าในมาตรา ๒๐ ท่านกรรมาธิการท่านทักท้วงหลังจากลงมติทันทีแล้วนะครับ ไม่ใช่ว่าผ่านเลยไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ เมื่อเกิดการเข้าใจไม่ตรงกัน ข้อบังคับ ข้อ ๖๘ นำมาใช้ได้ครับท่านประธานฯ โดยพรรคสุดท้ายนะครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ก็อยู่ที่ท่านประธานฯ นะครับจะวินิจฉัยว่า จะถามมติที่ประชุมหรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปริดีครับ

นายปริดี หิริญพฤษย์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมปริดี หิริญพฤษย์ จากปทุมธานี ขอเรียนหรือท่านประธานฯ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการจะเพิ่มพิจารณาอีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ กระผมอยากขอให้ท่านประธานฯ ดูในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งมีความสำคัญว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวาระที่ ๒ นี้ให้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา แต่ในข้อความท้ายสุดบรรทัดสุดท้ายเขียนว่า ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมวุฒิสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น กระผมมีความเชื่อว่าหากการร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ปรากฏว่ายังมีข้อความสำคัญที่ยังตกค้าง ยังไม่ได้แก้ไขหรือลงมติไปด้วยความเข้าใจที่ยังไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ หากที่ประชุมมีมติเป็นอย่างอื่นแทนที่จะเรียงตามลำดับมาตราอย่างเดียว กระผมมีความเชื่อว่าเราสามารถที่จะย้อนกลับมาพิจารณาได้ เพื่อให้การพิจารณากฎหมายนั้นถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมายนี้ กระผมมีความเชื่อว่า

มาตรานี้จะปรับเข้ามาใช้ได้ เพราะให้อำนาจผู้ศึกษาที่ประชุมของวุฒิสภาที่จะลงมติ
อย่างใดอย่างหนึ่งจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมควรศรี

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น จริง ๆ แล้วมาตรา ๒๐ ได้มี
ผู้อภิปรายหลายท่านแล้วนะครับ ในความเห็นของผมถึงแม้จะคัด คณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง
ออก ก็ไม่ได้เสียความอะไรเลย เพราะมาตรา ๑๐ ทวินันได้บอกว่า สภาที่ปรึกษาฯ นั้น
สามารถแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าให้สำนักงานนี้ไม่ได้เป็นเลขาฯ
อะไรก็แล้วแต่ แต่สภาที่ปรึกษาฯ ในเมื่อแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาแล้ว ในคำสั่งแต่งตั้ง
คณะทำงานนั้นจะต้องมีประธานกรรมการ เลขานุการ อะไรต่าง ๆ เมื่อศึกษาในเรื่องใดแล้ว
จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ ทราบ แล้วการจะดำเนินการประมวลผลอะไรต่าง ๆ ย่อม
ส่งคืนมาให้สำนักงานดำเนินการไม่เสียความอะไรเลยครับ ถึงแม้คัดตรงนี้ออกแล้วมันไม่มี
ผลเสียอะไรเลย ยังสามารถแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาได้อยู่ เพราะสภาที่ปรึกษาฯ นั้นเป็น
ผู้แต่งตั้ง จะแต่งตั้งใครเป็นประธาน เป็นเลขานุการของคณะทำงานนั้นได้แล้วเสนอ
ความเห็น จะต้องเสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อเสนอไปแล้วสภาที่ปรึกษาฯ เห็นเป็นอย่างใดก็
ส่งให้สำนักงานนั้นได้รวบรวมข้อมูลตรงนั้นขึ้นไปได้ กระผมเห็นว่าเราอภิปรายในเรื่องนี้มา
พอสมควรแล้ว ~~มันอยู่~~ที่ประธานฯ ตอนนี้ว่าเราลงมติไปในมาตรา ๒๐ นั้นถือว่าลงทั้งมาตรา
หรือเปล่า ถ้าไม่ชัดเจนจะบอกว่าลงเฉพาะวรรคหนึ่ง สำหรับ (๑) (๒) (๓) ก็ขอมติอีก
ครั้งหนึ่งก็อาจจะจบไปนานแล้วครับท่าน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับท่านประธาน

เสร็จครับ

๑๓๕

ว. ๒๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติดา ๖๔/๑

นายประเกียรติ นาสีมา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ประเกียรติ นาสีมา คือความจริงแล้วเป็นเรื่องที่คณะกรรมการข้อท้วงติง
ในเรื่องการลงมติ เพราะเห็นการอภิปรายอยู่เฉพาะในหมวดเดียวเท่านั้น ในมาตรา ๒๐
วรรคแรกเท่านั้นเองก็เลยท้วงติงเข้าไป แต่เมื่อคำนึงถึงสภาพโดยรวมของกฎหมายนี้
ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของเราทั้งหมดคนละครับ หัวใจไม่ได้อยู่ที่มาตรา ๒๐ ตรง
(๑) (๒) นั้น แต่หัวใจอยู่ที่มาตรา ๑๐ ทวิ ที่สภาจะต้องคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อทำงาน
คือจะตั้งตัวสมาชิกเอง หรือจะตั้งบุคคลอื่นก็ได้ตรงนั้นคือหัวใจสำคัญ แต่เราผ่านไปแล้วว่า
ตั้งได้ พอมาถึงมาตรา ๑๑ เรามองว่า คณะทำงานนั้นไม่ให้ได้รับเบี้ยเลี้ยงหรือเบี้ย
ประชุมอะไรทั้งสิ้น คือเราตัดออก เพราะฉะนั้นการที่จะไปตั้งคณะทำงานตาม
มาตรา ๒๐ จึงไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีประโยชน์เพราะเขาไม่ทำอยู่แล้ว
เราตั้งไปก็ไม่ได้ทำเพราะเขาไม่ได้อะไรตอบแทน คณะกรรมาธิการจึงขอถอนข้อท้วงติง
นี้ขอให้เป็นที่ไปตามมติเดิมที่ลงไว้แล้วครับ ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เชิญ

ท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “บทเฉพาะ/~~ไม่มี~~การแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ

~~ท่าน~~พลตำรวจเอก ประทิน ~~ศิริ~~ศรีครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ มาตรา ๒๒ นั้นผมมีความเห็นว่า ร่างของสภาผู้แทนราษฎรนั้น
คืออยู่แล้ว แล้วก็ควบคุมถึงหมด แต่ร่างของกรรมาธิการนั้นกลับมานับญาติว่า
ให้ทำหน้าที่สรรหาตามมาตรา ๖ (๑) ด้วย และจัดเจ้าหน้าที่ช่วยราชการ สิ่งเหล่านี้
เป็นเรื่องภายใน ในการจัดเจ้าหน้าที่ช่วยราชการนั้น ส่วนราชการต่าง ๆ สามารถ
ทำได้ เพราะมีระเบียบทางราชการให้ดำเนินการอยู่แล้วครับ จึงเห็นควรป็นตามร่าง
ของสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีศรีรับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สันฯ ๑ ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ในส่วนที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมในมาตรา ๒๒ นั้นครับ คณะกรรมาธิการสรรหา
ตามมาตรา ๖ (๑) นั้น จริง ๆ แล้วก็มิใช่บทบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ (๑) โดยตรงแล้ว
ซึ่งไม่จำเป็นหรือควรครับ ต้องมีบทเฉพาะกาลครับ ไม่ต้องมารบุ่นไว้ใน
บทเฉพาะกาล แล้วส่วนที่จัดเจ้าหน้าที่ช่วยราชการดังกล่าว นั้น ในเบื้องต้นใน
มาตรา ๒๐ ถัดคำว่า “ส่วนราชการ” ออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่มีประโยชน์
อันใดที่จะเพิ่มส่วนที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเข้ามา จึงขอคัดถ้อยคำในส่วนที่
คณะกรรมาธิการเพิ่มเข้ามาออก คงให้อธิบายร่างเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ผม นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
ในฐานะกรรมาธิการครับ ขออนุญาตชี้แจงเหตุผลในมาตรา ๒๒ นะครับ
ในกรรมาธิการที่เราได้มีการพูดคุยปรึกษาแล้ว ได้มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ให้
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่และเป็น
เลขานุการของคณะกรรมการสรรหา ตรงนี้ก็ด้วยแนวคิดที่ว่า งานในส่วนของ
สภาที่ปรึกษาฯ นั้นไม่ใช่เป็นงานที่ต้องไปอยู่ร่วมกับสภาพัฒนาฯ เพราะสภาพัฒนาฯ นี้
เป็นหน่วยงานของราชการของรัฐบาล แต่เราต้องการแยกให้สภาที่ปรึกษาฯ นี้ เป็นสภา
ที่เป็นความคิดเห็นของประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อต้องการแยกออกไปแล้วเรามองเห็น
ว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในเรื่องของสำนักงานในกรณีที่จะดำเนินการก็ตามนี้ การที่ให้
สำนักงานที่ปรึกษาสภาพัฒนาฯ เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมตรงนั้น เนื่องจาก
วัฒนธรรมขององค์กรในการทำงานต่างกัน เพราะฉะนั้นพูดตรง ๆ เลขก็คือว่า เรา
ไม่ต้องการให้มีการครอบงำของคณะทำงานต่าง ๆ ในสภาพัฒนาฯ ในการที่จะเข้ามาสู่
ในสภาที่ปรึกษาฯ เพราะเราคิดว่าการทำงานคนละส่วนกัน ดังนั้นเองเราจึงคิดว่า
ในระยะเริ่มต้นก็คือบทเฉพาะกาล ก็คงจำเป็นที่จะต้องให้สภาพัฒนาฯ เข้ามามีส่วนร่วม

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติ ๖๔/๓

โดยการที่แก่เป็นส่วนร่วมในเรื่อง~~ของ~~การจัดสรรคนที่จะมาเป็นเลขานุการ
คณะกรรมการสรรหา ซึ่งมองไปแล้วก็เห็นสมควรว่าก็น่าจะเป็นเลขานุการของ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ-----

- ๖๕/๑

ขณะเดียวกันเมื่อกรรมการสรรหา สรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ทั้ง ๘๘ ท่านได้แล้วก็ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษา นั้นดำเนินการในการที่จะดูแลในสำนักงาน เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการต่าง ๆ ที่จัดสรรมาจากคณะกรรมการสภาพัฒน์ นั้น ก็เข้ามาอยู่ในการดูแลของประธานสภาที่ปรึกษา อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งตรงนี้จะทำให้เกิดการแบ่งแยกหน่วยงานที่ชัดเจนกันครับ ~~ส่วน~~ นั่นก็เป็นที่มาของการที่เราปรับปรุงในมาตรา ๒๒ เพื่อทำให้เกิดความเป็นอิสระในทางความคิดและความเป็นอิสระรวมทั้งการแบ่งแยกหน้าที่ในการทำงานไม่ให้ซ้ำซ้อนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกวีก่อนครับ ~~เชิญ~~

นายกวี สุทธิระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม กวี สุทธิระ จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากเราได้มี ~~ตัว~~ ตัดมาตรา ๒๐ ไม่มีการดั่งกรมขึ้นมาอีกแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๒ นี่จำเป็นต้องมีไว้เพื่อออกกฎหมายรับรองว่า สภาเศรษฐกิจ ที่สะพานขาวจะต้องมาทำหน้าที่เป็นเชกเรตพาริตี ของสภาที่ปรึกษา ชุดนี้ ~~นี้~~ และจะต้องอยู่ ต่อจัดเจ้าหน้าที่อะไรก็แล้วแต่นะครับ รวมทั้งสำคัญที่สุดก็คือว่า โดยให้อยู่ในการกำกับดูแลของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จริง ๆ แล้วถ้าเราต้องการจะเขียนให้สอดคล้องกับหน่วยงานรัฐสภาที่คืออะไรต่าง ๆ น่าจะต้องเขียนบอกว่า โดยให้อยู่ในการบังคับบัญชาของประธานสภาที่ปรึกษา เพราะเรากลัวว่าสภาที่ปรึกษา นี่จะไม่เป็นอิสระ เพราะฉะนั้นเมื่อมาอยู่ได้บังคับบัญชาแล้วสภาก็ต้องอิสระแน่ครับ ประธานต้องสั่ง ขวหันซ้ายหันได้ เพราะฉะนั้นไม่ต้องกลัวว่าสภานี้จะไม่อิสระ จะถูกครอบงำโดยสภาพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักนายกฯ ไม่จำเป็นแล้วละครับ เพราะอำนาจการปกครองบังคับบัญชาส่วนหนึ่งก็ต้องอยู่ภายใต้ประธานสภา ~~ส่วน~~ ^{15.07} นี้กระผมว่าเป็นหัวใจของความเป็นอิสระของสภาที่ปรึกษา แห่งนี้มาก แต่ว่าจะต้องเขียนใหม่นะครับ กระผมอยากจะให้ทางท่านประธานกรรมาธิการลงเขียนใหม่ได้ไหมครับ ตัดคำว่า “วาระแรก” ออกเสีย ก็เหลือแต่ “ให้สำนักงานคณะกรรมการ” อะไรต่าง ๆ จนกระทั่งมาถึง “โดยให้อยู่ในการกำกับการดูแลหรือให้อยู่ได้บังคับบัญชาของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ค่อไปก็ตัดอันนี้ออกครับ

แล้ววรรคสุดท้ายนี้ก็ โอเค. ใช้ได้ครับ ลองปรึกษากันดูซิครับ กรรมการครับ
 มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาในการจัดตั้งหน่วยงาน เพราะว่าเราตัดมาตรา ๒๐ ออกไปแล้ว
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการประเกียรติ
 ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ
 ผม ประเกียรติ ครับ ตามที่ท่านผู้เกียรติได้เสนอให้ร่างขึ้นมาใหม่นั้น ตรงนี้เรากำลัง
 พิจารณาเฉพาะกาล คือสภาที่ปรึกษาฯ ยังไม่ได้ตั้งขึ้น คือในขณะที่กำลังจะตั้งขึ้น
 เราจะให้เลขาฯ ของสภาพัฒนาฯ เข้ามาทำหน้าที่ช่วยในการเป็นเลขาฯ ชั่วคราว ในการ
 เป็นเลขาฯ ในการจัดสรรหาสมาชิก ส่วนที่ท่านได้เสนออยากจะให้เพิ่มเติมนั้นมีอยู่ใน
 มาตราที่แท้จริงของพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วคือมาตรา ๒๐ (๖) ตอนท้ายมีอยู่แล้วว่า
 สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ นี้ขึ้นอยู่กับดูแลของประธานสภา มีอยู่แล้วครับ
 เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องเติมขึ้นมา ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านพลตำรวจเอก ประทิน

เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ที่กระผมได้เสนอให้ใช้ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ยากจะขอความกรุณาสมาชิก ที่มีร่างเดิมได้อ่านนะครับ ในมาตรา ๒๒ นั้นได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ในวาระเริ่มแรกนั้นสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ยังไม่มีกัให้สำนักงานของสภาพัฒนาทำหน้าที่แทนและใช้เลขานุการของสำนักงานสภาพัฒนาฯ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ปรึกษาฯ ครับ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติว่า ให้จัดเจ้าหน้าที่ช่วยราชการหรืออะไรทำนองนั้น เพราะอะไรในหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ นั้นสภาพัฒนาฯ ต้องรับไปทำหมดครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะขอมตินะครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เป็นถ้อยคำที่สำคัญมากครับ คนละตำแหน่งเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมเข้าใจว่ากรรมาธิการสืบสนหรือผมอาจจะสืบสนก็ได้เนะครับ แต่ผมเชื่อว่าผมไม่สืบสน ในมาตรา ๒๒ บรรทัดที่ ๓ กรรมาธิการดูตามด้วยนะครับ เขียนว่า แก่คำว่า “และ” เป็น “โดย” นะครับ โดยให้เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๖ (๑) กลับไปดูมาตรา ๖ (๑) บอกว่า ให้เลขานุการสภาเป็นเลขานุการ ตกลงใครเป็นเลขานุการกันแน่ของกรรมการสรรหา ท่านดูมาตรา ๖ (๑) นะครับ บอกว่า เมื่อมีกรณีจะต้องมีการเลือกสมาชิกจำนวน ๒๑ คน แล้วมาดูหน้า ๓ วรรคก่อนสุดท้าย ให้เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ เป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหาใช้ใหม่ครับ ให้เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ ผู้นี้คือในหน้า ๓ แค่อ มาตรา ๒๒ บอกว่า ให้เลขานุการคณะกรรมการ คือเลขานุการสภาพัฒนาฯ เป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา ใครเป็นกันแน่ระหว่างสภาที่ปรึกษาฯ เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ หรือเลขานุการ สภาพัฒนาฯ ไม่แน่ว่าผมอาจจะสืบสน ขอบขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณหมอนครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมการ) : ก็ไม่ว่าใครสับสนนะครับ แต่ว่าประการที่ ๑ คือตรงนี้เป็นบทเฉพาะกาล ประการที่ ๒ ก็คือว่า การเขียนตรงนี้เป็น การเขียนโดยที่เรารกรรมาธิการได้ประชุมเอาหลักการแล้วให้กรรมาธิการที่เป็นมาจาก คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นคนเขียนถ้อยคำให้ครับ ผมอยากจะชี้ว่าตรงนี้คือการระนว่า ให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่แค่เป็น เลขานุการกรรมการสรรหาในบทเฉพาะกาล บทเฉพาะกาลก็ภายใน ๒ ปี คือหลังจาก เมื่อสรรหาเสร็จแล้ว เมื่อ ๒ ปีแล้ว เมื่อดำเนินการในการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ / ถาวรแล้วตรงนั้นเลขาธิการของสภาที่ปรึกษาฯ จึงเป็นเลขานุการที่แท้จริงตลอดไป อันนั้น เป็นเรื่องหนึ่งในหน้า ๓ แต่อันนี้เป็นบทเฉพาะกาล ส่วนในเรื่องของการกำกับดูแลที่ได้พูด เมื่อสักครู่นี้ มี ^{การกำกับดูแล} ได้ซักถามคือท่านทวี ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ^{การกำกับดูแล} บัญชีจริง ๆ แล้วตอนแรก ก็พูดกันถึงว่าจะใช้คำว่า “กำกับดูแล” หรือ “บังคับบัญชา” แต่เรามองดูว่า คำว่า “บังคับบัญชา” ฟังดูแล้วรู้สึกว่าจะรุนแรง จริง ๆ แล้วเจ้าหน้าที่ที่จัดมาแล้วยังขึ้นตรงต่อ โดยสายงานการบังคับบัญชายังขึ้นตรงต่อสภาพัฒน์ฯ แต่ว่าเราจัดมาชั่วคราวเหมือน กกด. ระยะแรกประมาณ ๑ ปี ก็มีข้าราชการโอนเข้ามา เราก็เลยใช้คำว่า โอนมาอยู่ในการกำกับ ดูแลแต่โดยการบังคับบัญชาจริง ๆ แล้วก็ยังขึ้นอยู่กับต้นสังกัดเดิมอยู่ เพราะฉะนั้นเรา ไม่อยากใช้คำว่า “บังคับบัญชา” ก็เปลี่ยนเป็น “การกำกับดูแล” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภกรับเชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกัย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเป็นดังที่ท่านอาจารย์หมอนิรันดร์ได้อธิบายเมื่อสักครู แสดงว่าจะตัดคำว่า “ในวาระ เริ่มแรก” ออกไม่ได้ เพราะท่านทวีเสนอตัดคำนี้ออก ถ้าเป็นดังที่ท่านไว้ใหม่ครับ หรือว่า ตัดออกได้ ตัดไม่ได้ใช่ไหมครับ นั่นซิ แสดงว่าที่ท่านอธิบายว่า คนละช่วงเวลา เพราะฉะนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า คำว่า “ในวาระเริ่มแรก” ที่เสนอให้ตัดออก เอาออกไม่ได้ ต้องคง ถ้อยคำนี้เอาไว้ใช่ไหมครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ในมาตรา ๒๒ ได้กำหนดหลักสำคัญครั้นว่า เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มาทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ปรึกษาฯ ผมว่าตรงนี้ร่างเดิมเขาถูกต้องแล้วนะครับ เพราะว่าในร่างที่แก้ไขใหม่ไปแล้วว่า ให้เลขานุการของสภาพัฒน์ฯ มาทำหน้าที่เลขานุการเรื่องการสรรหาเท่านั้น แล้วงานอื่น ๆ ละครับ งานอื่น ๆ ที่จะต้องให้เลขานุการเขามาทำงานต่อไปในช่วง ๒ ปีหรือ ๕ ปี ที่ว่าในมาตรา ๒๓ ใครทำ ถูกแก้เป็นกลายเป็นเลขานุการไปเสียแล้ว เฉพาะทำหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการสรรหาเท่านั้น งานอื่น ๆ ไม่มีแล้วครับ โดนตัดไปแล้ว ตรงนี้ผมว่าร่างเดิมเขาถูกแล้วนะครับ ท่านมาเถียงเขาจะทำงานไม่ได้แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

- ๖๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร (กรรมการ) : ก็ดูอย่างที่ท่านเสรีได้พูด

นะครับ คือเราต้องการให้แค่เป็นเลขานุการของกรรมการสรรหาแล้วก็จบ หลังจากนั้นแล้วให้เป็นหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ที่เขาจะทำหน้าที่ในการกำกับดูแล กำกับดูแลโดยการที่เจ้าหน้าที่หรือองคคพพที่จะมาอยู่ที่สำนักงานนี้ เลขานุการสภาพัฒนาฯ ก็จัดมาให้ก่อนเข้าใจไหมครับ เพราะฉะนั้นเราจึงจำกัดการครอบงำ พูดตรง ๆ ก็คือว่า เราไม่ได้ต้องการให้เกิดการครอบงำในทางความคิด หรือในเรื่องของการบังคับบัญชากัน เพราะเราเองดูแล้วไม่อยากจะไปกระทบกับหน่วยงานของสภาพัฒนาฯ ดังนั้นหน้าที่ของเขามีอยู่ ๒ หน้าที่ครับ ประการที่ ๑ หน้าที่ในการที่จะมาช่วยเป็นเลขานุการในการสรรหานะครับ หน้าที่ ๒ ก็คือว่า จัดคนมาช่วยทำงาน ในสำนักงานสภาที่ปรึกษา พอมีสมาชิกสภาที่ปรึกษา ทั้ง ๘๘ ท่านแล้วนี่ สมาชิกทั้ง ๘๘ ท่าน จะทำหน้าที่เลือกประธาน และประธานก็มาทำหน้าที่ในการดูแลเองครับ ดูแลสำนักงาน แล้วเจ้าหน้าที่นั้นก็มาจากสภาพัฒนาฯ ซึ่งได้จัดสรรไว้แล้วในระยะแรก ก็แค่เนิ่นเองครับ (ก็มี ๒ บทบาทของเลขานุการของสภาพัฒนาฯ) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ เกี่ยวเนื่องนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ในการทำงานของสำนักงานนี้นะครับ มันหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีเลขานุการ ในดินร่วนเดิมที่ไม่ใช่บทบาทเฉพาะกาลนี้เขาก็มีเลขานุการ ท่านประธานฯ ครับ แล้วพอมาในวาระเริ่มแรกนี้มันย่อมมีความจำเป็นมากเสียอีกครับ ที่จะต้องมีเลขานุการมาทำหน้าที่ เพียงแต่มันยังมีพื้นที่ไม่ได้ เขาก็เอาเลขานุการของสภาพัฒนาฯ มาทำหน้าที่ตรงนี้ แต่ถ้าหากว่าเหตุผลของท่านกรรมการ นายแพทย์นิรันดร์ บอกนะครับว่า เราไม่ต้องการครอบงำ คือมันคนละเรื่องเลยครับ ดินนี้มันเป็นเรื่องของงานธุรการ อย่างไรเขาก็ไม่ครอบงำอยู่แล้ว ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา มีประธานขึ้นมา ประธานจะมาทำงานธุรการหรือครับ นั่นก็เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นในวาระเริ่มแรก ตามบทเฉพาะกาลดังกล่าวนี้ครับ ที่ร่างเดิมเขากำหนดให้เลขานุการสภาพัฒนาฯ มาทำหน้าที่เลขานุการสภาที่ปรึกษา นี้ ผมว่ามันชอบด้วยเหตุผลครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรมการมารับ

นายนิรันดร์ พัทธกวีวัชร (กรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผมอาจจะพูดไม่ครอบคลุมอันที่ ๓ คืออันที่ ๓ นี้เราคิดว่าเรื่องเลขธิการสภาที่ปรึกษา
 ในบทเฉพาะกาลที่เกิดขึ้นนั้น มันควรจะเกิดขึ้นจากการที่สภาที่ปรึกษา ๕๕ คนนั้น
 เขาคัดเลือกกันขึ้นเอง จากเจ้าหน้าที่ที่สภาพัฒนาฯ กำหนดมาครับ ทั้งนี้เพราะเราได้คุย
 กันแล้ว ในระบบการทำงาน ถ้าเราให้เลขธิการสภาพัฒนาฯ เข้ามาเป็นเลขานุการของ
 สภาที่ปรึกษา มันเหมือนสวมหมวก ๒ ใบนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อสรรหาสมาชิก
 ทั้ง ๕๕ คนแล้ว สมาชิกเขาก็ทำหน้าที่ในการที่จะสรรหาเลขธิการสภาที่ปรึกษา
 ของเขาเองครับ โดยจากเจ้าหน้าที่ที่สภาพัฒนาฯ กำหนดให้ ซึ่งอันนี้เป็นไปตามบท
 เฉพาะกาลระยะเริ่มแรกคือ ๒ ปีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 นิติเดี๋ยวนะครับ ท่านประธานฯ ครับ คงไม่ใช่เรื่องต่อล้อต่อเถียงนะครับ ผม เสรี
 สุวรรณภานนท์ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ช่วยดูมาตรา ๒๒ นั้นครับ
 บอกวาระเริ่มแรกให้สำนักงานของสภาพัฒนาฯ นั้นครับ เรียกย่อ ๆ เข้าใจง่าย ๆ
 ทำหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ให้มาทำหน้าที่นั้นครับ แต่เมื่อยกสำนักงานมาแล้ว
 ในร่างเดิมเขาบอกว่าให้เลขธิการสภาพัฒนาฯ มาดูแลงานตรงนี้ด้วย แต่กลับกลายเป็นว่า
 กรมการบอกว่าจะให้มีคณะกรรมการไปตั้งคนอื่นมาดูแลงานในสภาพัฒนาฯ
 อีกนะครับ มันขัดเหตุผลครับ ขอเสริมนิติเดี๋ยวนะครับ ขอบทวนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบทวนครับ ท่านบุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ จากฉะเชิงเทรา ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านเสรีอย่างเต็มที่
 เพราะว่ามาตรา ๒๒ นี้ที่ไปตัดเขา คำว่า “เลขธิการ” ไม่เป็น “เลขานุการ” ให้เลขธิการ
 เป็นคณะกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๖ (๑) มาตรา ๖ (๑) เขากำหนดไว้ในหน้า ๓
 ครับ ช่วยกรุณาด้วยครับ ในหน้า ๓ เขาเขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้ว วรรคท้ายของมาตรา ๖ นี้
 ให้เลขธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ
 ตาม (๑) ก็คือกรรมการสรรหา -----

เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปอ้างตรงมาตรา ๒๒ อีกหรอกครับ แต่เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๒
 สาระเดิมนั้นเขาต้องการให้เลขานุการไม่ใช่เลขานุการ ให้เลขานุการเป็นเลขานุการสำนักงาน
 นี่ไปพลาถก่อน ทีนี้เราเลิกพูดมาตรา ๒๐ ไปแล้ว เราไม่มีแล้วกรมที่ว่านี่ฐานะเป็นกรมที่เรา
 ไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นก็ควรจะต้องกลับฐานะเดิมไปสู่ฐานะเดิมเขา กรุณาทำความเข้าใจ
 ด้วยว่าเป็นเลขานุการของสภา ถ้าเราไปพูดว่าเป็นเลขานุการกรรมการสรรหาที่ไปข้างตรงนั้น
 อีกและที่ตรงนี้สาระก็ไม่ครบอีก แล้วใครจะทำหน้าที่ที่รักษาการในฐานะเป็นเลขานุการของ
 สภาที่ยังไม่เรียบร้อยอย่างไรใครจะเป็นคนทำ ขอรบกวนเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวุฒิสภานครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ฟังท่านอาจารย์ดอกเตอร์บุญเลิศ ฟังท่านเสรี แสดงว่าความคิดผมแต่ต้นไม่ผิด ผมว่าผม
 ไม่สับสน มาตรา ๖ ที่พูดชัดเจนนั้นพูดถึงเรื่องการสรรหาซึ่งให้เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ
 เป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา มาตรา ๖ วางไว้อย่างนี้ว่า ช่วงแรกมาปั๊บก็เลขานุการ
 สภาที่ปรึกษาฯ เป็นเลขานุการสรรหาทันที หลังจากนั้นพอมามาตรา ๒๒ คนละประเด็นเลย
 เรื่องสำนักงาน ผมคิดว่าเมื่อสำนักงานเป็นเขาจึงให้เลขานุการสภาพัฒนา เป็นเลขานุการ
 ของสภาที่ปรึกษาฯ ไม่ใช่ ผมว่าผมไม่สับสน เพราะฉะนั้นถ้าเรามาโดยตลอดตั้งแต่มาตรา ๖
 ไล่เรื่อยมาจนถึงมาตรา ๒๒ ชัดเจนแล้วตามร่างเดิมถูกต้อง กรรมการการทำสับสนหมด
 ผมยังยืนยันว่าจะต้องคงตามร่างเดิมตามมาตรา ๒๒ จึงจะถูกต้องซึ่งสื่อกับมาตรา ๖ ซึ่งพูด
 ชัดเจนในตำแหน่งหน้าที่นั้นเรียบร้อยแล้ว ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปริชา ปิตานนท์ ครับ

นายปริชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ปริชา ปิตานนท์ จันทบุรี ขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ผมจะถามมตินะครับ

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวจ ๖๘/๒

เชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ไปเข้าห้องน้ำหรืออยู่ข้างนอกกรุณา~~เชิญ~~เข้ามาเพื่อลงมตินะครับ
เรากำลังพูดอยู่ในมาตรา ๒๒ นะครับ ต่อไปนี้ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นควรให้
เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขหรือจะเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม คำถามมีดังนี้
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
เห็นชอบให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน)

- ๖๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๒๗ ไม่เห็นด้วย ๑๒๒
 ตรีบี เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ มาตรา ๒๑ ผมเห็นว่าลงมติไปว่าไม่ให้มีส่วนราชการอยู่แล้วนะครับ แต่ผม
 ยังเห็นควรจะร่นระยะเวลาจาก ๕ ปีลงมาให้สั้นกว่านี้ คือผมยังรู้สึกอย่างนั้นครับว่า
 เมื่อขึ้นตามร่างเดิมรัฐบาลได้ แต่ร่นระยะเวลาได้ไหมครับ จาก ๕ ปีมาสัก ๒ ปี หรือ ๓ ปี
 ผมว่าน่าจะดีเพราะ ๕ ปีนานมาก ผมยังเห็นอย่างนั้นนะครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ
 ในมาตรา ๒๑ ของบทเฉพาะกาลที่เราได้พูดกันแล้วว่า ส่วนที่คณะกรรมการเพิ่มเติม
 ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่อมีฐานะเป็นกรม ซึ่งจะเป็นองค์กรอิสระคล้าย ๆ
 กับองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งตรงนี้จะละครับท่านประธานฯ ว่ายังเท่าที่เพิ่มเติมด้วยคำ
 และข้อความตามที่กรรมการขอเพิ่มเติมตรงนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ
 ว่า เราได้อภิปรายในมาตรา ๒๐ ซึ่งเกี่ยวข้องแล้วในเนื้อหาสาระก็เหมือนเดิม ผมเห็นด้วย
 ที่จะคงไว้ซึ่งร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ย่างสั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปริชา ครับ

นายปริชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม ปริชา ปิตานนท์ จันทบุรี ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกฯ
 ได้อภิปรายไว้ว่า ๕ ปีเป็นเวลานานไป อาจจะให้เป็นสัก ๒ ปี หรือ ๓ ปี ในกรณีนี้
 ท่านกรรมการนั้นครับ ก็ได้แปรรูปมาเป็น ๒ ปี ผมอยากทราบความเห็นครับ ในส่วน
 นี้เพื่อประกอบการพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : /ท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

เจ็ดครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : เรื่องของส่วนราชการ
จะเป็นระดับกรมอะไรนี่ครับ ที่ประชุมได้มีมติไปแล้ว กรรมการฯ ขอถอนทั้งหมด
แต่หน้าที่ในการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษา ~~นี้~~ ^{นี้} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ยัง~~ ^{ยัง} ~~มี~~ ^{มี} ~~อยู่~~ ^{อยู่} ในกฎหมาย ตามร่างของ
สภาผู้แทนฯ ให้ไว้ ๕ ปี แต่ทางคณะกรรมการเห็นว่าความจำเป็นที่สภาพัฒนา ควร
จะถอนตัวจากภารกิจ ต้องเข้าใจว่าเป็นเรื่องเฉพาะกาล เฉพาะกาลไป ๕ ปีนี้อธิบาย
ไม่ได้ สภาพัฒนา เองก็มีงานต่าง ๆ อยู่มากมาย เพราะฉะนั้นจึงเห็นควรที่จะเร่งเวลา
นี้ ~~ให้~~ ^{ให้} ~~เหลือ~~ ^{เหลือ} ~~แค่~~ ^{แค่} ~~เพียง~~ ^{เพียง} ๒ ปี ซึ่งก็คิดว่าทำได้ ส่วนจะเป็นระดับอะไรนั้นก็แล้วแต่
รัฐบาลจะตัดสินใจ กรรมการฯ จึงขอตัดเรื่องส่วนราชการฐานะกรมออกให้หมด คำว่า
“ดำเนินการ” ก็ตัดออกไป ~~ไม่ให้~~ ^{ให้} ~~เหลือ~~ ^{เหลือ} ๒ ปีเพื่อที่ประชุมตัดสินใจอย่างที่คุณวัลลภ
ชี้อยู่ ตรงลงมาตราในที่สุดแล้วเท่ากับกรรมการฯ ขอแก้ ๕ ปีเป็น ๒ ปีเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอุดรครับ เชิญครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ครับ ขอเรียนถาม
ประเด็นเดียว สำหรับร่างเดิมนั้นมีเหตุผลอย่างไรครับ ๕ ปี ขอเรียนถามเพื่อมา
เปรียบเทียบ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ
ในมาตรา ๒๓ จากร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอไว้มีระยะเวลาถึง ๕ ปี ผมมาดูแล้ว
ยังไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมต้องนานขนาดนั้น ถ้าจะให้สั้นนิษฐานกันผมเข้าใจว่า
สภาผู้แทนราษฎรไม่อยากได้สภาแห่งนี้ครับ สภาที่ปรึกษา เพราะถ้า ๕ ปีเท่ากับว่า
ส.ส. คราวหน้าอยู่ ๔ ปี ครบวาระแล้วจึงจะมีอีกสมัยหนึ่งเท่ากับ ๒ สมัย ผมเห็นด้วยครับ
ที่บอกว่านานเกินไป สภาแห่งนี้ควรจะเป็นสภาที่ปรึกษา จริง ๆ ๑ แล้วไม่สลับซับซ้อน
แล้วครับตอนนี้ เห็นด้วยด้วยนะครับ ๒ ปี ส่วนที่ท่านกรรมาธิการบอกว่า สภาแห่งนี้
อยู่ที่ไหนนะครับ จะลอยอยู่ แต่มาตรา ๒๓ เป็นที่จะบอกครับว่า สภาแห่งนี้
คณะรัฐมนตรีจะต้องเป็นผู้ดูแล จะต้องจัดสำนักงานอะไรต่าง ๆ ไม่ไปไหนหรือครับ
อยู่ตรงนี้แหละครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รู้สึกว่าเห็นตรงกันแล้วนะครับ
เชิญท่านแก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : คือสภานี้สมาชิกจะมีวาระ
อยู่ ๓ ปี ถ้าองคาพยพให้ออกนี่นะครับ ๓ ปีผ่านไปก็ต้องมีการเลือกขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้น
ในการเกิดสภาอุปสอง ถ้าเขามีสำนักงานเป็นของตนเองได้ก็ดูจะสมเหตุผล จึงขอเรียน
เพิ่มเติมให้คำนึงถึงวาระของสมาชิกด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเนินทนา สงฆ์ประชา
ครับ ไม่มีนะครับ เชิญท่านอาจารย์ประทับครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ละ คิดว่าเสียงส่วนใหญ่แล้วเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเสนอมา ดิฉันขอเสนอ
ปิดอภิปรายแล้วลงมติละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พอเห็นตรงกันแล้วต้องลงมติ
ไหมครับ ท่านประธานครับ เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ไม่พูดแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นผมขอผ่านไปนะครับ
เชิญครับท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๓ บัญชีกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายแก้ไขด้วยคำ
ผมถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ยังครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผมขอสงวนไว้ตั้งแต่แรกนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ตั้งแต่แรกที่ผมขอไว้ในมาตรา ๑๐
ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านกรรมาธิการที่~~ให้~~แก้ว่สรขอให้แก้ไขได้เนะครับ ที่ผมทวงเอาไว้
ว่า มาตรา ๑๐ นั้นที่ตัดออกไปเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีชื่อ
เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์^{ของ}บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด ในส่วนที่ท่านกรรมาธิการ
แก้ว่สรบอกว่า ให้เป็นการแก้ไขด้วยคำ ผมจะขออนุญาตขอแก้ไขด้วยคำดังต่อไปนี้เนะครับ
“มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้”
แค่นี้เองครับ มาตรา ๑๐ ส่วนด้วยคำที่ขอไปแก้ไขอยู่ในมาตรา ๕ ครับ “มาตรา ๕ ให้มี
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม
โดยมีชื่อเป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ประกอบด้วย”
แล้วก็ต่อไปจนจบครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ
ไม่แก้ไขเพียงแต่เติมชื่อใหม่ครับ ข้อความที่มีอยู่ไม่ต้องขอมติใหม่ครับ เชิญครับ
เชิญกรรมาธิการครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
 คือตรงนี้ที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้สงวนเอาไว้ ก็คือข้าพเจ้าพูดที่ว่า เป็นองค์กร
 สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์
 กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด จะคงไว้ตามมาตรา ๑๐ หรือว่าจะย้ายมาอยู่มาตรา ๕ เท่านั้นเอง
 ความหมายคือแค่นี้ แต่ข้อความนี้ยังอยู่ อาจจะอยู่มาตรา ๑๐ หรือจะย้ายมาอยู่มาตรา ๕
 เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นต้องถามมติใช่ไหม
 ครับ ต้องถามนะครับเพราะจะย้ายนี้ครับ จะอยู่หรือจะย้าย ผมถามมติเลยนะครับ
 ข้อความในมาตรา ๑๐ บรรทัดที่จะให้มีการย้ายจากมาตรา ๑๐ ไปอยู่มาตรา ๕ หรือจะให้
 คงอยู่ตามเดิม ผมจะถามดังต่อไปนี้ครับ จะถามง่าย ๆ นะครับ เดี่ยวท่านจะไม่เข้าใจ
 ผมจะไม่เข้าใจอีกนะครับ ขอมติครับ ท่านผู้ใดเห็นควรย้ายข้อความจากมาตรา ๑๐
 ไปอยู่มาตรา ๕ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าข้อความดังกล่าวมันอยู่ในมาตรา ๑๐
 เดิม ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอมติครับเมื่อสักครู่นี้

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ้างทอง) : คือก่อนที่จะมีมติที่จะลง
 คะแนนหรือประกาศผล กระผมอยากจะทราบวิธีพิจารณากฎหมายของสภาครับว่า
 มันผ่านขั้นตอนมาตรา ๕ เรียงมาตราไปแล้ว มันเสร็จสิ้นการพิจารณาในนั้นแล้ว ไม่ใช่
 การแก้ไขด้วยคำหรืออะไรแล้ว นี่มันยกประโยชน์มา เมื่อสักครู่นี้ไม่พูดกันให้ชัดเจนว่า
 ทำอย่างไร แต่ฉันทำได้จริง ๆ แล้ว แต่ท่านจะลงมติอย่างนั้นก็แล้วแต่ท่านละครับ
 กระผมไม่ว่า แต่ว่าอยากฝากเป็นข้อสังเกตไว้ตรงนี้นะครับว่า ให้มีบันทึกไว้ว่าเราได้
 พิจารณาเรียงมาตราในวาระ ๒ และเสร็จสิ้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นเพราะ
 เมื่อสักครู่นี้ที่ลงมติดูจะเข้าใจว่ามันเลื่อนกันได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิพนธ์ครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 และท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านค่ะ เมื่อเช้าเรามีการอภิปรายกันถึงมาตรานี้จะกะ มี
 นักกฎหมายหลายท่านอภิปรายว่ามันผิดธรรมเนียมหรือภาษาที่ใช้ ไม่ควรเอาไว้ใน
 มาตรา เป็นเรื่องการเขียนกฎหมาย ดิฉันและท่านทองใบก็อภิปรายขอให้เอาข้อความนี้

มาไว้ในคำปรารภค่ะ เมื่อเช้าเราพูดกันว่ามาตรา ๕ พิจารณาไปแล้ว ~~แล้ว~~ การนำเอาข้อความนี้ไปใส่ในมาตราต่าง ๆ นั้นมันคิดหลักในการเขียนกฎหมาย ดิฉันก็เลยเสนอเป็นทางประนีประนอมว่าใช้ถ้อยคำนี้ให้คงไว้อยู่ แต่ว่าขอเอามาใส่ในคำปรารภก่อนมาตรา ๑ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ ~~ที่~~ คุณหมอปรีชาที่มาตกลงกับดิฉันแล้วก็เสนอไปอีกอย่างหนึ่ง ก็นำเรียนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอฟังท่านอาจารย์แก้วสรร
น่ะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้เป็นการเสนอตามข้อ ๑๑๓ นะครับว่า เมื่อพิจารณาจบร่างแล้วให้วุฒิสภาพิจารณาทั้งร่างในการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกฯ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความมิได้ ปัญหาจึงเป็นการตีความเท่านั้นเองจะครับว่าการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความมิได้ ตรงนี้จะหมายความว่าเฉพาะมาตรา ต้องพิจารณาเป็นมาตรา ไปเพิ่มเนื้อความไม่ได้ ถ้อยความมันผิดถูก แต่ แก้อะไรต่าง ๆ ก็ได้เท่านั้น แต่การยกความผิดนี้ไปโคตรมาตราหนึ่งไปมาตราหนึ่ง ตรงนี้จะถือว่าเป็นการเพิ่มเติมเนื้อความหรือไม่ กระผมได้ให้ความเห็นไปโดยท่านปรีชา ก็บอกว่า ท่านยังคิดใจตรงนี้อยู่ กระผมก็บอกว่าดังนั้น ~~นั้น~~ ก็มีทางออกมาตรงข้อนี้ว่าเนื้อความทั้งพระราชบัญญัติยังไม่ได้เปลี่ยนอะไรไปเลย ย้ายตำแหน่งเท่านั้นเอง -----

แล้วความแต่ละมาตราไม่ได้เสียไป ทั้งมาตรา ๕/มาตรา ๑๐ ที่ถูกย้าย เป็นแต่เพียงทำให้
อยู่ในตำแหน่งที่ถูกที่ควร แต่ถ้าตีโดยเคร่งครัดบอกว่า มีแต่ ตก แต่ แก่ ต่อ อะไรเท่านั้น
หรือ และ จะตีความอย่างนั้นท่านปรีชาคงเสนอไม่ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นคงอ้างผม
ไม่ได้ว่า ทำตามที่ผมสัญญา เป็นเรื่องข้อ ๑๑๓ ที่ผมตอบท่านปรีชาไปนั้น เพราะผมคิด
ไว้ว่า ที่ประชุมแห่งนี้มีอะไรพูดด้วยเหตุด้วยผล แล้วไม่ขัดข้องกับตีความแล้วสมเหตุผล
ไปได้ก็พอไป จึงได้ชี้แจงไปเช่นนั้น ผมไม่ได้บอกกว่าผ่านไปแล้วโหวตไม่ทัน เสนอไม่ทัน
ก็ผ่านไป กลับมาพูดอะไรอีกผิดข้อบังคับ ซึ่งอันนั้นถ้าให้ผมพูด ผมก็พูดได้ แต่ผมพูด
ไม่เป็น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จีนบุรี) : ท่านประธานฯ อย่าเพิ่งวินิจฉัย
ท่านประธานฯ ใจเย็น ๆ ก่อนครับ ก่อนที่จะพิจารณาจบมาตรา ๑๐ นี้ผมคอยจับหะ
จนใกล้ ๆ จะจบแล้ว ก่อนที่จะลงมติมาตรา ๑๐ นี้ผมขอพูดไว้ว่า ตรงนี้จะไปใส่ไว้
ตรงไหน เพราะฉะนั้นที่ประชุมแห่งนี้ก็ได้ยินมาตลอดว่า จะไปใส่ตรงไหนก็ยังไม่
บอกผม จนกระทั่งอาจารย์แก้วสรรบอว่า เอาละ จะเป็นการแก้ไขถ้อยคำ ถ้อยคำ
ในกฎหมายนี้ไม่ได้แก้ไขแม้แต่ชนิดเดียว เพียงแต่ย้าย ขอให้สภาพิจารณาลูกแล้วกันครับ
แล้วผมถือว่าผมใช้สิทธิเต็มที่แล้วถูกต้องด้วย ถูกจังหวะเวลาด้วย ช่วงที่ผมบอกว่า
ผมขอยื่นยันสิทธิครั้งนี้ซึ่งผมขอสงวนไว้ตั้งแต่แรก ซึ่งบอกว่าขอให้โหวตไว้ ๒ ประเด็น
ตกลงก็ไม่ได้โหวตให้ผม ๒ ประเด็น เพราะผมออกไปรับประทานข้าว ก็มีท่านทองใบ
ทักท้วง ผมขอทวนความจำอีกนิดหนึ่ง ท่านทองใบทักท้วงก็ไม่ได้มีการโหวตกัน
จนกระทั่งผมกลับมาทักท้วงก็ถึงเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้น ผมคิดว่าผมไม่ได้แก้ไข
ข้อความแม้แต่ชนิดเดียว ย้ายเท่านั้นเอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ให้ผมตัดสินใจได้ไหมครับ
ผมจะถามว่าย้ายหรือไม่ย้าย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมขอหารือข้อบังคับครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ท่านประธานฯ ครับ ในข้อบังคับข้อ ๑๑๓ นี้ ท่านกรรมาธิการแก้สรรหาอันไม่จบ ถ้าอ่านจบแล้วจะหมดปัญหา ขออนุญาตอ่านนะครับ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๒ จบร่างแล้ว คือขณะนี้ ให้วุฒิสภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ และจะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดก็ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ก็มี ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่งก็คือ ที่เราขกั้นเป็นถ้อยคำใหม่ ประเด็นที่ ๒ ถ้าบอกว่า จะเป็นเนื้อความที่แย้งกันอยู่ เราถืออภิปรายในเนื้อความดังกล่าวนี้ตั้งแต่แรกว่า เนื้อความนี้ไม่ควรจะอยู่ในมาตรา ๑๐ ควรจะไปอยู่ในมาตรา ๕ ไม่ได้เปลี่ยนหลักการเดิมแต่อย่างใด ^{ไว้}อันนี้ถ้าจะย้าย ก็คือย้ายเนื้อความที่ยังขัดแย้งกันอยู่ แยกในส่วนที่ว่าควรจะอยู่ตรงไหน นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอทวนความจำอีกครั้งหนึ่ง ต่อสภาว่า มติที่ลงไปแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในมาตรา ๑๐ ว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม คือให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ ที่นี้เป็นมติที่ลงไปแล้ว ซึ่งที่ประชุมเห็นว่า ให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ คือคงข้อความนี้ไว้ในมาตรา ๑๐ นี้คือมติที่ลงไปแล้ว (นายปรีชา ปิตานนท์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ผมประท้วงท่านประธานฯ ครับ ตอนนั้นไม่ใช่ท่านประธานฯ อยู่ในที่นี้ อีกรองฯ หนึ่งครับ อีกประธานฯ หนึ่งครับ ท่านประธานฯ มาทีหลัง ผมเป็นคนที่ยกบอกว่า เราจะลงมติดีก็ครั้ง ลงมติ ๒ ครั้ง ไขใหม่ ครั้งที่ ๑ ท่านจะรับร่างของสภาผู้แทนราษฎรหรือร่างกรรมาธิการ ถ้าท่านรับร่างของกรรมาธิการจะต้องมีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่งไขใหม่ ตรงที่เราจะคัดออก ตรงนี้จะเอาไปไว้ตรงไหน ๒ ขยักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยจุทศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ มติที่ลงในวันระมาตรา ๑๐ นี้ เป็นเรื่องว่าเอาตามกรรมาธิการหรือว่าจะเอาตามร่างเดิม

ของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อที่ประชุมมีมติขึ้นแล้วนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องอยู่ตรงนี้
 ไปที่อื่นไม่ได้แล้ว เพราะโดยมาตรา ๑๐ แต่ขณะเดียวกันในมาตรา ๕ นี้ผมเรียนนะครับ
 คือผมไม่เห็นด้วยที่มีข้อความอย่างนี้ แต่ว่าเป็นระเบียบเป็นข้อบังคับการประชุม และ
 การพิจารณากฎหมาย ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ที่นี้ในมาตรา ๕ นี้ไปใส่ไม่ได้ครับ
 ไม่ใช่ถ้อยคำที่มีการแก้ไข เป็นการเติมเนื้อความเข้าไป ซึ่งเนื้อความนี้เป็นประโยคเลข
 ไม่ใช่ถ้อยคำ เพราะฉะนั้นจะบอกว่าตรงนี้ เขาไม่ได้เติมแล้ว ขยาย ไม่ได้ แล้วไม่มีที่จะ
 ให้ขยายแล้ว เพราะว่าเรารับในวาระที่มาตรา ๑๐ ให้คงร่างตามที่กรรมาธิการแก้ไข คือ
 ข้อความต้องอยู่ตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

- ๗๓/๑

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องประท้วง
อีกแล้วครับ ท่านประธานฯ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ขอประท้วง ท่านประธานฯ ไปเปิดเทป
ย้อนดูก็ได้ว่า ผมพูดอย่างไร แล้วก็เข้ามาทวงสิทธิอย่างไร ในขณะที่ท่านสมาชิก
ผมขออนุญาตเอ่ยตาม ท่านเสรี ก็บอกว่า ข้อความตรงนี้ยังขัดแย้งกันอยู่ไม่สามารถอยู่ตรง
มาตรา ๑๐ ได้ ก็ยังสามารถแก้ไขได้แล้วทำไมจะแก้ไขไม่ได้ครับ ไม่ได้แก้ไขข้อความ
ตรงไหนสักนิดเดียว ก็ย้ายที่เท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมเข้าใจท่านปรีชาดีนะครับ
แต่ว่าที่ประชุมได้ลงมติไปแล้วนี้

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องประท้วง
อีกครั้งหนึ่ง หลายครั้งจนกระทั่งประธานฯ จะเอาค้อนทุบ ท่านประธานฯ อีกท่านหนึ่ง
รับปากผมว่า จะต้องลงมติ ๒ ครั้ง มิฉะนั้นผมมีที่อยู่แล้ว แต่พอผมออกไป ท่านทองใบ
ถามก็บอกว่า ลงมติไปแล้ว จะไม่มีการลงมติอีก ไม่ถูก ก็รับปากผมไว้แล้วจะต้อง
ลงมติ ๒ ครั้ง ผมพูดไว้ชัดเจน อ่างอีกทีหนึ่ง ท่านเสรีก็ยังพูดกับผมว่า ผมทักท้วงไว้แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมเข้าใจแล้วครับ ขอบคุณครับ
นั่งลงได้เลย ผมจะไม่อนุญาตให้พูดตอนนี้จนกว่าท่านจะประท้วงผมอีก ผมจะเรียนตาม
อย่างนี้ว่า จะย้ายหรือไม่ย้าย ตามมติเลยครับ ถ้าบอกว่าย้ายก็ย้าย ไม่ย้ายก็แล้วแต่ที่ประชุม
ครับ อันนี้ผมจะถามท่านนะครับ คุณสุรสิทธิ์ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : การเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช จังหวัดพิจิตรครับ ท่านประธานฯ ครับ มติไปแล้วตามที่
ท่านประธานฯ ขอ เมื่อเช้านี้เราลงมติไปแล้ว ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ กฎข้อบังคับ
ของสภาแล้ว แต่ที่ท่าน ต้องขออนุญาตเอ่ยตามท่าน ปรีชา ท่านสงวนไว้เนี่ย ผมเห็น
ว่า ในระหว่างนั้นท่านปรีชาไม่ได้อยู่ในสภาแห่งนี้ในห้องประชุม มติก็เลยผ่านไป
เป็นไปได้ไหมว่า มตินี้ตกไปแล้ว ผมมีความเห็นอย่างนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านถามว่ามติของท่านปรีชา
ไขไหมครับ (ท่านปรีชาอีกครั้งหนึ่ง) เชิญครับ

LIRT

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ได้พูดถึง
มติหรือญัตติอะไร ผมเสนอความเห็นไว้ว่า ผมขอไว้ตรงนี้ และคนทั้งหมดยกมือ
ท่านห้องโถงโบนั้ตักทวงอยู่ แล้วก็นอกว้างแล้ว ซึ่งไม่ถูก ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ด้วยความเคารพนะครับ ผมขอคิด
สักนิดหนึ่งนะครับ ผมขอให้ท่านอาจารย์สมพระนะครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ผมเห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พิจิตร ที่ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ว่า มติก็ต้องเป็นมติครับ ท่านประธานฯ ครับ ใครจะ
ประท้วงอย่างไรก็ต้องถือตามมติ ถ้าหากว่าเราพิจารณากฎหมายกลับไปกลับมาอย่างนี้
ผมได้เรียนหลายครั้งแล้วว่า เวลาของสภาแห่งนี้มีค่า ถ้าหากว่าเราไม่ทำตามมตินี้ก็จะมีผู้ทำ
อย่างนี้ก็จะไม่ไปไหนสักที กฎหมายก็ไม่ผ่านสักที ผมอ่านลู่ข้อบังคับแล้ว ข้อบังคับ
ข้อ ๑๑๓ นั้น ที่ท่านสตรีได้กรุณาอ่านนั้นเป็นเนื้อความ ถ้อยคำนี้สามารถแก้ไขได้ แต่
เนื้อความที่ขัดกันเท่านั้น คือเป็นประโยคเดียวกันขัดกันนี้เราอาจจะให้แก้ไขได้ แต่ถ้าย้าย
จากมาตราหนึ่งไปใส่อีกมาตราหนึ่งนี่เป็นการย้ายเนื้อความไป เมื่อย้ายเนื้อความนี้ประโยค
ผิดไป ความหมายผิดไป อย่างนั้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๓ ให้ทำไม่ได้ ท่านประธานฯ โปรด
วินิจฉัยเถาะครับว่า ถ้าหากท่านประธานฯ ใช้อำนาจหน้าที่วินิจฉัยตรงนี้แล้ว ผมคิดว่าเวลา
ของสภาแห่งนี้จะได้ประหยัดไปอีกมากมาย แล้วเราจะได้พิจารณากฎหมายไปด้วยการที่มี
ประสิทธิภาพและที่รวดเร็ว ฟังมากก็เป็นไปมากครับ ท่านประธานฯ ครับ แต่ว่าถ้าเราใช้
อำนาจหน้าที่พิจารณาแล้วไม่ผิดข้อบังคับก็สามารถดำเนินการต่อไปด้วยความรวดเร็ว
ขอขอบคุณท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอฟังท่านปรีชาอีกครั้งหนึ่ง
ท่านปรีชาชี้มายังท่านห้องโถง โบนั้ตักทวง เชิญครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
อีกทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่คิดครับ ไม่อนุญาตครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ขอบพระพรทั้งท่านประธานฯ เพราะมี
คนอภิปรายแล้ว ผมอยากจะให้ที่ประชุมนี้อย่าโกหกตัวเอง อย่าหลอกลวงสังคม เมื่อเช้า
ท่านปรีชา ปิตานนท์ พูดชัดเจนมาก บอกว่าท่านประธานฯ ~~ท่าน~~ เจริญ พรหมเลิศ บอกว่า
จะลงมติว่าร่างเดิมหรือเปล่า แล้วการจะย้ายไปอยู่ที่ไหนขอเป็นมติอีกครั้งหนึ่ง แล้วท่าน ~~จะ~~
แก้วสรร อติโพธิ ก็พูดเหมือนกันว่า ถ้าจะย้ายขอให้เป็นการปรับในวาระที่ ๑ ก็แล้วกัน
คำพูดนี้ชัดเจน มีท่านผู้ใดไม่ได้ยินมีไหมครับ อย่าโกหกตัวเอง อย่าหลอกลวงสังคม อย่าให้
เป็นอย่างนั้น ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ ระหว่างความเห็น
กับมติ ได้ลงไปแล้วครับ ส่วนบุคคลนั้นจะต้องเคารพเสียงส่วนมาก นี่คือระบบการ
ปกครองแบบประชาธิปไตย ประธานฯ ได้ตัดสินใจไปแล้วว่า บัดนี้เราจะเริ่มเข้าสู่วาระต่อไป
แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอรับผิดชอบตรงนี้ ต่อไปครับ ผมถือว่าจบวาระที่ ๒ มีอีกไหมครับ
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ โดยผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยหรือไม่
เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าถามจะมีดังนี้ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยยกมือ
เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยยกมือ ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วย ๑๓๘ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน จดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๒ เป็นอันว่าสภาแห่งนี้
เห็นชอบด้วย

LIRT

ผมมีเรื่องที่จะปรึกษาศกาดังต่อไปนี้ ก่อนที่ท่านจะเสนอเรื่องอื่นขึ้นมา
ขอขอบคุณท่านกรรมการด้วยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องตาม
ระเบียบวาระต่อไป ผมขอหารือที่ประชุม เนื่องจากขณะนี้มีย่างพระราชบัญญัติที่จะครบ
กำหนดระยะเวลาการพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๔ รวม ๗ ฉบับ
ดังนี้

- ๑๕/๑

ร่างพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ
 ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
 พ.ศ.

ผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมว่าเรื่องการขยายเวลาการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับดังกล่าวนี้ให้ที่ประชุมพิจารณา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ใน
 ด้านนิติบัญญัติ จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีผมขอดำเนินการ ท่านสราวุธ
 ไช้ไหมครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอมมสักระหว่างได้ไหมครับ
 ขอให้ผมจบตรงนี้ก่อนได้ไหมครับ ก่อนที่ท่านจะพูดมีอยู่ชนิดหนึ่ง ขอตานั่งลงชนิดหนึ่งครับ
 ผมขอขยายเวลาไป ๓๐ วันก่อนครับผม

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : คืออย่างนี้ครับ ๕.๘ นี่สำคัญ
 นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านมากครับ ต่อไปผมจะ
 ขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นควรอนุญาตให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ดังกล่าวทั้ง ๗ ฉบับออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วันหรือไม่ ท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่
 เชิญท่านเจ้าวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ
 กระผมร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี กระผม
 ขออนุญาตจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ เพื่อความกระจ่างสักชนิดหนึ่ง เนื่องจากเป็น
 ที่ทราบกันว่า สภาจะปิดสมัยประชุมวันที่ ๒๑ ตุลาคม ซึ่งเราจะมีเวลาการประชุมใน

วันพรุ่งนี้และวันศุกร์ตามที่ท่านประธานวุฒิสภา ท่านสนธิ วรปัญญา ขอร้องที่เอ่ยนามท่านได้พูดไว้แล้ว ได้นัดหมายไว้แล้ว ที่นี้ถ้าเราจะมีมติขยายเวลาเป็นกรณีพิเศษสำหรับกฎหมายฉบับนี้ออกไปอีก ๓๐ วัน กระผมไม่แน่ใจว่าเราจะทำอะไรได้มากไปกว่าหลังวันที่ ๒๐ หรือไม่ ขอได้โปรดกรุณาให้ความกระจ่างกับกระผมด้วย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตามมาก็ดีแล้วครับ ขยายตามรัฐธรรมนูญถ้าไม่ขยายไปอีก ๓๐ วัน วุฒิสภาก็จะเห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรครับ ไม่ทราบว่าคุณจะเข้าใจหรือเปล่า ผมอาจจะพูดไม่เข้าใจก็ได้ คือถ้าหากขยายก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จก็จะเป็นไปตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ท่านสรวุฒิชัยครับ ผมยังไม่ได้ถามอีกครั้งหนึ่ง ขอร้องครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับที่ผมจะขอขยายเวลาออกไป ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบครับ เชิญท่านสรวุฒิชัย

นายสรวุฒิชัย นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายสรวุฒิชัย นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ในระเบียบวาระที่ ๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า เมื่อสัปดาห์ที่แล้วสภาเราได้มีการพูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และทางสภาที่รับรองว่าจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อน ฉะนั้นผมจึงขออนุญาตเลื่อนระเบียบวาระการประชุมจาก ๕.๘ ขึ้นมาเป็น ๕.๑ แทน ขอให้ที่ประชุมรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

นายสรวุฒิชัย นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

ครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่นใช้ไหมครับ ท่านสรวุฒิชัยหรือครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ เมื่อวุฒิสภาได้รับรองมติของท่านสรวุฒิชัยที่ว่า ให้ยกวาระที่ ๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าขึ้นมาพิจารณา ผมก็ขอเสนอให้สภาแห่งนี้ได้

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นนพทร ๗๕/๓

พิจารณาเป็น ๓ วาระตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๖ และดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑
ขอขอบคุณครับ

- ๗๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปรีชา มีอะไรครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ เรายังไม่ได้พิจารณา วาระหนึ่งวาระได้เลยครับ ยังไม่ได้เห็นร่างเลยครับ เราก็จะพิจารณา ๓ วาระรวดแล้ว นี้อะไรกันครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอให้เราดำเนินการตามระเบียบโดยเคร่งครัดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือประเด็นตอนนี้มีผู้เสนอเปลี่ยนวาระ จาก ๕.๑ เป็น ๕.๘ ผมเรียนถามสภาว่า เห็นพร้อมที่จะให้มีการเปลี่ยนไหมครับ ตรงนี้ ถ้าสภาบอกว่าเห็นพร้อมที่จะให้มีการเปลี่ยน เมื่อมีการเปลี่ยน ผมก็จะนำ ๕.๘ ขึ้นมาให้ท่านพิจารณา หลังจากท่านพิจารณาแล้ว ที่ประชุมจะว่าอย่างไรก็เป็นเรื่องของที่ประชุมครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานฯ ละ ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง ดิฉัน นันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท ดิฉันขอหารือท่านประธานฯ และที่ประชุมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อขอเลื่อนมาพิจารณาเป็นลำดับต่อจากร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าด้วยเหตุผลดังนี้ เนื่องจากประชากรในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศมีปัญหาเรื่องหนี้สิน ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงถึงเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฉบับนี้มีวัตถุประสงค์และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรทั้งที่เป็นหนี้ในระบบและหนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนันทนาครับ ผมขอปรึกษา สักนิดหนึ่ง ขออภัยนะครับ คือที่ประชุมแห่งนี้ได้อนุมัติให้มีการเลื่อนแล้วใช้ใหม่ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : ใช่ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านยังใช้ใหม่ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : ใช่ค่ะ ดิฉันขอพูดเหตุผลต่อเลยว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอเรียนท่านเอา ๕ จุดไหน

ขึ้นมาพูดตอนนี้อยู่ ๕.๕ ใช่ไหมครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัชนาท) : ๕.๑๒ ค่ะ กำลังหาหรือเพื่อที่จะ
ขอเลื่อนมาเป็นการพิจารณาลำดับต่อจากร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัชนาท) : ใ้รขอกทราบเรียนถึงเหตุผลต่อว่า
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมวิสาหกิจประมงและแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของ
เกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบอย่างครบถ้วนและมั่นคง เกษตรกรรอคอย
พระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ถึง ๖ ล้าน ๕ แสนครอบครัว คิดเป็น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของ
ประชากรทั้งประเทศ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขหนี้อย่างเป็นระบบและจะเป็น
ประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นอย่างมาก เกรงว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์
จะไม่ได้รับการพิจารณา สมาชิกจะปิดเสียก่อน เกษตรกรกำลังเฝ้ารอคอยพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้อยู่ สำหรับผู้ที่จะมีชี้แจงใ้รขอกทราบเรียนที่ประชุมนี้ว่า มีความพร้อมเป็นอย่างยิ่ง
ตอบแทนรัฐมนตรีเลย จึงขอเสนอเลื่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับ
ต่อจากร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่
ครับ เชิญครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ครับ ผมประท้วง
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุรชัย ดนัยตั้งตระกูล จากร้อยเอ็ดครับ ท่านประธานฯ กำลัง
ถามมติเรื่อง ๕.๘ เพื่อจะเลื่อนขึ้นมาหรือเปล่า พอมีสมาชิกฯ อภิปรายเรื่องอื่นไป ผม
ขออนุญาตว่า ท่านประธานฯ ยังไม่ได้ถามว่า มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นในการเลื่อนวาระ ๕.๘
หรือเปล่า ต้องให้จบก่อนครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขออย่างนั้นครับ ขอสรุป
ทั้งร่างเลข ๕.๘ และที่ ๕.๑๒ เรียงตามลำดับ ผมขออนุมัติจากสภาจะเห็นชอบด้วย
ไหมครับ โปรดยกมือครับ ถ้าเห็นชอบด้วยครับ คือเอา ๒ ฉบับนี้มาติดกันไปเลขนั้นครับ
๕.๘ หลังจาก ๕.๘ เสร็จแล้วก็ ๕.๑๒

(นายณกันทร ศรีสรรพางค์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายณกันทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอประทั่ง
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายณกันทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ตามที่มีผู้เสนอญัตติขอให้เลื่อนมติ
๕.๘ ขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ จริงอยู่ท่านประธานฯ มีอำนาจในการที่จะหยิบยก
วาระไหนขึ้นมาพิจารณาก่อนได้ แต่สำหรับเรื่องนี้เท่าที่ผมจำได้นะครับ วันจันทร์ที่แล้ว
มีผู้เสนอญัตติสถาบันพระปกเกล้าขึ้นมาพิจารณาก่อนครั้งหนึ่ง และที่ประชุมแห่งนี้มีมติ
ไปแล้วครับว่า ไม่ให้นำขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ ท่านประธานฯ ที่ประชุมแห่งนี้มีมติ
ไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นญัตติที่ตกไปแล้วไม่สามารถหยิบยกขึ้นมาได้อีก เว้นแต่
ท่านประธานฯ จะมีเหตุผลที่จะอธิบายได้ว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ
ครับ ที่ผู้เสนอญัตติไปเมื่อสักครู่นี้ไม่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเขาวรินครับ (เชิญ)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี
ด้วยความเคารพท่านประธานฯ นะครับ กระผมขออนุญาตที่จะเรียกร้องให้ท่านประธานฯ
กลับไปสู่ญัตติเรื่องที่ท่านขอขยายเวลา ๓๐ วัน ขอมติให้รับรองให้เสร็จไปก่อนเถิดครับ
เพราะท่านขอขยายเวลา ๓๐ วันนี้ยังไม่ได้ขอมติสภาว่าจะให้หรือไม่ให้ เพียงแต่ไม่มีใคร
ทักท้วงเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นท่านขอมติตรงนั้นให้เสร็จไปก่อน แล้วถึงให้เสนอ ๕.๘
หรือ ๕.๑๒ ว่ากันตามกระบวนการไป ด้วยความเคารพนะครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เข้าใจก็คือผมถามอย่างนี้แล้วว่า
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ถ้าไม่มีผมคิดว่าน่าจะผ่านได้เลย เพราะว่าเป็นการขยายเวลา
เท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องอภิปรายถกเถียงนะครับ ผมถามไปแล้วครับ ผมถามประโยชน์
ไปแล้วครับ ด้วยความเคารพครับ ผมจะถามอีกครั้งหนึ่งนะครับ คืออย่างนั้นนะครับ
ผมจะถาม ๕.๘ ท่านจะให้สภาเลื่อน ๕.๘ มาทดแทน ๕.๑ หรือไม่ครับ ผมจะถาม

นะครับ แล้วถ้าผมถามอย่างนี้แล้วผมจะถามว่า ถ้าเห็นว่าให้เลื่อนก็ยกมือ ถ้าว่าไม่ให้เลื่อนก็เห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าเห็นขัดแย้งกันผมก็จะให้ลงมติ ถ้าอย่างนี้จะขัดไหมครับ ที่ละประเด็น นะครับ

(นายณภัทร ศรีสรรพางค์ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

นายณภัทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต อีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประท้วงผมหรือครับ เชิญครับ

นายณภัทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ให้อ่าน คำนวณระเบียบข้อบังคับ

ข้อ ๔๘ นะครับท่านครับ ยุติติโดตกไปแล้วห้ามไม่ให้ทำนิติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกัน ขึ้นมาเสนอในสมัยประชุมเดียวกันอีกนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ยุติติที่เสนอไปเมื่อวันจันทร์ที่แล้วขอให้วาระ ๕.๘ ขึ้นมาพิจารณา ก่อน และที่ประชุมได้มีมติไปแล้วครับว่าไม่ให้ทำขึ้นมาพิจารณา ก่อน เพราะฉะนั้นการเสนอนิตินี้ไม่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับ นะครับ ท่านจะต้องดำเนินการพิจารณาไปตามวาระที่บรรจุไว้เดิม ~~นะครับ~~ เพราะถือว่า ยุติตินี้ได้พิจารณาไปแล้ว ^{แล้ว} มีมติไปแล้วว่าไม่ให้ทำขึ้นมาครับ ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์ประทับที่ปครับ ~~เชิญครับ~~ เชิญชี้แจง

นางประทีป อิงทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ คะ ดิฉันเองได้นำเรียนเสนอเมื่อตอนเช้าวันนี้คะ และเมื่อตอนเช้านี้ก็ได้มีการลงมติรับที่จะเปลี่ยนร่างพระราชบัญญัติของสถาบันพระปกเกล้าให้มาเป็น ๕.๑ โดยที่ไม่มีเสียงคัดค้าน และมีเสียงสนับสนุนไว้เรียบร้อยแล้วคะ เพราะฉะนั้นก็ยังขอขึ้นยืนในมติเมื่อตอนเช้านี้คะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ยุติติที่ขอเปลี่ยนวาระนั้น ขอได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากสภา เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกฯ เสนอขอเปลี่ยน ยุติตินั้นก็ชอบด้วยหลักการ ~~นะครับ~~ เชิญท่านวงศ์พันธุ์ครับ ~~เชิญครับ~~

๑๗๒

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สัญญา ๗๗/๓

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พิจา) : ขอบพระคุณมากครับ กระผม
วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่
ถ้ากระผมฟังไม่ผิดท่านประธานฯ สรุปแล้วนะครับว่า เรื่องที่ค้างพิจารณาตั้งแต่วาระ ๕.๑
ถึง ๕.๗ ได้ขยายเวลาไปแล้ว แล้วท่านประธานฯ ก็ถามที่ประชุมแห่งนี้ว่า มีใครจะ
คัดค้านไหมเรื่องการขยายเวลา ๓๐ วัน ไม่มีใครคัดค้านเลยครับ เมื่อไม่มีใครคัดค้าน
ก็นำวาระต่อไปซึ่งรับ ๕.๘ ทำได้เลยไม่ต้องขออีกแล้ว ทำได้ต่อไปเลยครับ ไม่ต้องขอมติ
อีกต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

- ๗๘/๑

๑๓๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันล ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลานั้นผมขอดำเนินไป ๕.๘ เสนอครับ ที่ประชุมเห็นชอบไหมครับ ที่จะให้พิจารณา ๕.๘ ครับ ท่านประธานครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทร์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเคารพท่านประธานฯ จริง ๆ ด้วยความสุจริตใจ ต้องการให้ท่านประธานฯ ทำหน้าที่ให้เหตุผลสมผล และเป็นທີ່เชื่อใจของท่านสมาชิกฯ ท่านกษัตริย์ท่านประจักษ์ท่านประธานฯ ไว้ ท่านประธานฯ โปรดวินิจฉัยของท่านกษัตริย์และดำเนินการต่อไปเลยครับ จะได้ถูกต้องครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณคุณปรีชาครับ ท่านกษัตริย์กษัตริย์ท่านกษัตริย์ท่านประจักษ์ท่านประธานฯ

นายกษัตริย์ ศรีธรรมราช (ราชบุรี) : ขอเรียนมาขอผมไม่ได้ ประจักษ์ท่านประธานฯ แต่ผมชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ คือในเรื่องของวาระเกี่ยวกับสถาบันพระปกเกล้า อยู่ในวาระที่ ๕.๘ ซึ่งวันจันทร์ที่แล้วมีผู้เสนอญัตตินี้ขอให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณา ก่อนที่ประชุมแห่งนี้มีมติไปแล้วว่าไม่ให้เลื่อนนะครับท่านประธานฯ ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๘ ญัตติใดที่ตกไปแล้วห้ามมิให้นำญัตตินั้นขึ้นมาพิจารณาในสมัยประชุมนี้ อีก การที่มีผู้เสนอว่าให้นำวาระข้อ ๕.๘ ขึ้นมาพิจารณาก่อนในวันนี้จึงไม่เป็นญัตติที่ขอด้วย กฎหมาย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอฟังดอกเตอร์ทวีหน้อย เชิญครับ

นายทวี แก้วคง (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ทวี แก้วคง จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอทบทวนความจำต่อกรณีที่ท่านสมาชิกฯ จากจังหวัดราชบุรี ท่านกษัตริย์ได้ประจักษ์ท่านประธานฯ สักกัณณะครับ ก่อนอื่นต้องขอกราบเรียนว่า กระผมก็ไม่แน่ใจ แต่ก็ต้องขอความกรุณาสมาชิกฯ ในที่ประชุมว่าสิ่งที่กระผมจำนั้นถูกต้องสอดคล้องกับความจริงน้อยแค่ไหนครับ กระผมจำได้ว่าเมื่อวันจันทร์ได้มีท่านสมาชิกฯ จากนครปฐมได้เสนอขอเลื่อนญัตติร่างพระราชบัญญัติสถาบัน

พระปกเกล้าขึ้นมาพิจารณา และถ้ากระผมจำไม่ได้ที่ประชุมอนุญาตในโอกาสนั้น และหลังจากนั้นท่านสมาชิกฯ นึกขึ้นมาได้ หรือได้รับการติดต่อว่าไม่สามารถจะติดต่อผู้ชี้แจงได้ ท่านสมาชิกฯ ท่านนั้นขอถอน มีท่านสมาชิกฯ อีกท่านหนึ่งคือท่านศิริจันทร์ ต้องขอภัยที่เียนามท่าน ขอเสนอขึ้นมาอีกทีหนึ่ง ก็ปรากฏว่าที่ประชุมมีความเห็นว่า ไม่น่าจะนำญัตตินี้ขึ้นมา และหลังจากนั้นท่านประธานฯ ในที่ประชุมได้บอกว่า ขอเลื่อนไปวันศุกร์ หมายถึงวันศุกร์ที่แล้ว แล้วยังให้คำมั่นสัญญาซึ่งเหมือนกับสัญญาถูกผู้ขายไว้ด้วยว่า ให้พิจารณา ๓ วาระรวด นี่คือสิ่งที่กระผมจำได้ ส่วนจะคิดข้อบังคับหรือไม่ นั่นก็ขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้วินิจฉัยด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญดอกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แรมซิ่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แรมซิ่น ในฐานะโฆษกกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ใคร่ขอกราบเรียนว่า หลังจากที่มีการประชุมเรื่องนี้ในสัปดาห์ก่อน และขอให้นำเสนอในครั้งนี้เป็นเรื่องใหม่ ขอกราบเรียนว่าเป็นเรื่องใหม่ตามหลักการในเอกสารสีเขียวที่วางอยู่ตรงหน้าท่านทั้งหลายพร้อมกับใบแทรกอันหนึ่งความหมายก็คือว่า ประเด็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้านี้ ประเด็นที่มีปัญหาอยู่ก็คือว่ากรรมการนั้นคือประธานสภาผู้แทนราษฎร ถามว่า ขณะนี้มีการยุบสภาผู้แทนฯ แล้วสถาบันจะประชุมไม่ได้ จึงไปพิจารณากันว่า ควรจะกระทำเช่นใด ประเด็นนี้ค้างอยู่ กรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาจึงได้เชิญท่านเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้ากับคณะมาชี้แจง และก็ได้พิจารณาเป็นหลักการใหม่มาเสนอที่ประชุม วันนี้ต่อหน้าท่านนั้นมีหลักการใหม่พร้อมอยู่แล้วครับ จึงขอเรียนให้ประธานฯ ทราบว่าไม่ใช่เป็นการพิจารณาประเด็นเดิม เป็นการพิจารณาประเด็นใหม่ ถูกต้องตามหลักการครับ ขอเชิญให้ท่านประธานฯ วินิจฉัย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวิบูลย์ครับ

LIRT

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ตามที่มีผู้ได้ท้วงติงตามข้อบังคับ
การประชุม ข้อ ๔๘ อยากให้ท่านประธานฯ ได้วินิจฉัยตรงบรรทัดสุดท้ายว่า “เว้นแต่ประธาน
วุฒิสภาจะอนุญาตในเมื่อพิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป” ตรงนี้ วันนี้กับวันที่
ขอเลื่อนวันนั้นเหตุการณ์ต่างกัน วันนั้นเนื่องจากว่า อาจจะมีกฎหมายที่สำคัญกว่า แรงกว่า
กว่า วันนั้นเหตุการณ์เปลี่ยนไปครับ แต่วันนี้เหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ตรงนี้ประธานฯ
สามารถวินิจฉัยได้ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้ท้วงติงข้อ ๔๘ ถูกต้องครับ ท่านมี
สิทธิท้วงติงดังนี้ได้ แต่ว่าในบรรทัดให้อำนาจประธานฯ วินิจฉัยอยู่ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ประธานฯ รับฟังด้วยความเคารพ
ท่านดำรง เชิญครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้สำคัญที่สุดก็คือเงื่อนไขด้วยกรอบเวลาที่จะมี
การยุบสภา สภาพของประธานรัฐสภาจะเปลี่ยนไป เนื้อหาสาระก็คือ จะให้ประธานวุฒิสภา
ขึ้นมาดำรงตำแหน่งประธานสถาบันได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ดิฉันด้วยเงื่อนไขกรอบเวลา
ก็น่าจะได้นำขึ้นมาพิจารณาในวาระนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านปริษาเชิญครับ

นายปริษา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ เพื่อสรุป ผมมีอาจ
ที่จะแนะนำท่านประธานฯ ได้มาก ท่านเพียงแค่พูดคำเดียวว่า อนุญาตหรือไม่อนุญาต
ก็ดำเนินการต่อได้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ผมฟังอย่าง
ระมัดระวัง อย่างละเอียด ไม่อยากจะให้ท่านกล่าวหาว่าผมเป็นเผด็จการ ผมก็ขออนุญาตครับ
ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ที่จะเลื่อนขึ้นม ๕.๘/ประธานฯ อนุญาตครับ วินิจฉัยกับ
อนุญาตคงจะเป็นคำเดียวกัน อนุญาตให้เลื่อนขึ้นม ๕.๘/ประธานฯ อนุญาตแล้ว
ครับ

นายณภินทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ท่านอนุญาต แต่ท่านก็ถามว่า
มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ ผมมีความเห็นอย่างอื่นผมตั้งออกมีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : นั่งลงก่อนแล้วผมจะถามครับ
ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่าน^{ใน}กนิทร เชิญครับ

นายณกนิทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม
ณกนิทร ศรีสรรพางค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี เราเป็นสมาชิกฯ ใหม่กันส่วนใหญ่
๕๐ เปอร์เซนต์ครับ ซึ่งเราต้องสร้างบรรทัดฐานของการทำงานให้เป็นบรรทัดฐานที่เกิด
ประโยชน์สูงสุด^{ต่อ}ประชาชน ระบียบวาระที่เราเรียงกันไว้มีความสำคัญอยู่แล้วในตัว
การจะเลื่อนระบียบวาระขึ้นมาพิจารณา ก่อนกฎหมายฉบับนั้นต้องมีความสำคัญต่อ
ส่วนรวมและประชาชนเป็นหลัก ชี้แจงผมหรือยังครับว่า กฎหมายสถาบันพระปกเกล้า
สำคัญกว่ากฎหมายฉบับอื่นที่หยิบยกขึ้นมา เช่น กฎหมายประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
กฎหมายฉบับนี้ก็มีความสำคัญในการให้สินเชื่อต่าง ๆ ^{แล้ว} วัตถุประสงค์ประชาชน กฎหมายเรื่อง
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติบ้านเมือง
กฎหมายเรื่องกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ^{กับ}พี่น้อง
ประชาชนเกี่ยวข้องถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ ๓๐ ล้านคน การทำงานซึ่งเป็นบรรทัดฐานใน
ที่ประชุมแห่งนี้ไม่ได้หมายความว่า กฎหมายฉบับไหนมีพรรคพวกสามารถประสานงาน
และหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ก่อน ผมไม่เห็นด้วยครับ ต้องชี้แจงเหตุผลให้วุฒิสภาแห่งนี้เข้าใจ
เสียก่อนว่า กฎหมายฉบับนั้นมีความสำคัญเร่งด่วนอย่างไร สำคัญต่อชาติบ้านเมืองอย่างไร
สำคัญต่อส่วนรวมอย่างไร และชี้แจงด้วยครับว่า สำคัญกว่ากฎหมายฉบับอื่นอย่างไร
ถึงจำเป็นต้องเร่งด่วน ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะนำกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันพระปกเกล้า
ขึ้นมาพิจารณาก่อนกฎหมายที่มีความสำคัญอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อชาติบ้านเมือง
อย่างมาก ถ้าอย่างนั้นเราจะสร้างบรรทัดฐานให้ที่ประชุมแห่งนี้ ผู้ใดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
ฉบับใดก็จะมีกริ่งเดินวุฒิสภาแห่งนี้ให้นำกฎหมายฉบับนั้นขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งผม
ไม่เห็นด้วยกับบรรทัดฐาน^{ของ}การทำงานของวุฒิสภาเช่นนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมได้ขออนุมัติจากสภาฯ พ.ร.บ.
๗ ฉบับนั้นให้เลื่อนไปแล้ว ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นก็มีท่านผู้มาขอเลื่อนวาระที่ ๕.๘ ขึ้นมา
ผมก็ขอมติที่ประชุม เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า สภาของพวกเรายังคงเส้นคงวาอยู่ ยังทำหน้าที่
ตามเสียงส่วนมากของสภาอยู่ ท่านก็มีเหตุผล เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ผมพูดแล้วว่า

ประธานฯ ได้อนุญาตให้เลื่อนขึ้นมาแล้วเพื่อที่จะถามให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ก็ต้องขอภัยด้วยความเคารพทุกท่านที่มีความเห็นเสนอขึ้นมา ผมอยากจะเรียนถามว่า จะให้สภาเลื่อนจาก ๕.๘ มาพิจารณาก่อนไหมครับ ผมถามที่ประชุมเลยนะครับ คุณพิชัยครับ

นายพิชัย ขำเพชร (เพชรบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายพิชัย ขำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจากเพชรบุรี ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๘ ยุติคดีตกไปแล้ว ห้ามมิให้นำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นมาเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ประธานวุฒิสภาจะอนุญาต เมื่อท่านประธานฯ อนุญาตแล้ว ผมมีความเห็นว่า ท่านประธานฯ ไม่จำเป็นต้องขอมติจากที่ประชุมครับ

- ๘๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถิ่นเมื่อประธานฯ อนุญาตแล้ว ต้องขอมติที่ประชุม มิฉะนั้นจะหาว่าประธานฯ คนเดียวใช้อำนาจนะครับ ท่านเสรีนะครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตหารืออย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมว่าท่านกษัตริย์พุดก็มี เหตุผลนะครับ แต่ผมก็เข้าใจว่าในส่วนของการพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าที่สำคัญ ของปรณอมอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ พระราชบัญญัติ กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมว่าสำคัญมาก เพื่อไม่ให้ระยะเวลาที่เราต้องสูญเสียจาก เรื่องถกเถียงว่าอะไรมาก่อนมาหลัง เอาฉบับนี้ก่อนครับ ถ้าหากว่าจะให้เสนอกี่เสนอก็เป็น ญัตติขึ้นมาเลยครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองครบ มีท่านผู้ใดเห็นเป็น อย่างอื่น ขอยกขึ้นนะครับ ท่านสันติภาพมีอะไรครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ติดใจหรอกครับที่จะเอา ๕.๘ ขึ้นมา แม้ใครจะเสนอญัตติซึ่งท่านกษัตริย์พุดนี้นะครับ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่เมื่อสภาแห่งนี้ได้เลื่อนไปขอ ๕.๑ ถึง ๕.๖ ไปแล้วนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีอะไรจะต้องพิจารณา ลำดับ ๕.๘ ก็จบหัวคิวแล้วที่จะต้องกั้น นะครับ เพราะฉะนั้นญัตตินี้~~จะ~~อุปจะไม่ต้องพิจารณาเลย แต่ท่านกษัตริย์พุดครั้งนี้ นะครับ หมายถึงว่า การเสนอในสมัยประชุมเดียวกันค่อนข้างจะมีปัญหา นี่แหละครับ ท่านประธานฯ ไหน ๆ ก็พูดแล้ว ผลของ~~ผู้~~รื้อร่นนะครับ ก็ไปตามคิวมันเอง กฎหมาย ว่าไปตามลำดับ ท่านเลื่อนไป ๓๐ วัน ตรงนี้ก็ถึงคิว แต่ผลจาก~~ผู้~~รื้อร่นนะครับ ผลจากสภาแห่งนี้ เลือกปฏิบัติกันครับ เริ่มแล้วแบบที่ว่า พวกมากก็เริ่มลากไป ผมไม่ติดใจ ถึงคิวก็ว่ากันไป แต่คราวหน้าอย่าทำครับ ท่านจะเสี้ยนมาก ถ้าบรรทัดฐานสภาแห่งนี้เลือกปฏิบัติกฎหมาย ทุกฉบับมีผลประโยชน์ต่อคนทั้งประเทศ อยากรจะเอ่ย ๕.๘ ครับ แล้วก็ตามประธานฯ ดูนะครับ พื้นฟูสมรรถภาพยาเสพติด คนติดยาแก้ทั้งประเทศ คือ ผมไม่เห็นมีใคร

๑๓๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรสา ๘๐/๒

เห็นความสำคัญ แต่พอกฎหมายฉบับนี้เริ่มที่จะเข้าสู่ปัญหาที่ว่ากันไปเถอะ ผมไม่คิดใจ
ครบ ๕.๘ ท่านเริ่ม लेकर ท่านประธานฯ จะได้เดินได้ แล้วเดี๋ยวจะได้ไปว่ากันว่าจำเป็น
อย่างไร มีเหตุผลอะไรที่จะต้องรีบเสนอด่วน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : สภาโปรดเข้าใจไว้ด้วยนะครับว่า
กฎหมาย ๗ ฉบับนั้นไม่ได้เลื่อนนะครับ ขอขยายเวลา เมื่อขอขยายเวลาเสร็จแล้วกระผม
จะใช้ ๕.๘ นั้น ผมอนุญาตในฐานะประธานฯ ให้ที่ประชุมเสนอญัตติว่า จะอนุญาต หรือจะ
อนุมัติให้น่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาหรือไม่ ตรงนี้เป็นประเด็นที่ผมถามอยู่ใน
ขณะนั้นครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้อนุญาตก็ดำเนินการต่อไป ถ้าไม่อนุญาตผมก็ต้องถาม
มติอีกครั้งหนึ่ง ผมขออนุญาตจากท่านได้ไหมครับ ขอบคุณท่านมาก ขอบคุณด้วยความ
เคารพครับ ท่านวิสิทธิ์ เชิญครับ

นายวิสิทธิ์ เจริญราวีพัฒน์ (เชิงราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
วิสิทธิ์ เจริญราวีพัฒน์ นะครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ตามข้อ ๔๘ ที่ท่าน
วินิจฉัยแล้วนั้นครับ ให้นำญัตติที่ขอเลื่อนเข้ามานั้นนะครับ ท่านวินิจฉัยตามข้อ ๔๘
วรรคท้ายนั้นถูกต้องแล้วนะครับ คือการนำญัตติเข้ามานะครับ แต่ว่าเมื่อมีผู้เสนอญัตติว่า
ให้เลื่อนนะครับ แต่มีท่านสมาชิกฯ คือท่านกษิทรนะครับ ขออนุญาตที่จะเอ่ยนามท่าน
กัศกัน เมื่อมีความเห็น ๒ ประเด็นนี้ท่านต้องถามมตินะครับว่า จะเห็นประเด็นไหน ตรงนี้
ต้องมีถามมติครับ ถ้าท่านไม่ถามดำเนินการไม่ได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะถามว่าจะให้เลื่อนหรือไม่ให้
เลื่อนนะครับ จะลงมติไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมถามเลยนะครับ จะใช้วิธีซิมเปิล (Simple)
ง่าย ๆ เลขนะครับ แบบยกมือ ที่ประชุมอนุมัตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเลื่อน ๕.๘
ขึ้นมาพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยจะไม่เลื่อน
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

LIRT

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรสา ๘๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เสียใจอย่างมากให้เลื่อนครับ ขอขอบคุณ
ท่านมากครับ

๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

- ๘๑/๑

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๓๓๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 20/2523
วันที่ 22 มิ.ย. 43
เวลา ๑๖.1๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุไทยใน กท ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๔๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาปนาพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติสถาปนาพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายพิชัย รัตตกุล)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๑๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand
สถาบัน/1

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายประกอบ จิรกิติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายสันต์ศักดิ์ กงวาทิเชษฐ์ และนายฉวีวัฑฒิต ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายพินิจ จารุสมบัติ และนายเอกภาพ พลศรี เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรมการศึกษานโยบายที่สมาธิสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ โดยถือร่างของนายประกอบ จิรกิติ กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบในวาระที่สาม ให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๒ กันยายน ๒๕๔๓

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มิตบัญญัติกำหนดให้
สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมี
เหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่
ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน
กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประกอบ จิรนิติ ภัคคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายสันต์ศักดิ์ กามพิเชษฐ และนายณัฐดิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

(นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด ภัคคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายพินิจ จารุสมบัติ และนายเอกภาพ พลศรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

৯৭৮

พระราชบัญญัติ

สถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..)

W. F. . . .

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า"

(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

"มาตรา ๘ ทวิ ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานคณะกรรมการธิการสามัญทุกคนตามมาตรา ๘ (๔) อยู่ในวันก่อนวันที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร หรือมีการเลือกประธานคณะกรรมการธิการสามัญตามมาตรา ๘ (๔) ใหม่แล้วแต่กรณี จึงให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งตามมาตรา ๘ วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง และยังมีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันพระปกเกล้า ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๘ ที่เหลืออยู่"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๗) อนุมัติให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิบัตรของสถาบัน"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘ ทวิ) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑

"(๘ ทวิ) ออกข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องแต่งกายของประธาน รองประธาน และกรรมการสภาสถาบัน รวมทั้งบุคลากร และผู้ศึกษาอบรม เข็มวิทยฐานะตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน และข้อบังคับดังกล่าวนี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕ ทวิ บทกำหนดโทษ และมาตรา ๒๘ ทวิ และมาตรา ๒๘ ตริ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(โปรดพิลึก)

สถาบัน/6

มาตรา ๑๑ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๕๒

(นางไพจิตร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน/๒๕๕๓ และต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๓๖ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผล
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมายประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ด้วยเลขาธิการ
สถาบันพระปกเกล้ามีหนังสือขออนุญาตส่งผู้เข้าชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้จำนวน ๓ ท่านคือ ศาสตราจารย์ด็อกเตอร์วิจิตร ศรีस्थาน
ศาสตราจารย์ด็อกเตอร์วิชฌู เกื่องาม และศาสตราจารย์ด็อกเตอร์วรศักดิ์ อูวรรณโณ
ดังนั้นผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมเพื่ออนุญาตให้บุคคลดังกล่าวเข้าชี้แจงในที่ประชุม
วุฒิสภาได้ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติ
อนุญาตให้บุคคลทั้งสามดังกล่าวเข้าชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ อภิปราย/ท่านวีระศักดิ์ครับ
เชิญครับ

นายวีระศักดิ์ จินารัตน์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
กระผม วีระศักดิ์ จินารัตน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยความเคารพในสถาบัน
การศึกษาสถาบันพระปกเกล้า คณะกรรมการบริหาร นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน
กระผมขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบันทึกหลักการ เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้าเพื่อทำความเข้าใจแก่สมาชิกวุฒิสภาและท่านประธานฯ ใน ๒ ประเด็น
ดังต่อไปนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ในเหตุผลในข้อกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าใน
ปัจจุบันยังไม่มียกบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ ในกรณี
สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบหรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบัน
ไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย

กระผมเห็นว่าเหตุผลในประเด็นนี้ในข้อนี้ไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่สำคัญในการนำเสนอพิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า เพราะเหตุว่าในสถาบันพระปกเกล้า ในมาตรา ๘ กำหนดให้มีสถาบันพระปกเกล้าประกอบด้วย ๑. ประธานรัฐสภา เป็นประธานสถาบัน รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานฯ มีกรรมการโดยตำแหน่ง มีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร มีกรรมการการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน จากวุฒิสภา ๑ คน ท่านจะเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรมีนุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นกรรมการในสภาที่มีอยู่เพียง ๕ คน ในขณะที่กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๑ คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ และก็มีผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา รวมทั้งหมดเป็น ๑๕ คน ประกอบเป็นสภาสถาบันทั้งหมด ๒๑ ^{คน} ท่านจะเห็นว่าท่านประธานฯ ได้กรุณาว่ามาตรา ๑๐ ซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และในวรรคสี่ได้บอกว่า ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระและยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แล้ว ท่านจะเห็นได้ว่ามีกรรมการประจำอยู่แล้ว ๑๑ ^{คน} บวกกับที่เป็นข้าราชการประจำอยู่อีก ๔ ^{คน} เป็น ๑๕ ^{คน} ซึ่งครบถ้วนตามจำนวนกรรมการสภาสถาบัน ซึ่งในมาตรา ๑๒ ก็บอกว่า สภาสถาบันต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เพราะฉะนั้นในกรณีที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ถึงแม้จะไม่ มีประธานสภาสถาบัน สภาสถาบันก็สามารถดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ที่บอกว่า ถ้าประธานสภาสถาบันและรองประธานสภาสถาบันไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม จะเห็นได้ว่าในการบริหารงานสถาบันพระปกเกล้า สภาสถาบันมีหน้าที่กำหนดนโยบายควบคุมและสั่งการและมีเลขาธิการบริหารงานได้ตามมาตรา ๑๑ เพราะฉะนั้นถึงแม้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สภาสถาบันก็สามารถที่จะทำงานได้ประชุมได้โดยใช้มาตรา ๑๒ ด้วยเหตุผลตามนี้ครับ

LIRT

ในประเด็นที่ ๒ กระผมยังไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่บอกว่า สถานสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป ในการร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า ๒๕๕๑ ท่านประธานฯ ครับ ท่านต้องดูที่หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติที่บอกเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการในกำกับรัฐสภาเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อการศึกษาค้นคว้าและวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัตินี้ไม่มีคำว่า “ให้จัดการศึกษาให้มีมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน” ในเจตนารมณ์ของการร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อเป็นสถาบันทางวิชาการในกำกับของรัฐสภาเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน-----

- ๘๓๑/๑

ท่านจะเห็นว่าไม่มีคำว่า “ให้จัดการศึกษา” ไม่มีการจัดการศึกษาเหมือนสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ ทั้งสิ้น สถาบันพระปกเกล้ากระผมมีความเข้าใจว่า โดยเหตุผลตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ น่าจะเป็นเหมือนศูนย์กลางวิชาการ น่าจะเป็นเหมือน อคาเดมิก เซ็นเตอร์ (Academic center) เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และป้อนข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม แก่พวกเรา มากกว่าที่จะเปิดทำการสอนจัดการศึกษาเหมือนสถาบันอุดมศึกษา กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนภารกิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภามากกว่าการเน้นการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีสถาบันทางการศึกษา และมหาวิทยาลัยที่ได้ทำการสอนการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคมอยู่แล้ว ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก กระผมเห็นว่าจะเป็นการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ เพื่อเป็นการเข้าช้อนในการจัดการทางการศึกษาหรือไม่ กระผมอยากให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาในข้อนี้ เพราะว่ากระผมเห็นว่าถ้ามีการจัดการศึกษา ที่จะต้องได้มาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน เพราะคงจะต้องมาพูดถึงเรื่องข้อกำหนด กฎเกณฑ์ คุณสมบัติ หลักสูตร เนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชน เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน กระผมเห็นว่าในการจัดการการศึกษาที่จะต้องได้มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน เราพูดถึงมาตรฐานการศึกษา ในเรื่องหลักสูตร ในเรื่อง~~ของ~~เนื้อหา ในเรื่อง~~ของ~~การประเมินผล ในเรื่อง~~ของ~~การตรวจสอบภายในภายนอก ในเรื่อง~~ของ~~การประกันคุณภาพ ในเรื่อง~~ของ~~การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ในการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ พูดถึงเฉพาะเรื่องประกาศนียบัตรต่าง ๆ ซึ่งรายละเอียดอีกมากมาย ซึ่งตัวกระผมเองก็ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับประกาศนียบัตรต่าง ๆ นี้มาก่อน พูดถึงเรื่องการรับสถานศึกษาอื่น ๆ เข้ามาสมทบในสถาบัน พูดถึงเรื่องเครื่องแบบ กระผมยังไม่เห็นว่าได้พูดถึงเรื่องมาตรฐานการศึกษา หรือคุณสมบัติ หรือเนื้อหาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนหรือไม่ ตัวกระผมเองอยากเสนอความคิดเห็นใน ๒ ประเด็นดังกล่าว เพื่อให้สภาได้ช่วยพิจารณาว่า เหตุผลในการแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าครั้งนี้สมควรเหตุผลหรือไม่ ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาในการแก้ไขพระราชบัญญัติที่ค้างถึง

แต่ความต้องการของหมู่พวก หรือกลุ่มคณะเท่านั้นเอง ตัวกระผมเองอยากให้มองถึงผลประโยชน์ของชาติ และสิ่งที่จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านระวี
กึ่งคำวงศ์ ครับ

นายระวี กึ่งคำวงศ์ (มุกลาหาร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม นายระวี กึ่งคำวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ก่อนอื่นขอกราบเรียนว่า
ผมทราบดีว่าการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการบริหารเพื่อให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี
ในขณะที่ประธานรัฐสภาได้หมดอำนาจไปแล้ว แล้วก็ให้มีการประสานงานระหว่าง
ส่วนราชการหลาย ๆ อย่าง อันนี้ผมเห็นด้วยนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขอตั้ง
ข้อสังเกตเกี่ยวกับสถาบันพระปกเกล้าดังต่อไปนี้ครับ สถาบันพระปกเกล้ามีหน้าที่
ส่งเสริมวิชาการตามพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า ตามมาตรา ๖ (๘) บางครั้งก็
ได้เชิญบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถประสบการณ์ ซึ่งมาเป็นวิทยากรอบรมและให้
การศึกษา และดูรายชื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ๓ - ๔ ครั้งที่ผ่านมา ผมเห็นด้วย เพื่อจะเป็น
วิทยาทาน แล้วก็ควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ
สมาชิกวุฒิสภา ไม่มีใครเก่งทุกอย่าง

และข้อเสนอแนะของผมขอให้ท่านได้ตอบด้วยครับ และถ้ามีสิ่งที่ยึดข้องบางสิ่งบางอย่าง
ผมจะถามในอันดับต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านปรีชา ปิตานนท์
ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และ
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จากจังหวัดจันทบุรี เริ่มต้น
ฟังจากเพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายพูดถึงความจำเป็นที่จะต้องนำพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้าเข้ามาพิจารณาอย่างเร่งด่วนก็ด้วยเรื่องของการบริหาร แต่พอลงลึกไปในเนื้อหา
แล้วนะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพและท่านผู้มาชี้แจงครับ ได้ช่วยชี้แจงให้ละเอียดด้วย
นะครับ ลึกเข้าไปแล้วท่านมองดูครับว่า สถาบันพระปกเกล้าเป็นสถาบันวิชาการอยู่ใน
กำกับของรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
โดยทั่วไป กระผมจะไม่พูดมากนัก กระผมพูดให้ท่านคิด ท่านกำลังทำอะไรกันอยู่โดยอ้าง
เหตุผลทางการบริหาร อย่างนี้ครับ (๓ ทวิ) ในราชกิจจานุเบกษา ในเล่มนี้หน้าที่ ๔ นะครับ -----

- ๘๕/๑

= วิจารณ์

(Black list) สันติภาพไม่ต้องเรียน ผมบอกว่าชักช้าเกินไปแล้ว ท่านประธานฯ ก็ยี้เรื่องแค่นี้เราพูดด้วยเหตุด้วยผล แต่ผมบอกว่าแค่นี้ถ้าคนที่เขื่อนักกฎหมาย พังคำท้วงติงในสิ่งที่ป็นสาระและเป็นประโยชน์ แล้วมาวิพากษ์วิจารณ์ขณะนี้ ผมบอกว่า^{ก็}จะคุยกันยาวเรื่องนี้ แต่ก็ไม่ได้ใจครับ เรียนไม่เรียนผมไม่ได้ถือ ตรงนั้นเป็นสาระ ผมถือว่าเข้ามาตรงนี้ได้ผ่านตรงนั้นมาด้วยซ้ำ แต่ ท่านประธานฯ ครับ แต่~~นี้~~ด้วยเหตุผลเริ่มต้นก็คือ ถ้า~~นี้~~นี้^{ก็}สภาบันพระปกเกล้า ปัจจุบันยังไม่มียกบัญชีกำหนดให้สถาบันพระปกเกล้า เอาเหตุผละครับ รายละเอียด เนื้อหายังไม่ว่า ขอเหตุผลเบื้องต้นก่อนจะไม่ล่วงลึกลงว่า ไม่มียกบัญชีกำหนด ให้สถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรสั่งอายุ หรือถูกยุบ แค่นี้ทำไม่ได้หรือครับ ถ้าจบแล้วบริหารกิจการของสถาบันไม่ได้ ดิดขัดตรงไหน หรือในกรณีที่^{ก็}ได้ล็อก (Lock) ไว้ตามมาตรา ๘ ที่ว่านี้ ผมไม่ได้ดูใน รายละเอียด ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่พอจะฟังได้ว่า ถ้าเอาตัวประธานรัฐสภามาเป็น ผู้บริหารของสถาบัน ถ้าท่านหมดสภาพไปก็ต้องเอาประธานวุฒิสภาขึ้นเป็น ประธานสถาบันผมรับได้ ด้วยเหตุผลว่าต้องผลัดกัน เมื่อตัวเองไปคนอื่นต้องขึ้น อยู่^{ก็}อีก^{อัน}ตายตัว ตรงนี้พอจะรับด้วยเหตุด้วยผล ขออนุญาตต้องใช้คำว่า “ด้วยเหตุด้วยผล” เพราะเป็นเช่นนั้นจริง ๆ ครับ-----

ท่านประธานฯ ครับ ~~ตรงนี้คือ~~ท่านตอบนิดหนึ่งว่า ด้วยเหตุผลที่ผมรับได้ แต่ที่นี้
 ฟังไปอีกนิดหนึ่งนะครับท่านประธานฯ หรือมีเหตุผลอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของ
 สถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้า
 ผมไม่ทราบว่าจะตรงนี้จะอะไร เอากันเป็นบรรทัด เจงเป็นบรรทัด ๆ เลขว่า ตรงนี้เอากัน
 ในหลักการในเหตุผลมันขาดบรรทัด แต่ปรากฏว่าผมค่อนข้างที่จะมีความรู้สึกนึกหนึ่ง
 ว่าเป็นสถาบันวิชาการในการกำกับยังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษา
 ของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป นั่นแสดงว่า ๒ ปีที่เรียนมาไม่รู้มาตรฐานโดยสิ้นเชิง
 ผมไม่แน่ใจคนที่เรียนอยู่ ทั้งหมดที่เรียนจบมา ๒ รุ่น ๓ รุ่นที่ว่านั้นครับ เพราะใน
 ขณะเดียวกันโดยเหตุผลท่านบอกว่า ไร้มาตรฐาน ผมไม่อยากจะอ่านว่าความจำเป็น
 มาตรฐานเช่นเดียวกับการศึกษาทั่วไปและเอกชน แสดงว่าที่เรียนมาก็ไร้สมรรถภาพ
 ซิครับ เพราะฉะนั้นทำให้ผมเชื่อใจได้ว่า คนที่เรียนมามีคุณภาพ เพราะว่าท่านบอกเอง
 ในเหตุผลว่า ไม่มีมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเอกชนโดยทั่วไป

(นายบุญญา หลีเหลด ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสันทิตาพรครับ มีท่าน ~~...~~

บุญญาประท้วง เชิญครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านผู้อภิปรายซ้ำซาก เพื่อเจอ

ขอบคุณมากครับ

นายสันทิตาพร อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ฟังดี ๆ นะครับ ผมขอให้

ท่านบุญญาถามคำว่า “เพื่อเจอ” หน่อยนะครับ เชิญครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ขอบคุณมากครับ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญบรรยายต่อไปครับท่าน ~~...~~

สันทิตาพร

LIRT

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมว่าอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ถ้ามีองค์กรกึ่งพิทักษ์สถาบันกลายเป็นว่าแตะไม่ได้แล้ว กระผมว่าเป็นเรื่องที่ต้องคุยกันยาว อะไรที่เป็นเหตุผลของบ้านเมือง สถาบันแห่งนี้กินเงินเดือนภาษีของราษฎร ผมยังไม่อยากจะถูกด้วยซ้ำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : โจทย์นี้ ๆ นะครับ ผมให้ท่านอภิปรายต่อใจเย็น ๆ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : แต่พอถึงตรงนี้ก็กลายเป็นว่าแตะไม่ได้เลย มีลูกน้องเต็มหมด แม้กระทั่งเลื่อนขั้นตอนของกฎหมายมาใช้เส้นสภาแห่งนี้อะไรเกิดขึ้น ผมบอกแล้วอย่าแตะผม ผมอุทิศสำหรับเสียคราวที่แล้วว่าอะไรก็นั่งเฉยไม่พูดอะไรเลย แต่พอมาเป็นเรื่องเป็นราวผมเอาหลักการเหตุผลเท่านั้นเองครับท่านประธานฯ

(นายพิชัย ขำเพชร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านพิชัยประท้วงครับ

เชิญครับ

นายพิชัย ขำเพชร (เพชรบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมนายพิชัย ขำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเพชรบุรีครับ ผมขอให้ท่านผู้อภิปรายตอนคำว่า “เส้นเข้ามา” นะครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้เข้ามาตามระเบียบครับผม

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ไม่ครับ ด้วยเหตุผลว่า ครั้งที่ผ่านมามีการถกเถียงให้ท่านประธานฯ ได้แลเห็นก็ได้ มีผู้พยายามเสนอญัตติขอเข้ามาต่อหัวคิวอันดับแรก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพครับ เพื่อความสงบเรียบร้อยของสภาฯ กรุณาได้โปรดถอนคำว่า “เส้น” ละครับ ที่นี้ไม่มีเส้นหรือครับ

๑๕๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๘๖/๓

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมกราบเรียนท่านประธานฯ
อย่างนี้ ก่อนที่จะถอน ท่านประธานฯ ฟังเหตุผลผมนิดหนึ่ง ผมบอกแล้วเห็นไหมครับ
เริ่มต้นแต่ไม่ได้เลย มีองค์กรพิทักษ์สถาบันเพียงเลย เห็นไหมครับเพียงแต่พูดเริ่มต้น
เท่านั้นเองว่า ก็ครั้งก่อนเสนอเข้ามาบอกเหตุผลมีกฎหมายอยู่จะมารวันศุกร์หน้าผมก็
รับได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก่อนท่านจะอภิปรายอะไร
ต่อไปโปรดถอนให้เรียบร้อยเสียก่อนครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ไม่ใช่ครับท่านประธานฯ
ผมคิดตรงไหนล่ะครับ ที่ให้ผมถอน ด้วยเหตุผลแล้วผมคิดตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้ประท้วงว่า ท่านบอกว่า
เส้นเข้ามาสถาบันการศึกษาชั้นสูงครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : แล้วสถานี่ยอมรับไหมล่ะครับ
ว่าพยายามเสนอตลอดมานั้นคือเส้น แต่ถ้าท่านบอกว่าขอให้ผมถอน ผมถอนครับ แต่ผม
ยังมั่นใจนั่นคือเส้น ผมขอถอนครับ ไม่ได้ใจ แต่ว่าผมฟังจากสมาชิกฯ ผมก็อกระจก
ครับ ขอบพระคุณครับ ปกติลิสมาอย่างนี้ อย่าไปมองคำพูด แต่บทพูดท้ายเป็นสรณะ
ตรงนั้นคือเหตุผล ท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมพูดไม่ลืงลึก ท่านผู้ชี้แจงอาจารย์ฟัง
นี่คืออกระจกเงา เพราะสิ่งที่เรามาตรงนี้คือต้องการให้สถาบันรัฐสภาเป็นสถาบันยอมรับ
ของคนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นอะไรที่ถูกที่ผิดท่านอย่าเพิ่งอคตินี่คืออกระจกที่มอง
ไม่เห็นภาพชัด แต่อย่างน้อยก็เห็นลาง ๆ ว่า มีส่วนหนึ่งของสังคมที่อคติดูสถาบันนี้
ต้องยอมรับครับ ผมเองไม่ได้เรียน แต่ก็มีความรู้สึกว่า สถาบันพระปกเกล้านั้นคือ
องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑ ผมยังเชิดชูสถาบันนี้ด้วยซ้ำ ไม่จำเป็น
ต้องเข้าไปเรียนหรือครับ แค่เข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ก็ศรัทธาแล้วครับ แต่ที่นี้อยากจะ
เรียนท่านประธานฯ ว่า พอเริ่มต้นตรงนี้ผมเอาในหลักการและเหตุผลว่า มีความจำเป็น
ที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าให้สถาบันพระปกเกล้าดำเนินการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้า ที่นี้พอมาดูตรงนั้นท่าน
 ประทานฯ ว่า อำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าผมไม่ทราบว่ามีเหตุผลอื่นแก่เพื่อ
 ให้มีอำนาจหน้าที่ของใครครับ ของตัวประธานสถาบัน ของเลขาฯ สถาบันหรือผู้บริหาร
 สถาบัน ซึ่งคิดชัดเจนไหนได้ช่วยอาจารย์ชี้แจงเองก็แล้วกันนะครับ -----

- ๘๓/๑

ที่นี้พอบอกทำให้มาอยู่มาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เอกชนทั่วไปก็ต้อง
ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมบอกนั่นคือความคิดตั้งแต่เริ่มต้น ถ้าจะเอากันตรง ๆ ให้
สถาบันนี้ประสาทปริญญาในระดับปริญญาโทเหมือนนิค้ำเขากันอยู่ ทำไมเริ่มต้นท่าน
ไม่ทำอย่างนั้นล่ะครับ ผมยังเห็นด้วยด้วยซ้ำถ้ากลับมาปีสถาบันพระปกเกล้าเป็นสถาบัน
หลักสูตรปริญญาโทผมจะได้เรียนด้วย แต่พอเรียนมาเอาแต่ความรู้ ให้วุฒิบัตรกับ
ประกาศนียบัตรผมไม่รู้อะไรจะไปทำไม ผมยังมองนะครับ เมื่อสักครู่ท่าน^{รับ}รับอีกปีหนึ่ง
๒๐๐ กว่าล้านจากไหนก็แล้วแต่ งบในส่วนหนึ่ง แต่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ตรงนี้ว่า
ถ้าเหตุผลไม่ว่าจะเป็นรายละเอียดของ^{วิ}เริ่มต้นเอาข้าราชการจากรัฐสภาไปช่วยงาน ผมไม่ได้
คิดใจตรงนั้นท่านประธานฯ แต่ถามว่า งบประมาณในการใช้บริหารก็ดี เงินเดือนก็ดีจาก
รัฐสภาแห่งนี้เพราะรัฐสภาแห่งนี้คือที่เลี้ยงของท่าน ปัญหาต่าง ๆ ที่มันเป็นเรื่องเหตุผล
เป็นผลสะท้อนอาจารย์ต้องฟัง ในขณะที่เดียวกันผมยังมองว่า ถ้าเริ่มต้นที่จะให้มาตรฐาน
ของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเช่นเดียวกับหน่วยงานสถาบันอื่นของรัฐ เอกชนโดยทั่วไป
ไหน ๆ จะว่าตรงนี้แล้วอาจารย์แก้หลักสูตรเสียเลยให้มันเหมือนกับปริญญาโทไปหมดเรื่อง
หมดราวพวกที่จะมาเรียนตรงนี้ก็จะได้ภาคภูมิใจว่า ผมผ่านสถาบันพระปกเกล้าในส่วนที่เป็น
ของรัฐสภา เพราะฉะนั้นถ้าอาจารย์จะปรับปรุงตรงนี้ก็ว่าไปเลยครับ ^{รับ}ฉัน^{รับ}นี้^{รับ}อยาก^{รับ}จะ^{รับ}กราบเรียน
จริง ๆ แล้วถ้า^{รับ}ฉัน^{รับ}มีส่วนเกี่ยวข้องกับอยากจะไม่ล้วงลึก แต่ว่าไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๔ ตรงนี้ว่า
(๓ ทวิ) รับสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเข้ามาในสถาบันมาสมทบในสถาบันและให้มี
ประกาศนียบัตรอะไรผมไม่ต้องอ่านตรงนั้น แต่ถามว่า ทำไมถ้าขอแก้อำนาจของผู้บริหาร
สถาบันในขณะที่ประธานรัฐสภาหมดสมัย ประธานวุฒิสภาไปเป็น รับไม่เป็นใครรับ
ท่านประธานฯ แต่พอรับสถานการศึกษาเข้ามาหน่วยงานอื่นหรือสมทบเข้ามาในสถาบัน
ผมอ่านแล้วชักแหง ๆ เพราะมันเหมือนกับมีความรู้สึกว่า ต้องมีอะไรแอบเข้ามาเหมือน
กับซึ่งสถาบันซึ่งจะแจ้งหรือไม่แจ้งเข้ามาในรัฐสภา ในสถาบันพระปกเกล้า ^{รับ}ฉัน^{รับ}นั้น^{รับ}ผม^{รับ}ไม่
แน่ใจ และจากจุดหนึ่งก็คือเจตนาที่จะรับ^{รับ}ฉัน^{รับ}สถานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเข้ามา
รับเข้ามาทำไมครับ และถ้ารับเข้ามาเสร็จใครรับผิดชอบ งบเราต้องเพิ่มขึ้นด้วยไหม นั่นคือ
เจตนาข้อเท็จจริง ผมกราบเรียนนะครับท่านประธานฯ ที่เคารพว่า เมื่อสถาบันเองอยู่ในความ
รับผิดชอบของรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาคือส่วนหนึ่งขององค์กรนี้ เพราะฉะนั้น

สิ่งใดก็ตามที่หักท้วงและท้วงติงนั้นด้วยเหตุด้วยผล คนที่มีสัญชาติญาณ ผมเป็นนักกฎหมาย ผมรับได้ในเหตุผลที่เป็นเรื่องของสังคมและบ้านเมือง แต่ถ้าสิ่งใดก็ตามกระทำแล้วมีสิ่งซึ่งไม่กระจางชัด เป็นเรื่องซึ่งสอบถามอย่าไกรธกันเท่านั้นเอง ผมไม่คิดใจอะไร แต่ในรายละเอียดของมาตรา ๔ ในรายละเอียดข้างในเมื่อท่านต้องการ ไม่ทันไรท่านขอ ๓ วาระ ๓ วาระก็ไม่เป็นไร ให้ ๓ วาระก็ให้ แต่ในรายละเอียดของมาตราคล้ายกันอีกครั้งหนึ่งในวาระ ๒ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ^{ให้}ท่านณรงค์ นุ่นทองครับ เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมได้ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาและในฐานะที่เคยมีประสบการณ์ในการก่อตั้งสถาบันนี้มาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่สมัยที่กระผมเป็นที่ปรึกษาประธานรัฐสภา สมัยท่านมารุต บุญนาค เป็นประธานรัฐสภา กระผมไม่ได้พูดในฐานะเป็นองครักษ์พิทักษ์สถาบัน คือกระผมจะเรียนทำความเข้าใจกับท่านสมาชิก เล็กน้อยนะครับ คงไม่พูดยาวเพราะว่าท่านเลขาธิการทั้ง ๒ ^{นี้}ท่านนี้อยู่ก็น่าจะชี้แจงในรายละเอียด -----

- ๘๘/๑

แต่ประเด็นที่ทางสถาบันได้ขอแก้ไขมาเมื่อ ๒ - ๓ เรื่องใหญ่ ๆ ~~นั้นคือ~~ เรื่องสำคัญที่สุดที่ขอแก้ไขเข้ามา ก็คือว่าในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรถูกยุบหรือหมดสมัยไป สถาบันไม่สามารถที่จะดำเนินการประชุมสภาของสถาบันได้ ~~นั้นคือ~~ อันนี้ก็แก้ไขมาตรา ๘ เหตุที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าสถาบันมีที่มาหลายองค์ประกอบ ~~นั้นคือ~~ เป็นคณะกรรมการโดยตำแหน่ง เช่นผู้นำฝ่ายค้าน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณอะไรต่าง ๆ แล้วก็มีคณะกรรมการที่เลือกจากประธานกรรมการบริหารของสภาผู้แทนราษฎร ๒ ^{คน} ~~ส่วน~~ และวุฒิสภา ๑ ^{คน} ~~ส่วน~~ เมื่อสภาถูกยุบไป หรือหมดวาระไป ^{นี้} ทางกฤษฎีกาได้ตีความว่า สภาสถาบันนี้ขาดองค์ประกอบ กระผมขอทำความเข้าใจกับสมาชิกที่ได้อภิปรายว่ายังเหลือคนอยู่อีกตั้งเยอะทำไมไม่ประชุมกัน ประธานวุฒิสภาซึ่งเป็นรองประธานรัฐสภาโดยตำแหน่ง ก็ไปเป็นประธานสถาบันพระปกเกล้าได้ สิ่งที่ท่านพูดคือสิ่งที่เราขอแก้ไขเข้ามาอย่างไรครับ ถ้าไม่แก้ไขไปทำอย่างที่ท่านว่าไม่ได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายไม่ให้อำนาจ แล้วเขามองแล้วว่ามันขาดองค์ประกอบองค์ประกอบกับองค์ประชุมนี้ท่านก็รู้ว่ามันไม่เหมือนกัน เมื่อขาดองค์ประกอบก็ประชุมไม่ได้ ^{แล้ว} ข้างจึงได้ขอแก้มา อีกส่วนหนึ่งที่ขอแก้ก็เป็นเรื่องการให้ประกาศนียบัตรสถาบันพระปกเกล้า ^{นั้น} มีหน้าที่จัดฝึกอบรมให้ความรู้เผยแพร่พัฒนาประชาธิปไตย ^{นั้น} เป็นหน้าที่หลักของสถาบัน สถาบันจะมีหลักสูตรระยะยาวและระยะสั้น หลักสูตรระยะยาวก็คือเรียน ๘ เดือน รับสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าราชการระดับ ๘ ขึ้นไป ทหาร ตำรวจ ก็ต้องพ้นเอกพิเศษขึ้นไป มีทั้งภาคเอกชน สื่อมวลชน เข้ามารเรียนได้หมด คล้าย ๆ วปอ. ของทหาร เพราะฉะนั้นเมื่อสถาบันมีการกิจที่จะต้องจัดฝึกอบรมทั้งระยะสั้นระยะยาว ณ เวลานี้สถาบันกำลังที่จะทำโครงการร่วมกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ไม้ว่าเทศบาล อบต. และ อบจ. เพื่อจัดฝึกอบรมให้ความรู้ กำลังจะจัดอบรมให้ความรู้ ^{ให้} กับผู้ช่วยดำเนินการของสมาชิกวุฒิสภา และหลังเลือกตั้ง ^{สภาผู้แทนราษฎร} ~~ส.ส.~~ ก็คือดำเนินการกับผู้ช่วย ~~ส.ส.~~ ในการอบรมให้ความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ ^{สภาผู้แทนราษฎร} ~~ส.ส.~~ เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตย ถ้าไม่แก้กฎหมายนี้สภาสถาบันก็ประชุมไม่ได้ ทำงานไม่ได้ โครงการต่าง ๆ ก็หยุดชะงักหมดนะครับ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ที่บอกว่าขอไปสมทบกับหน่วยงาน
อื่นนะครับ รับสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเข้ามาสมทบในสถาบัน เท่าที่กระทรวง
นี้ครับ สถาบันนี้จะไม่รับโอนหน่วยกิตจากที่อื่นมาที่เรา เพราะว่าคนที่ไปเรียนนี้ไม่ว่าจบ
ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ต้องเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่หมดครับ แต่เราเขียนขึ้น
ตรงนี้เพื่อประ โชน์ของนักศึกษาของสถาบันที่เคยผ่านการฝึกอบรม หรือผ่านการเรียน
จากสถาบันแล้วสามารถเทียบโอนไปเป็นหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ของปริญญาโทในสถาบันอื่น เทียบจากเรา
ไปหาเขา ไม่ใช่ไปเทียบเขามาหาเรา เพราะถ้าเทียบเขามาหาเรานี่พวกเรียนปริญญาเอก
ไม่ต้องเรียนแล้วครับ ดอกเตอร์ก็หลายท่านไปเป็นศิษย์เก่าของสถาบันนี้ เพราะฉะนั้น
อันนี้ก็ขอทำความเข้าใจอีกประเด็นหนึ่ง

ประเด็นสุดท้ายที่ขอแก้ไขมาเป็นเรื่องการให้ประกาศนียบัตร ~~ผู้~~
เป็นเครื่องแบบ สถาบันต้องการให้มีเครื่องแบบเฉพาะของสถาบัน เหมือนกับ
เครื่องแบบทหาร ตำรวจ อะไรนี้ ไม่ใช่ให้มันไปทำเลียนแบบ ไม่ใช่ใครต่อใครไปสั่ง
ใส่เสื้อตราสถาบันอย่างนี้ แล้วไปเป็นจิ๊กโก๋ไล่ตีกันกลางถนนมันก็เสียชื่อ สถาบัน
ก็ถือว่าถ้าคนที่ไม่มีสิทธิที่จะไปแต่งเครื่องแบบอย่างนั้น ก็ไม่ควรจะแต่ง ~~ครับ~~
กระผมเองก็ขอแนะนำเรียนเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และในการแก้ไขนี้ก็ไม่ต้องเกรงว่า
จะไปขัดกฎหมายอื่นหรือขัดรัฐธรรมนูญ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ อีก ๑ นาที
ก็คือว่าในกฎหมาย ก.ร. นี้ ก็คือกฎหมายระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาของเราเอง
นะครับ เมาเขียนไว้เลยนะครับ-----

เดิมก็ไม่มีแล้วก็เกิดปัญหาอย่างเดียวกันนี้เขาก็เลยไปแก้ไข กฎหมาย ก.ร. มาตรา ๑๒ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงให้เป็นองค์ประชุม ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบให้ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภาคงดำรงตำแหน่งประธาน ก.ร. และรองประธาน ก.ร. อยู่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาใหม่แล้วจึงให้พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกตามวาระในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ องค์ประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการที่เหลืออยู่ สิ่งที่สถาบันพระปกเกล้าขอแก้ไขมาที่เราพิจารณาวันนี้ก็เพื่อให้เป็นไปหรือให้สอดคล้องกับกฎหมาย ก.ร. กฎหมาย ก.ร. หมายความว่าสภาถูกยุบหรืออะไรเขาก็ยังประชุมได้ทำงานได้ อันนี้ก็กราบเรียนเพื่อที่ประชุมได้โปรดพิจารณา ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอท่านบุญญา หลีเหลด
ก่อนนะครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสงขลา ก่อนอื่นก็มีใช้พิทักษ์คุ้มครองเอง ก็ไม่ได้เรียนที่สถาบันพระปกเกล้า ขอพูดไม่ลงรายละเอียด ขอพูดเพียงเล็กน้อยในเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองในสถาบันพระปกเกล้า เข้าใจว่าสถาบันพระปกเกล้านี้เป็นสถาบันทางการศึกษาในระบบที่ให้การศึกษาด้านการเมือง ถือว่าเป็นการจัดการศึกษาในทางด้านการเมืองในระบบ ด้วยเหตุนี้ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง หลายครั้งผมเสนอให้เลื่อน พ.ร.บ. นี้เข้ามาก่อนด้วยเหตุผลและความจำเป็น หลายฝ่ายพูดกันว่าประเทศไทยขณะนี้คนไทยส่วนใหญ่ขาดอุดมการณ์ทางการเมืองส่งผลกระทบถึงภาคประชาชนทั่วไป คนชกคนจน ถ้าคนมีอุดมการณ์ทางการเมืองแล้วจะให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญ ให้โอกาสแก่คนที่ให้คนส่วนน้อย นี่คือหลักพื้นฐานของคนที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เพราะฉะนั้นสถาบันที่ให้การศึกษาระบบในประเทศไทยขณะนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองยังไม่มีโดยชัดแจ้ง นอกจากมหาวิทยาลัยบางแห่งที่เปิดสอนวิชารัฐประศาสนศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ แต่ผม

จะเสริมในอนาคตสถาบันนี้อาจจะมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้องอาจจะเข้ามา สิ่ง
 ที่อยากจะเรียกร้องก็คือเราเห็นว่าท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสุวาน ท่านหนึ่งด้วย
 ที่เป็นประธานคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ผมว่ามาถึงปัจจุบันนี้เราละเลยในด้าน
 การจัดการศึกษาในระบบ ผมเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องจัดการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง
 การเมือง หลักสูตรการเมืองในระดับการศึกษาทุกระบบตั้งแต่ระดับประถม มัธยมและ
 อุดมศึกษา สถานการณ์ขณะนี้แม้กระทั่งสถาบันราชภัฏก็ตัดวิชาการเมืองออก ซึ่งส่งผล
 กระทบในระยะยาวและสร้างคนที่มีอุดมการณ์ให้กับชาติให้กับแผ่นดิน ขอบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านไพพลัย อุบัติศฤงค์์ เชิญครับ

นายไพพลัย อุบัติศฤงค์์ (ภูเก็) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ผม

ไพพลัย อุบัติศฤงค์์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต เพื่อความโปร่งใสของพระราชบัญญัติ
 สถาบันพระปกเกล้า บังเอิญเรามีศิษย์เรียนสถาบันนี้อยู่ในปัจจุบันประมาณ ๒๐ ท่าน
 คราวนี้ผมเกรงว่าจะเป็นข้อครหาว่ามีเส้นอยู่ในนี้เพราะว่ากฎหมายอื่นไม่เห็นมีการผ่าน
 ๓ วาระรวดเลย ผมอยากเรียนถามผู้มาชี้แจงโดยเฉพาะท่านอาจารย์บรรลพศักดิ์ อุวรรณโณ
 ในเรื่องของความสำคัญว่าทำไมจะต้องให้ผ่าน ๓ วาระรวด และก็อยากจะฟังว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้มีความจำเป็นขนาดไหน เพราะว่าเป็นมาตรฐานของการพิจารณาพระราชบัญญัติ
 ของสมาชิกวุฒิสภา มิฉะนั้นจะเกิดข้อครหาว่าอะไรที่เป็นพวกกันจะผ่านให้หมด ผมอยาก
 ขอคำชี้แจงจากผู้มาชี้แจงด้วย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาธิการรอสักประเดี๋ยว
นะครับ ขอเชิญท่าน^{สมพร} คำขึ้น เชิญครับ

นายสมพร คำขึ้น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ผมก็ได้ฟังท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ได้อภิปรายถึงหลักการและเหตุผลว่า ทำไมจึงมีการแก้ไข พ.ร.บ. สถาบันพระปกเกล้า
ในครั้งนี้ ในตอนนี้ก็มีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันพระปกเกล้าหลายท่านได้มาพร้อม
กันแล้ว ซึ่งในเรื่องหลักการและเหตุผลนั้นมีความจำเป็นอย่างไรในการที่จะแก้ไข
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ พวกผมก็อยากจะได้รับฟังข้อมูลหลักการและเหตุผล
ความจำเป็น แต่ว่าที่มีสมาชิกฯ บางท่านผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปนั้นว่าเป็น พ.ร.บ.
ที่เกี่ยวกับการว่ามีสมาชิกฯ ของเราหลายท่านเป็นลูกศิษย์ของสถาบันพระปกเกล้า
ก็เป็นความจริงครับ ในวันนี้ก็เป็นวันที่ ๔ ก็มีสมาชิกฯ อยู่ ๒๕ ท่าน แล้วก็มีรุ่น ๒
รุ่น ๓ อยู่หลายท่าน ก็จำเป็นอยู่เองครับที่เราเป็นเลือดของพระปกเกล้า องค์สมเด็จพระ
พระปกเกล้าที่อยู่ข้างหน้าพวกเรานี้ เราก็มีความจำเป็นอยู่เองที่จะต้องพิทักษ์สถาบัน
พระปกเกล้าของเราเพื่อให้เป็นสถาบันทางวิชาการที่เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของ
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ~~วันนี้~~ เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องพิทักษ์ ผมต้องขอขอบ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอฟังอีกท่านหนึ่งครับ
ท่านวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ครับ ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ก่อนอื่นท่าน
ประธานฯ ครับ ผมขอแนะนำเรียนนะครับว่า การที่เรามาอยู่ในสถาบันแห่งนี้หรือว่าเราอยู่
สถาบันแห่งนี้ไหนก็ช่าง ความรู้สึกนึกคิดทุกวันนี้เรามีเหมือนกันครับ มีความรักสถาบัน
แต่ว่าการที่เราจะรักสถาบัน ความรักสถาบันนั้นไม่ควรจะตั้งสถาบันให้มีข้อตำหนิ
มีข้อเสียหาย อย่างในกรณีวันนี้ ท่านประธานฯ ครับ จะเห็นได้ว่าหลายท่านไม่สบายใจ
ผมเองก็ยอมรับว่าการที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องใช้คำว่า มีความถูกต้องกลั่นกรองสมควร
ในการบรรจุ ไม่ว่าจะรีบเร่งอะไรก็ตามจะด้วยเหตุด้วยผลประการใด ผมคิดว่าความรัก

สถาบันนั้นเก็บไว้ครับ แต่ว่ามาตรฐานต่าง ๆ ในการพิจารณา ในวันนี้อย่างท่านสมาชิก
 หลายท่านได้มีความเป็นห่วงว่า การเลื่อนวาระก็ดี การพิจารณาพยายามพูดกัน
 แล้วว่าจะขอ ๓ วาระรวด เหตุผลประการใด เราจะเห็นได้ว่า สภาแห่งนี้เราเป็น
 สภาถ่วงการครั้น เป็นสภาที่ต้องใช้ความรอบคอบ พ.ร.บ. ฉบับนี้ดูแล้วไม่ใช่ใน
 หลักการแล้วความจำเป็นเพราะว่าจะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร แล้วไม่มีผู้บริหาร
 ไม่มีกรรมการ มีสิ่งอื่นเข้ามาอีกหลายประเด็น นอกจากนั้นนับที่กำหนดโทษซึ่งจะต้อง
 กระทบกับบุคคลภายนอก ต้องกระทบกับประชาชนอีกหลายท่าน ที่ผมอยากจะ
 นำเรียนว่าการที่เราจะพิจารณาในประเด็นนั้นผมเป็นห่วงครับ เพราะว่าท่านที่ดำเนินการ
 ในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ท่านผู้อำนวยการสถาบันก็ดี ท่านเองก็เป็นเสาหลักของ
 ประชาธิปไตยในการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ แต่ว่าสภาแห่งนี้เราจะทำกฎหมาย
 ซึ่งใช้คำว่า เอาเปรียบ หรือว่าพิจารณาไปโดยไม่มีความสง่างามอย่างนั้นหรือครับ
 ท่านประธานฯ ครับ จะเห็นว่าการที่เราเลื่อนวาระขึ้นมากอย่างนี้ครับ พระราชบัญญัติ
 ฉบับอื่นผู้ที่มารอชี้แจงนะครับ ยกตัวอย่างว่าพระราชบัญญัติทางการค้าของกระทรวง
 พาณิชย์ท่านรัฐมนตรีผมเห็นท่านเดินอยู่ข้างนอก ท่านมารอชี้แจงตั้ง ๔ - ๕ ครั้ง
 ก็เลื่อนมาตลอด อย่างนี้หรือครับ การที่สภาแห่งนี้เราจะเอามาตรฐานอะไรครับมา
 พิจารณากฎหมาย ตรงนี้ครับตระหนักให้ดีกว่าครับ ผมนำเรียนแต่ต้นแล้วว่าทุกวันนี้
 สถาบันไหนก็รักผมเองถ้าอยู่ในสถาบันไหนผมก็รักสถาบัน แต่ว่าการที่เราจะทำ
 ออกไปข้างนั้นแล้วทำให้สถาบันเสื่อมเสียหรือมีข้อตำหนิ ตรงนี้ให้พิจารณาให้ตระหนัก
 แต่ผมเองก็เป็นห่วงนะครับไม่สบายใจตรงนี้ก็คือ ในหลักการรับได้มีความจำเป็น
 ประการใดก็ต้องดำเนินการไป แต่ว่าพยายามมาบอกกล่าวกันนะครับว่าให้รับ ๓ วาระ
 รวดเลย ผมคิดว่าไม่สบายใจเลยในการที่เราจะผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป
 โดยวิธีเช่นนี้ มีความเห็นเหมือนสมาชิกท่านอื่นครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าต้อง
 ตระหนักให้ดีกว่าแล้วขอร้องท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติแห่งนี้ที่เป็นนักศึกษามาของสถาบันด้วย
 ท่านต้องตระหนักนะครับ ผมไม่อยากจะให้เป็นข่าวว่า พอเรากฎหมายต่าง ๆ
 ที่สมาชิกวุฒิสภาเราได้ประโยชน์ก็จะทำแบบรีบ ๆ เร่ง ๆ มีข้อตำหนิ มีข้อครหา

๒๐๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

รุจิรา ๕๐/๓

ตรงนั้นเราสบายใจเถอะครับ จะทำให้สถาบันแปดเป็นไปด้วยหรือเปล่าครับ

ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : /ท่านดอกเตอร์พา ครับ

เชิญครับ

- ๕๑/๑

นายพา อักษรเสื่อ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ก่อนอื่นมีความไม่ค่อยสบายใจนิดหนึ่งครับที่มีการพาดพิงถึงคุณภาพของสถาบัน
 ใดบางส่วน กระผม พา อักษรเสื่อ จากขอนแก่น ที่จริงมีหลายเรื่องที่ย่อจะกราบเรียน
 เพิ่มเติมจากท่านวุฒิสภา ^{มาด้วย} กระผมเป็นคนหนึ่งที่เป็นศิษย์เก่าและเป็นผู้ร่วมศึกษา
 แนวทางการก่อตั้งสถาบันนี้ร่วมกับท่านวันนอร์นะครับ สิ่งที่ไม่ค่อยสบายใจก็คือ คำพูด
 คำหนึ่งในฐานะที่เราเป็นสถาบันที่กำกับสถาบัน คือสถาบันฐานะเป็นผู้กำกับสถาบัน
 แล้วพรรคพวกของพวกเราก็บอกว่า มีการศึกษาแบบลวก ๆ คล้าย ๆ กับว่าละ ๆ มาด้วย
 หรืออะไรทำนองนี้ ตรงนี้ไม่ย่อจะให้ได้ยินออกไปมากนัก กระผมเป็นคนหนึ่งที่อาสา
 เข้าไปเรียนในฐานะที่ร่วมคิดที่จะก่อตั้งสถาบัน ไปเรียนอย่างดีที่สุดครับ ใช้เวลาทุ่มเทเรียน
 เอาความรู้ความเข้าใจเพื่อที่จะนำไปพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อบ้านเพื่อเมืองจริง ๆ ^{อันนี้} ก็
 โปรดรับทราบ ว่า สถาบันแห่งนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ กระผมไม่ได้เป็นองค์กรภัย
 พิทักษ์อะไรทั้งสิ้น ^{ใน} กระผมอยู่ในตรงกลาง ก็ย่อจะชี้ประเด็นตรงนี้ก่อนครับ
 กระผม ^{ก็ต้อง} ชมรชยคณะพวกเราที่ตนเองบาง ^{อันนี้} ไม่ได้เป็นศิษย์เก่าก็ไม่ทราบเรื่องนี้
 มาก่อน แต่ว่าท่านชี้ประเด็นในหลักการอะไรต่าง ๆ ได้แหลมคมมาก แล้วประเด็นที่เรา
 จะพูดกันอย่างเรื่องสถาบันอุดมศึกษาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เราก็อุดหนุนนะครับ กระผมเอง
 เป็นกรรมการสภาสถาบันอยู่ก็ได้ชี้แจงมาแล้วเรื่อง พ.ร.บ. นี้ออนเข้าสภาผู้แทนฯ ครั้งแรก
 เราก็อุดหนุนนะครับ เราไม่ได้หมายความว่าสถาบันนี้จะต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ให้ปริญญา
 เพราะคนที่เข้าเรียนนี้ครับเหนือกว่าปริญญาอยู่แล้ว ขอประทานอภัยที่ต้องย่อนามถึง
 ท่าน ^{เพราะ} ประมาณ ^{อันนี้} อดีตเรกสาร์ ท่านเป็น ^{อันนี้} พลตำรวจเอก ^{อันนี้} ท่านก็มาเรียน
 แล้วท่านก็คงไม่ต้องการปริญญาอะไร พวกที่จบปริญญาเอกทั้งหลายก็คงไม่ต้องการ
 ปริญญา แต่ต้องการว่าวุฒิปดหรือประกาศนียบัตรที่ได้นี้เป็นประกาศนียบัตรที่ทรงคุณภาพ
 ทรงคุณความรู้ ทรงคุณความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง ^{อันนี้} ท่านผู้เขียนหลักการ
 เองก็จะต้องชี้แจงบ้างในเรื่องนะครับ กระผมเองก็คิดว่าประเด็นที่ว่าจะมาพูดถึงว่า
 ไม่เทียบเท่าหรือไม่เป็นมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ก็คงจะต้องชี้แจง
 กันบ้างให้เข้าใจ กระผมเองไม่สบายใจเหมือนกันว่าเราไม่ได้คิดถึงตรงนั้น เราคิดถึงตรงที่ว่า

ทำอย่างไรสถาบันแห่งนี้จะเป็นสถาบันที่สภาของเราที่ดูแลรับผิดชอบอยู่ในภาคภูมิใจ และสามารถที่จะสร้างประชาธิปไตยให้กับบ้านเมืองได้อย่างดีและรวดเร็วและขยายเครือข่าย ประเด็นที่กระผมพบนั้นะครับ คงไม่ได้หมายถึงว่าเราจะต้องเอาสถาบันอื่นเข้ามาสมทบเป็นพรรคเป็นพวก ไม่ใช่ประเด็นตรงนั้นครับ เป็นประเด็นที่จะต้องสร้างงานเพื่อบ้านเพื่อเมืองให้ได้เนวร่วม ให้ได้บุคคลที่เข้ามาสนับสนุนงานของสภางานของสถาบันแห่งนี้ให้ได้มากที่สุด ก็คิดว่ากระผมมีประเด็นบางส่วนที่อยากจะเรียน แต่ประเด็นที่สำคัญที่สุดที่คิดว่าจะไม่ต้องเสียเวลาพูดกันมากในวันนี้ คือประเด็นที่เกี่ยวกับว่าเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรขานนั้นะครับ มีประเด็นหนึ่งที่คุยกันในกิจการของสภา แล้วก็คุยกันที่สภาสถาบัน คือว่าจะให้ประธานสภาผู้แทนฯ ซึ่งเป็นประธานรัฐสภาอยู่นั้นอยู่ในวาระต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่ให้อยู่จะให้ประธานวุฒิสภาในฐานะเป็นรองประธานฯ นั้นเป็นประธานแทนในรัฐสภาหรือไม่ อันนี้คือประเด็นที่จะต้องคุยกันในวันนี้ และแนวทางของพวกเราทางกิจการวุฒิสภาก็มองเห็นว่า ในฐานะที่พวกเราเองก็มาจากการเลือกตั้งนะครับ วุฒิสภามีส่วนรับผิดชอบต่อสถาบันแห่งนี้อย่างแน่นอนชัดเจน กับกับดูแลนะครับ -----

เราจะเป็นวุฒิสภาที่จะต้องเป็นประธานแทนในขณะที่ประธานรัฐสภา คือประธานสภาผู้แทนฯ ไม่อยู่นั้นได้หรือไม่ มี ๒ ประเด็นที่จะต้องคุยกัน กระผมก็ขอเรียนว่า

๑. กระผมเป็นห่วงเรื่องภาพ ๒. ก็เรื่องถึงคุณภาพ ไม่ใช่หมายถึงปริญญา และ
๓. ก็อยากจะเรียนประเด็นที่จะต้องคุยกันให้เสร็จไว ๆ ครับ กราบขอบพระคุณยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมอยากจะฟังท่านเลขาธิการเรียนเชิญครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ ในฐานะผู้ชี้แจง กระผมขอประทานอนุญาต กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ในที่ประชุมที่ได้เมตตาเลื่อนระเบียบวาระนี้ขึ้นมาพิจารณา ขอประทานกราบเรียนถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขอรบกวนเวลาสภาแห่งนี้ซึ่งที่ตัวเองไม่อยากจะทำ แต่ก็มีความจำเป็นที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้ริเริ่มมาจากสภาสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งมีกรรมการสภาโดยตำแหน่ง ๑ ใน ๓ ไปจากรัฐสภาแห่งนี้ คือ ท่านประธานรัฐสภา ท่านรองประธานรัฐสภา ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานกรรมาธิการประจำวุฒิสภา ๑ ท่านประธานกรรมาธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ๒ ท่าน แล้วก็มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา รวมทั้งผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณและกรรมการอื่น ได้พิจารณาว่าในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ สภาสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดที่มีหน้าที่สำคัญในการบริหารงานสถาบันพระปกเกล้าไม่อาจจะประชุมได้ ไม่อาจจะดำเนินการใดได้ ด้วยเหตุที่องค์ประกอบไม่ครบเป็นสภาสถาบัน เช่นเดียวกับที่วุฒิสภาองค์ประกอบไม่ครบเป็นวุฒิสภา เพราะท่านสมาชิกฯ ยังไม่มีจำนวนถึง ๒๐๐ ท่าน ท่านประธานฯ ก็ขอรับ ความจริงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องนี้มาไม่ต่ำกว่า ๑๐ เรื่อง คำวินิจฉัยล่าสุดอันเป็นเหตุให้ต้องแก้กฎหมายมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสภาแห่งนี้จะต้องพิจารณา ก็มาจากบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาครั้งที่ ๕ ที่มีท่านประธานวุฒิสภา อดีตประธานวุฒิสภา ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์

เป็นผู้วินิจฉัยไว้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการ
ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกฎหมายกำหนด
ให้ประธาน ป.ป.ป. เป็นประธานโดยตำแหน่งนั้น แล้วก็มีรองประธานอยู่ด้วย ในกรณี
ที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเป็นประธาน ป.ป.ป. คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตาม
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ครบองค์ประกอบเป็นกรรมการ -----

- ๕๓/๑

เมื่อไม่ครบองค์ประกอบเป็นคณะกรรมการก็จะพิจารณาตรวจสอบยึดทรัพย์สินใครก็ไม่ได้ถึงมีรองประธานฯ รองประธานฯ ก็ขึ้นทำหน้าที่แทนไม่ได้ เพราะรองประธานฯ จะทำหน้าที่แทนเฉพาะเมื่อมีประธานฯ แล้วประธานฯ ไม่อยู่หรือไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ได้เท่านั้น ด้วยเหตุจำเป็นครั้งนี้ครับท่านประธานฯ จึงจำเป็นต้องรบกวนเวลาสภาแห่งนี้ อำนาจที่สภาสถาบันพระปกเกล้ามีอยู่ แล้วถ้าจบสภาแล้วในเวลา ๕๐ วันรวมทั้งถ้าจะมีการจัดการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งใหม่ อาจจะรวมไปถึงเป็นจำนวนทั้งสิ้นเกือบ ๑๐๐ วันนั้น สิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งสถาบันพระปกเกล้าทำอะไรไม่ได้เลย เพราะองค์การสูงสุดซึ่งเป็นสภาสถาบัน ~~ไม่มี~~ องค์ประกอบ ~~สิ่งที่ว่านั่นก็คือเรื่อง~~ การกำหนดนโยบายและควบคุมการบริหารเงินกองทุนของสถาบันที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้วว่า ได้รับจัดสรรไปจากรัฐสภาแห่งนี้เป็นจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้การอนุมัติหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเวลานี้มีสถาบันต่าง ๆ แสดงความจำนงค์ให้สถาบันพระปกเกล้าไปช่วยจัดการเรียนการสอนให้ เช่น สภากรุงเทพมหานคร ~~หรือ~~ สถาบันราชภัฏต่าง ๆ ก็ไม่อาจจะกระทำได้เลยทั้งสิ้น ต้องรองจนกว่าจะมีประธานรัฐสภา มีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร มีประธานคณะกรรมการการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ให้ครบถ้วนเสียก่อน ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสถาบันไม่อาจจะดำเนินการได้ และการไม่อาจจะดำเนินการได้นั้นจะกระทบถึงภารกิจที่สภาแห่งนี้เป็นคนออกกฎหมายไปกำหนดให้สถาบันมีหน้าที่ในหลายประการ กระผมกราบเรียนว่ามากกว่ามหาวิทยาลัย เพราะสภาแห่งนี้คาดหวังกับสถาบันพระปกเกล้าไว้มาก ตามพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าในมาตรา ๖ นั้น ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ ๑๐ ประการ อำนาจหน้าที่ ๑๐ ประการนั้นถ้าสรุปรวมแล้วเป็น ๒ ประการใหญ่ ๆ ครับ

ประการที่ ๑ คือทำงานให้สภาแห่งนี้เอง ให้วุฒิสภา ให้สภาผู้แทนราษฎร สถาบันพระปกเกล้าในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติจึงเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐสภาเอง รัฐสภาจะใช้ให้ทำอะไร จะสั่งให้ทำอะไร สถาบันพระปกเกล้าก็ต้องทำ โดยเฉพาะงานทางวิชาการ

ประการที่ ๒ ภารกิจที่ว่านั่นเป็นการปฏิบัติงานที่ต้องทำเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย การพัฒนาประชาธิปไตยในความหมายตามมาตรา ๓ นั้นต้องการให้เกิดระบอบและวิถีชีวิต

ประชาธิปไตยเป็นปีกแผ่นและยังงั้นขึ้นในบ้านเมือง ไม่ต้องการที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลง นอกวิถีสถรรณบุญบ่อ ๑ จึงตั้งสถาบันนี้ขึ้นมา ถ้าสถาบันดำเนินการไม่ได้ก็จะกระทบในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาประชาธิปไตยที่เกี่ยวกับองค์กรอื่นด้วย จึงมีความจำเป็นต้องกราบเรียนรบกวนสภาแห่งนี้ ขอประทานเวลาก่อนยุบสภาเพื่อให้สภาแห่งนี้ช่วยแก้ไขความขัดข้องที่จะกระทบถึงการดำเนินงาน ทั้งเพื่อสภาแห่งนี้เอง และเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประชาธิปไตยของบ้านเมือง

ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ สภาสถาบันพระปกเกล้าก็เห็นว่า เมื่อได้ขออนุญาตรบกวนเวลาสภาแห่งนี้เพื่อให้ดำเนินการต่อไปได้ระหว่างสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบแล้ว ก็น่าที่จะได้มีการขอแก้ไขเพิ่มเติมให้สถาบันพระปกเกล้ามีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ คำว่า “อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ” นั้นหมายถึงการให้ความคุ้มครองแก่ตัวประศาสน์บัตรตัวเครื่องหมาย เครื่องแบบ -----

ซึ่งก็ไม่ไ้มากไปกว่าการที่สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ได้รับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยเอกชนด้วยซ้ำไป หรือสถาบันราชภัฏ การให้ความคุ้มครองนั้น ขอบประธานอนุญาตยกตัวอย่างตราสัญลักษณ์ที่ติดอยู่ที่เสื้อของนักศึกษา ปปร. รวมทั้งของตัวกระผมเองนี้เป็นตราเครื่องหมายซึ่งสถาบันได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากราชทานพระบรมราชานุญาตมาให้ใช้สมควรที่จะได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับที่สถาบันอุดมศึกษาแม้กระทั่งของเอกชนได้รับความคุ้มครอง ก็เลยขออนุญาตเดิมนี่เข้ามาด้วย สำหรับมาตรฐานการศึกษานั้น กระผมจะขอประธานอนุญาตให้ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ในฐานะที่เป็นกรรมการสภาสถาบันพระปกเกล้าและเป็นประธานคณะกรรมการติดตามและประเมินผลของสถาบันพระปกเกล้าเป็นผู้กราบเรียนชี้แจง แต่ขอประธานกราบเรียนว่า ในร่างที่ได้แก้ไขนี้อาจจะเขียนถ้อยคำทำให้ท่านสมาชิกฯ เข้าใจไขว้เขวว่า เป็นเรื่องมาตรฐานความจริงไม่ใช่ครับเป็นเรื่องการคุ้มครองให้อำนาจหน้าที่ของสถาบันได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับที่สถานศึกษาอื่นแม้ของเอกชนเองก็ได้รับความคุ้มครองเท่ากัน ส่วนประเด็นสุดท้ายที่ขอพ่วงเข้ามาเมื่อรบกวนสภาแห่งนี้แล้วก็คือ การให้สามารถรับสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเข้ามาเพื่อที่จะดำเนินการเผยแพร่ประชาธิปไตยได้ เพราะว่าสถาบันพระปกเกล้าไม่อาจจะทำงานในการพัฒนาประชาธิปไตยให้ยังรากลึกลงไปในบ้านเมืองได้โดยลำพังของตัวเองและไม่อาจจะวิ่งออกไปจัดการศึกษาอบรม เผยแพร่หรือวิจัยได้ทั่วพระราชอาณาจักร ถ้าใช้เวลาอย่างนั้นคงจะต้องใช้เวลาเป็นหลายร้อยปีที่จะทำให้ประชาธิปไตยหยั่งรากลึกลงไป เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องหาพันธมิตร การหาพันธมิตรนั้นก็ได้ไม่ได้เป็นการที่สถาบันพระปกเกล้าเองวิ่งไปหา บัดนี้สถาบันอื่นให้ความเชื่อถือสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นหน่วยงานของสภาเองก็ได้ขอเข้ามาติดต่อกับสถาบันพระปกเกล้าว่าเมื่อสถาบันพระปกเกล้าเป็นสถานศึกษาชั้นสูงในสังกักรัฐสภามีความเชี่ยวชาญ ชำนาญเป็นพิเศษในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สถาบันเหล่านั้นประสงค์ที่จะเข้ามาสมทบในสถาบันพระปกเกล้า เพื่อที่จะให้สถาบันพระปกเกล้าไปดูแลหลักสูตรไปดูแลมาตรฐานการศึกษาของเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ไปสร้าง

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๕๔/๒

พันฉมิตร สร้างเครือข่ายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประชาธิปไตยของชาติด้านเมืองต่อไป
สถาบันหนึ่งที่เข้ามาติดต่อก็คือ สภากรุงเทพมหานคร ได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลง
ระหว่างสถาบันพระปกเกล้ากับสภากรุงเทพมหานครว่า สถาบันพระปกเกล้าจะไปช่วย
พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับสภากรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการ
ประชาธิปไตยส่วนท้องถิ่น และก็ได้มีการตกลงกันโดยขอจากสภา กทม. ว่า
ขอรับประกาศนียบัตรจากสถาบันพระปกเกล้า เพราะสภากรุงเทพมหานครเชื่อมั่นใน
มาตรฐานการศึกษาที่สถาบันจัด ทั้งนี้โดยไม่ได้ใช้งบประมาณสถาบันพระปกเกล้าเพิ่มเติม
เลยแม้แต่หน่วย เพราะการจัดการศึกษาดังนั้นจะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของ
กรุงเทพมหานครที่สังกัดสภากรุงเทพมหานคร แต่สถาบันจะเป็นคนกำกับมาตรฐาน กำกับ
หลักสูตร ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงเฉพาะในประเด็น
ความจำเป็นรีบด่วนที่ต้องมารบกวนขอความเมตตาจากท่านนี้ ส่วนประเด็นเรื่องมาตรฐาน
การศึกษานั้นขอประทานอนุญาตท่านประธานฯ ที่เคารพ ให้ท่านศาสตราจารย์ฉัตร
ศรีสอ้าน เป็นผู้ชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เรียนเชิญท่านศาสตราจารย์
ดอกเตอร์ฉัตร ศรีสอ้าน ครับ

นายฉัตร ศรีสอ้าน (ผู้ชี้แจง) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติ กระผม ศาสตราจารย์ฉัตร ศรีสอ้าน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภาสถาบัน
พระปกเกล้า ผู้ชี้แจง ขอกราบเรียนที่ประชุมว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานนั้นเป็นเรื่องที่
เชื่อมโยงมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตรา ๑๕ ซึ่งกำหนด
ให้การจัดการศึกษาไม่ว่าใครจัด จะเป็นกระทรวงศึกษาธิการจัดหรือกระทรวงอื่นจัดให้จัด
เป็น ๓ แบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย-----

- ๕๕/๑

LIRT

ซึ่งตามนิยามของมาตรา ๑๕ สถาบันพระปกเกล้าเป็นสถาบันวิชาการในกำกับของ
 รัฐสภา จัดการศึกษานอกระบบซึ่งเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย
 รูปแบบ และวิธีการจัดการศึกษา รวมทั้งมีระยะเวลาการจัด การวัดการประเมินผลและ
 เงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้อง
 กับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละกลุ่มบุคคล เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษา
 แห่งชาติได้นิยามเรื่องการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย สาระสำคัญอยู่ใน
 วรยศสุดท้ายที่บอกว่า ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบ
 เดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม
 เมื่อเป็นเช่นนี้เราถือว่าวิเคราะห์ว่า สถาบันพระปกเกล้าโดยภารกิจอื่นทางด้านวิชาการ
 ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการศึกษาวิเคราะห์ การบริการข่าวสารข้อมูลเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับการ
 พัฒนาประชาธิปไตย หรือแม้แต่เรื่องการวิจัยค้นคว้าและการทำหน้าที่เป็นหน่วยงานทาง
 วิชาการที่ช่วยรัฐสภา ล้วนแล้วแต่เป็นภารกิจที่สอดคล้องกับอุดมศึกษาทั้งสิ้น สิ่งที่
 ไม่ชัดเจนก็มีเรื่องการศึกษาอบรมเท่านั้น ซึ่งก็มีหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว แล้วก็ก่อนข้าง
 จะหลากหลาย จึงได้เสนอแก้ไขให้มีการกำหนดเสียให้ชัดว่า ประกาศนียบัตร แทนที่จะเป็น
 คำเดียวแบบในกฎหมายเดิมที่น่าจะเป็นประกาศนียบัตรและประกาศนียบัตรชั้นสูง เพื่อจะ
 ให้เห็นว่า ถ้าคนที่จบปริญญาแล้วมาเรียนในบางหลักสูตรจะมีฐานะเป็นประกาศนียบัตร
 ชั้นสูง ซึ่งถ้าเขาประสงค์จะเทียบวิชาที่เรียนจากสถาบันพระปกเกล้าไปสู่สถาบันอื่น
 ก็สามารถจะเทียบโอนได้ง่ายเพราะบอกระดับมาตรฐานไว้แล้วว่า หลักสูตรนี้รับคนระดับ
 ไหนเข้ามา เนื้อหาสาระของวิชาเป็นเนื้อหาสาระระดับใด แต่ในแง่ของสถาบันพระปกเกล้า
 นั้นไม่ใช่สถาบันประสาทปริญญา ทำแต่เพียงเรื่องการศึกษาอบรม แต่เนื่องจากหลักสูตร
 จะต้องหลากหลายมากเพราะในภารกิจข้อ ๕ บอกว่า ให้สถาบันจัดและสนับสนุนการศึกษ
 อบรมบุคลากรจากภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และการ
 เศรษฐกิจและสังคมในระบอบประชาธิปไตย ก็แสดงอยู่ในตัวว่า ถ้าจะทำให้ได้ตาม (๕)
 คงต้องมีหลักสูตรหลายระดับ แล้วก็ต้องนิยามไว้ให้ชัดในกฎหมายว่าหลักสูตรใดเป็น
 หลักสูตรประกาศนียบัตร หลักสูตรใดเป็นประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรใดเป็นแต่เพียง
 สัมฤทธิบัตร คือมาเรียนเฉพาะวิชาบางวิชาแล้วก็ทดสอบแล้วก็ได้ให้สัมฤทธิบัตร หรือ

๒๑๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทวิพรรคณ์ ๕๕/๒

หลักสูตรใดเป็นแต่เพียงวุฒิปัตร์ ไม่มีการสอบ มาเรียนเอาความรู้เฉย ๆ การจำแนกเช่นนี้ก็
สอดคล้องกันกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาไม่ว่าของรัฐหรือเอกชน ซึ่งต้องทำเช่นนี้
เช่นเดียวกัน กระผมก็ขอกราบเรียนในเชิงที่ว่า ทำไมจึงต้องเขียนในเรื่องหลักการที่ขอ
กำหนดเพื่อประโยชน์ของการเทียบโอนเทียบเคียงกับการอุดมศึกษาของประเทศ

- ๕๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน ^{ประธาน} วุฒิสภา

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิต

พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิจิตร ในเรื่อง ~~ของ~~ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า
 นี้ก็มีไม่กี่มาตราและเป็นมาตราที่จำเป็นที่สถาบันจะต้องขอแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อจะได้สามารถ
 ให้ทันในสมัยประชุมนี้เพื่อนำไปปฏิบัติได้ในข้อขัดข้องต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ใน
 พ.ร.บ. นี้เดิม ถ้าเกิดกรณียุบสภา ~~อันนี้~~ ^{อันนี้} จำเป็นอย่างยิ่งที่ ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ต้องแก้ไข คณะกรรมการ
 ของสถาบันนี้รวมแล้ว ๒๑ ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ถ้ายุบสภาไปแล้วก็ขาดแล้วทั้งประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้าน
 ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง และสถาบันแห่งนี้
 ประกอบด้วยคณาจารย์ซึ่งก็คัดสรรในฐานะที่เป็นนักศึกษาผู้หนึ่ง ทั้งมีระยะเวลาเรียนก็
 กำหนดไว้ชัดเจน ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ~~ส.ส.~~ ^{ส.ส.} ของเราแห่งนี้นักมีอยู่
 หลายท่านจำเป็นต้องไปเรียนวันจันทร์ แต่ก็ไม่ไปเรียนไม่ได้สถาบันก็กรุณาเปลี่ยนวันเวลา
 เรียนใหม่เท่าที่จำเป็น สถาบันแห่งนี้กระผมเรียนในช่วงสั้น ๆ ประกอบด้วยความรู้ทั้ง
 การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมครบทุกด้าน กระผมว่าไม่ใช่แค่เฉพาะปริญญาตรี
 หรือปริญญาโทเท่านั้น ถ้าจากที่นี้กระผมคิดว่าคอเคเตอร์ก็ควรจะ ~~ได้ด้วยซ้ำไป~~ ^{ได้} แต่
 ไม่ได้คำนึงถึง ~~อันนั้น~~ ^{อันนั้น} เราไปเรียนเพื่อจะได้ความรู้จากประสบการณ์ จากนักศึกษา
 จากครูบาอาจารย์ต่าง ๆ กระผมก็ยืนยันหลาย ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} คอนันั้นกระผมขู่ว่าเรื่องกฎหมายเลือกตั้ง
 ได้ฟังอยู่ข้างนอกเลยฟังไม่ค่อยชัดเจนหลาย ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ว่าอย่างไร แต่ดีนะกระผมกล้ารับรองยืนยัน
 ได้ ถ้าไม่แก้กฎหมายในช่วงนี้ให้ทันสมัยประชุมนี้การเลือกตั้งเรายังไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดเมื่อไร
 เลือกตั้งครั้งหน้าจะใส่ร่างกฎหมายใดในการเลือกตั้งก็ไม่รู้ ~~ส.ส.~~ ^{ส.ส.} จะยืนยันใช้กฎหมายเดิม
 ระยะเวลาจะยาว ~~เท่าไหน~~ ^{เท่าไหน} หรือไม่ หรือจะใช้ตามร่างของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งแก้ไขแล้วผ่าน
 คณะกรรมาธิการร่วมแล้วก็ได้ ซึ่งเราไม่สามารถจะรู้ แต่ขูต้องขูแน่นอน ขูใครจะเป็น
 จะฟันไม่ได้ ท่านคอเคเตอร์วิญญูก็อยู่ที่นี่ ไม่ขูได้ อย่างไร อย่างไรก็ไม่เกิน ๑๑ พฤศจิกายน
 ก็โดยอัตโนมัติอยู่แล้ว ~~อันนั้น~~ ^{อันนั้น} ก็ขอเถาะว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาครบ แก้เพื่อประโยชน์ทั้งนั้น
 และก็ตราของสถาบันก็ได้รับพระราชทานมาก็ต้องมีเพิ่มบทกำหนดโทษเข้าไปด้วย
 เพราะฉะนั้นก็ขอว่าถ้าพิจารณา ๓ วาระรวดก็เป็นการประหยัดเวลาของสถาบัน

อย่างมาก ถ้ากระหมอบิปรายแล้วจะเสนอบิคอบิปรายก็จะใช่ที่ แต่จะขอพิจารณาว่า
ถ้าพิจารณาได้ ๓ วาระรวดเราก็จะได้พิจารณากฎหมายอื่นต่อไปครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี (นกรราชสีมา) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผม ไสว พราหมณี กระผมคิดว่าท่านประธานฯ จะไม่เรียกผม ท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตกราบเรียนเรื่องหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ถ้าร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ใช้เฉพาะมาตราเดียวในกรณีที่แก้มาตรา ๖ คือว่า ให้แก้ปัญหาเรื่องคณะกรรมการ
ของสถาบันพระปกเกล้า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ว่าถ้าดูตั้งแต่มาตรา ๓ ไปถึงมาตราอื่น ๆ
ยกเว้นมาตรา ๖ ผมไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้เลย

- ๕๗/๑

ประการแรกก็คือ ผมไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรจะต้องเร่งด่วน จะต้องมาพิจารณากันถึง ๓ วาระ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้~~นี้~~ก่อนข้างจะใช้สิทธิพลของลูกศิษย์ในสถาบันมาจัดการกับการเลื่อนวาระ ผมขออนุญาตไม่พูดเพิ่มเติม~~ครับ~~ ตรงนั้นจะรับสถาบันนี้เป็นสถาบันให้ความรู้ทางการเมือง พัฒนาประชาธิปไตย แต่เริ่มต้นก็ใช้สิทธิพล เพราะฉะนั้นไม่ได้ส่งเสริมประชาธิปไตยและพัฒนาประชาธิปไตย อันนี้ขอความกรุณาว่าเราต้องเริ่มต้นเรามาหลัก เราเป็นบุคคลที่ประชาชนเขาเลือก เป็นคนที่อยู่กระบวนการประชาธิปไตยที่อยากจะทำพัฒนา แต่เรามีสถาบันหนึ่งคือ สถาบันพระปกเกล้า ช่วยเราให้พัฒนาทางด้านจิตใจ อุทิศจิต เจตนา/คคิหรืออะไรก็ตาม แต่เริ่มต้นในมวลสมาชิกฯ พวกเรามาใช้ ผมถึงคิดว่า ไม่ถูกต้องแต่แรกแล้วในหลักการ

ประการที่ ๒ เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่ผมมีอยู่ ๓ เจตนารมณ์ เจตนารมณ์หนึ่งคือเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เจตนารมณ์ที่ ๒ คือการพัฒนาประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน อันนี้สำคัญ เจตนารมณ์ที่ ๓ ทำด้านการศึกษาค้นคว้า และวิจัยงานด้านประชาธิปไตย ผมถามว่า ในมาตรา ๓ ก็ดี มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๘ หรือแม้แต่บทกำหนดโทษเกี่ยวกับอะไรใน ๓ กระบวนการเจตนารมณ์ที่กฎหมายเดิมอนุญาตหรือวางกฎเกณฑ์ไว้นี้เป็นเรื่องสำคัญมากที่ผมกราบเรียนว่า อยากให้สภานี้ได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ว่า การแก้กฎหมายฉบับนี้ประชาชนได้อะไร หรือเฉพาะนักเรียนสถาบันพระปกเกล้าได้ประโยชน์ ตรงนี้สำคัญที่สุด ผมตั้งคำถามว่ามีทั้งวุฒิสภามีทั้งเครื่องแบบอย่างกับเป็นโรงเรียนมัธยมหรือวิทยาลัย ผมจึงบอกว่าไม่ใช่ เรากำลังให้สถาบันนี้สร้างสติปัญญาให้กับสังคม ให้สติปัญญากับการเมืองทั้งหลายในเรื่องการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน แต่บอกว่าเรามหาชนแต่งเครื่องแบบกันเดอะครับ ถ้าเข้าสถาบันนี้ อย่างนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เจตนารมณ์ของกฎหมาย ขออนุญาตครับ ผมเป็นกรรมการวิปอยู่ด้วย วันนั้นก็ได้กราบเรียนท่านอาจารย์ว่าผมสงสัย แล้วที่เขียนย้อนถึงขนาดบอกว่าไอ้โฮ สถาบันนี้เหนือปริญญาอะไรถ้าจบไปยิ่งกว่าปริญญาเอก ผมยังปวดหัวครับ ท่านกำลังคิดอะไรอยู่ ท่านกำลังมองสถาบันนี้เป็นอะไร เราต้องการให้สอนคน เรื่องของการศึกษานอกระบบ แต่กลับไปพูดในเซนส์ (Sense) อะไรก็ไม่เข้าใจ คือเราเข้าไปอยู่แล้วยังไม่เข้าสถาบันนี้ เรียกว่า หลงสถาบันจนลืมหน้าที่

ตรงนี้สำคัญมากผมจึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมไม่ค่อยเห็นด้วยหลายบท
 ผมเห็นด้วยข้อบทเดียวคือ มาตราที่ผมเรียนไว้ว่า เราต้องแก้ปัญหาเรื่องกระบวนการ
 ของคณะกรรมการ แต่ว่าผู้ร่างก็นำเสนออีกหลายประเด็น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เรื่องแรก
 คงจะพิจารณาใน ๓ วาระ ผมไม่เห็นด้วย ถ้าฉันผมแปรญัตติทุกมาตราครับ วันนี้ไม่ได้และ
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับที่จะดำเนินการ ๓ วาระ ประการที่ ๒ ที่ผมเรียนว่า ถ้าจะจัดการ
 คงต้องตัดอีกหลายมาตรา เพราะฉะนั้นขออนุญาตให้พวกเรากลับไปดูหลักการ หลักการ
 ในหน้าสุดท้ายเขาเขียนไว้อย่างดีครับ ถามว่าที่ร่างมานี้ตรงวัตถุประสงค์ใหม่ ยกตัวอย่าง
 ให้ประชาชนบีบรัดบ้างให้วุฒิสภามีบ้าง ให้สัมฤทธิ์บ้างแล้วแต่สรรหา ผมเข้าใจว่าคำ
 เหล่านี้มาจากเพื่อนผมที่ลักษณะเหมือนกับผมซึ่งเป็นผู้มาชี้แจง ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า
 คงจะเอาแนวความคิดตรงนั้นมา ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ผมไม่เห็นด้วยในแนวทางที่
 กำลังนำเสนอ ผมขอกราบขอบพระคุณผู้ร่างท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านทวีศรี เห็นขอมือมานานแล้ว
ครับ

นายกวี สุทธิระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม กวี สุทธิระ จากจังหวัดขอนแก่น ความจริงกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายจัดระเบียบ
ภายในขององค์กรเท่านั้นเองครับ และจริง ๆ แล้วพูดไปก็พูดไปอยู่นั่นแหละ เพราะฉะนั้น
กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(นายถาวร เกียรติไชยากร ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

นายถาวร เกียรติไชยากร (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ถาวร
เกียรติไชยากร จากจังหวัดเชียงใหม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอประท้วงผู้เสนอ
ปิดอภิปราย เพราะท่านอภิปรายแล้วนะครับ ท่านเสนอปิดการอภิปรายไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมพร คำชื่น สมาชิก
วุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอามือลงครับ ท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมถามมติครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับหลักการกล่าวนั้น เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
กับหลักการกล่าวนั้น ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่โปรดรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๑๒๑ ไม่เห็นด้วย ๑๑
ไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ครับ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒๑๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สัณญา ๕๘/๒

ครับ ท่านสามารถครับ

นายสามารถ รัตนประทีปพร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม สามารถ รัตนประทีปพร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดหนองบัวลำภู ผมเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เวลามากเกินไปเล็กน้อยก็รับหลักการในวาระแรก ก็คิดว่า
คงจะไม่มีปัญหาในวาระ ๒, ๓ ขอเสนอพิจารณา ๓ วาระรวดครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเอามือลงครับ ท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านได้ครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเสนอ
ตั้งกรรมาธิการ ไม่พิจารณาตาม ๓ วาระครับ ขอมติครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับครับ คำถามจะมีดังนี้ครับ
เห็นด้วยกับกรรมาธิการเต็มสภาหรือไม่ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเต็มสภา
หรือไม่เห็นด้วย ครับ โปรดลงคะแนนครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ ตั้งคำถามใหม่
ครับ ผม นิพนธ์ สุทธิเดช ครับ เพราะว่าเกิดความสับสนนะครับ เพราะว่าตั้งคำถาม
ค่อนข้างสับสนนะครับ

- ๕๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีสับสนครับ ฟังไม่ชัดเจน ๆ
 กระมัง ใจเย็น ๆ นะครับ เห็นด้วยกับการตั้งกรรมการเต็มสภาทั้ง ๓ วาระ กดปุ่ม
 เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับการตั้งกรรมการเต็มสภา ๓ วาระ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับผม
 เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๓ วาระ ๕๓ คะแนน
 ไม่เห็นด้วย ๓๗ คะแนน จดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๔ เป็นอันว่าสภาแห่งนี้เห็นด้วยกับ
 การที่จะใช้สภา ๓ วาระนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

LIRT

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเฉลิม พรหมเลิศ รองประธานวุฒิสภา
คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพศรี
นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ผมอ่านในต้น
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้
เท่านั้นเองยังมีข้อสงสัยไม่ทราบว่าเป็นเหตุเช่นใด พระราชบัญญัตินี้บางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ท่านประธานฯ ครับ
ด้วยเหตุผลว่า ถ้าการจะขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า ผมไม่
เข้าใจ ผมอ่านแล้วผมยังงงอยู่จนบัดนี้ กระบวนการช่วยอธิบายผมหน่อยสิครับว่า ไปจำกัด
สิทธิเสรีภาพของบุคคลมาตรา ๒๕ ซึ่งผมดู การจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญ
รับรองไว้จะกระทำได้ แต่ผมไม่ทราบว่าจะไปเกี่ยวข้องกับอะไร ถึงใฝ่ถามบอกว่า การที่เสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปเกี่ยวข้องกับไปจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่ก่อนมาตรา ๑
ผมสงสัยเท่านั้นแหละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์
บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะผู้ชี้แจงครับ เหตุที่ต้องบัญญัติไว้ในคำปรารภ

เช่นนี้ก็เพราะว่าตามมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดว่าถ้ากฎหมายใดไปกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลจะต้องระบอบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจไว้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ให้ความคุ้มครองกับประกาศนียบัตร ตลอดจนเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ และมีบทกำหนดโทษ ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแต่งกายของบุคคลอันเป็นเสรีภาพในร่างกายนิตตามตรา ๓๑ มาตรา ๓๑ กำหนดให้ทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายครบ จึงจำเป็นต้องกำหนดค่าปรารถนาไว้ตามแบบในมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญครับ

- ๑๐๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า”
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์
ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิบัตร ได้ดังนี้

(ก) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
กลุ่มวิชาหนึ่ง

(ข) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาใดกลุ่มวิชาหนึ่ง ที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าแล้ว

(ค) ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ และประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์
ออกให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ และคุณธรรมอันควรแก่การยกย่อง

(ง) สัมฤทธิบัตร ออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรมและการทดสอบ
เฉพาะวิชา

(จ) วุฒิบัตร ออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรมเฉพาะเรื่อง
ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสถาบัน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านใส่ปากก่อนครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม ไสว พราหมณี มีคนมานั่งชมอยู่ข้าง ๒ - ๓ คนไม่ให้ผมพูด แต่ผมคิดว่าเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ผมขออนุญาตตรงนี้เพื่ออยากจะให้ทางสถาบันชี้แจง เพราะดูเหมือนว่า ในมาตราเก่า (๒) เขาบอกให้ประกาศนียบัตร วุฒิบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันไม่เพียงพอหรืออย่างไรครับ ถึงจะมาขาย (๒) จนมากมาย และที่สำคัญที่สุดก็คือ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสถาบัน ก็แปลว่า สถาบันจะต้องออกรายละเอียดอะไรมากมาย เหล่านี้ ผมไม่เข้าใจว่าวัตถุประสงค์ของการออกประกาศนียบัตรมากมาย อย่างเช่น ประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษามบรมกลุ่มวิชาหนึ่ง ผมไม่ทราบว่ามีวิชาเฉพาะที่สถาบันออกไปแล้ว ใครไปเรียนเฉพาะวิชานั้นก็ออกประกาศนียบัตร ต่อไปก็ออกประกาศนียบัตรชั้นสูงออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษากลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่งที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าแล้ว แล้วก็มีประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์อีก แล้วยังมีสัมฤทธิ์บัตรอีกมากมายท่านประธานฯ ผมจึงขออนุญาตคัดออกทั้งหมด แต่ผมเชื่อว่า ผมแพ้ เพราะว่ารู้สึกแม้แต่ผมจะอภิปรายพวกก็จะมาฆ่าผมอยู่ข้าง ๆ ผมต้องขอกราบเรียนฟ้องท่านประธานฯ ไว้ด้วยครับ ขอบคุณครับ ขออนุญาตนั้นเสนออยากจะคัดออก หรือไม่ก็ขอคำชี้แจงจากท่านผู้อำนวยการสถาบันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ กระผมคิดใจมาตรานี้ เพราะว่าอยากจะถามเหตุผลของท่านผู้ร่างคำว่า ประกาศนียบัตรเดิมให้ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษามบรมของสถาบัน กระผมคิดว่าพอเพียงพอแล้ว เพราะสถาบันนี้มีปรัชญาก็คือเทรนนิ่งเซ็นเตอร์ (Training center) คือสถานที่ฝึกอบรมให้ความรู้สำหรับนักการเมือง สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ที่นี้พอท่านลงรายละเอียดแล้ว ประกาศนียบัตรกับประกาศนียบัตรชั้นสูง สมมติว่าคนที่มาอบรมในหลักสูตรเดียวกัน อีกคนหนึ่งจบปริญญาตรี อีกคนหนึ่งไม่จบปริญญาตรี แล้วหลักสูตรพร้อมกันหมด เขาได้เอกสิทธิ์ไม่เท่ากันใช่ไหมครับ เพราะท่านบอกว่า ประกาศนียบัตรนั้นออกให้แก่คนที่สำเร็จการศึกษามบรมกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่ง ประกาศนียบัตรชั้นสูงออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา

๒๒๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๑๐๐/๓

อบรมกลุ่มวิชาโคกลุ่มวิชาหนึ่งที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง นั้นหมายถึงว่า สมมติกระผม
กับเพื่อนสมาชิกฯ. หรือคนหนึ่งไม่จบปริญญาตรี แต่กระผมจบ แล้วไปอบรม ๖ เดือน
พร้อมกัน เวลาท่านให้ประกาศนียบัตร กระผมเชื่อว่าถ้าตามอันนี้จะต้องให้ประกาศนียบัตร
ไม่เหมือนกัน เพราะว่าคนที่ ๑ อาจจะได้ประกาศนียบัตรชั้นสูง เพราะว่าเขาจบปริญญาตรี
อีกคนหนึ่งให้ประกาศนียบัตรเฉย ๆ เพราะว่าไม่ได้จบปริญญาตรีใช้ไหมครับ ขออนุญาต
ถามดังนี้ครับ

- ๑๐๑/๑

เสร็จแล้วประการที่ ๒ ที่จะถาม คือว่า สัมฤทธิ์บัตรและวุฒิบัตรต่างกันอย่างไร เพราะประกาศนียบัตรท่านบอกว่าออกให้แก่ผู้สำเร็จการอบรมกลุ่มวิชาใดกลุ่มวิชาหนึ่ง สัมฤทธิ์บัตรออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรมและทดสอบเฉพาะวิชา และวุฒิบัตรออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรมเฉพาะเรื่อง กระผมดูแล้วไม่ได้ต่างกันเท่าไรนัก กระผมก็เลยไม่รู้ว่าเป็นเรื่องจำแนกแจกแจงอย่างมากมายนั้นเพื่อประโยชน์อะไร ขออนุญาตเรียนถามท่านผู้รับผิดชอบด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ในมาตรา ๓ ที่มีการแก้ไข ในมาตรา ๑ เดิมนะครับ อย่างจะถามท่านเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าหรือว่า ในส่วนของประกาศนียบัตรดังกล่าวนี้หรือวุฒิบัตร เดิมทีในมาตรา ๑ เดิม จะออกให้ด้วยผู้สำเร็จการศึกษาอบรมตามหลักสูตรของสถาบัน คือสถาบันจะมีหลักสูตร แล้วกระผมเข้าใจว่าหลักสูตรดังกล่าวนี้ น่าจะเป็นหลักสูตรที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือ เมื่อเรียนหรือศึกษาจบแล้ว ก็จะออกประกาศนียบัตร หลักสูตรดังกล่าวนี้เมื่อออกประกาศนียบัตร กระผมเข้าใจว่า น่าจะถือว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์ของการศึกษา ของการได้รับการศึกษาอบรม แต่พอมาดูในร่างมาตรา ๓ ที่แก้ไข จะแบ่งออกเป็นกลุ่มวิชาต่าง ๆ แล้วก็จะออกประกาศนียบัตรให้กับผู้สำเร็จการศึกษาในกลุ่มวิชาซึ่งไม่มีหลักสูตร ตรงนี้กระผมว่าเป็นหลักสำคัญนะครับ ถ้าจะแยกรายกลุ่มวิชากระผมคิดว่าก็ น่าจะทำได้ แต่ในขณะที่เดียวกันเราไม่น่าจะละเลยในเรื่องของหลักสูตรสำคัญซึ่งเป็นหลักสูตรหลักที่สถาบันแห่งนี้ควรจะยึดถือไว้ กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ ที่หลักสูตรหลักนี้ควรจะตมมืออยู่ ขอรื้อที่ท่านเลขาธิการด้วย ส่วนสัมฤทธิ์บัตรนะครับ ต้องเรียนด้วยความเคารพว่า ไม่รู้ว่ากระผมโลกแคบหรือเปล่า แต่กระผมไม่เคยได้ยินนะครับ สัมฤทธิ์บัตร กระผมก็เข้าใจว่าความรู้อาจจะน้อย กระผมก็ถามท่านที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปบ้าง ๆ กระผมเห็นว่าหลายท่าน ขออนุญาตเอ่ยถามท่านประธาน ท่านเลขาธิการ ท่านสมชาย คุณหมอบ หลาย ๆ ท่าน ก็ไม่เคยได้ยินจริง ๆ ครับ อยากจะขอความกระจ่างครับ ว่าสัมฤทธิ์บัตรจะมีศักดิ์หรือความเชื่อถือแตกต่างไปจาก

ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรอะไรต่าง ๆ นี้อย่างไร หรือว่าเพิ่งเป็นศัพท์ใหม่เฉพาะการศึกษา
ของสถาบันพระปกเกล้าแห่งนี้ ก็อกระผมรับได้นะครับ แต่เพื่อความกระจำจะได้
ไม่ตะจิตตะขวงใจอะไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่าน พลเอก หาญ ครับ

พลเอก หาญ สีนานนท์ (สตุล) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

พลเอก หาญ สีนานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากสตุลครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่าที่
สถาบันได้มีเอกสารออกมาให้เป็นวุฒิบัตรบ้าง เรียกชื่อต่าง ๆ กันนะครับ ขึ้นอยู่กับ
หลักสูตรของที่เขาจะสอนให้ผู้ที่ได้รับการอบรมได้รับทราบและนำไปใช้ และกระผมก็
เข้าใจว่าสถาบันนี้จะต้องทำงานทางการเมืองกับบุคคลหลายชนชั้นนะครับ ตั้งแต่ผู้ที่มี
ความรู้ ผู้ที่ได้รับปริญญาบัตร ปริญญาโทหรือปริญญาตรีอะไรก็แล้วแต่ ชั้นประถมก็ได้
เพื่อให้ไปปฏิบัติทางการเมืองลงไปสู่ชนบท อันนี้ก็คือเป้าหมาย จะพูดถูกสถาบันหรือเปล่า
ไม่ทราบนะครับ แต่กระผมไม่อยากจะเป็นอย่างนั้น กระผมเคยเสนอสถาบันว่า ต้องอบรม
ไปถึงหมู่บ้าน-----

เพราะฉะนั้นเราจะมีว่า คนปริญาตรีมาอบรมคนชั้นประถมนี้มันคนละเรื่อง แล้วคนปริญาตรีเขาจะมาเข้าอีกหลักสูตรหนึ่ง กระผมคิดว่าแยกแยะอย่างนั้นในสถานการณ์ปัจจุบันขณะนี้เราต้องการปฏิรูปทางการเมือง เพราะฉะนั้นจะต้องให้ความรู้กับประชาชน ทำให้ประชาชนรู้ถึงการเมืองเป็นของพลเมือง เพราะฉะนั้นจึงมีหลักสูตรอาจจะ ๒ วัน ๓ วันก็ได้ครับ อย่างที่กระผมกำลังได้พูดกับทางเลขาธิการสถาบันว่า กระผมจะจัดหลักสูตรให้ไปสอน กระผมจะเสนอให้ไปสอนทหารในกองทัพเพราะพวกนี้จะได้ออกไปในชนบทไปเป็นกระบอกเสียงของเราเพราะไม่มีใครจะให้ความรู้เขา ทหารเราจะไปสอนประชาชนได้ซักตัวอย่าง เพราะฉะนั้นเอกสารต่าง ๆ ที่เรียกว่าสิทธิก็แล้วแต่ที่ได้รับการอบรมไปแล้วก็ทำให้ผู้ได้รับการอบรมมีความภาคภูมิใจที่จะได้รับเอกสารนี้ไป ท่านทั้งหลายที่ในสงครามเย็นเคยไปฟังกระผมที่สกลนคร ความรู้ประถม ๔ จากในป่าออกมา นั่ง ขึ้นดอกเตอร์เราก็นั่งฟังตอบไม่ได้ เขาลามอะไรเขาตอบได้ทุกอย่าง ผู้สำเร็จปริญาดอกเตอร์ไปแล้วก็ต้องนั่งนั่งเงิบเมื่อเขาลาม เมื่อเขาตอบมาแล้วทุกคนก็เข้าใจหมดครับ นี่ก็ความรู้ทางการเมือง วัตถุนั้นไม่ได้กับความรู้พื้นฐานของคนเดิมหรือครับ ซึ่งเขาก็ศึกษาจากในป่ามาทั้งนั้นครับ กระผมขอทำความเข้าใจเรื่องนี้ เรียกว่าสนับสนุนประกาศนียบัตรหรืออะไรก็แล้วแต่ที่เขาออกมาแล้วแต่จะเรียกที่เขาเขียนไว้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านวีระศักดิ์ครับ เชิญครับ

นายวีระศักดิ์ จินารัตน์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ

กระผม วีระศักดิ์ จินารัตน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี กระผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยในการตราพระราชบัญญัติในมาตรา ๑ (๒) ที่กำหนดให้มีประกาศนียบัตรมากมาย กระผมมีความเห็นว่าในมาตรา ๑ (๒) ที่ให้ประกาศนียบัตรและวุฒิปัตร์แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมตามหลักสูตรของสถาบันน่าจะเพียงพอแล้ว ในการจัดการศึกษาของชาติบ้านเมืองเรา นี้เราควรจะเน้นที่องค์ความรู้ไม่ใช่หรือครับ หรือเรากำลังจะเน้นที่ใบประกาศนียบัตรเพื่อแยกแยะว่า ใครมีความรู้ดีกว่ากัน เป้าหมายในการศึกษาท่านคณะกรรมการบริหารได้กรุณาชี้แจงไว้แล้วว่า ประสงค์ที่จะจัดการการศึกษาเฉพาะในระดับประกาศนียบัตรเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่ตราพระราชบัญญัติว่า ประกาศนียบัตร

หรือวุฒิบัตรของเดิมที่มีอยู่แล้วก็น่าจะเพียงพอ ท่านให้ประกาศนียบัตรเป็นชั้นสูงกิตติมศักดิ์
 อย่างไรก็ได้ วุฒิบัตรอย่างไรก็ได้เพราะตามกฎหมายเดิมเขาสามารถจะทำได้อยู่แล้ว กระทบ
 ไม่เข้าใจว่า ทำไมจะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมากมายในรายละเอียด ซึ่งกระทบเองก็ไม่
 เคยเห็นเหมือนท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านที่จะกราบเรียนว่า สัมฤทธิ์บัตรอย่างนี้เกิดมา
 ก็ไม่เคยเห็นเหมือนกัน กระทบอยากจะทำให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาดูข้อแก้ไขใน
 (๒) (๖) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมกลุ่มวิชาใดกลุ่มวิชาหนึ่ง
 ที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าแล้ว กระทบอยากกราบเรียนว่า ทำไมจะต้องมี
 การระบุรายละเอียดว่า ประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้จะต้องทำอย่างไรจะต้องเฉพาะผู้สำเร็จ
 ปริญญามาแล้ว การระบุอย่างนี้แสดงว่า เจตนารมณ์ในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ต้องการ
 ให้มีศักดิ์มีศรีเทียบเท่าปริญญาโท ท่านสมาชิกฯ ที่ได้เรียนผ่านปริญญาโทมาแล้วอย่างน้อย
 จะต้องเรียน ๑๕ วิชาในสถาบันการศึกษาของรัฐหรือของเอกชน เมื่อเราเรียนผ่านไปแล้ว
 ๑๐ วิชาสถาบันจะมอบประกาศนียบัตรชั้นสูงให้แก่เรา นี่ก็เกือบถึงขั้นปริญญาโทแล้ว
 นะครับ เพราะฉะนั้นกระทบเองก็ไม่เข้าใจว่า ในขณะที่ชี้แจงว่าประสงค์ที่จะให้แค่
 ประกาศนียบัตรแต่ทำไมจะต้องระบุรายละเอียดขนาดนี้นะครับ เพราะในขั้นนี้แล้วจะ
 เทียบเท่าเกือบถึงปริญญาโทแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นกระทบเห็นว่าในมาตรานี้น่าจะ
 ดัดออกทั้งหมดและให้คงมาตราเดิม เพราะว่าเราควรจะมีแค่ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตร
 ก็เพียงพอแล้วในการดำเนินงานของสถาบันพระปกเกล้า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอธิบดีช่วยก่อนครับ

๒๓๑

ว. ๒๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวนา ๑๐๓/๒

ในที่สุดก็ไม่ได้สิ่งที่เราต้องการ ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เห็นว่าสมควรที่จะสนับสนุนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านไกลสุด ท่านโอกาสครับ

พลโท โอกาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผม พลโท โอกาส สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ
กระผมใคร่กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ในมาตรา ๓ นะครับ เพราะสาเหตุที่เห็นด้วยก็คือว่า ถ้าจะใช้คำว่า “ประกาศนียบัตร” นั้น
เป็นคำรวม ๆ ในภาษาไทยคำว่า “ประกาศนียบัตร” เป็นคำที่ครอบคลุมไปหลาย ๆ ระดับ /
ด้วยกันนะครับ ที่นี้พอเราแยกให้เห็นชัดเจนว่าประกาศนียบัตรในระดับไหนจะให้ใคร
ซึ่งมีสถานภาพที่แตกต่างกันก็จำเป็นต้องแยกนะครับ เช่น ตาม (ก) ประกาศนียบัตร
อันนี้ถ้าจะเทียบภาษาอังกฤษก็คือเซอร์ทิฟิเคต (Certificate) ที่จะให้ในระดับทั่วไป
ซึ่งเซอร์ทิฟิเคตนี้ปกติจะต่ำกว่าในระดับปริญญาตรี ผู้ที่มาเรียนอาจจะช่วงสั้น ๓ เดือน
๒ เดือน เดือนเดียวอะไรแบบนี้ก็แล้วแต่หลักสูตรที่สถาบันจะจัดขึ้นมา ก็เพียงช่วงสั้น ๆ
แล้วก็ในระดับความรู้ที่ต่ำกว่าปริญญาตรี อันนี้เราเรียกว่าเซอร์ทิฟิเคต ส่วนใน (ข) นั้น
ประกาศนียบัตรชั้นสูง จะให้ในระดับที่ผู้ที่มาเรียนนั้นคือจบปริญญาตรีมาแล้ว หลักสูตรที่
สถาบันพระปกเกล้าจัดให้ตามใน (ข) นั้น คือหลักสูตรหลัก คล้าย ๆ กับ วปอ. ของ
กระทรวงกลาโหมที่จัดอยู่ขณะนี้ครับ เป็นหลักสูตร ๘ เดือน ผู้ที่มาเรียนนี้ก็จะ
ปริญญาตรี ปริญญาโท บางท่านก็ปริญญาเอก อย่างกระผมจบปริญญาเอกมาแล้วหลายสิบปี
ก็ยังคงไปเรียนเหมือนกันนะครับ-----

- ๑๐๔/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๓๒

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๐๔/๑

เพราะฉะนั้นกระผมเองเข้าไปอยู่ในสถาบันนี้การที่เพื่อนสมาชิกบางคนได้ดำเนิน
คดียื่นหรือคำสถาบันนั้น กระผมเองไม่เห็นด้วย ก็ขอความกรุณาท่านว่า ถ้าอยากจะทำ
สถาบันให้คำ พลโท โสภาส แทนเถระ เพราะบางครั้งท่านจะได้รับเรียกชั่ง (Reaction) = ๔๐๐
ตอบไปบ้าง แต่ตัวสถาบันนั้นไม่มีสิทธิมาตอบท่าน เพราะว่าสถาบันจากพระนามของ
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ กระผมไม่อยากจะให้พวกเราไปแตะต้อง กระผมขออธิบาย
ต่อไปใน (ก) ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ อันนี้จะให้เฉพาะผู้ที่ทำประโยชน์จริง ๆ
เช่นว่าประธานมูลนิธิสภา สมมติเช่นครั้น ท่านได้ทำประโยชน์แก่สถาบัน เพราะว่าต้องเป็น
ประธานของคณะกรรมการสถาบัน ก็อาจจะได้รับประกาศนียบัตรพิเศษที่เป็นกิตติมศักดิ์
ฉบับนี้ก็ได้ หรือบุคคลใดที่ทำประโยชน์ เช่นอาจจะมีการงานสภาของประเทศต่าง ๆ มา
เยี่ยมสถาบันก็ยอมให้เกียรติกันนี้ได้ สำหรับใน (ง) นั้น เป็นสัมฤทธิ์บัตร เซอร์ทิฟิเคตออฟ
แอคคอมพลิชเมนต์ (Certificate of Accomplishment) อันนี้ก็จะเป็นวิชาสั้น ๆ อาจจะ
กลุ่มวิชาเรียนสักสองวิชาหรืออะไรแบบนั้น ก็อาจจะให้ได้เป็น สัมฤทธิ์บัตรขึ้นมา
เฉพาะเรื่องเฉพาะราวไป สำหรับวุฒิบัตรก็เป็นเรื่องสั้นง่ายขึ้นไปอีก เช่นว่า อาจจะมอบ
วิธีห่อขนมปัง ๒ ชั่วโมง กายบริหาร ๒ ชั่วโมง สำหรับผู้ที่เป็นพลเมือง เป็นประชาชน
บ้านนอก ซึ่งไม่เคยลงบัตรที่ไหนเลย ไม่เคยกา อันนี้กระผมยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นจะมี
ความหลากหลาย เนื่องจากว่าประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เฉพาะพวกเทวดาอย่างพวกเราที่มานั่ง
อยู่ในห้องนี้ที่จะเป็นผู้ที่รู้ประชาธิปไตย กระผมขออภัย กระผมใช้คำผิดพลาดไปนิดหนึ่ง
ครับ ขอลอนคำว่า เทวดา ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่จะมีความรู้ชั้นสูง แต่ประชาธิปไตยนั้น ย่อม
ที่จะมอบให้กับประชาชนชั้นทุกชนชั้นที่เป็นประชาชนของประเทศไทย มีความรู้ต่ำกว่า ป. ๔
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็มอบประชาธิปไตยได้ มอบไม่ห้ามการซื้อสิทธิขายเสียงอะไร
แบบนี้ ก็เป็นการมอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นวุฒิบัตรตัวนี้ก็จะใช้
สำหรับที่จะมอบให้กับบุคคลเหล่านั้นถ้าสถาบันไปจัด ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าทางสถาบัน
ได้จัดได้ถูกต้องแล้วที่แยกประเภทบุคคลที่จะรับประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรที่จะ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๓๓

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๐๔/๒

มอบให้นั้นเป็นสิ่งที่เป็นการขัดขวางผู้ที่ได้รับ แต่ผู้ที่ได้รับนั้นถ้าหากว่าเราไม่แยกประเภท
เดี๋ยวก็เอาประกาศนียบัตรไปใช้ในทางที่ผิดแผกออกไป พวกที่เรียนมา ๘ เดือน หรือ ๑ ปี
หรือมากกว่านั้น

- ๑๐๕/๑

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปรีดีพร ๑๐๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านศาสตราจารย์ พลโท ดอกเตอร์
 โอภาส ขอความกรุณากระชั้นหม่อมได้ไหมครับ เพราะว่าท่านพลเอก หาญ ก็ได้พูดเรื่องนี้
 ผมก็เลยไม่อยากให้ท่านได้ซ้ำตามข้อบังคับ ข้อ ๑๒ พวกเราก็ยังอีกหลายท่านครับ
 ขอบคุณมากครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กระผมขอยุติเพียงแค่นี้
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านนิพัทธาครับ
 นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติทุก ๆ ท่านค่ะ ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา
 สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปทุมธานีค่ะ สำหรับมาตรานี้ดิฉันเห็นว่าของเดิมคืออยู่แล้วและ
 ข้อความก็ครอบคลุมไม่อยากจะทางสถาบันใช้คำพูดฟุ่มเฟือย เพราะว่าสถาบันนี้ความจริง
 แล้วเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำ ถ้าหากว่าบัญญัติไปอย่างนี้ด้วยสถาบันอื่นก็เอาอย่าง
 บ้าง อยากให้คงมาตราเดิมไว้ และอีกอย่างหนึ่งโดยหลักการและเหตุผลของการก่อตั้ง
 สถาบันนี้ก็ต้องการมุ่งเน้นให้การศึกษาอบรมเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตย
 การเมืองการปกครองและการเสริมธุรกิจตามรัฐธรรมนูญระบอบประชาธิปไตยนะค่ะ
 ถ้าหากว่าเราไปมองกว้างมากเกินไป สัมผัสในจุดที่สำคัญจะทำให้มาตรฐานของการศึกษา
 ของสถาบันด้อยลงได้ ดิฉันอยากจะเรียนว่าอยากจะขอฝากท่านผู้บริหารไว้ค่ะว่า
 เนื่องจากสถาบันนี้เป็นสถาบันที่ให้การศึกษอบรมทางด้านการเมือง การพัฒนา
 ประชาธิปไตย การเมืองและการปกครองของประเทศ อยากจะขอฝากท่านคณาจารย์ของ
 สถาบันนี้เวลาสอนนั้นขอให้ทำจิตใจว่าง ให้มีจิตใจเป็นประชาธิปไตยในการสอนด้วย
 อยากให้เป็นกลาง คือผู้ที่เข้ารับการอบรมนั้นอยากให้เป็นผู้ชาย ถ้าเป็นผู้ชายก็อยากให้
 ท่านช่วยชักให้เป็นผู้ชาย อยากให้ท่านช่วยเน้นบุคลากรของท่านในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่า
 สิ่งที่คุณพูดไปไม่ว่าจะเป็นระหว่างที่ปฏิบัติงานในสถาบันหรือข้างนอกก็แล้วแต่มันจะมี
 ผลทั้งนั้น จะมีอิทธิพล มีปัจจัยในการสนใจผู้เข้ารับการอบรมอยากจะฝากเรื่องนี้ค่ะ สำหรับ
 มาตรานี้ดิฉันคิดว่าของเดิมครอบคลุมอยู่แล้วค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านดำรงครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม ดำรง พุฒตาล ศิษย์เก่าสถาบันพระปกเกล้า รุ่นที่ ๓ และเป็นผู้ที่เคย
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าเมื่อตอนที่^๑เป็นสมาชิกวุฒิสภาตอนแรก
กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สถาบันพระปกเกล้าอยู่ใน
ร่มเงาของรัฐสภาเป็นของเราทุกคน กระผมว่าส่วนหนึ่งโดยหน้าที่ของพวกเรา^๒กระผม
คิดว่าเราต้องช่วยกันดูแลสนับสนุน ส่งเสริมและปกป้อง กระผมเชื่อว่าสถาบัน
พระปกเกล้าเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ กระผมจำได้ว่ากระผมเคยกล่าวอยู่เสมอ ๆ ว่ารัฐบาลมี
ที่ปรึกษากฎหมายคือคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่านทั้งหลายเมื่อเข้ามาศึกษาถ้อยแถลง
พระราชบัญญัติต่าง ๆ กระผมว่าต่อไปถ้าเราทำบางที่เราจะติดขัดด้วยข้อกฎหมายต่าง ๆ
แต่เราก็ไม่รู้จะไปพึ่งใคร เคยคิดอยู่เสมอว่าเราอาจจะมาช่วยกันพัฒนาทางประมาณให้กับ
สถาบันมาก ๆ แล้วให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นที่ปรึกษากฎหมายของเราเหมือนอย่างใน
นานาอารยประเทศของรัฐสภาที่เขาเจริญแล้ว เขามีที่ปรึกษากฎหมายของรัฐสภาหรือของ
วุฒิสภา แต่เราไม่มี นั่นเป็นเพียงความหวังของกระผม ^๓อันหนึ่งที่อยากให้มีก็คือ ๑ ปีที่
ผมเรียนอยู่ได้มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมหลาย ๆ อย่างกับสถาบัน บางกิจกรรมสร้างชื่อเสียงใน
กับสถาบันมากบาง^๔ท่านอาจจะไม่ทราบ อย่างเช่นเราเคยเชิญผู้ได้รับรางวัลโนเบลทางด้าน
เศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อของโลกมาอธิบาย มาปาฐกถา มาร่วมสัมมนาซึ่งจัดโดยเราสถาบัน
พระปกเกล้าที่เป็นเจ้าภาพ ซึ่งกระผมถือว่าเป็นงานใหญ่ของประเทศแต่อาจจะไม่ค่อยโด่งดัง
นัก^๕เรียนยาวๆ เราไม่เคยมีผู้ได้รับรางวัลโนเบล

(นายนิพนธ์ สุทธิเดช ไชยอินและยกมือขึ้น)

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ ขอประวั
ครับ ประวัทั้งประธานฯ ครับ ไม่อยู่ในประเด็นครับ ขอให้พิจารณาเป็นรายมาดราครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านดำรงครับกราบครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้น ถ้าอยู่ในประเด็น
ก็คือในมาตรา ๓ (๒) (ก) (ข) (ค) (จ) สังเกตว่าทุก^๖ท่านสูงขึ้นมาที่จะสงสัยว่า
ประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นต่ำ สัมฤทธิ์บัตรต่าง ๆ มันต่างกันอย่างไร กระผมว่าเราประชุม
กันมาเกือบ ๕ ชั่วโมงแล้วทำไมเราไม่เชิญกรรมการหรือผู้มาชี้แจงชี้แจงเสียเลยละครับ

๒๓๖

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปีฉัฒพร ๑๐๕/๓

ท่านอื่น ๆ ที่จะลุกขึ้นมาพูดจะได้ไม่สงสัยเหมือนกัน กระผมขออภัยที่พูดนอกประเด็น
คือมันจะไปภาคภูมิใจกับองค์กรที่เป็นของเรา~~ครับ~~ ขออภัยด้วยครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : /ท่านอาจารย์ประทีปครับ

- ๑๐๖/๑

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ^{คะ} ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา เราได้อภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ นี้มามากแล้ว และต้องขอขอบพระคุณทางสถาบันพระปกเกล้า ในมาตรา ๓ ที่สร้างความตื่นตัวในเรื่องของความใคร่รู้ใคร่เรียนที่จำแนกประกาศนียบัตรประกาศนียบัตรชั้นสูงแล้วกับบัตรต่าง ๆ นี้นะคะ ซึ่งก็ทำให้หลายท่าน^{คะ}ได้รับทราบไปมากเลยทีเดียวจากหลาย ๆ ท่าน^{คะ} คลื่นขอเสนอว่าหลายท่าน^{คะ}ได้เข้าใจแล้ว เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้เสนอปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ในมาตรา ๓ นี้คะ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องไหมครับ คือตอนนี้เข้าของเรื่องท่านอาจารย์ดอกเตอร์บรรศักดิ์จะขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเชิญท่านอาจารย์ดอกเตอร์บรรศักดิ์ก่อนครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะผู้ชี้แจง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในมาตรา ๓ ซึ่งพูดถึงเอกสารต่าง ๆ อันออกให้เป็นการรับรองวิทยฐานะของผู้ผ่านการศึกษามาหลักสูตรนั้น อยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์^{คะ} เพราะมาตรา ๑ วรรคแรก ซึ่งไม่ได้แก้ไข^{คะ}ว่า การดำเนินการตาม (๑) ถึง (๓) ของมาตรา ๑ ซึ่งมาตรา ๓ นี้ก็ได้เพิ่มเป็น (๒) ใหม่^{คะ} ก็ต้องดำเนินการภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ซึ่งหมายถึงการจัดการศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตยและการเมืองการปกครอง ท่านประธานฯ ครับ ความสำคัญของการศึกษาในเรื่องนี้อยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ ครับ รัฐธรรมนูญ^{คะ}ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้ คุณธรรม แล้วก็นำไปนะครับ สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับที่ ๒ ที่พูดถึงความสำคัญของการศึกษาในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตย และการเมืองการปกครอง

๒๓๘

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๑๐๖/๒

คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ผ่านสภาแห่งนี้ไปในมาตรา ๑ ครับ มาตรา ๑ บัญญัติว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จัก รักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ~~ต้น~~นี้เป็นข้อความตอนต้นของมาตรา ๑ ซึ่งเป็นพันธกิจ ที่สถาบันจะต้องจัดให้มีขึ้นในหลักสูตรทั้งหลาย ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ สงสัยและตั้งคำถามถามผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า เหตุใดในมาตรา ๑ (๒) ซึ่งพูดถึงว่า สถาบันสามารถให้ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาบวรม ตามหลักสูตรของสถาบันได้ จึงไม่เพียงพอ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~ เหตุที่จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ มีเหตุผลหลักอยู่ ๒ ประการครับ

- ๑๐๗/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๓๕

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๑๐๗/๑

ประกาศที่ ๑ การให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง
สัมฤทธิ์บัตร และวุฒิบัตรนั้นสถาบันให้อยู่แล้ว แต่ที่ต้องเขียนให้ชัดในกฎหมายฉบับนี้
ก็เพื่อประโยชน์ในการให้ความคุ้มครองบุคคลซึ่งไม่มีสิทธิใช้แล้วเอาไปใช้จะ ได้รับโทษ
จึงต้องเขียนระบุเสียให้ชัดในกฎหมาย

ประกาศที่ ๒ เมื่อมีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติเกิดขึ้นอย่างที่ท่าน
ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ผู้ซึ่งแจ้งท่านที่แล้วได้อธิบายแล้วว่า ใน
มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษาของสถาบันพระปกเกล้าเป็นการศึกษามอกระบบที่มี
หลักสูตรมีเนื้อหา มีระยะเวลาการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับปัญหาและความ
ต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม แล้วก็ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่สะสมไว้ในรูปแบบ
นอกระบบไปใช้ในระบบได้ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่กฎหมายกำหนด เพราะฉะนั้นการที่จะต้อง
ระบุให้ชัดแจ้งเสียให้สอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไปซึ่งจะทำให้การเทียบโอนเป็นไปได้อ
อย่างมีระบบขึ้นก็เป็นสิ่งที่กระทำการให้สอดคล้องกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การจำแนกเป็นประกาศนียบัตรภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า
ดิพลอมา (Diploma) ประกาศนียบัตรชั้นสูงนั้นภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า ไฮเออร์ดิพลอมา
(Higher diploma) สัมฤทธิ์บัตรนั้นภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า เซอร์ติฟิเคตออฟเออะชีฟเมนต์
(Certificate of achievement) ซึ่งจะต้องมีการทดสอบและวัดผลในระบบ วุฒิบัตรเป็น
เซอร์ติฟิเคต (Certificate) เฉย ๆ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔๕ ของ
พระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน ๒๕๒๒ ก็กำหนดไว้ท่านเองเดียวกันว่าสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนครับ วิทยาลัยทั้งหลาย มหาวิทยาลัยทั้งหลายที่เป็นของเอกชน
ก็สามารถให้ประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ กระผมขออนุญาตยกย่องว่าเป็นตัวอย่างนะครับ
ว่าประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา ประกาศนียบัตรบัณฑิต
ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว พระราชบัญญัติ
สถาบันราชภัฏเองในมาตรา ๕๖ ก็กำหนดข้อความไว้ใน (๑) และ (๓) ในท่านเอง
เดียวกัน ท่านประธานฯ ครับ การที่กำหนดประกาศนียบัตรสำหรับการศึกษากลุ่มวิชาใด
กลุ่มวิชาหนึ่งนั้นต่างจากของมหาวิทยาลัยตรงที่มหาวิทยาลัยและสถาบันราชภัฏใช้สาขา
วิชาเป็นหลัก ภาษาฝรั่งเศสเรียกใช้ดิสซิปไลน์ (Discipline) ถือเป็นนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์ แต่สิ่งที่อยู่ในร่างของสถาบันนี้ใช้กลุ่มวิชา กลุ่มวิชาซึ่งอาจจะเป็นการผสมกันระหว่างเศรษฐศาสตร์ ซึ่งพูดถึงเศรษฐกิจของประเทศ พูดถึงเศรษฐกิจของโลก รัฐศาสตร์ซึ่งพูดถึงการเมืองการปกครอง นิติศาสตร์ซึ่งพูดถึงรัฐธรรมนูญ รัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งพูดถึงวิธีการบริหารจึงใช้ถ้อยคำว่า “กลุ่มวิชาใดกลุ่มวิชาหนึ่ง” ไม่ใช่คำว่า “สาขาวิชา” เพราะสิ่งที่จัดอบรมศึกษาอยู่ในสถาบันนั้นต้องก้าวข้ามความเป็นสาขาวิชาครบ ท่านประธานฯ ครั้นท่านสมาชิกฯ หลายท่านพูดถึงว่า ทำไมจะต้องมีประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูงสัมฤทธิ์บัตร วุฒิบัตร ขอรบเรียนว่า สัมฤทธิ์บัตรและวุฒิบัตรนี้ก็มักันทั่วไปมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชก็มี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มี เป็นคำที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายครบ เหตุที่จำเป็นจะต้องระบุให้ชัดเจนนอกจากเหตุผล ๒ ประการหลักนั้นแล้วก็มีเหตุผลแถมครบ ท่านประธานฯ สถาบันพระปกเกล้ามีหน้าที่ศึกษาพัฒนาประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นองค์ความรู้เป็นหลักอย่างที่ท่านสมาชิกฯ พูดนั่นคือเนื้อหา แต่ด้านรูปแบบเองคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสถาบันก็มักจะขออยู่เอง ๆ ว่าเมื่อมาได้ความรู้แล้วมาได้การเปลี่ยนแปลงทักษะแล้วก็อยากได้ของแถม เปรียบเสมือนหนึ่งอาหารจำเป็นสำหรับการหล่อเลี้ยงร่างกายนะ ความรู้คืออาหาร -----

- ๑๐๘/๑

แต่ว่าตัวประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูงเป็นภาษาเขมร ภาษะถ้ำหากว่าใส่จานสวย ๆ ก็น่ารักประทาน อาหารอย่างเดียวกันนะครับ ถ้าไปใส่กะโหลกกะลาการบริโภคนั้นจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง กล่าวโดยสรุปก็คือว่า ความจำเป็นที่จะต้องระบุให้ชัดเจนมีอยู่ทั้งในเรื่องของการให้ความคุ้มครองและความจำเป็นในการปรับให้สอดคล้องกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติครับ แล้วก็ประเด็นสุดท้ายที่ท่านสมาชิก ตั้งข้อสังเกตว่า เรียนหลักสูตรเดียวกันแต่ถ้าไม่จบปริญญาตรีจะให้ประกาศนียบัตรนั้นขอประทานทราบเรียนว่า ไม่มีครับ หลักสูตรนั้นจะต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ยกตัวอย่าง หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูงนั้นกำหนดไว้ชัดเจนครับว่า ผู้จะเข้าเรียนหลักสูตรนี้ได้จะต้องจบปริญญาตรี เมื่อต้องจบปริญญาตรีแล้วใครไม่จบก็จะไม่ได้เข้าเรียนหลักสูตรนี้ตั้งแต่ต้น จึงไม่มีทางจะได้ประกาศนียบัตรชั้นสูง ท่านผู้นั้นคงจะต้องไปศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรหรือหลักสูตรอื่นครับ เพราะฉะนั้นจะไม่เห็นเหตุที่คนที่เข้าไปเรียนหลักสูตรเดียวกันแล้วได้เอกสารรับรองวิทยฐานะต่างกันเป็นอันขาดครับ ขอบพระคุณครับ

๑๐๘/๑ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์ประทีป เมื่อสักครู่นี้ขออภิปรายแล้วท่านจะมาเสนอปิดด้วยในเวลาเดียวกันทำไมได้เนครับ ผมก็อยากจะขอปรึกษาที่ประชุมว่า ในขณะที่เราอยู่มาตรา ๓

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ค่ะ ขอประทานโทษค่ะ ดิฉันขอปิดอภิปรายค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ว่าอย่างไรครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : เสนอปิดอภิปรายค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือเมื่ออาจารย์อภิปราย ขอบังคับไม่อนุญาตให้อาจารย์ทำ ๒ อย่างในเวลาเดียวกันได้ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ตอนนี้ไม่ได้อภิปรายเลขะ ตอนนี้อยู่ปิดเลขะ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คืออย่างนั้นครับ ผมจะขอปรึกษา
ดีกว่าครับ ผมอยากจะให้อาจารย์ซึ่งได้ทำมาช่วยงานอยู่แล้วนะครับ ตอนนี้อยู่ที่มีขอ
อภิปรายประมาณ ๖ - ๗ ชั่วโมง และก็เรายู่มาตรา ๓ นะครับ

นายถวิล จันทร์ประสงศ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม ถวิล
จันทร์ประสงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี กระผมขอกราบเรียนว่า อภิปรายมานาน
พอสมควรแล้ว รู้สึกว่าสมาชิกวุฒิสภาท่านก็เข้าใจแล้ว กระผมขอปิดอภิปราย ขอผู้รับรอง
ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๑๐๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ มีผู้รับรองถูกต้อง
มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าปิดอภิปราย
นะครับ แล้วผมกราบเรียนว่ามาตรานี้มีผู้ขอคัดออกทั้งมาตรา ผมอยากจะถาม
ท่านสมาชิกฯ ผู้ที่ขอคัดมาตรานี้ออกยังติดใจอยู่ไหมครับ หลังจากที่ได้รับการชี้แจง
จากเจ้าของเรื่อง คือท่านอาจารย์ดอกเตอร์บรรศักดิ์แล้ว ถ้าไม่มี ผมจะไม่ขอมติ
แต่ถ้ายังมีติดใจอยู่ ผมจะขอมติ ท่าน^{ส.ส.}สว.อย่างไรครับ เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผมติดใจ
ครับ อยากจะให้คัดมาตรานี้ออกให้หมดนะครับ ด้วยความเคารพนะครับ แล้วก็
เมื่อสักครู่นี้ที่มีการถูกพาดพิงนิดหน่อย หว่าไปคำหาณีสถาบันครับ เราคงไม่ได้คำหาณีสถาบัน
แต่ถ้ามีข้อสังเกตไว้เพื่อให้สถาบันจะได้ช่วยปรับปรุงแนวความคิด ในหลัก
เจตนารมณ์ของกฎหมายเดิมครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ ผมขอเสนอ
คัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ผมจะขอมติจาก
ที่ประชุม~~นะครับ~~ว่า ท่านผู้ใดเห็นควรร่างเดิม หรือเห็นควรคัดออก แต่ผมจะถาม
ดังต่อไปนี้ครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรร่างเดิมให้กีด เห็นด้วย ~~นะครับ~~ ถ้าให้คัดออก
อย่างที่ท่าน^{ส.ส.}สว.เสนอก็กีด ไม่เห็นด้วย ~~นะครับ~~ ผมอยากจะเรียนถามท่านสมาชิกฯ
ว่าที่พูดไปชัดเจนไหมครับ คงไว้ตามร่างเดิมให้กีด เห็นด้วย ถ้าคัดออกทั้งมาตราให้กีด
ไม่เห็นด้วย ~~นะครับ~~ เชิญลงคะแนนครับ ถ้าเรียบร้อยเจ้าหน้าที่
กรณารวมคะแนกันได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยร่างเดิม ๑๒๑
ไม่เห็นด้วย ๑๒ คัดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วย~~นะครับ~~
เชิญคุณนิพนธ์

LIRT

ว. ๒๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๑๐๕/๒

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ
 ขออนุญาตครับ ผม นิพนธ์ สุทธิเดช นะครับ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่า
 ในกฎหมายฉบับนี้มี ๑๑ มาตราครับ ผมเรียนท่านประธานฯ ว่า ขออนุญาต
 เรียนท่านประธานฯ ว่า เลื่อนการประชุมไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีการรับรองถูกต้องนะครับ
 ผมยังจะต้องถามอีกครั้งหนึ่งว่า มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มี
 เลื่อนพิจารณา ๓ วาระของเราต่อไปในวันพรุ่งนี้เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา ขอบิดประชุมครับ
 ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

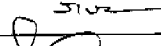
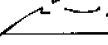
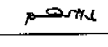
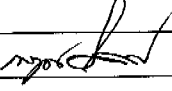
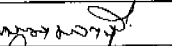
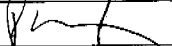
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้จกรายงานการประชุม

สุชาดา	ภมระราภา	ศิริลักษณ์	ภาพพระหัตถ์
ถัดควัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
ตำรวจ	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรนุตร
สุภาภรณ์	มาลัยทัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข	สมบุญ	จำกระแสร์
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นันทพร	แก้วมะเรง
สุกัลกษณ์	โอภาสพินิจ	สร้อยญา	ศตะภัก
วิมล	แจ้งอัคระ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	จิตติมา	แก้วงาม
ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม		

ฝ่ายเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายณรงค์ นุ่นทอง รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายกำพล ภูมณี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลเอก ศิริจันทร์ ฐปถัก้า ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๖.	นายการุณ ไสงาม	
๗.	นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	
๘.	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	
๙.	นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์	
๑๐.	นายไพบุตย์ อุบัติศฤงค์	
๑๑.	นายวิจิต พูลลาภ	
๑๒.	นายศิลป์ชัย เชนฐศิลป์	
๑๓.	นายสม ต๊ะยศ	
๑๔.	นายสุชน ชาลีเครือ	
๑๕.	นายบรรจุรย์ เกริกพิทยา เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๖.	นายวิญญู อุพารกุล รองเลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT